

2009 M. BALANDŽIO 22 D., TREČIADIENIS

PIRMININKAVO M. ROURE

Pirmininko pavaduotoja

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9:00 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (paskelbiami pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

4. Kredito reitingų agentūros – Atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimai jungiant ir skaidant bendroves – Draudimas ir perdraudimas (Mokumas II) (nauja redakcija) (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

- pranešimo (A6-0191/2009), kurį pateikė J.-P. Gauzès Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu, dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kredito reitingų agentūrų (COM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)),

- pranešimo (A6-0247/2009), kurį pateikė R. Weber Teisės reikalų komiteto vardu, dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvų 77/91/EEB, 78/855/EEB ir 82/891/EEB ir Direktyvos 2005/56/EB nuostatos dėl atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant bendroves (COM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)), ir

- pranešimo (A6-0413/2008), kurį pateikė P. Skinner Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu, dėl pasiūlymo iš dalies keisti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (nauja redakcija) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)).

Jean-Paul Gauzès, pranešėjas. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, ponios ir ponai, man patikėtą pranešimą dėl reitingų agentūrų buvo itin įdomu ruošti, o ypač džiaugiuosi dėl to, kad sugebėjome susitarti su Taryba ir Komisija, taigi yra galimybė pranešimą priimti per pirmąjį svarstymą.

Išnagrinėjus įvairias finansų krizės priežastis, paaiškėjo, kad būtina skubiai priimti teisės aktus dėl reitingų agentūrų. Parlamentas atidžiai išnagrinėjo Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, siekdamas, kad Europos teisės aktai būtų pavyzdiniai, veiksmingi ir praktiški.

Neseniai G20 priimti sprendimai dar labiau sutvirtino tokį pasiryžimą. Komisijos, pirmininkaujančios ES valstybės ir Parlamento pasiektas kompromisas vadovaujasi gairėmis, kurių Parlamentas laikosi pagrindinių šio reglamento punktų atžvilgiu: taikymo sritimi, trečiųjų šalių reitingais ir interesų konfliktų vengimu.

Vis dėlto labiausiai džiaugiuosi, kad šis tekstas paklojo pamatus Europos priežiūrai, kuri bus vykdoma vadovaujantis J. de Larosière grupės pranešime paskelbtais rezultatais. Parlamentas liko ištikimas minčiai, kad Europos vertybinių popierių priežiūros institucijų komitetas (CESR) turėtų būti vienintelis kelias agentūroms registruoti. Žinojome, kad esant dabartinei teisei padėčiai, negalima nieko daugiau padaryti, bet taip pasielgdami paklojome pamatus šiai būsimai Europos priežiūrai.

Per ateinančius mėnesius Komisija pateiks teisėkūros iniciatyvą, kuri leis įgyvendinti J. de Larosière pranešimo gaires, kad būtų galima sukurti veiksmingą ir koordinuojamą Europos priežiūrą.

Kadangi reglamentas yra laikina priemonė, be to, laukiama Komisijos teisėkūros iniciatyvos, reglamentavimą koordinuojant CESR, prižiūrės kompetentingų valstybių narių valdžios institucijų atstovų kolegija, o sprendimų teisinį poveikį garantuos kompetentinga vietovė, kur agentūra įregistruota, valdžios institucija.

Šiandien norėčiau pastebėti, kad per antrąjį derybų etapą Parlamentui ypač malonus buvo pirmininkaujančios valstybės Čekijos labai konstruktyvus požiūris ir nusiteikimas bendradarbiauti. Dėl tokio požiūrio per protingas diskusijas mums pavyko paruošti taisyklių, kuriomis turėtų būti galima garantuoti reikalingą skaidrumą ir atitaistyti problemas bei trūkumus, kurie atsirado, nes nebuvo reitingų agentūroms skirtų teisės aktų.

Rezultatas labai patenkinamas, todėl rytoj Parlamentui bus pateiktas visuotinis pataisymas, kuriame atkartojamas tekstas, dėl kurio sutarė Komisija, Parlamentas ir pirmininkaujanti šalis Čekija – kitaip tariant, valstybės narės.

Manau, kad šitaip Europos Parlamentas, Komisija ir pirmininkaujanti valstybė įrodo, jog Europos institucijos neblogai dirbo susidūrus su anksčiau nematyto masto krize. Tikiuosi, kad taip pat nusiteikę priimsime kitas šio finansinio paketo nuostatas, o ypač – naują Direktyvos dėl kapitalo reikalavimų bankams redakciją, dar vadinamą Bazeliu II (*Basel II*).

Tokiu laikotarpiu, kai europiečiai abejoja Europos veiksmingumu, man atrodo svarbu įrodyti, jog Europa geba susitvarkyti su krize.

Renate Weber, pranešėja. – (RO) Man regis, dabar atėjo toks metas, kai turime visomis išgalėmis stengtis išlaikyti gyvas Europos komercines bendroves ir, svarbiausia, rasti paskatinimus, kurie leistų sėkmingoms įmonėms sukurti kiek įmanoma daugiau darbo vietų. Tokia iniciatyva tampa dar svarbesnė dabar, krizės laikotarpiu. Palaikau Komisijos siūlymą dėl direktyvos, kuria siekiama supaprastinti atskaitomybės procedūrą jungiant ir skaidant bendroves, nes jos tikslas yra iki 2012 m. sumažinti Europos įmonių administracines išlaidas 25 proc., o konkrečiai – siekiama pagerinti jų konkurencingumą.

Mūsų parengtas pranešimas, dėl kurio balsuosime rytoj, atspindi Komisijos nuomonę ir ypač remiasi keliais dalykais. Pirma, atskaitomybės įsipareigojimai jungiant ir skaidant bendroves turi būti sumažinti, kad valstybės narės ir įmonės turėtų didesnę laisvę sprendžiant, kokių ataskaitų joms iš tiesų reikia konkrečiu atveju. Taip pat reikia pašalinti dabartines nuostatas, dėl kurių atsiranda dviguba atskaitomybė ir, drauge, nereikalingos išlaidos. Trečia, informacijos skelbimo ir teikimo taisyklės būtina pritaikyti prie naujos situacijos, įtraukiant interneto galimybes, kad kiek galima labiau išnaudotume šias naujas komunikacijos priemones ir taip pat parodytume, kad saugome aplinką. Taip pat negalime pamiršti, kad dabar galiojančių informacijos teikimo akcininkams direktyvų nurodomos priemonės buvo sugalvotos prieš 30 metų ir nebuvo priderintos prie dabar prieinamų technologinių galimybių. Norėčiau nuoširdžiai padėkoti pagalbiniais pranešėjams už glaudų bendradarbiavimą ir paramą rengiant pranešimą. Taip pat norėčiau padėkoti Tarybos ir Komisijos atstovams, kad per pastaruosius mėnesius buvo prieinami ir pasiekiami.

Balandžio 7 d. Nuolatinių atstovų komitetas (COREPER) susitarė dėl viso kompromisinio paketo, suderėto su Parlamentu, tikintis priimti direktyvą dėl bendrovių jungimo ir skaidymo per pirmąjį jos svarstymą. Norėtume, kad taip ir būtų, būtent todėl rytojaus plenarinei sesijai balsuoti pateikta daug pakeitimų, atsiradusių pritaikius kompromisą, kurį pasiekėme per neformalų trilogą. Buvo išspręsti kai kurioms valstybėms narėms labai rūpėję klausimai, pvz., skelbimas vietiniuose laikraščiuose ar popierinių kopijų teikimas bei interneto naudojimas, o politinių frakcijų atstovai pritarė šiems pakeitimams. Dėl informacijos skelbimo vietiniuose laikraščiuose: valstybėse narėse, kurios manys tai esant reikalinga, taip daryti bus galima. Dėl popierinių kopijų: remiantis taisykle, jų neberekės, jei akcininkai turės galimybę dokumentus parsisiųsti ir išsispausdinti, tačiau valstybės narės gali pasirinkti, kad komercinės įmonės šiuos dokumentus pateiktų jų biurams konsultacijos tikslais.

Kitas svarbus kompromisas susijęs su direktyvos įgyvendinimo data: tai bus 2011 m. birželio 30 d., kaip nurodyta Komisijos pasiūlyme. Valstybės narės taip pat galės nuspręsti, kas bus, jei dėl techninių problemų laikinai dings priėjimas per internetą. Svarbiame pakeitime atsižvelgiama į supaprastintą jungimą ir skaidymą, kai nebebūtinas visuotinis susirinkimas tam patvirtinti. Manoma, kad vien taikant šias supaprastintas procedūras kasmet bus sutaupoma apie 154 mln. eurų, todėl verta šią direktyvą priimti per pirmąjį svarstymą.

Peter Skinner, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, jūs mane užklupote ne visai pasiruošęs, nes šiandien nemačiau, kaip buvo pakeista visa dienotvarkė, bet džiaugiuosi turėdamas galimybę kreiptis į Parlamentą labai svarbiu finansinių paslaugų sektoriaus klausimu, t.y. dėl draudimo ir perdraudimo sektoriaus, dėl to, ką nuveikėme su Mokumo II pranešimu ir kaip dabar galiausiai pateikėme dokumentą Parlamentui, kad galėtume sukurti, manau, labai konkretų pagrindą reglamentavimui visoje Europos Sąjungoje.

Žinoma, prie šio dalyko mes grįžtame. Buvo Mokumas I, ir aš dėkingas H. Ettliui, su kuriuo anksčiau Parlamente apie tai nemažai diskutavome ir sukūrėme šiuos tokius pagrindus. Bet dabar turime

modernizuotis, o draudimo sektorius yra viena iš daugelio finansinių paslaugų sektoriaus dalių, kurios privalo keistis pirmosios. Dėl finansų krizės ir visko, kas ją lydėjo, akivaizdu, kad draudimo sektoriaus likimo valiai palikti negalima.

Yra keletas priemonių iš Mokumo II, kurios, manau, padėjo šį pranešimą padaryti vienu iš reikšmingiausių, išties net tapsiančiu pasaulinės reikšmės. Viena tų priemonių – rizikos valdymo problema. Manau, dabar nebepakanka, kad priežiūros institucijos paprasčiausiai dėliotų varneles, siekdamos nustatyti, ar sektorius, kurį prižiūrėti ir saugoti vartotojo labui yra jų darbas, veikia tinkamai. Priežiūros institucijoms būtina iš tiesų atitinkamą laiko tarpą stebėti, valdyti ir prižiūrėti kasdienį draudimo ir perdraudimo įmonių darbą.

Taip ir tik taip galėsime sukurti tinkamą priežiūrą. Kalbu apie bendrovių atskaitomybę: taip, jos turės imtis tam tikrų veiksmų, kad praneštų priežiūros institucijoms apie savo veiklą, bet priežiūros institucijos turės būti įsitraukusios į procesą. Ir tai turės būti daroma vienodai visose 27-iose valstybėse narėse: ne kiekvienoje atskiroje valstybėje narėje su jos atskirais reglamentais, su išskylančiais klausimais, ką iš tų reglamentų galima pritaikyti, bet bus taikoma standartinė reglamentavimo formulė visoje Europos Sąjungoje, kuri, atvirai pasakius, leis atsirasti geresniam vartotojų apsaugos pagrindui negu tikimės.

Taip pat bendrovės dėl šio reglamento galės pasinaudoti masto ekonomijos privalumais, nes dabar bus atskaitingos tik vienu būdu kiekvienai priežiūros institucijai. Ką jos gamina, ką turi pranešti, ką veikia ir kaip atsiskaito – visa tai bus ne pateikiama tik vienai priežiūros institucijai, bet galėtų būti pateikiama priežiūros institucijų kolegijai; ypač tai turėtų būti taikoma grupėms, nes dabar, draudimo bendrovėms imant veikti ne vienoje valstybėje, yra svarbu, kad priežiūros institucijos susiburtų ir dirbtų drauge, siekdamos gerai apsaugoti rinkas, užtikrinant tinkamus atskaitomybės lygius, statistikos lygius ir pateikiamos informacijos pobūdį.

Per diskusiją su Taryba Parlamentas suprato, kad naudojami keli įdomūs, kartais gal net tyčiniai taktiniai manevrai, skirti nacionaliniams sektoriams kreipti vienu ar kitu keliu, taigi negaliu apsimesti, kad su Taryba buvo lengva derėtis: buvo labai sunku. Reikalai pajudėjo labiau, nei Taryba buvo nutarusi ir norėjo pasiekti per paskutinius du pirmininkavimo laikotarpius, todėl labai didžiuojusi ir džiaugiuosi, kad dirbau su savo komanda, su kuria privertėme Tarybą žengti į priekį.

Deja, neturėsime tokios frakcijų paramos, kokią iš pradžių įsivaizdavome, bet kadangi į direktyvą įrašėme išlygą dėl persvarstymo, galėsime į frakcijų paramą atsižvelgti vėliau ir, viliuosi (tikiuosi, kad Komisijos narys pasakys, jog to taip pat laukia), kad, praėjus trejiems metams nuo direktyvos priėmimo, galėsime frakcijų paramą vienaip ar kitaip susigrąžinti, ypač tam, kad galėtume suderinti šio konkretaus požiūrio ekonominį aspektą.

Norime ne tik rizika ir principais pagrįsto, bet ir geriausius Europos Sąjungos bei užsienio priežiūros institucijų įpročius iškelsiančio reglamento. Baigsiu būtent tokia mintimi. Turime mesti iššūkį priežiūros institucijoms pasaulyje ir pripažinti tik režimus „šalis šaliai“. Tikiuosi, kad dėl to Komisijos narys su manimi sutiks.

Charlie McCreevy, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, šiandienė diskusija vyksta tokiu metu, kai turime priimti didžiausią šių laikų iššūkį Europos ekonomikai. Nedelsiant reikia imtis veiksmų: energingų, tikslingų ir visuotinių, kad galėtume atkurti pasitikėjimą, augimą ir darbo vietas, taip pat sutaisyti finansų sistemą, atkurti stabilumą, paskatinti prekybą ir investavimą, geriau apsaugoti savo piliečius – trumpai tariant, sukurti veiksmingą ir stabilią finansų sistemą.

Remiantis kovo pradžioje išleistu Komisijos komunikatu, per pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimą buvo paruoštas ES ateities veiksmų planas – strategija, skirta užpildyti reguliavimo spragas finansų sektoriuje, atkurti paskatas ir reformuoti priežiūrą, kad visa tai derėtų su bendra ES finansų rinka. Po kelių savaičių Komisija paskelbs savo poziciją, kaip reikėtų kurti šiuolaikinę priežiūros sistemą Europoje. Tą valstybių ir vyriausybių vadovai aptars birželį. Komisija pasiruošusi rudenį pateikti svarstyti konkrečias priemones.

Akivaizdu, kad pasaulinėms problemoms reikia pasaulinių sprendimų. ES iniciatyva parengti bendrą pasaulinį veiksmų planą kovai su finansų krize sulaukė didelio pasisėkimo. Susitikę Londone, G20 lyderiai tvirtai įsipareigojo imtis koordinuotai taisyti silpnas finansų sistemos vietas, bendrai kurti naują finansų struktūrą, drauge ginant atvirą pasaulinę ekonomiką.

Situacija ES finansų sektoriuje rimta. Bet daug jau nuveikta, ir džiaugiuosi galėdamas pareikšti, kad Komisija, Europos Parlamentas ir Taryba greitai sureagavo ir glaudžiai bendradarbiavo sprenddami krizės problemą. Ruošiamės sėkmingai baigti trijų svarbiausių priemonių priėmimą: tai būtų, pirma, kredito reitingų agentūrų reglamentavimas, antra, nauja Mokumo II redakcija, ir trečia, Trečiosios ir Šeštosios Europos bendrovių teisės direktyvų, susijusių su vidaus akcinių bendrovių jungimu ir skaidymu, peržiūrėjimas.

Pirma, dėl kredito reitingų agentūrų reguliavimo pasiuktas susitarimas padės išspręsti vieną iš problemų, dėl kurių kilo krizė, ir taip sukurs galimybę atkurti pasitikėjimą rinka. Praeitą lapkritį Komisijos priimtas pasiūlymas iškelia keletą aiškių tikslų, reikalingų kredito reitingų agentūrų sąžiningumui, skaidrumui, atsakingumui ir geram administravimui patobulinti. Pirmojo pasiūlymo užmojis išsaugomas šiame reglamente, kuris ypač apsaugos kredito reitingų agentūrų nepriklausomybę, reitingų suteikimo proceso vientisumą ir tinkamą interesų konfliktų, iškilusių prieš pradėdant reitingų suteikimo procesą, administravimą. Be to, bus įvestas visaapimantis priežiūros režimas. Europos priežiūros institucijos priežiūrės kredito reitingų agentūrų veiklą ir, jei prireiks, imsis spaudimo.

Dėl priežiūros aš tvirtai išreiškiau nuomonę, kad reikia stiprinti bendradarbiavimą šioje srityje. Tad man nesunku pritarti, kad šioje svarbioje srityje būtina visomis išgalėmis stumtis į priekį. Todėl, kad užtikrintų nuoseklumą ir sanglaudą tarp visų susijusių finansų sektoriaus reglamentų, Komisija sutinka, remdamasi J. de Larosière pranešimo rekomendacijomis, ištirti su priežiūros sistemos struktūra susijusių šio reglamento nuostatų stiprinimo būtinybę.

Dėl trečiųjų šalių pateiktų kredito reitingų traktavimo: G20 viršūnių susitikimo rezultatai pakeitė situaciją pasaulyje. Visi G20 nariai sutiko reguliuoti kredito reitingų agentūras, įvedant privalomą registravimo ir priežiūros režimą. Štai kodėl pritariu sprendimui, dėl kurio susitarta per derybas tarp Tarybos ir Parlamento dėl trečiųjų šalių pateiktų kredito reitingų traktavimo.

Galiu pasidžiaugti, kad Komisijos pasiūlyme iškelti ambicingi tikslai niekur nedingo. Komisija labai patenkinta bendrųjų sprendimų priėmimo proceso rezultatais.

Dabar norėčiau grįžti prie Mokumo II. Norėčiau padėkoti pranešėjui P. Skinneriui ir Parlamentui už jų darbą ir norą rasti kompromisą, kad šiuo svarbiu klausimu būtų galima pasiekti susitarimą per vieną svarstymą. Tokiu rezultatu liks labai patenkintas ES draudimo sektorius, priežiūros institucijos ir visos suinteresuotos šalys.

Tačiau taip pat turiu pripažinti, kad kai kuriais kompromiso aspektais nusivyliau. Grupės rėmimo tvarkos, kurią laikau vienu naujoviškiausių Komisijos pranešimo elementų, išbraukimas reiškia, kad negalėsime tiek, kiek norėtume, modernizuoti tarpvalstybiškai veikiantiems draudėjams ir perdraudėjams skirtų priežiūros priemonių.

Taip pat esu susirūpinęs, kad kai kurie su nuosavybės vertybinių popierių rizikos traktavimu susiję pakeitimai gali padėti įvesti neatsargią investavimo ir rizika pagrįstą kapitalą tvarką. Tai ypač taikytina pakeitimams, kuriais valstybėms narėms leidžiama pasirinkti vadinamąjį „trukmės metodą“. Komisija atidžiai stebės, siekdama užtikrinti, kad šiam atvejui pasiūlytos įgyvendinimo priemonės būtų protingos ir logiškos.

Vis dėlto Komisija palaikys Parlamento ir Tarybos susitarimą, jei jūs jį patvirtinsite balsuodami. Dabartinei Mokumo tvarkai jau per 30 metų. Mokumu II bus įvesta ekonominė rizika pagrįsta tvarka, sutvirtinsianti ES draudimo rinkos integraciją, pagerinsianti draudimo polisų turėtojų apsaugą ir padidinsianti ES draudėjų konkurencingumą.

Kaip neseniai pranešime dėl finansų krizės pamokų patvirtino Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros komitetas (CEIOPS), dabar labiau nei bet kada reikia Mokumo II, kaip pirmojo atsako į dabartinę finansų krizę. Reikia reglamento, kuriuo iš bendrovių būtų reikalaujama tinkamai valdyti riziką, kuriuo būtų padidintas skaidrumas ir užtikrinta, kad priežiūros institucijos bendradarbiautų ir veiksmingiau koordinuotų savo veiklą. Dėl Mokumo II atsiradimo draudimo pramonės tvarka, kuri galėtų tapti pavyzdžiu analogiškoms reformoms kitur pasaulyje.

Įvedus išlygą dėl persvarstymo, kurioje konkrečiai minima grupės rėmimo tvarka, Komisija galės vėliau grįžti prie šio klausimo. Tikiuosi, kad dėl pažangos įvairiose J. de Larosière pranešimo rekomendacijose iškeltose srityse atsiradęs palankesnis aplinka reformoms, susijusioms su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu tarp priimančiosios valstybės narės ir buveinės valstybės narės priežiūros institucijų.

Dabar laikas aptarti R. Weber pranešimą. Kadangi pranešėja R. Weber puikiai pasidarbavo, buvo galima rasti kompromisą dėl supaprastintų atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant akcines bendroves. Dėl šio kompromiso išliks nemaža dalis galimybių sutaupyti, buvusių pirmajame Komisijos pasiūlyme, o tai 172 mln. per metus.

Administracinės naštos sumažinimo tema atliekami matavimai ir tyrimai atskleidžia, kad bendrovių teisė yra viena labiausiai apkrautų ES teisyno sričių. Dėl kelių priežasčių administracinė našta labiau paveikia mažas ir vidutines įmones (MVĮ), o ne didesnes. 2007 m. ekspertų pranešime spėjama, kad mažos įmonės

išleidžia 10 kartų daugiau nei didelės, kad laikytųsi informacinių įsipareigojimų, kuriuos joms primeta teisės aktai. Kartoju: dešimt kartų. O juk maži verslai yra mūsų Europos ekonomikos stuburas, ir dabar jie susiduria su dideliais ekonominiais sunkumais.

Esant dabartinei sudėtingai, visų jėgų reikalaujančiai situacijai, tokių kliūčių negalime sau leisti. Užtat turime dar labiau pasistengti, kad sumažintume mūsų bendrovėms tenkančią naštą. 2007 m. gruodžio 12 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas paskelbė, kad palaiko Komisijos pasiryžimą iki 2012 m. 25 proc. sumažinti administracinę naštą verslui Europos Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis ir pabrėžė, kad teisės aktų projektus nagrinės laikydamiesi tokios pozicijos. Šiandien, praėjus vos septyniems mėnesiams nuo tada, kai Komisija pateikė pasiūlymą, esu labai patenkintas pasiektu kompromisu, nors Komisija ir buvo drąsesnė savo pirmajame pasiūlyme. Laukiu, kol Parlamentas šį kompromisą parems: tai bendrovėms, ypač MVĮ, greitai duos aiškos naudos. Ir neturėtume čia sustoti. Komisijos darbotvarkėje paprastinimas ir biurokratizmo mažinimas ir toliau užims svarbiausią vietą.

Gay Mitchell, *Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomonės referentas*. – Gerb. pirmininke, nenoriu to taikyti niekam konkrečiai. Manau, kad Mokumas II, reglamentai ir kredito reitingų agentūros labai svarbios ir reikalingos, bet turime ne tik užgesinti liepsnas, bet ir pastatyti gaisrinę. Manau, pernelyg įsijautėme aiškindami, kad gaisrinę pastatysime kada nors vėliau.

Nemanau, kad į priekį judėtume taip lėtai, kaip judame dabar, jei prezidentas N. Sarkozy vis dar būtų Europos Tarybos pirmininkas. Čekijos pirmininkavimas – didelis nusivylimas, o ypač didelį nusivylimą kelia Čekijos prezidentas.

Norėčiau pasakyti, kad jei pirmininkaujanti šalis Čekija arba jos įpėdinės negali susitvarkyti su darbu, tai tik įrodo, kad mums tikrai reikia Lisabonos: mums tikrai reikia ko nors nuolatinio, kad galėtų vadovauti Europos Sąjungai.

Žmonės laukia vilties, jie laukia žinių apie atsigavimą. Ar kas nors šiame Parlamente mano, kad, jei Komisijos pirmininkas būtų Jacques Delors, mes vis dar judėtume į priekį tokiu vėžišku greičiu? Laikas veikti ir vadovauti, o veiksmų ir vadovavimo neturime, ir tai – problema, kurią šįryt reikia iškelti.

Europos investicijų bankas galėtų nuveikti daug daugiau. Europos Sąjunga, jos institucijos, drauge su tokiais šalimis kaip Kinija, galėtų nuveikti daug daugiau. Dabar – ne 1937 m. Tada neturėjome tokių institucijų ir galimybių taisyti reikalus, kokias turime dabar. Dabar turime tokias institucijas Europos Sąjungoje ir už jos ribų – saujelę institucijų, kurios gali bendradarbiauti. Ko mums trūksta – vadovavimo. Sugražinkite prezidentą N. Sarkozy ar ką nors panašų į N. Sarkozy, ir tegu Komisijai būna normaliai vadovaujama, kad žmonėms būtų suteikta viltis, pradėkime kalbėti apie atsigavimą. Iš Europos Tarybos to nesulaukiu, o jau pats laikas.

Sharon Bowles, *Teisės reikalų komiteto nuomonės referentė*. – Gerb. pirmininke, palaikau susitarimą dėl Mokumo II ir, kaip ir kiti, apgailestauju, kad grupės rėmimas paliktas persvarstyti ateityje, nes Taryba nesugebėjo su mumis išnagrinėti būdų, kaip grupės rėmimą padaryti priimtina, atsižvelgiant į kai kuriuos pagrįstą nerimą keliančius dalykus. Ir Teisės reikalų, ir Ekonomikos ir pinigų politikos komitetuose nagrinėjau, kas atsitinka kapitalo judėjimui, kai prasideda grupinis stresas, toks kaip artima nemokumui būklė, ir iš tiesų tai ne taip akivaizdu, kaip pavaizduota Komisijos projekte ar draudimo rinkos atstovų.

Tačiau yra priemonių, kuriomis galima pasiekti tikslą. Rekomendavome 2 lygmens priemones, bet dabar mums belieka ateityje ieškoti būdų, kaip iki didžiausio laipsnio padidinti saugų, ekonomišką kapitalo panaudojimą grupėje. Tikiuosi, kad valstybės narės susidoros su iššūkiu ieškoti geresnių likvidavimo sprendimų.

Pereinu prie kai kurių paketo dalių. 27 straipsnio pakeitimuose nurodoma, kad priežiūros institucijos turi turėti atitinkamą kompetenciją ir galimybes. Pirmąjį pakeitimą paruošiau iš dalies remdamasi pranešimu dėl *Equitable Life*, bet finansų krizės kontekste šis pakeitimas turi platesnę reikšmę, tad panašius priedus pridėjau ir prie kapitalo reikalavimų bei kredito reitingų pasiūlymų.

Turi būti visiškai aišku, kad rizika pagrįstas metodas anaipol nėra lengva išeitis. Tinkamas modelių ir paslėptų prielaidų supratimas turėtų būti intensyvesnis priežiūros būdas nei varnelių žymėjimas. Streso testai turėtų būti iššūkis, peržengiantis patogios prielaidų zonos ribas, o koreliacinius faktorius reikėtų aktyviai peržiūrėti.

Grupės priežiūra padaroma visaapimančiu procesu, nebeliks tokios situacijos, kai grupės priežiūros institucija gauna viską, nors galų gale vis tik turės būti taikoma viena bendra atsakomybė. Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros komiteto (CEIOPS) vaidmuo išplėstas, varta pabrėžti, kad per diskusijas dėl Mokumo II buvo artėjama prie vyraujančio supratimo dėl 3 lygmens komitetų padidintos svarbos vaidmenų. Dar svarbiau,

kad išaiškinama, jog neturėtų kilti konfliktų tarp nacionalinės priežiūros institucijos mandato ir jos CEIOPS užimamo vaidmens.

Šie prieš kiek laiko padaryti pakeitimai tam tikra prasme buvo pranašiški, bet pasirodė besą vertingi išsisiūbavus finansų krizei. Kaip sakė pranešėjas, Parlamento komanda gerai padirbėjo, o Mokumo II kontekste tas pats pavyko ir pirmininkaujant čiai šaliai Čekijai.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, ponios ir ponai, pranešėjas jau nurodė ir kritikos vertus, ir teigiamus Mokumo II pasiekto rezultato aspektus. Manau, galime teigti, kad Mokumas II atspindi žymią pažangą, stengiantis Europos draudimo sektorių ateityje paversti tinkamu, net ir krizės laikais. Taip pat manau, kad, kaip jau sakytą, aiškiai parodėme, kurie aspektai verti kritikos: konkrečiai – grupės priežiūra. Žinoma, reikia daugiau nuveikti grupės priežiūros ir grupės paramos srityje apskritai. Bet per krizę, kai kapitalo srautai ne tokie, kaip būtų galima tikėtis, natūralu, kad reikia šioje srityje prisivytį, taip pat būti supratingiems su sunkumais susiduriančių šalių atžvilgiu.

Taip pat aptarėme kitą svarbų klausimą, nes Europos Sąjungoje esama 500 mln. vartotojų, kurie taip pat visi yra apdraustieji, susiduriantys su „nuosavybės vertybinių popierių rizika“. Draudimo sektorius, ekonomika ir valstybės narės šiuo klausimu taip pat turi aiškas nuomones. Šiuo atveju turėjome priimti kompromisą, ir tai taip pat gali atspindėti kurioje nors analizės stadijoje, pagal išlygos dėl persvarstymo sistemą. Svarbu tai, kad galime pasakyti, jog Europos Sąjunga šiuo atžvilgiu parodė ženklą, kad Europa juda į priekį, kad ji gali veikti. Tikiu, jog Jungtinės Valstijos, Kinija ir kitos šalys, sprendžiančios šias sveiko proto padiktuotas problemas ir ruošiančios geresnes sistemas ateičiai šiomis konkrečiomis aplinkybėmis, tą ženklą taip pat suprato. Tai – vienas iš svarbių pastebėjimų.

Taip pat norėčiau kai ką labai aiškiai pakartoti apie praeitį. Proceso dalyvavo keturios pirmininkaujančios šalys, įskaitant dabartinę. Derybų būta įvairių, žinoma, ir veikiant atitinkamų valstybių narių įtakai, bet rezultatai pasiekėme. Tai – pirmas pastebėjimas.

Antrasis yra toks: dirbome kartu su Europos draudimo rinka, šiuo atžvilgiu buvo labai svarbūs poveikio atskiroms sritims tyrimai. Kodėl? Todėl, kad, ieškant kelio į šį sprendimą, reikėjo įtraukti draudimo sektorių, nes sistema ir tiriama medžiaga labai sudėtingos. Jei atsižvelgsime, kad pastarajame poveikio tyrime dalyvavo 1400 įmonių (ir didelių, ir mažų, nes tikslas buvo ne išvalyti rinką, bet vartotojų interesų labai įtraukti visus subjektus), tuomet galėsime sakyti, kad labai pasisekė. Kartu su Mokumo II derybininkų komanda nepasidavėme jokiame spaudimui, o ėjome tiesiai į priekį, tarnaudami vartotojų, draudimo rinkos interesams ir, svarbiausia, be abejojimo, vykdydami savo, parlamentarų, pareigas.

Gianni Pittella, *PSE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, manau, visiems aišku, kad baigėsi vienas raidos ciklas: raidos, kuri per pastaruosius metus iškėlė į dienos šviesą neatitikimus ir prieštaras, būdingus tam tikram globalizacijos supratimo būdai – ultraliberaliai globalizacijai, kuri per daug kartų pasinaudojo institucijų silpnėmis, o politiką laikė kliūtimi, kurio reikėtų atsikratyti.

Dabar būtent politikų užduotis yra atkurti piliečių tikėjimą susidūrus su sunkia ekonomine krize, kurioje dabar gyvename. Kad jiems pavyktų, politikai turi viskam vadovauti, rodyti ateities galimybes ir kliūtis, kurias reikės įveikti. Turime ištaisyti prieštarą tarp spartaus pasaulinės rinkos augimo ir atsverti bei kontroliuoti didžiulę finansų ekonomikos įtaką.

Reitingų agentūrų reglamentas yra svarbus žingsnis į priekį. Su juo dirbau kaip pagalbinis pranešėjas, atstovaujantis Socialistų frakcijai Europos Parlamente, ir visapusiškai bendradarbiau su pranešimo autoriumi JeanuPauliu Gauzès, kurį nuoširdžiai sveikinu.

Svarbiausi reglamento punktai atsirado dėl Parlamento atsidavimo per sudėtingas derybas su Taryba. Turiu omenyje pasiekimus, tokius kaip reikalavimas agentūroms užsiregistruoti Europos teritorijoje, prognozavimas ir civilinė atsakomybė, dviguba saugumo sistema tvirtinanč trečiųjų šalių notas ir, svarbiausia, galimybė, kad šis reglamentas ims galioti po dvejų metų, kaip iš pradžių ir prašė valstybių narių vyriausybės.

Tačiau reglamentas taip pat turi didelę simbolinę vertę. Iš tiesų reglamentuojame sektorių, kuris, kaip ir kiti – pvz., turiu omenyje spekuliacinius fondus – per pastaruosius metus gavo naudos iš visiško aktų nebuvimo. Tokios savireguliacijos rezultatai visi aiškiai mato, ir jis baises. Dabar metas įsidrąsinus sukurti naują finansų rinkų struktūrą. Turime žinoti, gerb. Komisijos nary, kad šiame sektoriuje dar labiau nei kituose nepakanka, kad valstybių narių vyriausybės veiktų vienos!

Todėl, nors ir pasiekėme puikų rezultatą, apgailestauju, kad buvo praleista viena galimybė. Dėl pasipriešinimo iš valstybių narių pusės – už ką Taryba turi prisiimti atsakomybę – neužteko valios tekste įvesti nuostatą dėl

bendros Europos priežiūros institucijos reitingavimo sektoriui. Oficialus pasiūlymas buvo pateiktas Parlamentui, bet politinių ambicijų ir realizmo trūkumas lig šiol trukdo rasti paramos šiam pasiūlymui. Šiuo klausimu Parlamentas ir toliau rodo gebą gerai numatyti ateitį, ir tikiuosi, kad valstybių narių vyriausybės padarys tą patį.

Wolf Klinz, *ALDE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, kredito reitingų agentūrų nesėkmės iki krizės padarė šių agentūrų reglamentavimą neišvengiamą. Dabartinio reglamento dėl kredito reitingų agentūrų registravimo tikslai yra – ir vėl – skaidrumas, užtikrinta aukšta kokybė, didesnė konkurencija, interesų konfliktų įveikimas ir, galiausiai, geresnė investuotojų apsauga. Susitarti nebuvo lengva. Komisijos, Parlamento ir Tarybos pozicijos iš pradžių buvo labai skirtingos, bet, apskritai imant, šie tikslai dabar iš esmės jau pasiekti. Vienas geras dalykas – kad bus tik viena reitingų kategorija. Praeityje liks 1 ir 2 kategorijos, skirtos reglamentavimo ir kitiems tikslams. Interesų konfliktai įveikti: nebebus konsultavimo paslaugų, papildančių kreditų reitingų veiklą. Kredito reitingų agentūros iš šalių, esančių ne Europos Sąjungoje, turės galimybę ateiti į Europos rinką ir ten veikti pagal sertifikacija paremtą lygiavertiškumo sistemą – kas svarbu mažoms agentūroms – arba pagal patvirtinimo sistemą – kurią gali naudoti didelės agentūros.

Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetas (CESR) vaidins lemiamą vaidmenį registruojant ir prižiūrint kredito reitingų agentūras. Vis dėlto dabartiniame dokumente ir Reglamente pastebiu nemažai trūkumų. Bijau, kad visos taisyklės ir reikalavimai iš esmės ribos galimybes ateiti į Europos rinką. Šie reikalavimai galbūt pernelyg apribojantys, galų gale jie gali atkirsti Europos rinką ir taip atvesti į protekcionizmą per galines duris – o tai būtų blogai. Tikiuosi, kad mano baimės liks neišsipildžiusios.

Mūsų vidaus valdymo taisyklės labai senos – išties per senos. Jos beveik perdėtos. Nėra jokių atitinkamų taisyklių jokiuose kituose ES reglamentuose. Būtų buvę geriau apibrėžti aiškius principus ir palikti atsakomybę juos įgyvendinti ir išvystyti pačioms bendrovėms.

Mano nuomone, nė kiek nepažengėme į priekį oligopolijų išnaikinimo prasme. Turėsime ilgus metus kęsti labai menką konkurenciją.

Cristiana Muscardini, *UEN frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, ekonominė krizė toli gražu nesibaigė, nors narystė euro zonoje ir suteikė tam tikro stabilumo Europai. Tarptautinis valiutos fondas finansų krizės nuostolius vertina 4000 mlrd. dolerių, iš kurių du trečdalius patyrė bankai.

Yra daug siektinų tikslų: atkurti pasitikėjimą, remti augimą ir apsaugoti darbo vietas. Tą galima pasiekti tik vykdamat ekonominę politiką, kuria galima atitaisyti finansų sistemą, bet Europa dar neturi ekonominės politikos! Nepaisant G20 Londone siūlymų paremti kreditų sistemą, vis dar labai trūksta aiškių taisyklių – tą sakėme jau ne vieni metai, – pagal kurias būtų galima valdyti finansų rinką, jos operatorius, siūlomus produktus ir išvestines finansines priemones.

Rinkos turėtų būti reguliuojamos ir prižiūrimos, ypač finansų sektorius, kuris nekontroliuojamas leido atsirasti anksčiau neregėtiems įsiskolinimams. Ką daryti su šia milžiniška skola, susikaupusia teikiant kreditus be jokių garantijų? Ar ją reikėtų nurašyti? Ar ją reikėtų įtraukti į bankų įvestą valymo sistemą? Ar ateities transakcijos nebiržinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis turėtų būti uždraustos, o bankai paprašyti baigti sudarinėti sutartis dėl išvestinių finansinių priemonių?

Mums reikia aiškių atsakymų, naujų kredito linijų mažoms ir vidutinėms įmonėms ir taupytojams, kad būtų užkirstas kelias nekontroliuojamiems perkėlimams ir būtų galima priderinti atvirojo koordinavimo metodo (OMC) taisykles prie tikrosios padėties. Jei nekalbėsime apie pasaulines prekybos taisykles, nieko neišspręsimė: t.y., esant tokiai sistemos krizei, turime reformuoti sistemą, grąžinti politikai tą lyderiaujančią vaidmenį, kurio pernelyg dažnai trūksta, vėl susikonsoliduoti į tikrąją ekonomiką ir palikti ramybėje bukinančius virtualius finansus!

Alain Lipietz, *Vers/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau pasakyti, kad visiškai sutinku su tuo, ką kalboje pasakė G. Mitchell. Mes nesilaikome tvarkaraščio, mes nepakankamai greitai. Vis dėlto norėčiau jam pasakyti, kad svarbu nepadaryti tos pačios klaidos dėl Prancūzijos prezidento, kokią prancūzai kartais daro G. Brown'o atžvilgiu. Kalbos apie veiksmus negarantuoja, kad veiksmai bus efektyvūs.

Dėl pačios krizės: aišku, kad mums krizė neprasidėjo nuo finansų. Jos pradžia – socialinėje ir aplinkosaugos sferose. Vis dėlto ji dera su finansų ciklu, t.y. kai ciklas juda gerai, mes rizikuojame, bet kai jis neveikia taip gerai, sau sakome, kad būtų gerai truputį viską pareguliuoti.

Esame stadijoje, kai reikia reguliavimo – stipraus reguliavimo. Reikia reguliavimo bendros rinkos lygmeniu, t.y., reikia daug labiau centralizuoto reguliavimo Europos lygmeniu. Tuo vadovaujamės rinkdamiesi, už ką balsuoti. Visiškai palaikome J. –P. Gauzės pranešimą ir jo padarytą pažangą. Jau ne vienus metus reikalavome labiau centralizuotų reglamentų ir priežiūros Europos lygmeniu, o pirmoji stadija, įvykdyta su Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetu (CESR), mūsų manymu, visiškai tinkama.

Tačiau, nepaisant P. Skinnerio pastangų – šiuo atžvilgiu mūsų kritika visai atitinka G. Mitchello kritiką, – apgailėstaujame, kad vyriausybės nesuprato. Nesutinkame su pasiūlytu kompromisu, kuris atmeta grupės priežiūros sistemą. Manau, kad tokia metodika atves į tolesnes nelaimės.

Todėl balsuosime prieš P. Skinnerio pranešimą – ne prieš paties P. Skinnerio darbą, bet prieš vyriausybių primestą kompromisą.

Sahra Wagenknecht, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, kaip ir viešojo sauga, teisingumas ar aplinkosauga, finansų rinkų stabilumas yra valstybinis turtas ir, kaip toks, turėtų būti pavaldus visuomenės kontrolei. Galų gale, jau matėme taip atsitinkant: bet kas, palikęs finansų rinkų reguliavimą dideliems privataus sektoriaus bankams, draudimo bendrovėms, rizikos draudimo fondams ir kredito reitingų agentūroms, rizikuoja milžiniškų sumų išspekuliavimu, siekiant didžiausių galimų pajamų, o po viso to plačioji visuomenė turi padengti nuostolius.

Krizė itin aiškiai atskleidė, kad savanoriška savireguliacija nepavyko, bet Komisijos ištikimybė jai nesusvyravo. Užsot uždraudusi rizikingus finansinius produktus ir įvedusi aiškias taisykles finansų sektoriuje, ji ir toliau leis privačiojo sektoriaus dalyviams patiems spręsti, kaip rizikuoti ir kaip vertinti tą riziką. Manome, kad tai neatsakinga.

Dabar tapo aišku, kad, siekdamas pelno, kredito reitingų agentūros nuolat nuvertindavo struktūrizuotų finansinių produktų riziką ir taip pradėjo prekybą neatgaunamomis paskolomis. Todėl tinkamas veiksmų planas būtų visiškai baigti rizikos valdymo perleidimą privatiems, pelno siekiantiems dalyviams ir sukurti Europos viešąjį reitingų agentūrą, kuri teiktų nepriklausomą nuomonę dėl įvairių saugumo priemonių kokybės. Komisija šio sprendimo net nepradėjo svarstyti.

J.-P. Gauzės pranešimas teisingai reikalauja, kad reitingų suteikimas užsienio skoloms turi būti laikomas viešuoju interesu ir todėl šią veiklą turėtų atlikti viešieji subjektai. Bet kodėl šis principas taikomas tik užsienio skoloms?

Suplanuotos Mokumo II direktyvos atveju, Komisija ir pranešėjas taip pat remia žlugusią savireguliacijos idėją. Pvz., draudimo grupėms skaičiuojant kapitalo ir mokumo reikalavimus bus leidžiama taikyti vidinius rizikos vertinimo modelius. Laikas parodys, ar valstybių narių priežiūros institucijos geba suprasti šiuos modelius. Pati asmeniškai tuo abejoju.

Be to, ir minimalaus kapitalo reikalavimai, ir mokumo kapitalo reikalavimai yra per žemi, juos reikia padidinti. Kadangi tai gali sukelti problemų kai kuriems bankams ar draudimo bendrovėms, siūlome, kad šis kapitalas būtų didinamas, leidžiant tam, ką turi vyriausybė, atitinkamai paveikti įmonės politiką. Tokia dalinė nacionalizacija būtų drąsus pirmas žingsnis artyn finansų sektoriaus perorientavimo į bendrą naudą.

Ateityje visą finansų sektorių bet kokių atveju reikėtų perkelti į viešąjį sektorių ir tokia nacionalizacija gali užtikrinti, kad šis sektorius vykdytų savo viešąją pareigą, o ne pralošinęs pats save, ieškodamas vis didesnio pelno pasaulinėse finansų rinkose. Jau seniai laikas, kad padarytume išvadas iš sukeltos nelaimės.

Godfrey Bloom, *IND/DEM frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, finansų tarnybose praleidau 40 metų, todėl, man regis, šiek tiek išmanau tai, apie ką kalbu.

Norėčiau pasakyti kelis žodžius apie Jungtinės Karalystės Finansinių paslaugų tarnybą (angl. *Financial Services Authority, FSA*), o tai mums padės suprasti, kaip daromos klaidos. Jungtinės Karalystės FSA turi pusės milijono žodžių taisyklių rinkinį. Niekas jo nesupranta – užvis mažiausiai pati FSA. FSA slapta interpretuoja savo pačios taisykles. Jie pasilaiko baudas, kurias skiria, kad pasididintų atlyginimus ir pensijas, nėra apeliacinio teismo. Rašiau Komisijos nariui Ch. McCreevy apie tai, ir tai griauja jo paties Žmogaus teisių akto 6 ir 7 straipsnius. Nėra apeliacinio teismo. Nėra jokios teisinės išeities, jei jie pasielgs klaidingai. Plačiau visuomenei sudarytas išpūdis, kad jei ant reglamento yra FSA spaudas, reglamentas negali neveikti. Nėra *caveat emptor* sampratos.

Dabar visa tai, atrodo, bus atiduota kažkokiai ES priežiūros institucijai, kurią, be abejonės, sudarys neišmanėliai biurokratai, skandinavės namų šeimininkės, bulgarų mafija ir kuolų gamintojai iš Rumunijos. Atvirai pasakius, manau, jūs vienas su kitu puikiai sutarsite.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, J.-P. Gauzès pranešime dėl reitingų agentūrų, R. Weber pranešime dėl atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant bendroves, P. Skinnerio pranešime dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo yra neabejotinai naudingų nuostatų, bet tai nėra priemonės, kuriomis reikėtų kovoti su finansų krize. Krizė, į kurią pakliuvome, yra akivaizdžiai visai kito masto, ir jos neįmanoma išspręsti vien tokiomis techninėmis, vienkartinėmis priemonėmis.

Kokių veiksmų reikia imtis, kad išspręstume tą baisią krizę, į kurią papuolėme? Pirmia, reikia išsivaduoti iš dogmų, kuriomis lig šiol grindėte savo darbą, būtent – tų, kuriose atsispindi tikėjimas tarptautinio darbo pasidalijimo, laisvo asmenų, prekių ir kapitalo judėjimo naudingumu.

Reikia atsakyti laisvo prekių judėjimo, dėl kurio Europos darbininkai buvo supriešinti su darbininkais iš šalių, kuriose, kaip komunistinėje Kinijoje, viešpatauja ciniškiausia kapitalizmo forma, kur darbininkai neturi teisės streikuoti, laisvės kurti bendrijas, tinkamų pensijų ar socialinės apsaugos, kur jie gauna juokingai mažus atlyginimus. Bet Kinija – ne vienintelė valstybė, kurioje padėtis tokia.

Reikia atsakyti laisvo asmenų judėjimo, dėl kurio mes – jūs – vieninteliu būdu pakeisti ateities kartas pripažinote ir net rekomendavote masinės imigracijos politiką, kurios tragiškas pasekmės šiandien stebėti.

Reikia atsakyti laisvo kapitalo judėjimo, kuris buvo krizę sukėlęs faktorius, nes jis leido Jungtinių Valstijų namų įkeitimo rinkoje kilusiai krizei – o tai buvo visiškai aplinkybių nulemta krizė, kuri turėjo likti JAV rinkos ribose, – palaipsniui užteršti visą mūsų ekonomiką ir sužlugdyti mūsų taupytojus, darbininkus ir darbdavius.

Galima padaryti išvadą, kad mažas ir vidutinės įmonės būtina išlaisvinti iš manipuliavimo mokesčiais ir biurokratizmo pančių, reikia paprastų taisyklių, kad piniginė vertė atitiktų esamą pramonės ar paslaugų turtą, taip pat reikia pradėti investicijų politiką, bet ji turi būti įgyvendinama. Tai – tik dalis būtinų priemonių, kurių norėtume, kad galiausiai imtųsi valstybių narių vyriausybės, atsižvelgdamos į tas nacionalinės politikos dalis, kuriose reaguojama geriau nei kitur.

John Purvis (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, džiaugiuosi, kad Mokumui II pagaliau atėjo sprendimo metas. P. Skinner ir jo pagalbiniai pranešėjai rodė pavyzdinį atkaklumą ir kantrybę, kol tai pasiekė. Kaip ir kiti, apgailestauju, kad išbraukta grupės parama, bet, atvirai pasakius, nesu nustebintas esant dabartinėms aplinkybėms. Turime labai stengtis, kad sukurtume grupės sistemą, kuri veiktų bendrai Europos draudimo rinkai ir joje, tas pats galioja ir trečiosioms šalims – negalime leisti daugiau tokių fiasko, kaip tas, kurį patyrė *American International Group (AIG)*.

Taip pat norėčiau pasveikinti pranešėją J.-P. Gauzès bei Tarybą, kad normaliai baigė ruošti kredito reitingų agentūrų reglamentą. Akivaizdu, kad šios agentūros pridarė rimtų klaidų, ir sustiprintas reguliavimas vienu ar kitu pavidalu buvo neišvengiamas. Bet kas nėra suklydęs – klysta ir pačios priežiūros institucijos, – ir ar galime būti tikri, kad ateityje jos daugiau nebepridarys klaidų?

Nerimavau, kad fanatiškos neapykantos kupinas atpirkimo ožių ieškojimas tarp kredito reitingų agentūrų baigsis pernelyg įkyriai, priešingus rezultatus duosiančiu reglamentu su išskirtinai eurocentrišku, protekcionistiniu ir ekstrateritorialiu atspalviu. Džiaugiuosi, kad kompromisas šias tendencijas kiek pristabdė, bet ne tiek, kiek norėčiau.

Kredito reitingai yra nuomonės – naudingos nuomonės, ekspertų nuomonės, bet – tik nuomonės, taigi už investicinius sprendimus visą atsakomybę turi priisiimti investuotojai. Be abejonės, šios pamokos jau išmuktos – pernelyg gerai ir sumokėjus atitinkamą kainą.

Džiaugiuosi, kad į taikymo sritį įtraukti tik reitingai, skirti naudoti reguliavimo tikslais. Džiaugiuosi, kad atsisakėme lygiavertiškumo ir patvirtinimo tvarkant trečiųjų šalių reitingus, ir perėjome prie lygiavertiškumo arba patvirtinimo. Bet gal Komisijos narys galėtų patvirtinti, jog tai reiškia, kad investuotojai tebegali laisvai investuoti į akcijas ir obligacijas trečiosiose šalyse, kurios Europoje nereitinguotos arba kurios neturi lygiavertiškumo statuso?

Turime būti pasirengę nelauktiems padariniais. Nesant išankstinio poveikio vertinimo, tokių tikrai bus, tad peržiūros reikalavimas 34 straipsnyje yra itin svarbus.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, kalbame apie Mokumą II, tai – reforma, pradėta gerokai iki krizės, o krizė ją atskleidė kitoje šviesoje. Kaip įstatymų leidėjai, mes sudvejojome: ar šį susitarimą reikia baigti per pirmąjį svarstymą?

Dėl derybininkų užsispyrimo galėsime pasiekti kompromisą, kuris, manau, turi bent dvi geras puses: pirma, juo draudimo sektorius priverčiamas geriau vertinti savo riziką – iki šiol šiam procesui buvo naudojamos senos sistemos, be abejonų, netinkamos dabartinei tikrajai draudimo sektoriaus padėčiai, ir antra, kompromisas pabrėžia, kad priežiūros mechanizmai turi būti pritaikyti prie draudimo bendrovių padėties, atsižvelgiant į jų įvairius vartotojus orientuotų produktų bei pasiūlymų gausą bei tarpvalstybinę struktūrą.

Kaip įstatymų leidėjams, mums labai rūpėjo atsižvelgti į šios rinkos tikrovę, t.y., rinkos, kur, tarkime, kai kuriose šalyse yra gyvybės draudimo mechanizmų, užimančių didelę šio sektoriaus dalį, ir kur, ištikus krizei, turėjome atsižvelgti į procikliškumo poveikį, taikant jį draudimo sektoriui.

Taip pat turėjome užtikrinti, kad priėmus šį teisės aktą nebūtų sutrikdyta draudimo rinkos struktūra ir ypač – kad teisės akte liktų vietos savišalpos kasoms. Tačiau pakankamai aišku, kad tai – tik vienas žingsnis, ir norėčiau paminėti šešis su sektoriumi susijusius dalykus, ties kuriais kuo skubiau turėsime atnaujinti darbą.

Pirmuoju akivaizdžiai atsižvelgiama į J. de Larosièrè pranešimo išvadą bei reikiamybę užtikrinti, kad lygiavertiškos ir darnios sąlygos egzistuotų tarp įvairių priežiūros kolegijų, o tam turime sustiprinti Europos instituciją, atsakingą už draudimo bendrovių stebėjimą.

Antrasis dalykas – daug kolegų Parlamento narių apie tai užsiminė – yra įgyvendinti tą liūdnai pagarsėjusią grupės paramos mechanizmą, ir šiuo atveju aš nesutinku su A. Lipietzu. Žinoma, mes mieliau būtume turę grupės paramą, bet kodėl turėtų būti neaišku, kad šiandien šalims, kuriose 80 ar 100 proc. draudimo sektoriaus yra užsienio bendrovių rankose, kuriose nėra jokio tvirto teisinio pagrindo, tą mechanizmą priimti sudėtinga? Šioje srityje reikia pažengti į priekį.

Trečiasis žingsnis ateityje yra suderinti tai, ką darome čia, ir kas vyksta su pensijų fondais. Kaip galime įsivaizduoti, kad reikia patobulinti draudimo mokumą, bet nekelti sau to paties klausimo dėl pensijų fondų? Tai – milžiniškas iššūkis.

Ketvirtoji užduotis ateičiai – indėlių garantijų mechanizmo įsteigimas, sukūrimas, įtvirtinimas. Tokį mechanizmą šiandien turime bankininkystėje, bet ne draudimo sektoriuje.

Penktasis dalykas – draudimo produktų rinkodara ir garantavimas, kad tai, kaip draudimo tarpininkai siūlo apdraustiesiems produktus, leidžia suderinti jų interesus ir apsaugos reikalavimus.

Galiausiai paskutinis dalykas – tai to, ką įsteigsime bankininkystės sektoriuje, perkėlimas į šį sektorių: būtent – su apsaugos priemonėmis susiję išlaikymo mechanizmai.

Visa tai atlikę, tikiuosi, kad ateityje galėsime pasimokyti iš šios krizės, kad suteiktume Europos piliečiams draudimo sektorių, esantį jiems tvirta garantija ...

(Pirmininkė pertraukė kalbantįjį)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gerb. pirmininke, mūsų pranešėjai nekalti, bet manau, kad Komisijos pasiūlymai pasirodė gana vėlai ir nebetinka to, kas įvyko. Norėdami užkirsti kelią krizėms ateityje, aiškiai turime būti daug ambicingesni ir iniciatyvesni.

Pirma, turime būti ambicingesni ir iniciatyvesni reglamentavimo srityje. Turime suderinti savo teisės aktus, o geriausias ženklas, be abejonų, būtų sukurti Europos priežiūros instituciją. Toks, galų gale, yra būdas parodyti, ką manome.

Kalbant apie reitingų agentūras, reikia įkurti Europos agentūras, kurių nepriklausomumas užtikrintas, ir padaryti galą tai skandalingai veiklai, kai agentūros reitinguoja joms sumokėjusias įmones.

Dėl rizikos draudimo fondų: turime juos reguliuoti ir sukurti apmokestinimo formą, pagal kurią būtų baudžiama už visus trumpalaikius finansinius sandorius.

Mokesčių rojumi vadinamoms teritorijoms būtina taikyti kelias labai paprastas priemones. Turime uždrausti Europoje veikti bet kokiems su mokesčių rojumi sandorius sudarantiems arba bendradarbiauti atsisakantiems bankams.

Šį kartą viskas. Tačiau manau, kad reikia nuveikti daugiau, ir norėčiau pasiūlyti du galimus kelius. Pirmasis: mano manymu, turime pamąstyti apie euro zonos praplėtimą ir naujų narių įtraukimą. Šis politinis gestas, ko gero, turėtų ne menkesnį poveikį nei savo laiku turėjo Vokietijos suvienijimas, juo būtų parodytas Europos solidarumas ir padidinta mūsų Sąjungos įtaka.

Antrasis kelias – eiti arčiau ekonominės, biudžetinės ir valiutinės integracijos, mokesčių suvienodinimo link. Tai – vienintelis būdas kovoti su mokesčių dempingu Europoje.

Visa tai reikalinga, bet mūsų piliečiai labiausiai tikisi – viliosi, kad Komisija klausosi, – kad imsimės veiksmų nuo krizės. Mūsų piliečiai tebelaukia tikro Europos atsigavimo plano ir, tarkime, nemenkos paskolos. Jie tebelaukia, kol Europa pasiūlys tinkamą paramą mažoms ir vidutinėms įmonėms, ims iš tiesų planuoti ateities investicijas ir, svarbiausia, ims remti visus europiečius, kuriuos palietė krizė. Turiu omenyje bedarbius, dirbančius ne visą darbo dieną, taip pat namų ūkius, kurie šiuo metu susiduria su didžiuliais sunkumais.

Čia, mano manymu, yra skubos reikalaujantis dalykas, ir būtent pagal jį ateityje bus sprendžiama apie Europos lyderius.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, Mokumo II įvedimas ir draudimo veiklos vykdymo ir priežiūros sistemų pakeitimai, ruošti pastaruosius keletą metų, yra labai svarbus žingsnis, ypač per finansų krizę. Ne vienerius metus dirbau su pensijų sistemomis ir žinau, kokia svarbi finansinė pensijų fondų priežiūra darbuotojų judumui ir kaip reikia tarpvalstybinės priežiūros.

Skatindami žmones judėti, turime užtikrinti, kad pakeitę šalį, kurioje dirba, ir pensijų sistemą, jie galėtų būti tikri, jog jų socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos teisingai ir pervedamos į teisingas sąskaitas, ir kad jų ateityje gausimos pensijos saugumas padidės dėl Bendrijos investavimo principų bei pensijų fondų priežiūros srityje priimtų sprendimų.

Sveikinu Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros institucijų komitetą ir jo konsultacinę komisiją, kurios darbuose turėjau garbę dalyvauti iki 2007 m. rugsėjo, taip pat sveikinu pranešėją P. Skinnerį.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Gerb. pirmininke, Tarptautinio valiutos fondo Pasaulinio finansinio stabilumo apžvalgoje spėjama, kad dėl finansų krizės neteksime 4 mlrd. dolerių. Šis įvertinimas gali padidėti. Krizę sukėlė, kaip visi žinome, savotiškas kazino kapitalizmas, senų bičiulių kapitalizmas ir nereguliuojamas, arba, kaip kartais mandagiai pasakoma, lengvai reguliuojamas finansų sektorius.

Viso to šalutinis poveikis darbininkams ir šeimoms visoje Europoje buvo beveik katastrofiškas. Mane sukrėtė, kaip labai mandagiai apie tokį skandalą kalbame per diskusiją ir pateiktuose pranešimuose. Mane sukrėtė tai, kad liberalų ir krikščionių demokratų frakcijos susirūpinusios, jog reguliavimo bus per daug, kad per galines duris gali ateiti protekcionizmas.

Faktas tas, kad ES atsakas į finansų krizę buvo vangus ir per menkas. Faktas, kad mums reikia protekcionizmo: tie, kuriuos reikia apsaugoti, yra darbininkai ir tikroji ekonomika. Dar nediskutavome apie darbo vietų problemą – nors būtent tai rūpi piliečiams, – o ši institucija lieka ištikima žlugusiai sistemai. Pripažinkime tai, būkime radikalūs ir drąsūs.

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Gerb. pirmininke, pasaulinė finansų krizė krečia pasaulio ekonomiką ir dabar vienas po kito pasigirsta siūlymai, kaip sukludyti tokiame dalykui atsitikti vėl. Populiariausi – didesnis reguliavimas ir priežiūra. Žinoma, iš pradžių vis viena turime savęs paklausti, kas buvo ne taip. Leiskite man apibendrinti priežastis per 50 sekundžių.

Turime neprižiūrimą kapitalizmą. Finansų bendroves valdo valdininkai, kurie gali sukurti sistemas, leisiančias jiems pasiimti didžiules premijas ir pensijas augant pelnui. Pelną vadybininkai gali sparčiai pakelti, jei pakels rizikos lygį bendrovėse, įvesdami žemesnę maržą. Kai rizika tampa reali, vadybininkai savo pinigų jau turi, o nuostoliai lieka kitiems.

Tiems, kurie galėtų pakeisti tokią politiką, nėra jokios paskatos. Bankuose indėlius laikantys žmonės žino, kad yra indėlių garantijos. Visi žino, kad dauguma bankų per dideli, kad jiems būtų leista bankrutuoti. Juos išgelbės mokesčių mokėtojai. Reitingų agentūros žino, kad jos negaus darbo, jei abejos savo klientų mokumu.

Politika, kurios laikosi centriniai bankai ir finansų ministerijos, grįsta mintimi, kad burbulų negalima sprogdinti. Jie turi pūstis iki neprotingo dydžio.

Ar svarstome šių problemų sprendimus? Ne, nesvarstome!

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, rimčiausia nuo Antrojo pasaulinio karo ekonominė ir finansų krizė paveikė visą pasaulį. Neaiškumas, nekantrumas, bejėgiškumas ir pasitikėjimo praradimas yra akivaizdūs, kaip ir finansų rinkų reglamentų spragos. Mus į priekį gena poreikis priimti bendras Europos priemones ir imtis vadovavimo pasaulyje. Supratimas, kad reikia sukurti „daugiau Europos“, verčia imtis dalykų, kurie vos prieš kelis mėnesius buvo atmesti ir neįgyvendinti Komisijos ir Tarybos narių, kai Parlamentas jų reikalavo.

Mūsų socialinės rinkos ekonomikos modelis (rinkos kiek galima daugiau, reguliavimo tiek, kiek reikia) yra pagrindas reguliavimui ne tik Europoje, bet ir visame pasaulyje. Europos Sąjungos veiksmas buvo sėkmingi, bet mes dar toli gražu nebaigėme ir nepasiekėme savo tikslo. Baigiame dar vieną stadiją, ir tolesnių turime imtis ar užbaigti nedelsdami. Tik pasiryžimas ir drąsa imtis drąsių reguliavimo veiksmų Europos lygmeniu ugdys pasitikėjimą.

Šiandien, gerokai pavėluotai, taip pat sprendžiame dėl kredito reitingų agentūrų reglamentavimo. Mums reikia registracijos, reikia kontrolės, reikia susitvarkyti su nesuderinamumu. Priimame Mokumo II direktyvą – tą būtume turėję padaryti net jei nebūtų kilusi finansų rinkų krizė. Gegužę turėtų būti priimta Bankų direktyva. Turime visiems laikams panaikinti procikliškumo poveikį dabartinėje reglamentavimo sistemoje. Ne tik rizikos draudimo fondai, bet ir privačios investicijos į akcijas turi būti reglamentuojamos. Bet koks vadovo atlygis, į kurį įeina premija, taip pat turėtų turėti nuostolių aspektą.

Europoje mažiau nei Jungtinėse Valstijose diskutuojama apie atsakomybės problemas, Europos priežiūros sistema dar neparuošta. Turėtume ją organizuoti, atsižvelgdami į Europos centrinių bankų sistemą, ir skubėti iki vasaros priimti kiek įmanoma daugiau sprendimų. Raginu jus daryti taip pat.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Parlamentas ruošiasi priimti taisykles tarptautiniams finansams valdyti. Jų neužteks, nes atrodo, kad nei Europoje, nei Jungtinėse Valstijose nėra politinės valios panaikinti nesaikingas grynas spėliones, pvz., atvirą prekybą skolon – prekių, kurios tau net nepriklauso, pardavinėjimą.

Tarptautinė finansų krizė prasidėjo ne salose. Ji prasidėjo Jungtinėse Valstijose ir išplito per City ir kitus didelius finansų centrus. Visi šie centrai turėjo būti tinkamai reguliuojami. Bet G20 atrado idealius kaltininkus: mokesčių rojumi vadinamas teritorijas, nesvarbu, ar jos tikros, ar ne.

Jau 2000 m. savo pranešime Parlamentui dėl tarptautinės struktūros reformavimo rekomendavau išnaikinti visas juodąsias skyles tarptautiniuose finansuose, pradedant nuo rizikos draudimo fondų ir kitų grynai spekuliacinių fondų.

G20 ruošiasi reguliuoti tik spekuliacinius fondus, kurie kelia nuolatinę riziką. Nuolatinė rizika išaiškėjo jau po to, kai krizė prasidėjo. Realybėje svarbiausios G20 valstybės apsaugojo savo užsieninius centrus, Britanijos kanalo salas, Mergelių salas, Honkongą ir Makao, jau neminint valstybėse esančių centrų, tokių kaip Delaveras.

Kaip sakė Jacques Attali, ateityje Londonas ir Niujorkas turės spekuliacinio monopolį. Žinia aiški: tarptautiniai finansai bus reguliuojami taip, kad naudos gaus tik didžiosios šalys. Visos kiaulės lygios, bet kai kurios kiaulės lygesnės už kitas.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, teisinga kritikuoti ir nurodyti, kur buvo susivėlinta, bet taip pat teisinga ir tinkama pasakyti, kad šiandien žengiame žingsnį į priekį, ir kad, susidūrusios su šia siaubinga krize, išjudinusia pasaulio ekonomikos pamatus, Europos institucijos įveda konkrečias teises priemones svarbiausiuose sektoriuose, tokiuose kaip reitingų agentūros ir draudimas.

Bent jau iš to, ką atidžiai sekiau, sprendžiu, kad direktyva dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo yra itin reikšminga. *In extremis* pasiektas susitarimas su Taryba iš esmės šiems sektoriams suteikė naujas, veiksmingesnes taisykles, kurios atsižvelgia į tikrosios rinkos dinamiką, neatitinkančią griežtų formulių.

Ekonominio vertinimo ir kapitalo reikalavimų principai, atitinkantys riziką, kurią prisiima bendrovė, taip pat rizikos valdymo paskatinimai, suderinimas, atskaitomybės priežiūra, viešasis informavimas ir skaidrumas

– visa tai yra esminiai aspektai, reikalingi, kad draudimo sektorius būtų konkurencingesnis ir kad sustiprėtų apdraustųjų apsauga.

Galutinis kompromisas leido rasti tinkamus sprendimus galimo procikliško naujųjų taisyklių ir investicijų tvarkymo taisyklių poveikio problemai. Žinoma, galėjome padaryti daugiau, bet manau, kad pasiekėme tašką, iš kur galime žengti toliau.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, dabartinė ekonominė krizė vėl išryškino mūsų pasiryžimą dėl to, kad reikia įvesti, o ne panaikinti valstybės reguliavimą jungiant tarptautines bendroves su kitomis bei jas kuriant, kad reikia pakeisti antimonopolinius teisės aktus ir įsikišti, kad nesusidarytų monopoliai ir karteliai, kurie, be kita ko, manipuliuoja rinka, nustato kainas ir atleidžia darbininkus bei vadovaujasi tik pelno siekimu.

Piliečiai gali stebėti, kaip veikia augimas be jokių sąsajų su visuomene, užuot kuriantis nuolatinės darbo vietas, siekiantis dar labiau sukonzcentruoti turtus ir galią mažumos rankose. Finansų rinkų liberalizavimas, būdingas dešiniųjų ir kitų įprastinei politikai, padarė gilią ekonominę žaizdą, kuri žmones veikia tiesiogiai.

Kadangi beveik prieš metus politiniai valstybinio reguliavimo panaikinimo šalininkai ir valstybinio reguliavimo priešininkai gyrėsi ekonomine padėtimi, leiskite priminti, kad būtent dėl šios politikos kilo skurdo ir nelygybės bangos, ekonomikos smukimas ir maisto bendrovių spekuliacijos – pastarosios kiekviena 2008 mln. uždirbo apie 40 mlrd. pelno.

Tačiau piliečiai pasiųs žinią tiems, kas sukėlė krizę, o drauge – ir nelygybę.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Centriniam Europos ir Jungtinių Valstijų bankams pranešus apie pirmuosius ekonominio atsigavimo ženklus, svarbu nesvyruoti įgyvendinant gaires, kad tas pats scenarijus nepasikartotų.

Reitingų agentūrų vaidmuo kredito krizėje nemenkas, nes investuotojai aklaai pasitikėjo šių agentūrų patarimais ir nesikonsultavo su trečiosiomis šalimis. Yra įvairių priežasčių, kodėl reitingai nebuvo tinkamai suderinti, rinkai besikeičiant, – šioms priežastims pasikartoti negalima užkirsti kelio, įvedant naujas taisykles. Įkūrimo reikalavimo reitingavimo veiklai Europos Sąjungoje įvedimas – gera pradžia, bet, turint omenyje, kad rinka pasaulinė, tai ir tėra tik pradžia.

Europos Komisija skubiai turi suvienodinti gaires su trečiosiomis šalimis, todėl šioje srityje būtų geriau laikytis centrinės pozicijos Europos Sąjungoje. Akivaizdu, kad norint atgauti pasitikėjimą finansų rinkomis, reikės labiau pasistengti. Todėl pradėkite nuo naujos finansinės moralės.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, šiandien matome, kaip iš finansų rinkų paketo atsiranda pirmieji teisės aktų projektai. Mokumas II gerokai pavėluotas. Norėčiau iš pradžių tai paminėti. Derybos dėl to buvo labai sėkmingos, rezultatai – naudingi, ir mes visa tai paremsime.

Kredito reitingų agentūrų atveju iškilo problema, kurią išties galima apibūdinti kaip rinkos ir politinę nesėkmę. Ne vienerius metus Parlamentas ragino Komisiją pateikti pasiūlymus dėl įvairių finansų rinkos krizės, kuri brendo labai ilgai, priežasčių aspektų. Tai, ką išsiderėjo J.-P. Gauzès, yra naudinga. Taip atsiranda nepriklausomi kriterijai ir naujos priežiūros struktūros, taip pat yra galimybė išspręsti šį patariamųjų ir vertinimo interesų konfliktą ir padidinti skaidrumą. Tai – geras pasiūlymas.

Bet to dar negana. Pamenu diskusiją šiame Parlamente su Didžiosios Britanijos ministru pirmininku Tony Blairu, kuris kalbėjo, tarsi Londono G20 viršūnių susitikime bus rastas sprendimas. Faktas tas, kad per paskutinius 10 metų net Europos Sąjungoje – ypač Jungtinėje Karalystėje, bet taip pat Europos Komisijoje – buvo atsisakinėjama tam tikrus dalykus kontroliuoti atvirai. Tai – ne nauji fenomenai, burbulas iš tiesų itin išsipūtė. Dabartinė užduotis yra pažengti į priekį, ruošiant sąskaitybės taisykles – ką Komisijos narys paminėjo, kalbėdamas apie vadovų vertinimą ir premijų sistemas. Nepriimtina, kad šioje srityje nėra jokių reglamentų. Be to, iki gegužės turime išspręsti kapitalo – tarkime, apsaugos priemonių – problemą ir taip pat skubiai rasti sprendimą dėl Europos priežiūros struktūrų ir J. de Larosièrė pranešimo apskritai.

Šių problemų atveju negalime laukti Jungtinių Valstijų. Tęskime taip, kaip darėme su teisės aktų pasiūlymais dėl su klimatu susijusių veiksnių ir atsinaujinančių energijos šaltinių: mes, europiečiai, turėtume imtis vadovauti ir pasauliui pateikti naudingą pavyzdį. Tuomet būsime prisidėję prie krizės įveikimo.

Ieke van den Burg (PSE). - (NL) Jei leisite preliminariai pakomentuoti, norėčiau pasakyti, kad apstulbusi klausiausi įvairių Parlamento narių kalbų apie lyderystę ir kapitalizmo tvarkymą. Visų šių narių mes niekada nematėme per pačius parengiamuosius darbus, kuriais buvo siekiama pakreipti kapitalą tinkama linkme.

Buvau R. Weber pranešimo pagalbinė pranešėja, ji vykdė parengiamuosius darbus dokumento, kuris yra apie Europos taisyklių ir reglamentų modernizavimą, paprastinimą ir naštos verslui mažinimą. Tai yra didelio puikių teisės aktų paketo dalis ir norėčiau pabrėžti, kad šis puikus teisės aktas nesiekia paprasčiausiai panaikinti reguliavimą ir sumažinti našta, bet taip pat nori tinkamiau, lanksčiau ir dinamiškiau atsiliiepti į pokyčius, suteikdamas aiškias galias tarp kitų ir susijusioms priežiūros institucijoms.

Ta proga norėčiau pasakyti du dalykus, kurie iš tiesų yra susiję su kitais dviem šiandien aptartais dokumentais. Pirma, nėra prasmės bandyti spręsti vakarykštes problemas. Užuoat taip darę, turėtume nuspręsti, kas atsitiks ateityje ir pradėti procesą, kuris mums padės tinkamai reaguoti į dinamiškus pokyčius ir naujienas. Būtent todėl toki procesą įtraukėme į neseniai išvystytą A. Lamfalussy procedūrą.

Antra, turėtume pamąstyti, iki kokio lygio kontroliuosime. Rinkos subjektai peržengė sienas ir tapo tarptautiniai. Todėl nėra prasmės apgaudinėti save, manant, kad galima šiuos subjektus kontroliuoti, pasitelkiant mažas nacionalines priežiūros institucijas. Šie dideli subjektai, išties dominuojantys rinkoje, turi būti tvarkomi Europos ir pasauliniu lygmeniu. Tai, mano nuomone, reiškia, kad galios turėtų būti suteikiamos tam lygmeniui, kad būtų galima vykdyti tiesioginę priežiūrą.

Taip jau yra, kad reitingų agentūros tai numatė. Iš pradžių Parlamentas norėjo suteikti Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetui galią rūpintis registracija, bet, deja, nepasisekė, nes prasidėjo tarysams, koks neišvengiamai atsiranda tarp didelių šalių ir didelių finansinių centrų, kai siekiama pritraukti pagrindines buveines ir ten imti griežti pirmu smuiku, siekiant į savo įtakos sritį įtraukti didelius reitingų biurus. Manau, dėl to reikėtų gailėtis. Man būtų labiau patikę, jei nuo pat pradžių šitai būtų buvę daroma Europos lygmeniu.

Tas pats atsitiko su Mokumu II. Tvirtų veiksmų taip pat pritrūko, kai buvo dalijamos galios, stengiantis Europos lygmeniu priimti įpareigojančius teiginius tam atvejui, jei priežiūros institucijoms nepavyks susitarti. Taip pat tai reiškia, kad tos kvietinės priežiūros institucijos atsisako perleisti galias institucijoms, griežiančioms pirmu smuiku. Nors ir gaila, atsirado nuostata, visų pirma 25 konstatuojamojoje dalyje, kuria Parlamentui aiškiai nurodoma, kad kitąmet turėtume pamėginti pagerinti, sustiprinti šį aspektą, remdamiesi J. Larosière pasiūlymais.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, finansų ir ekonominė krizė atskleidė, kad mes, europiečiai, turime mokėti veikti kartu. Turėtume džiaugtis, kad Europa turėjo ir tebeturi eurą, o ne 16 skirtingų valiutų. Tai palengvino sudėtingą padėtį. Tik kai euro zonos šalys praeitą rudenį susitiko Paryžiuje, buvo galima stabilizuoti krizę ir pradėti atgaivinimą. Po to pasauliniai veiksmai tęsėsi įvykus G20 viršūnių susitikimui, kuris žymėjo kai ko naujo pradžią – pasaulio, kur didžiosios pasaulio tautos susitinka kaip lygios.

Dabar turime užtikrinti, kad kitą kartą, ištikus krizei, būtume geriau pasiruošę. Šiandien aptariamoms direktyvos svarbios ir, mano galva, subalansuotos. Mums reikia didesnio atvirumo ir skaidrumo rinkoje, geresnių galimybių veikti tarpvalstybiškai, taip pat – geresnės priežiūros. Taip pat turime kovoti su protekcionizmu ir, manau, remti laisvą prekybą. Be to, turime apriboti riziką ir padaryti galą nesaikingumui. Laisvajai rinkai taip pat reikia ribų ir taisyklių. Kaip liberalas, žinoma, irgi galiu su tuo sutikti. Tačiau turime būti atsargūs ir nereguluoti per daug – tam, esant dabartinei nuotakai, yra rizika. Nepamirškime, kad rinkos ekonomika kuria klestėjimą.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, mėnesio pradžioje mums buvo pasakyta, kad imtasi visų atitaisomųjų priemonių prieš finansų krizę. Tarptautinio valiutų fondo biudžetas padidės net 500 mlrd. dolerių, o tai reiškia – patrigubės. Pasaulio bankas bus turtingesnis 100 mlrd. dolerių, o 250 mlrd. atidėta subsidijoms tarptautinei prekybai. Turėtų būti griežtesnė finansų rinkos priežiūra ir mokesčių rojumi vadinamų teritorijų bei bankininkų atlyginimų kontrolė. Prezidentas B. Obama sakė, kad praėjęs G20 viršūnių susitikimas bus lemiamas posūkis siekiant pasaulio ekonomikos atsigavimo.

Apskritai kalbant, ko gero, nėra dėl ko nerimauti, nors turbūt yra viena išimtis. Kodėl pasaulio lyderiai laukė taip ilgai, kad pateiktų savo sudėtingą skubios pagalbos planą, kodėl nemalonėjo pasaulio ekonomikos atsigavimo pasiekti arčiau? Ar jie neturėjo to trilijono? Tad pagrindinis klausimas yra: iš kur atsirado tas trilijonas? Pardavus 400 tonas aukso? Atrodo, oficialiuose komunikatuose šiuo klausimu nėra nė žodžio.

Gal pinigai pasiskolinti iš banko? Kadangi ekonomika dabar jau atsigaus – ir čia teikiu prašymą J.M. Barroso ir M. Topolánekui: gal lyderiai vėl rengs susitikimą ir pridės dar vieną trilijoną, kad sulauktume savotiško „turboatsigavimo“.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, negali būti jokių abejonių, kad Europoje šiandien kenčiame anarchiško, ekscentriško amerikietiško/anglosaksiško finansų rinkų organizavimo modelio pasekmes. Šis modelis išmoko funkcionuoti be taisyklių, be priežiūros ir be demokratinės atskaitomybės, bei, žinoma, užteršė pasaulio ir Europos ekonomiką.

Tekstais, dėl kurių šiandien diskutuojame ir rytoj balsuosime, Europoje statome apsauginį skydą piliečiams. Apsauginį skydą, kuris juos saugos nuo tokio paradokso, su koku dabar gyvename, kur pinigų srautai yra viršvalstybiniai, o priežiūros ir atskaitomybės taisyklės, kur tokios išvis yra, – nacionalinės.

Taigi Europa reaguoja, nors ir lėtai, bet geriau vėliau nei niekada. Žinoma, lieka neatsakyti du svarbūs klausimai. Pirmasis: kodėl turėjome sulaukti krizės, kad pradėtume reaguoti? Kodėl turėjome laukti, kol visa tai atsitiks, kad įvestume taisykles? Atsakymą pateiks piliečiai: apdovanos tuos, kurie ragina įvesti teisės aktus, ir nubaus tuos, kurie norėjo mus įtikinti, kad savireguliacija yra panacėja nuo visų šiandien patiriamų blogybių.

Antrasis klausimas: ar šie tekstai, apie kuriuos šiandien diskutuojame, bus vieninteliai, ar bus bendra priežiūra ir bendras teisės aktų ir reglamentavimo sistemos peržiūrėjimas? Atsakymą į šį antrąjį klausimą turėsime rasti patys, nes, kaip bendrų teisės aktų leidėjai, taikysime spaudimą, kad nepasitenkintume vien J.-P. Gauzès pranešimu apie kredito reitingų agentūras, kuriame pražiopsotas ledkalnis, plaukiantis „Titaniko“ link, ir būtent dėl to atsitiko tai, kas atsitiko, bet kuriame nedelsta pastebėti, kad kai kurias valstybes nares reikia pažeminti, nes jos „tariamai“ neturėjo tinkamo kreditų reitingo.

Turime iš pat pradžių visa tai ištirti ir ištaisyti. Nieko po dabartinės krizės Europos Sąjungoje nebus taip pat.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Gerb. pirmininke, aš kalbėsiu tik apie R. Weber pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvų 77/91/EEB, 78/855/EEB ir 82/891/EEB ir Direktyvos 2005/56/EB nuostatos dėl atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant bendroves.

Esame pakeliui į administracinių procedūrų supaprastinimą. Mūsų pozicija palanki Komisijos pasiūlymams įvesti tam tikrų pakeitimų, bet įrašėme pakeitimų, kuriuos pateikė beveik visos politinės grupės ir kuriuos, žinoma, aš parėmiau, nes jie padės viską supaprastinti.

Kalbame, be abejo, apie labai svarbų pokytį: dokumentų naikinimą, interneto puslapių ir nuorodų į juos įvedimą, reikalavimų ekspertams ir kitokių reikalavimų, kurie iki šiol buvo privalomi, panaikinimą, o tai gali gan žymiai sumažinti išlaidas ir laiko sąnaudas, bet vis dar suteikti garantijų ir kreditoriams, ir, pvz., bendrovės darbininkams, ir kitiems su ja susijusiems asmenims.

Manau, kad Komisijos mums pateikti pasiūlymai yra teigiami ir kad pasiūlymai taisyti mūsų pateiktą tekstą laikosi tos pačios pozicijos, užtikrina nepriklausomumą, ypač interneto puslapių panaudos atveju, taip pat mini, jog reikia nuorodų kituose naudojamuose interneto puslapiuose į bet kokią šiuose puslapiuose teikiamą informaciją, kad naudojimasis nebūtų sudėtingas, taip pat kad būtų pakankamai papildomos informacijos.

Trumpai tariant, gerb. pirmininke, manau, kad Parlamentas galės priimti šį pasiūlymą dėl direktyvos žymia dauguma ir kad galutinis tekstas bus geresnis nei tas, kurį Komisija mums pateikė iš pradžių.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Matyti iš dabartinių įvykių, kaip didelės finansų grupės, jų klaidos, kokią įtaką turi realiai ekonomikai, ypač mažų šalių ekonomikoms, todėl teikiami dokumentai turėtų sukurti teisinę bazę, kad galima būtų valdyti du pagrindinius procesus: suderinti laisvą ciklišką kapitalo judėjimą finansų grupės viduje su būtinybe užtikrinti realios ekonomikos likvidumą ir makroekonominį stabilumą ekonominio nuosmukio metu ir taip pat, antra funkcija, turi padėti pasidalinti atsakomybe tarp pagrindinių ir dukterinių bendrovių priežiūros institucijų, kad būtų užtikrinta finansų grupės tinkama veikla ir būtų aišku, kas padengs nuostolius, jeigu pasitaikys klaidų.

Reikia pasakyti, kad teikiamas dokumentas – tik pirmas žingsnis šia linkme, ir aš norėčiau pabrėžti, kad nebus išspręstos šios problemos, jeigu nebus įvertintas konkurencijos įstatymo poveikis finansinių grupių veiklai. Šitą aspektą mes visada pamirštame, ir tai turėtų būti naujos kadencijos prioritetas.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, manau, kad šis paketas, kuris yra viena iš finansinei krizei spręsti skirtų priemonių, visai neblogai aptaria Mokumą II ir kredito reitingų agentūras, ir duos gerų kompromisų bei rezultatų.

Tačiau norėčiau atkreipti dėmesį į tris dalykus. Pirma, norėčiau, kad Europos Sąjunga būtų ambicingesnė ir aktyvesnė pasaulio mastu. Nors G20 rezultatai – tai žingsniai teisinga linkme, jie pernelyg kuklūs, neužtikrinsiantys tinkamo, pasaulinio, konvencijomis grįsto reguliavimo nei fondams ir įvairioms finansinėms priemonėms, nei reglamentavimui.

Antra, dėl J. de Larosière pranešimo ir mūsų veiksmų: manau, kad J. de Larosière pasiekimai buvo neblogi, ypač kalbant apie sisteminės rizikos priežiūrą ir analizavimą Europos mastu. Bet čia norėčiau atkreipti dėmesį į dvejus spąstus. Pirma, dėl mikropriežiūros: manau, kad pasiūlytas moralas, kuris šiaip vis tiek pagrįstas bendradarbiavimu, o ne centralizuotu Europos lygio veikimu, turi labai rimtų trūkumų. Antra, sprendžiant iš to, ką jau girdėjome apie Komisijos pasiruošimą dėl rizikos kapitalo ir rizikos draudimo fondų, čia galima daug tikėtis.

Taigi, jei tikrai norime šiuo lygmeniu pasiekti pasaulyje gerų rezultatų, turėsime tinkamai pasiruošti, ir išties norėčiau, kad Komisija šiuo atžvilgiu būtų nusiteikusi geriau ir ambicingiau.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). - (ES) Gerb. pirmininke, kredito reitingų agentūroms, draudimui ir bendrovių jungimui ir skaidymui taikytinų priemonių paketas – pirmasis žingsnis pasitikėjimo finansų rinkomis ir jų našumo didinimo link. Paketas atitinka principus, patvirtintus Europos Sąjungos ir G20: stiprinti skaidrumą, atsakingumą ir principingumą finansų rinkose ir vietovėse Europos Sąjungoje, kurios lyderiauja tarptautiniu mastu. Todėl remiu priemones, nors ir turime padirbėti daugiau.

Kredito reitingų agentūrų trūkumai yra viena finansų krizės priežasčių: savireguliacijos nepakanka. Reglamentas yra novatoriškas, nes įveda agentūrų registravimą, atsakomybę ir stebėjimą, kalba apie interesų konfliktų sprendimą, veiklos metodų tobulinimą ir įvairių tipų kvalifikacijų, įskaitant ir išduotas ne ES šalyse, kokybę. Dar lieka būsimas atsiskaitymo sistemų persvarstymas ir Europos viešosios agentūros sukūrimas.

Direktyvoje dėl mokumo susisteminami visi esami teisiniai dėl privataus draudimo, taip pat yra įtraukti techniniai pažangūs patarimai apie geresnį rizikos valdymą, kuris paskatins inovacijas, pagerins išteklų naudojimą ir padidins apdraustųjų apsaugą bei finansinį stabilumą sektoriuje. Nauja draudimo grupių priežiūros sistema atsargi ir atvira tolimesniam vystymui. Priežiūros institucijų sukūrimas – žingsnis į priekį Europos finansų priežiūros integravimo ir stiprinimo procese, kuris turi ir toliau tobulėti ir galėtų tapti modeliu, virstiančiu pasaulio standartu. Parlamentas jo vystymą stebės ir skatins.

Pataisymai kelioms direktyvoms dėl atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant bendroves yra teisės aktų supaprastinimas, taip išryškintas faktas, kad tikslą sumažinti įmonėms tenkančią našta 25-iais proc. galima puikiai suderinti su visuomenės ir akcininkų teisių stiprinimu, jei bus naudojamosi informacinėmis bei komunikacinėmis technologijomis.

Daniel Dăianu (ALDE). - Gerb. pirmininke, džiaugiuosi, kad, sprendžiant dėl šios finansų krizės priežasčių, Parlamente ir Komisijoje galiausiai nugalėjo sveikas protas. Žmonės suprato, kad krizė – ne ciklo dalis ir kad mirtinai reikia visapusiškai patikrinti finansų rinkų reglamentavimą ir priežiūrą. J. de Larosière grupės pranešimas ir J. A. Runerio pranešimas taip pat tą išreiškė kuo aiškiausiai. Šie pranešimai analitine prasme dera su A. Lamfalussy proceso tęsimo pranešimu apie Parlamentą.

Dokumentus, apie kuriuos šiandien kalbame, turime matyti tokios pačios veiksmų logikos kontekste. Deja, mūsų ekonomika kurį laiką dar patirs žalos, tam tikra dalimi ir dėl valstybės biudžetų, taip pat, ko gero, dėl būsimos infliacijos, kuri kils dėl didžiulei netvarkai tvarkyti skirtų veiksmų. Tikėkimės, kad šįkart išmoksime daugiau nei išmokome iš ankstesnių krizės etapų.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, tai – išties įdomi, gera diskusija – dėl paprastos priežasties, kad, nagrinėdami pranešimus, sujungiame du aspektus, kurie iš pirmo žvilgsnio neatrodo tiesiogiai susiję, bet yra susiję su krizės įveikimo ir ekonomikos atgaivinimo būdais.

Buvau Teisės reikalų komiteto pagalbinis pranešėjas R. Weber pranešimui, su kuriuo pirmiausia norėčiau kuo nuoširdžiausiai pasveikinti R. Weber. R. Weber pranešimas – ne apie krizės valdymą tradicine prasme, bet apie bendrovių teisės supaprastinimą ir pagalbą mažinant biurokratizmą bei naikinant bendrovėms tenkančias naštas. Pateiktas būtent šiuo metu, Parlamento kadencijai besibaigiant, pranešimas aiškiai įrodo ir įkūnija tai, kaip Europos Parlamentas sprendžia šią konkrečią problemą ir kaip bando toliau vystyti bendrovių teisę, atsižvelgiant į bendrovių interesus – tą aš labai palaikau.

Kadangi ši diskusija taip pat yra galimybė pasisakyti apie finansų rinką reguliuojančius teisės aktus apskritai, reikia pastebėti, kad faktas, jog mes, Parlamento nariai, dabar imame pasiekti rezultatų ir procesus baigiame per pirmą finansų rinkos paketo svarstymą, taip pat siunčia aiškų ženklą baigiantis šiai Parlamento kadencijai. Manau, tai taip pat svarbu.

Vis dėlto taip pat norėčiau pastebėti, kad antrasis paketas – kurį Komisija šiuo metu, žinoma, vis dar ruošia – iki šios Parlamento kadencijos pabaigos, deja, nebus spėtas paruošti. Tam yra priežasčių. Turbūt prisimenate, iš tiesų anksčiau kalbėjome apie kai kurių finansų rinkų sričių reguliavimą, konkrečiai – šio Parlamento komitetuose, taip pat per kai kuriuos plenarinius posėdžius, bet šioms kalboms visada būdavo daug nepritariančių. Nepritariančių buvo Taryboje. Jungtinės Karalystės socialistas ministras pirmininkas Gordon Brown ilgai atsisakė pripažinti akivaizdžią tikrovę.

Nepritariančių buvo ir Komisijoje – kuri ilgai priešinosi rizikos draudimo fondams ir kitiems sektoriams, – ir šiame Parlamente. Kai atėjo metas su teisės aktų leidyba susijusiems savo iniciatyva teikiamiems pranešimams, Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pirmininkas ilgai tai atmetinėjo, teigdamas, kad gali kilti nereikalingų ginčų dėl kompetencijos. Džiaugiuosi, kad dabar jau visi atsigręžė į šviesą. Komisijos narys Ch. McCreedy reglamentuoja rizikos draudimo fondus, P. Berès leidžia teikti su teisės aktų leidyba susijusius savo iniciatyva teikiamus pranešimus, o ir Gordon Brown pakeitė nuomonę. Tai – teigiami pokyčiai, kuriais aš ir mano frakcija labai džiaugiamės.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, kalbėsiu apie pranešimą dėl reitingų agentūrų, ir mano pirmieji žodžiai bus padėka bičiuliui J.-P. Gauzès, kurio veiksmai buvo kompetentingi, aiškūs ir pragmatiški.

Tačiau, rizikuodamas kiek nukrypti nuo temos, gerb. pirmininke, norėčiau pakalbėti apie valstybių reitingų problemą. Per dabar mūsų patiriamą krizę valstybės, susidūrusios su galimu finansų sektoriaus žlugimu, tapo svarbiais finansiniais veikėjais.

Jos prisiėmė garantijas, jos turi skolų, joms priklauso dalis akcinio kapitalo, ir būtent todėl mąstau, ar Europos Sąjunga neturėtų kaip naujo pasaulinio kapitalizmo reguliavimo dalies pasiūlyti sukurti pasaulinę viešąją valstybių reitingų agentūrą, nepriklausomą instituciją, kuri būtų pavaldi Tarptautiniam valiutos fondui ir leistų piliečiams iš tų reitingų suprasti valstybių finansų būklę – valstybės, kartoju, tapo svarbiais finansiniais veikėjais.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, manau, svarbūs trys dalykai, kuriuos apibūdinsiu trumpai. Pirmia, pasiekėme tvirtą susitarimą dėl būtinybės ateityje reguliuoti visas be išimties finansų institucijas. Dabar Komisija gali po truputį teikti pasiūlymus, kurie apimtų visus subjektus – o tai tiesiog būtina.

Antra, turėtume pamąstyti, kaip patobulinti Europos finansų priežiūros institucijas, kurios taip atsiras, ir kaip imtis jas kontroliuoti bei žymiai sumažinti savo priklausomybę – ar oficialią, ar ne – nuo Jungtinių Valstijų reguliavimo institucijų, nes žinome, kad joms tiesiog išpūdingai nepavyko.

Mano trečiasis punktas – esu susirūpinęs dėl finansinių pokyčių euro zonoje apskritai, nes įvairių euro zonos šalių skirtumai ir išiskolinimai bei šių šalių kredito reitingų veikla ne artėja, o tolsta vieni nuo kitų. Šiuo atžvilgiu turime imtis visų įmanomų priemonių ir turėtume pareikalauti, kad atskirose šalyse būtų įvesta disciplina.

Galiausiai norėčiau pasakyti, jog turime užtikrinti, kad ES neišiskolintų. ES valstybės narės jau ir taip įsiskolinosios. Mums nereikia daugiau įsiskolinsių institucijų.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, tiesiog norėčiau K.-H. Lehne pasakyti, kad tai šio Parlamento socialistai norėjo teisės aktų spekuliaciniams fondams, tai dėl jų pasiryžimo turime šį teisės aktą dėl spekuliacinių fondų ir taip pat – J.-P. Gauzès pranešime – raginimą Komisijai išvystyti viešosios kreditų reitingų agentūros idėją.

Toliau norėčiau vis viena pasinaudoti šia galimybe ir pasakyti Komisijos nariui, kad mane stulbina situacija, kai dėl Komisijos monopolio teisėkūros iniciatyvoms egzistuoja dvigubi standartai. Kai Taryba paprašo Komisijos pateikti svarstyti pasiūlymą dėl bankų indėlių garantijų suderinimo, pasiūlymas ateina po trijų savaičių. Kai Europos Parlamentas pateikia pasiūlymą dėl P. N. Rassmusseno teisėkūros iniciatyvos, už kurią per šį plenarinį posėdį balsavo didžioji dauguma, jūs padarote taip, kad minėtasis pasiūlymas pateikiamas svarstyti tik tada kai Europos Parlamentas jau nebegali apie jį diskutuoti.

Teisėkūros iniciatyvos šioje srityje jūsų prašėme praeitą rugsėjį. Ką nuo tada veikėte, gerb. Komisijos nary?

Charlie McCreevy, *Komisijos narys*. – Gerb. pirmininke, reiškiu susižavėjimą tuo, kaip veiksmingai Parlamentas, o konkrečiai – trys pranešėjai sutvarkė šias tris bylas. Dėl to buvo galima greitai pasiekti susitarimą, kas tikrai patobulins mūsų finansų rinkų veikimą. ES reglamentas dėl kredito reitingų agentūrų kredito reitingų veikloje pagerins principingumą, skaidrumą, atsakingumą ir gerą administravimą.

J. Purvis uždavė keletą klausimų šiuo atžvilgiu: apie laisvę investuoti į konkrečius produktus. Taigi, investuoti galima laisvai į visus produktus, nesvarbu, ar jie iš Europos Sąjungos, ar ne. Reitingai neprivalomi, taigi ES įmonės neprivalo investuoti į reitinguotus produktus. Tačiau leiskite pabrėžti, kad reguliavimo tikslais – t.y., kalbant apie kapitalo reikalavimų skaičiavimą – galimi naudoti reitingai yra tie, kurie buvo pateikti ES ir ES, ir trečiųjų šalių produktams, arba pažymėti ar pripažinti ekvivalentiškais Europos Sąjungoje.

Nors nusivyliau kai kuriais susitarimo dėl Mokumo II aspektais, kaip sakiau anksčiau, ES turės draudimo sektoriaus sistemą, kuri galėtų tapti panašių reformų tarptautiniu mastu modeliu. Žinoma, tuo viskas nesibaigia. Dar yra daug darbo: įgyvendinimo priemonės turėtų būti paruoštos maždaug iki 2012 m. spalio, kad valstybės narės ir sektorius turėtų šiek tiek laiko pasiruošti Mokumo II įvedimui. Galiu patikinti, jog Komisija suvaidins savo vaidmenį, kad palengvintų šį procesą ir įgyvendintų šias dideles, užtemptas reformas kiek galima greičiau, atsižvelgiant į visų susijusių šalių interesus.

Nors tai jau minėjau įžanginėse pastabose, norėčiau tiesiog dar kartą pabrėžti, kad grupės priežiūra siūlomame Mokumo II dokumente išlieka, nors grupės parama išbraukta – manau, svarbu nesupainioti šių dviejų sąvokų galutinai.

Įvedus supaprastintus atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimus jungiant ir skaidant akcines bendroves, į priekį juda administracinės naštos sumažinimo darbai, ir tai prisidės prie augimo potencialo ir padės Europai ekonomiškai atsigaivinti.

Jean-Paul Gauzès, *pranešėjas*. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, apsiribosiu dviem ar trimis trumpomis pastabomis. Pirmoji: Parlamente gana gerai sutarta dėl pranešimo dėl reitingų agentūrų ir, žinoma, ilgainiui Europos teisės aktai pakis, bet manau, kad bent dabar šis pranešimas galėtų tapti pavyzdžiu tarptautiniams susitarimams.

Leiskite padėkoti pagalbiniais pranešėjams G. Pittellai ir W. Klinzui, kurie sunkiai dirbo drauge su manimi, Komisijos komandoms, pirmininkaujančiais šaliai ir, žinoma, Ekonomikos ir piniginių reikalų komiteto sekretariatui bei ekspertams, be kurių nebūtų buvę įmanoma taip sėkmingai baigti šio darbo.

Renate Weber, *pranešėja*. – Gerb. pirmininke, buvo gan įdomu klausytis visų kalbų šį rytą Parlamente, kai ne tik tenka išgyventi sudėtingą finansinę ir ekonomikos krizę, bet ir artėjant Europos rinkimams. Šiandien aptarti pranešimai, dėl kurių balsuosime rytoj ir kurie neskirti finansų krizei išspręsti, bet tikimės, kad jie padės išvengti tų pačių klaidų ateityje, ar bent didelių klaidų, ir tikėkimės, kad pranešimai prisidės prie Europos ekonomikos atgaivinimo.

Kai sužinai, kad mažos įmonės šiandien turi išleisti 10 kartų daugiau nei didelės įmonės, kad galėtų laikytis ES teisės aktų dėl atskaitomybės reikalavimų, normalu klausti, kodėl taip yra, ir kaip atsirado taisyklės, kurios su savo poveikiu gali pribaugti tas mažas įmones, taip pat kodėl mes taip ilgai užtrukome, kad tai pakeistume. Džiaugiuosi, kad Komisijos narys Ch. McCreevy paminėjo, kad bendrovių teisė yra, ko gero, sudėtingiausia visame ES *acquis communautaire*. Galbūt laikas tai pakeisti, ne palengvinti, bet galbūt labiau suderinti su dabartinėmis realijomis, kokiomis gyvename.

Jei norime daugiau pasiekti, geriau energiją skirti konstruktyviems veiksams, ir manau, kad teisinga sakyti, jog įrodymas galėtų būti tas, kas atsitiko su šiandien aptartu paketu. Tai – įrodymas, kad pasielgėme atsakingai ir pasiekėme kompromisą su Taryba ir Komisija, kad priimtume šį paketą per pirmąjį svarstymą. Ar galime padaryti daugiau? Žinoma, bet nubalsuokime už šį paketą ir dirbkime teisinga linkme.

Peter Skinner, *pranešėjas*. – Gerb. pirmininke, norėčiau pirmiausiai pasakyti tai, ką turbūt turėjau pasakyti iš pat pradžių: tai yra, padėkoti visoms Komisijos, Tarybos ir ypač Parlamento tarnyboms už į šį darbą įdėtas pastangas. Turiu pripažinti, kad be jų darbo ir pagalbos nebūtume šito pasiekę.

Kaip daugelį šioje salėje, mus stulbina šiuose pranešimuose esančių techninių detalių gausa, bet apie Mokumą II turėtume pasakyti, kad jis buvo sukurtas ne per krizę, kad susidorotų su krize. Į Mokumą II įeina rizikos valdymas ir – kaip salėje girdėjo daug kas – tai – pirmas atvejis tarp finansinių paslaugų teisės aktų. Ten taip pat yra – čia sutinku su Komisijos nariu – grupės priežiūra. Grupės parama, deja, išbraukta, bet apie tai jau

viską girdėjome. Tikėkimės, kad galime ją sugrąžinti. Kapitalas taip pat apibrėžtas. Daug šio pranešimo aspektų daro jį pirmaujančią pasaulyje.

Antrasis dalykas, kurį norėčiau pasakyti, yra dėl strateginio tokių teisės aktų naudojimo poveikio. Daugeliu atžvilgiu vien turėti reglamentą, kuris galioja 27-ioms valstybėms narėms, nepakaks, jei neturėsime dvynio – t.y. strateginės reguliavimo institucijos Europos mastu, kuri taip pat veikia 27-iose valstybėse narėse. Turime įveikti skirtumus tarp reguliavimo institucijų ir žiūrėti, kad kalbėtume vienu balsu. Tai ypač svarbu, kai imamės vertiname tvarkas kitur pasaulyje. Kaip tik šį savaitgalį susitikau su JAV Kongreso finansų pakomitečio pirmininku Paulu Kanjorskiu ir kitais, kurie dabar kalba apie vienos reguliacinės institucijos federaliniu lygmeniu Jungtinėse Valstijose įkūrimo paspartinimą. Jei jie tą padarys anksčiau nei mes Europoje, patirsime didelę gėdą, nes neturėsime reguliavimo institucijos, kokios mums reikia Europos lygmeniu.

Tai – pasaulinio lygmens pranešimas, pasaulinė priemonė, procesas, kuriuo visi galėtume didžiuotis, bet taip pat turime užtikrinti, kad ir toliau skatinsime pokyčius tais klausimais, kuriuos iškėlė J. de Larosière pranešime, ir taip pat pokyčius dėl grupės paramos, kuri duos ekonominį našumą. Tikiuosi, kad visi parems šias priemones.

Pirmininkė. - Bendros diskusijos baigtos.

Balsavimas dėl pranešimo (A6-0191/2009), kurį pateikė JeanPaul Gauzès, įvyks 2009 m. balandžio 23 d., ketvirtadienį.

Balsavimas dėl pranešimo (A6-0247/2009), kurį pateikė Renate Weber, ir pranešimo (A6-0413/2008), kurį pateikė Peter Skinner, įvyks šiandien.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), raštu. – (RO) Nenoriu imtis aptarinėti reitingų agentūrų svarbos. Visi žino, kad jos būtinos, norint užtikrinti, kad investavimo sprendimai būtų tvirtai pagrįsti, nesvarbu, ar kalbame apie finansinius produktus, ar apie emitentus (tai reiškia, kad agentūros teikia daugiau nei tiesiog nuomones). Tačiau nenoriu pabrėžti Europos agentūros įkūrimo svarbos.

Per sunkią ekonominę krizę, kokią dabar išgyvename, reitingų agentūros, nesvarbu, kokios būtų ekonominės sąlygos, turėtų likti skaidrios ir įtikinamos priemonės, teikiančios pagalbą Europai keliaujant per šiuos nelengvus laikus. Negalime nuslėpti fakto, kad dėl dabartinės krizės taip pat kaltos reitingų agentūros, nes jos visiškai supainiotai analizavo įprastines priemones drauge su kitomis mišriomis priemonėmis, kai tuo pat metu buvo keliami kaltinimai skaidrumo trūkumu bei interesų konfliktu.

Mums reikia naujų organizacijų šiame sektoriuje, kuris sukurs konkurenciją, teikdamas objektyvius reitingus. Turime pamąstyti apie investuotojų apsaugą ir jų pasitikėjimą reitingų agentūromis. ES turi garantuoti, kad reitingų agentūros veiktų laikydamosi aiškių reglamentų. Nėra geresnio būdo tai padaryti, kaip įkurti Europos reitingų agentūrą, kuri vadovautųsi Bendrijos reglamentais.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), raštu. – (RO) Norėčiau pasakyti, kad džiaugiuosi ir remiu pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybos direktyvą, kuria iš dalies keičiamos ankstesnės direktyvos dėl atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant bendroves. Ypač džiaugiuosi pasiūlytomis konkrečiomis priemonėmis administracinei naštai mažinti – ši našta nereikalingai ardo ekonominę veiklą, vykdomą Europos verslo sektoriuje.

Palaikau šios iniciatyvos tikslą: padėti padidinti bendrovių konkurenciją ES, sumažinant administracinę naštą, kurią primeta Europos direktyvos komercinės bendrovių teisės srityje, ten, kur galima naštą sumažinti, pernelyg neigiamai nepaveikiant kitų susijusių šalių.

Ypač siūlau efektyviai taikyti veiksmų programą, kurią patvirtino pavasario Europos Vadovų Taryba 2007 m. kovo mėn. ir kuria siekiama iki 2012 m. administracinę naštą sumažinti 25 proc.

Manau, kad Europos įmonėms ir piliečiams labai reikia sumažinti biurokratizmą, įvestą Bendrijos *acquis* ir kai kuriais nacionaliniais teisės aktais.

5. Priemonė, teikianti vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams - Priemonė, teikianti vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams (diskusijos)

Pirmininkė. - Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

- pranešimo (A6-0268/2009), kurį pateikė Pervenche Berès Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu, dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams (COM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) ir

- pareiškimų, kuriuos pateikė Taryba ir Komisija, dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams.

Pervenche Berès, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, Europos Taryba nusprendė padvigubinti „mokėjimų balansų“ priemonę šalims, esančioms už euro zonos ribų, ir balandžio 8 d. Komisija paskelbė konkrečias nuostatas, kuriomis vadovaujantis šis pasiūlymas galėtų virsti realybe.

Mes, Europos Parlamento nariai, norime prisiimti sau tenkančią atsakomybę ir sudaryti sąlygas „Ecofin“ tarybai skubiai veikti, nes, mūsų nuomone, šiuo pasiūlymu rodomas solidarumo ženklas šalims, nepriklausančioms euro zonai, o tai itin svarbu, siekiant susidoroti su šios krizės priežastimis.

Lapkričio mėnesį mes jau buvome pradėję dvigubinti šią „mokėjimų balansų“ priemonę, nes ji pakilo nuo 12 iki 25 mlrd. eurų, o šiandien, kad atsižvelgtume ne tik į realią situaciją, ištikusios krizės, kuri ypač paveikė šalis, nepriklausančias euro zonai, sunkumą, bet ir, be abejo, į Europos Parlamento tvarkaraštį, siūlome, kad priemonė būtų padvigubinta iki 50 mlrd. eurų. Siūlome, atsižvelgdami į faktą, kad tai, dėl ko nusprendėme lapkritį, jau leido suteikti pagalbą Vengrijai, Latvijai ir vakar – Rumunijai.

Manome, kad tai reikalinga, ir tarpusavyje diskutavome, neslėpsiu nuo jūsų, apie tai, ar šis šalių, nepriklausančių euro zonai, vertinimas turėtų būti daromas kiekvienu atveju atskirai, ar iš tiesų iš esmės yra susidariusi globalesnė situacija visoms šalims, nepriklausančioms euro zonai, kartu.

Štai kodėl savo rezoliucijoje siūlome, kad būtų apsvaistyta priemonės didinimo sąlygų problema ir kad būtų patvirtintas lygis, iki kurio narystė zonoje gali būti laikoma apsaugančiu faktoriumi.

Taip pat primygtinai raginame Europos Parlamentą supažindinti su tų šalių krizės padėties analizės išvadomis. To reikia, nes, kai Komisija teikia paskolas šalims, nepriklausančioms euro zonai, Europos Parlamentas būtinai turi gauti informaciją apie privačių bankų veiklą ir subjektų elgesį, atvedusį į krizę, tai – skaidrumo ir pagrindinių dalykų žinojimo klausimas.

Galiausiai manome, kad Komisija turėtų panaudoti ir įgyvendinti visus įmanomus mechanizmus šiai krizei įveikti. Ypač tai galioja Sutarties 100 straipsniui: jis taip pat leistų įgyvendinti specialius mechanizmus šalims, priklausančioms euro zonai. Manome, būtina visa tai išnagrinėti, nes krizė itin sunki.

Dar du paskutiniai dalykai. Pirma, mūsų akimis, šių paskolų sąlygas reikėtų aptarti, tą suprantame. Apskritai imant, Komisija šį darbą dirba, nekliudydama Tarptautiniam valiutos fondui. Mums reikia yra sukurti darbo grupę, kuri ištirtų, kaip šie memorandumai sudaromi ir kaip jie atsižvelgia į realią konkrečios šalies situaciją, taip pat reikia visaapimančios Europos Sąjungos strategijos, ypač investicijų arbitražo, paramos perkamajai galiai ir aplinkosaugos augimo bei tvaraus vystymosi strategijos sąlygų srityse.

Šiame mechanizme matome įrodymą, kad Europos Sąjunga ir Komisija gali skolintis tarptautinėje rinkoje, ir todėl manome, kad tai – naudingas pagrindas, kuriuo galima grįsti taip pat vykstančią diskusiją dėl Europos skolinimosi ir Europos Sąjungos galimybių šitaip skolinantis finansuoti ateities strategijas bei investicijas.

Vadinasi, Komisija įgyvendino naują mechanizmą, kuriuo siekia užtikrinti, kad tai, kas bus sugrąžinta, padėtų Europos Sąjungos biudžetui susidoroti su šiais reikalavimais. Pritariame šiam reglamento pataisymui ir tikimės, kad Parlamentas visiškai parems šį vertingą pasiūlymą.

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Šioje diskusijoje dalyvauju vietoj savo kolegos J. Almunios.

Šiandien aptariamas pasiūlymas susijęs su viena pagrindinių Sąjungos puoselėjamų vertybių: solidarumu. Tęsiantis tarptautinei finansų krizei, Komisija siūlo dar labiau stiprinti solidarumą su valstybėmis narėmis, kurios kol kas negali gauti naudos iš apsauginio euro skydo. Priemonė teikti paramai valstybėms narėms

mokėjimų balansų srityje yra pati numatyta išskirtinėms aplinkybėms ir praeityje buvo panaudota tik kelis kartus. Tačiau gyvename išskirtiniais laikais.

Pernai Komisija pasiūlė padidinti ribą negrąžintoms paskoloms, kurias Bendrija gali sutvarkyti, kad suteiktų paramą valstybių narių mokėjimų balansams. Ribą padidinta nuo 12 mlrd. iki 25 mlrd. eurų, bet didelė dalis šių lėšų jau yra apibrėžtos paskirties. Paprašius suinteresuotoms šalims, ECOFIN taryba lapkritį nusprendė Vengrijai suteikti iki 6,5 mlrd. eurų paramą mokėjimų balansui. Sausio 20 d. Taryba nusprendė suteikti iki 3,1 mlrd. eurų Latvijai, greitai turi būti priimtas sprendimas suteikti iki 5 mlrd. eurų Rumunijai.

Taigi apibrėžtos paskirties finansinė pagalba, teikiama remiantis reglamentu, jau sudaro apie 15 mlrd. eurų. Be to, nematyti greito galo nei finansų krizei, nei pasauliniam skolinimosi mažinimui, o dėl tebesitęsiančio finansinio streso kitose valstybėse narėse galėtų atsirasti didesnis poreikis finansinei pagalbai.

Todėl kovo 19 ir 20 d. Europos Taryba apsidžiaugė pirmininko J. M. Barroso pranešimu, kad Komisija rengiasi pateikti pasiūlymą padidinti paramos Bendrijos mokėjimų balansų srityje ribą iki 50 mlrd. eurų. Dvigubai padidinus ribą, bus pasiūsta svarbi žinia finansų rinkoms, kad Europos Sąjunga pasiryžusi padėti finansinį stresą patiriančioms valstybėms narėms. Galimos kredito linijos padidinimas iki 50 mlrd. taps nemenka pasipirtimi, rūpinantis vėliau galinčiam atsirasti finansinės paramos poreikiui.

Tokie aiškūs solidarumo tarp valstybių narių ženklai taip pat turėtų padėti numalšinti finansinių investuotojų baimę, kad valstybėse narėse, nepriklausančiose euro zonai, finansų rinkų padėtis gali dar prastėti. Sumažinus paskatą atsiimti kapitalą, sumažės mokėjimų balanso problemų suinteresuotose šalyse tikimybė.

Šiame kontekste norėčiau padėkoti ir išreikšti pagarbą puikiai bendradarbiavimo dvasiai Europos Parlamente, ypač – Ekonomikos ir pinigų politikos komitete. Komisija šį pasiūlymą priėmė kaip tik prieš Velykų atostogas balandžio 8 d., ir vos po dviejų savaičių jau ruošiatės balsuoti dėl teisėkūros iniciatyvos ir pasiūlymo dėl rezoliucijos plenariniame posėdyje.

Kadangi greitai ir našiai dirbote, ECOFIN taryba galės pataisytą reglamentą priimti gegužės 5 d. Taip Europos Sąjunga bus pasiruošusi greitai reaguoti, jei iškiltų poreikis suteikti daugiau paramos mokėjimų. Tai – aiškus ženklas valstybėms narėms, kad Europos Sąjunga nori ir yra pasirengusi padėti ir kad į ją reikėtų kreiptis iškart, iškilus problemoms mokėjimų balanso srityje.

Aišku, neatmetama galimybė, kad valstybė narė pagalbos prašytų ir iš kitų tarptautinių organizacijų, tokių kaip Tarptautinis valiutos fonas, su kuriuo Komisija glaudžiai bendradarbiavo, rengdama naujausius finansinės paramos paketus.

Galiausiai norėčiau pasakyti, kad sutinku su jūsų pasiūlymo dėl rezoliucijos projekte esančiu teiginiu, kad dabartinė tarptautinė situacija įrodo, jog euras turi prasmę, ir kad visas valstybes nares, nepriklausančias euro zonai, reikėtų paraginti įvykdyti Maastrichto kriterijus, kad galėtų prie šios zonos prisijungti.

Pirmininkė. – Taryba paskelbė, kad nedarys pareiškimo. Todėl toliau diskusijose kalbės politinių frakcijų atstovai.

Zsolt László Becsey, PPE-DE frakcijos vardu. – (HU) Iš pradžių norėčiau padėkoti pranešėjai, kad taip greitai paruošė pranešimą ir, jei P. Berès mane girdi, kad taip jautriai sureagavo į šią problemą – tai bet kokių atveju yra teigiamas dalykas. Tačiau negaunu atsakymo į man iškilusį klausimą, kodėl turėtume šią problemą tvarkyti taip panikuodami, ignoruodami vidutinio Europos Parlamento nario nuomonę. Galų gale, jau skirti 25 mlrd. eurų galėtų ramiai padengti skubios Rumunijai suteiktos pagalbos išlaidas.

Šis klausimas diskusijai teikiamas antrą kartą per trumpą laikotarpį. Lapkritį savo kalboje iš tiesų sakiau, kad padidintos ribos nepakanka, ir buvau teisus. Taip manau ne tik todėl, kad naujosios valstybės narės pareiškė naujų pretenzijų, bet ir todėl, kad tebesilaikau anuometinio požiūrio ir tebemanau, kad tai yra politinė problema. Tiesą pasakius, gėda, kad ne ES sprendžia dėl mokėjimų balansų paskolų sunkioje padėtyje esančioms valstybėms narėms, nepriklausančioms euro zonai, bet tą daro kartu su Tarptautiniu valiutos fonu, kur ši problema įrašyta kažkur tarp paskolų Turkijai ir Pakistanui. Valstybėms narėms tai tikra gėda.

Iki šiol manėme, kad prisijungę tarnausime vienam Dievui, bet dabar turime tarnauti keliems. Kita vertus, taip pat turėtume atidžiai išnagrinėti – ko jau lapkričio mėnesį prašėme Komisijos, bet nesėkmingai, – dėl ko tokia situacija susidarė. Taip būtų išaiškėję, kad neatsakinga ekonomikos politika, kurios laikėsi su problema susidūrusių valstybių narių vyriausybės (kaip atsitiko Vengrijos atveju), buvo pirminė priežastis, prie kurios prisidėjo ir Komisija, nes turėjo dalį – nors greičiau visai neprišiemė – atsakomybės už ekonomikos politiką. Bet taip pat būtų paaiškėję, kad solidarumas, laikomas viena svarbiausių ES vertybių, nesuveikė, kai atėjo

laikas prevencijai. Iš tiesų dėl valstybių narių mokėjimų problemų ir valiutų devalvavimo taip pat kaltas euro likvidumo nebuvimas. Iš dalies taip yra dėl pagrindinių įmonių atsargumo pažeidžiamo vietinio lygmens dukterinių įmonių tinklo atžvilgiu, taip pat iš dalies todėl, kad pagrindinės įmonės negavo jokios konkrečios, praktiškos pagalbos iš euro zonos, ypač iš Centrinio banko, ne kaip kitos valstybės narės, priklausančios euro zonai, kurių likvidumas buvo didinamas kiek tik įmanoma. Bet yra kitas faktorius, kuris kliudo būti konkurenciškai neutraliems: dėl pažeidžiamų valiutų šios zonos nepriklausančios šalys taip pat negali per krizę gauti naudos iš biudžeto paskatinimų, kuriuos teikia kitos šalys.

Džiaugiuosi, kad mūsų pranešime paliesta Europos Parlamento dalyvavimo problema. Kolegų narių dėmesį labiausiai turėtų atkreipti konkrečios sąlygos dalinei pagalbai, dėl kurių susitarta su sunkioje padėtyje esančiomis euro zonai nepriklausančiomis šalimis. Kaip galėjo atsitikti, kad, laikantis susitarimo su Vengrijos vyriausybe, bet visiškai ignoruojant pagrindinę Europos demografinių tendencijų problemą, buvo nutarta drastiškai sumažinti vaiko priežiūros mokesčius? Ypač baisyosi, kad papildomame susitarime, pasirašytame šių metų kovą, Vengrija verčiama sumažinti nacionalinius papildymus tiesioginėms išmokoms žemės ūkiui. Galų gale, tai – ne socialinė problema, ji buvo įtraukta į stojimo sutartį, kad būtų sumažintas mūsų turimos labai nepalankios konkurencijos sąlygos. Kaip jums, drauge su silpnavale Vengrijos vyriausybe, atėjo į galvą imtis tokių amoralių veiksmų? Ar nors įsivaizduojate, kiek žalos tai davė Vengrijos ūkininkams ir ES reputacijai? Mes, žinoma, balsuosime už pasiūlymą, nes jis žymi žingsnį į priekį, bet juo pasiekiamas tik dalinis solidarumas. Mums reikia pasiekti visišką solidarumą.

Elisa Ferreira, PSE frakcijos vardu. – (PT) Gerb. pirmininke, krizė, be kitko, atskleidė ne tik tai, kokie dideli plyšiai yra atsivėrę tarp euro zonos šalių, kas buvo turbūt pagrindinė EMU@10 pranešimo išvada, bet ir ypač tai, kaip labai pažeidžiamos yra šalys, kurios priklauso Europos Sąjungai, bet ne euro zonai.

Štai kodėl būtina padidinti ES resursus, iš kurių galima padėti iškilus mokėjimų balanso krizėms. Štai kodėl mes palaikėme finansinės pagalbos ribos padidinimą nuo 12 mlrd. iki 25 mlrd., o dabar iki 50 mlrd. eurų.

Tačiau svarbu imtis spręsti pačias pagrindines problemų priežastis, ne tik jų aiškiausias išraiškas.

Padidėjusi Europa ir euro zona dabar turi iš naujo permąstyti Europos solidarumo jausmą ir sanglaudos bei tikrosios konvergencijos tikslus. Šiuo atžvilgiu mums reikia ne tik suprasti Europos keletą sektorių apimančią politiką, bet ir iš naujo peržiūrėti naujas finansavimo priemones, tokias kaip euro obligacijos.

Finansinė pagalba mokėjimų balansams būtina, bet jos toli gražu nepakanka, kad būtų garantuotas Europos projekto ir vieningos Europos valiutos tvarumas.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Ačiū, gerb. pirmininke, Europos Sąjungos mechanizmo, teikiančio vidutinės trukmės finansinę pagalbą, sumos padidinimas iki 50 mlrd. eurų yra tas atsakas, kurio reikia esant dabartinei padėčiai. Tai – svarbus ženklas Europos Sąjungos valstybėms narėms, nepriklausančioms euro zonai, ir ypač toms valstybėms narėms, kurios į Europos Sąjungą įstojo palyginus neseniai. Pasaulinės finansų krizės poveikis šios valstybių grupės finansinei ir ekonominei situacijai skyrėsi, bet visose jose smarkiai sumenko vietinis ir tarptautinis pasitikėjimas tų valstybių finansų sistemomis. Todėl, stiprinant Bendrijos pagalbos mechanizmą, demonstruojamas solidarumas tarp valstybių narių. Tai padės stabilizuoti finansų rinkas ir sumažinti nestabilumo Europos Sąjungos ekonomikoje apskritai riziką. Sustiprinus vidutinės trukmės finansinę pagalbą teikiančią mechanizmą, valstybės narės taip pat galės lengviau gauti reikalingą finansavimą iš tarptautinių finansų institucijų. Palaikau atsakingo komiteto pasiūlymą, kuriuo Komisija būtų raginama informuoti Europos Parlamentą apie susitarimo memorandumus su valstybėmis narėmis, gavus pagalbą, taip pat apie poreikį per dvejus metus patikrinti sąlygas, kuriomis remiantis teikiama pagalba. Ačiū.

PIRMININKAVO: M. MAURO

Pirmininko pavaduotojas

Alain Lipietz, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, jau antrą kartą turime padidinti Europos Sąjungos teikiamas garantijas, kad įveiktume euro zonai nepriklausančioms narėms išskylančius sunkumus. Tai – jau antras kartas: jau didiname gruodį.

Ch. McCreevy pasveikino mus, kad veikėme greitai. Mes jau veikėme greitai gruodį ir norėtume pasakyti Ch. McCreevy'ui, kaip ką tik pasakė P. Berės, kad panaikinimas ...

Taip, gerb. Ch. McCreevy, klausau? Klausau? Gerb. Komisijos nary ...

... Norėtume, kad būtų taikomas abipusiškumo principas, turiu omenyje, kad, kai Parlamentas jūsų paprašo pateikti rizikos draudimo fondų reglamento projektą, jūs atsilieptumėte iškart ir per tokį patį laiko tarpą, kokį išnaudojame mes, kai jūs mūsų paprašote padidinti pagalbą mokėjimų balansų apsaugai.

Iš tiesų išgyvename krizę; gal ir nėra reikalo posėdžiauti kasdien, bet bent jau nelaukime šešių mėnesių nuo tada, kai Europos Parlamentas pareikalauja direktyvos dėl rizikos draudimo fondų iš Komisijos!

Taigi akivaizdu, kad šios pagalbos atveju, mes visiškai sutinkame, kad reikia šią kredito liniją padidinti, ir mane truputį stebina Zs. L. Becsey pastabos. Lygiai apie tą patį diskutavome gruodį. Komisijos narys J. Almunia paaiškino Zs. L. Becsey, kad pati Vengrijos vyriausybė paprašė pagalbos iš Tarptautinio valiutos fondo, o ne iš Europos Sąjungos, ir kad tai Europos Sąjunga pasakė: „O mes irgi jums galime padėti“.

Aišku, kad Europos Sąjunga turi pareigą parodyti solidarumą šalims, nepriklausančioms euro zonai, bet taip pat nėra jokios priežasties, kodėl reiktų atsisakyti TVF pagalbos, prie kurios prisidedame visi, įskaitant Vengriją ir Rumuniją.

Tad P. Berès pranešime, už kurį bet koku atveju balsuosime, yra du mums klausimų keliantys dalykai. Pirmia, kokia prasmė 4 punkte sakyti, kad turime įsipareigoti saugoti tarpvalstybinį solidarumą, o paskui 11 punkte nurodyti, kad mums jokių būdų neprivalomi šalies įsipareigojimai. Tiesa, kad mums neprivalomi šalies įsipareigojimai, bet nėra jokios prasmės tą sakyti, kai teigiame, kad laikysimės solidarumo tarpusavyje.

Antroji problema yra tvirtinimas, kad nėra jokio teisinio pagrindo šiam solidarumo didinimui, bet tokio teisinio pagrindo sukūrimas būtent ir yra Komisijos atsakomybė. Mes išgyvename krizę, ir pats laikas turėti teisinį pagrindą.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau iš pradžių padėkoti P. Berès už spartų pranešimo projekto parengimą. Procedūrą sudaro dvi stadijos. Pirmoji – tai konsultacija; nuomonė dėl Tarybos reglamento. Tai – ne bendro sprendimo procedūra. Šioje stadijoje mūsų komiteto narių, nuomonės sutapo, kad padidinti sumą nuo 12 iki 25, paskui – iki 50 mlrd. eurų buvo teisingas žingsnis. Trys valstybės narės jau pasinaudojo fondais: Vengrija – kurios situaciją Zs. L. Becsey ką tik aptarė drauge su jos vidaus įsipareigojimais, – Latvija ir Rumunija. Šie Europos fondai leidžia mums suteikti veiksmingą pagalbą ir taip aktyviai remti šalis, kurios susidūrė su mokėjimų sunkumais.

Tačiau turėtume nepamiršti, kad tuo pačiu metu tarptautinės institucijos nusprendė 1100 mlrd. dolerių padidinti finansavimą iš tarptautinių finansų institucijų – Tarptautinio valiutos fondo (TVF), Pasaulio banko ir plėtros bankų. Tai reiškia, kad turime dvigubą priemonę. Europa prisidėjo prie šio finansavimo didinimo ir taip pat pati prisiėmė atsakomybę. Esant tokiai situacijai, rezoliucijos projektas, už kurį mes, Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nariai, balsavome vakar vakare, remdamasi kompromisiniais pasiūlymais, taip pat yra tinkamas patenkinti Parlamento prašymus, reikalavimus ir pageidavimus Komisijai bei kompetentingai Tarybai šiuo atžvilgiu dėl būsimųjų teisės aktų.

Bet yra teisinė problema, susijusi su euro obligacijomis ir 100 straipsniu, kuris privalomas tik euro zonoje. Jei manome, kad euro obligacijoms Sutartyse šiuo metu nėra jokio teisinio pagrindo, manome teisingai. Kita vertus, Komisijai turi būti iškelta užduotis ištirti sąlygas, kurios reikalingos, kad tokias priemones apskritai būtų įmanoma taikyti. Tai laikau atsakingu veikimo būdu.

Todėl mūsų frakcija remia visą pasiūlymą – ir pasiūlymą dėl reglamento, ir pasiūlymą dėl rezoliucijos. Tikimės, kad tai nereiškia, jog Europa prisiima kažkokią papildomą finansinę atsakomybę, kuri sunaikintų bet kokį biudžetą. Todėl 50 mlrd. eurų riba šiuo metu visiškai pateisinama. Jei atsirastų naujų iššūkių, negalėsime prieš juos užsimerkti.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Gerb. pirmininke, norėčiau išreikšti paramą Komisijos pasiūlymui padvigubinti leidžiamos finansinės pagalbos naujosios euro zonai nepriklausančioms valstybėms narėms sumą. Norėčiau pasveikinti Komisiją greitai sureagavus, taip pat padėkoti mūsų pranešėjai P. Berès.

Dabartinė krizė, be abejonių, parodė, kad naujosios valstybės narės, nepriklausančios euro zonai, gali būti labai pažeidžiamos finansų rinkų svyravimų, dažnai tai visai ne jų kaltė. Buvo sakyta, kad Europos Sąjungos pagalba turėtų atsirasti iš solidarumo principo. Visiškai su tuo sutinku, bet norėčiau pridėti, kad pagalbos taip pat reikia todėl, kad krizė kilo ne naujosiose valstybėse narėse ir jos nėra atsakingos už sumaištį finansų rinkose, todėl pagalbos teikimas yra visiškai pateisinamas.

Vis dėlto norėčiau pridėti, kad, nesvarbu, ar pasiūlymas susilauks palankumo ir paramos, ar ne, veiksmingiausias metodas užkirsti kelią panašioms grėsmėms ateityje yra leisti šioms valstybėms kuo greičiau prisijungti prie euro zonos. Taip būtų pigiau ir suteiktų Europos Sąjungai daugiau stabilumo.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, gerb. P. Berès. Negalime numatyti, kiek truks ir kokia sunki bus krizė, bet nuolatos ją stebime. Net jei negalėjome krizės sutvarkyti *ex ante*, turime pasistengti, kad atsakas ateitų per kuo trumpesnę laikotarpį, turime pasiekti kiek įmanoma didesnę skaidrumą, demokratiją ir našumą. Krizę įveikinėjame kaip graikų dievas Kronas: laikas, praleistas tvarkant krizę, ryja savo vaikus. Tapsime krizės aukomis, jei negalėsime greitai ir našiai veikti. Europos institucinė sistema turi vaidinti Rėjos, Krono žmonos vaidmenį, t.y. įveikti Kroną, kitaip tariant, kuo geriau išnaudoti laiką, kurį naudojame kovoti su krize. Norėčiau padėkoti Europos Parlamentui, Europos Komisijai ir Europos Tarybai už jų bendrą sprendimą, palankų solidarumo ir našumo didinimui. Tačiau, kadangi Zs. L. Becsey prabilo apie vidaus politikos reikalus, taip pat norėčiau, jei leisite, atkreipti dėmesį į faktą, kad kovojant su krize, Europos Parlamento narių pareiga yra visiems drauge dirbti valstybių narių parlamentuose. Mums reikia ne vyriausybės remiamos partijos atskyrimo nuo opozicijos, bet pagalbos iš visų partijų, kurios kovoja su krize. Tai taikoma mano šaliai Vengrijai ir visoms kitoms šalims.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Norėčiau padėkoti Europos Komisijai, Tarybai ir Europos Parlamentui už našumą, kurį jie parodė kurdami šią priemonę. Daug valstybių narių, nepriklausančių euro zonai, tarp jų ir Rumunija, pajus naudą, padidinus intervencinį mokėjimų balansų reikalavimų fondą. Be šios priemonės šiose valstybėse narėse, esančiose už euro zonos ribų, ekonominės ir finansinės krizės sukelta padėtis būtų buvusi daug keblesnė. Taip pat kadangi dar sykį išaiškėjo, kad valstybės narės, naudojančios eurą, finansų krizę atlaikė daug lengviau, siūlyčiau, kad susitarimo memorandumuose, kuriuos su Komisija pasirašys valstybės narės, kad galėtų naudotis tais fondais, valstybėms narėms, ypač naujosioms, turėtų būti priminta, jog jos įsipareigoja imtis visų priemonių, kad prisijungtų prie euro zonos.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos nary, visiškai palaikau P. Berès pranešimą ir norėčiau pastebėti, kad didelis žingsnis į priekį yra jau vien tai, kad jau turime G20 vietoj G8.

Manau, kad Londone patvirtintos pozicijos, ypač Europos, yra priimtinos, bet neturėtume čia sustoti. Tai – ne tik gebėjimo geriau stebėti rinkas ir rizikos draudimo fondus klausimas, ne tik mūsų mokėjimų balansų ir ekonomikos rėmimo milijardų dolerių injekcijomis klausimas.

Tarptautinė valiutos sistema neveikia tinkamai, nes nežinome, kiek tiksliai kainuoja prekės ir paslaugos įvairiose šalyse. Todėl turime eiti toliau ir pamąstyti apie tarptautinės valiutos įvedimą ar bent jau bendros politinės sistemos, sujungiančios kelias pagrindines valiutas, sukūrimą.

Kinijai, Rusijai, daugeliui besivystančių šalių, taip pat ir naujosioms Sąjungos narėms – mums visiems reikia stabilumo ir pagrindinių taisyklių.

Tačiau, gerb. Komisijos nary, tai taip pat priklauso nuo mūsų – nuo Sąjungos.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Aš norėčiau atkreipti dėmesį į nemalonų faktą, kuris slepiasi už gražių žodžių. Iš tiesų, dabar Europa yra padalinta į dvi dalis: į euro zoną ir ne euro zoną. Prieš valandą mes kalbėjome apie finansinių rinkų valdymą, akivaizdu, kad norima užtikrinti kapitalo judėjimą, finansų grupių veiklą visoje Europoje tolygiai. Tai makroekonominis valdymas, paliekamas nacionalinėse rankose ir kilus problemoms šalis paliekamos pačios spręsti tas problemas. Tai nėra tas požiūris, kuris mums padeda stiprinti bendrą rinką. Mums reikia makroekonominio bendro valdymo, tai bus padaryta remiantis J. de Larosière grupės pasiūlymu. Bet šito makroekonominio valdymo Europos, ne tik euro zonos mastu, mums reikia jau dabar. Todėl manau, kad vienas iš mūsų Parlamento pasiūlymų ECOFIN'o posėdžiui ir būtų apsvastyti makroekonominį valdymą ne tik euro zonos pagrindu, bet ir visos Europos Sąjungos mastu.

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, Zs. L. Becsey pateikė klausimą apie paskoloms taikomas sąlygas. Leiskite man tik pasakyti, kad sąlygos aptariamoms su vyriausybėmis ir visomis valstybėmis narėmis Taryboje, taigi jos neprimetamos vienpusiškai.

Ne vienas kalbėjusysis klausė apie teisinį pagrindą, kuriuo remiantis buvo nuspręsta dėl šios konkrečios nuostatos. Komisija svarstė galimybę naudoti 100 straipsnį kaip pagrindą naujai ES pagalbos mokėjimų balanso srityje priemonei. Tačiau, kadangi reikalo būta skubaus, taip pat norint užtikrinti nuoseklumą, yra tinkama laikytis esamų teisinių priemonių ir apriboti Reglamento (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą euro zonai nepriklausančių valstybių narių mokėjimų balansams, peržiūrėjimą kiek galima labiau, t.y. padidinti ribą, kaip susitarta su Europos Taryba, taip pat įvesti kelis

reikalingus techninius patobulinimus, kurie atrodo esą reikalingi, remiantis patirtimi, įgyta įgyvendinant mokėjimų balansų priemonę nuo praeito rudens. Ne vienas kalbėjusysis atkreipė dėmesį į šį konkretų dalyką.

Leiskite dar kartą padėkoti Europos Parlamentui už veiklumą aptariant šį konkretų dokumentą.

Pervenche Berès, pranešėja. – (FR) Gerb. pirmininke, gyna tiesa, kad kartais norėtume, kad Komisija dirbtų su tokiu pačiu atsakomybės jausmu ir našumu kaip ir Europos Parlamentas.

Zs. L. Becsey'ui norėčiau pasakyti, kad, mano nuomone, rezoliucija, dėl kurios balsuosime šiame Parlamente, aiškiai pabrėžia problemas, susijusias su naryste euro zonoje, bei solidarumo idėjos atgaivinimo Europos Sąjungoje svarbą, ir tai – viena iš priežasčių, kodėl labai palaikome šį pasiūlymą.

Gerb. Komisijos nary, dėl 100 straipsnio: svarbu ne žinoti, ar 100 straipsnis čia bus panaudotas, bet žinoti, ar mes Europos Sąjungoje galiausiai susikursime sau visus reikalingus įrankius, su kuriais galėtume kovoti su šios krizės dabartimi ir jos galimu vystymusi ateityje.

Manome, kad Komisija turi įvesti antrinės teisės aktą, kad ateityje ji galėtų pasinaudoti 100 straipsniu kovoti su problemomis euro zonoje, kurioms spręsti nebus galima panaudoti tų 50 mlrd. eurų, dėl kurių šiandien balsuosime.

Tokia Europos Parlamento pozicijos dvasia ir aš tikiuosi, kad Komisija žinią išgirs, ar tai būtų žinia dėl sutvarkymo, dėl įrankių komplekto, reikalingo krizei įveikti, ar dėl sąlygų memorandumams ruošti bei sąlygų toms paskoloms, derantis su suinteresuotomis valstybėmis narėmis.

Pirmininkas. – Sulaukiau pasiūlymo dėl rezoliucijos⁽¹⁾ pagal Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks balandžio 24 d., penktadienį.

(Posėdis buvo sustabdytas 11:20 val. ir atnaujintas 12:00 val.)

PIRMININKAVO: H.-G. PÖTTERING

Pirmininkas

6. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, norėčiau visus kuo nuoširdžiausiai pasveikinti. Ypač džiaugiuosi, kad su mumis yra Čekijos užsienio reikalų ministras Karel Schwarzenberg. Gerb. K. Schwarzenbergi, nuoširdžiai sveikinu atvykusį į Europos Parlamentą.

(Plojimai)

Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Balsavimo rezultatai ir kiti duomenys: žr. protokolą)

6.1. 2010 m. Europos Parlamento sesijų kalendorius

6.2. EB ir Pakistano susitarimas dėl tam tikrų oro susisiekimo paslaugų aspektų (A6-0188/2009, Paolo Costa)

6.3. EB prisijungimas taikant Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklę Nr. 61 (A6-0243/2009, Helmuth Markov)

6.4. Gyvūnų sveikatos reikalavimai, reglamentuojantys arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą (kodifikuota redakcija) (A6-0248/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

6.5. Prekybos tvarka, taikoma tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (kodifikuota redakcija) (A6-0249/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.6. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas (A6-0207/2009, Jan Cremers)

– *Prieš balsavimą:*

Jan Cremers, pranešėjas. – (NL) Kalbėsiu labai trumpai. Pirmas svarstymas vyko mažiau nei prieš metus. Tuo metu mes, Parlamentas, prašėme geresnio informacijos suinteresuotiems darbuotojams ar laisvai judantiems Europos piliečiams teikimo. Raginant Europos Parlamentui, Tarybai patvirtinus savo poziciją, prasidėjo derybos, kurias mums pavyko sėkmingai užbaigti.

Užvis labiausiai norėčiau tarti padėkos žodį savo kolegoms Parlamento nariams, o labiausiai – Jeanai Lambert. Mums pavyko sėkmingai dirbti su Europos Komisija. Pirmininkaujanti šalis Čekija taip pat matė šio dokumento svarbą ir manau, kad pasiekėme gerą rezultatą, ypač pasitarnausiantį visiems, kurie nori laisvai judėti Europoje. Tiek ir norėjau pasakyti.

6.7. Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas: įgyvendinamasis reglamentas (A6-0204/2009, Jean Lambert)

– *Prieš balsavimą:*

Jean Lambert, pranešėja. – Gerb. pirmininke, iš pradžių norėčiau padėkoti visiems kolegoms, kurie prisidėjo per pastaruosius penkerius metus, taip pat Komisijai ir Tarybai už jų darbą su šiuo įgyvendinamuoju reglamentu.

Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas veikia nuo 1971 m. – jis nėra naujas, kaip kai kas manė paskutini kartą apie tai diskutuojant – ir būtent šis reglamentas bus aptariamas ketvirtadienio rytą, diskusijos dėl tarpvalstybinės sveikatos apsaugos kontekste. Tai yra būtent tas reglamentas, apie kurį bus kalbama, ir čia – to reglamento įgyvendinimas.

Manome, kad gerokai pažengėme į priekį, ypač elektroninių komunikacijos priemonių prasme, todėl tikėkimės, kad paspartės procesas visiems piliečiams, bet mes Parlamente manome, kad šitaip pageriname piliečių teises, kad jie dabar gali gauti daug daugiau informacijos, ypač tie, kurie buvo komandiruoti darbo reikalais. Taip pat manome, kad terminų atžvilgiu padarėme mažiausiai pažangos – nors tai priklauso nuo valstybių narių.

Tai svarbu: dabar tai reiškia, kad galime pateikti atnaujintą reglamentą ir, reikia tikėtis, visa tai suveiks greičiau ir pasitarnaus visiems piliečiams. Dar sykį norėčiau padėkoti visiems kolegoms, kurie prisidėjo prie šio ilgai trukusio pasiekio, sudėtingo bet, tikėkimės, labai vaisingo rezultato.

(Plojimai)

6.8. Europos metrologijos mokslinių tyrimų programa (A6-0221/2009, Erika Mann)

– *Prieš balsavimą:*

Erika Mann, pranešėja. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šią procedūrą galime baigti per pirmąjį svarstymą, nes mums pavyko sėkmingai bendradarbiauti su skirtingomis frakcijomis ir kitomis institucijomis. Už tai ypač norėčiau padėkoti savo kolegoms Europos Parlamento nariams, Tarybai, Komisijai, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei, žinoma, daugybei prie šito dirbusių tyrėjų.

Dabar mums ranka pasiekiami bendri Europos moksliniai tyrimai, kurie vyks ateityje bendradarbiaujant 22-iems nacionaliniams metrologijos institutams. Taip į svarbią matavimo mokslo sritį bus įvestas aiškus europinis aspektas. Be to, ateityje bendradarbiavimas bus geresnis, į jį įsitraukus penkioms valstybėms narėms, kurios dar nedalyvauja šiame integraciniame procese. To pasiekėme pasinaudoję 169 straipsniu, kurį taikome koordinuodami nacionalinį ir Europos mokslinių tyrimų finansavimą. Kiekvieno suma yra 200 mlrd. eurų, ir tai mums leis pasiekti bendradarbiavimą tarp tautų-valstybių.

Tyrimai matavimo srityje aprėpia daug įvairių sričių, nuo diabeto iki nanotechnologijų ar kosmoso, ir ateityje bus svarbūs nustatant CO₂ standartus. Todėl norėčiau pakartoti išskirtinę padėką visiems prisidėjusiems. Tikiuosi, kad taip šioje labai svarbioje mokslinių tyrimų srityje ateityje pagerės bendradarbiavimas Europos mastu.

6.9. Medieną ir medienos produktus rinkai tiekiančių ūkio subjektų išpareigojimai (A6-0115/2009, Caroline Lucas)

6.10. Privalomosios žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargos (A6-0214/2009, Miloslav Ransdorf)

6.11. Ypatingos svarbos infrastruktūros objektų išpėjamas informacinis tinklas (A6-0228/2009, Luca Romagnoli)

6.12. Europinis valstybės ir visuomenės veikėjų apsaugos tinklas (A6-0193/2009, Gérard Deprez)

6.13. Medvilnės sektoriaus nacionalinės restruktūrizavimo programos (A6-0200/2009, María Isabel Salinas García)

– *Prieš balsavimą:*

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, nuo tada, kai 2008 m. birželio mėn. Taryba patvirtino naują medvilnės sektoriaus reformą, įdėta daug darbo ruošiant restruktūrizavimo programas pagrindinėse medvilnę gaminančiose valstybėse narėse.

Šis pasiūlymas yra Komisijos atsakas į Tarybos raginimą siūlyti pakeitimus šių restruktūrizavimo programų pagrindams. Pagrindinis pakeitimas susijęs su galimybe pradėti ne ketverių, o aštuonerių metų trukmės programą, kuri leistų vykdyti veiksmingesnes restruktūrizavimo operacijas.

Komisija dėkoja pranešėjai už Komisijos pasiūlymui suteiktą paramą.

Pirmininkas. – Džiaugiamės, kai Komisija giria mūsų nuveiktą darbą. Taip turėtų būti visada.

6.14. Protokolas dėl Alpių konvencijos įgyvendinimo transporto srityje (Transporto protokolas) (A6-0219/2009, Reinhard Rack)

– *Prieš balsavimą:*

Reinhard Rack, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, ES prisijungimas prie Alpių konvencijos Transporto protokolo – maža, bet tobula detalė naujos Europos transporto politikos dėlionėje. Mums vis dar lieka transporto našumo, sklandumo ir saugumo klausimai, prie jų dar pridedame problemas, susijusias su greta maršrutų gyvenančiais žmonėmis bei juos supančia aplinka. Taip paskelbiama svarbi žinia. Ypač praėjus 15-ai metų nuo įstojimo į šią Europos Sąjungą, mes, austrai, esame tikri, kad tai mes Europos bendrijai parodėme didžiąją dalį šių problemų ir todėl Europa ėmėsi jas spręsti.

Labai ačiū visiems nariams, kurie prie to prisidėjo.

6.15. Taisomojo biudžeto Nr. 2/2009 projektas (A6-0192/2009, Jutta Haug)

6.16. Taisomojo biudžeto Nr. 3/2009 projektas (A6-0194/2009, Jutta Haug)

6.17. Prašymas ginti Aldo Patriciello imunitetą ir privilegijas (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

6.18. Prašymas ginti Renato Brunettos imunitetą ir privilegijas (A6-0195/2009, Aloyzas Sakalas)

6.19. Prašymas konsultuotis dėl Antonio Di Pietro imuniteto ir privilegijų (A6-0197/2009, Aloyzas Sakalas)

6.20. Prašymas atšaukti Hanneso Swobodos imunitetą (A6-0190/2009, Klaus-Heiner Lehne)

– Prieš balsavimą:

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, tik norėjau paskelbti, kad šiame balsavime nedalyvausiu.

6.21. Pasirengimo narystei pagalbos priemonės biudžeto vykdymo kontrolė (A6-0181/2009, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou)

6.22. Veiksmingas teismo sprendimų vykdymas Europos Sąjungoje. Skolininkų turto skaidrumas (A6-0252/2009, Neena Gill)

6.23. Peticijų komiteto 2008 m. veiklos metinė ataskaita (A6-0232/2009, Mairead McGuinness)

6.24. Integruotas požiūris į lyčių lygybę komitetų ir delegacijų darbe (A6-0198/2009, Anna Záborská)

6.25. Elektros energijos vidaus rinka (A6-0216/2009, Eluned Morgan)

– Prieš balsavimą:

Eluned Morgan, pranešėja. – Gerb. pirmininke, Parlamentas pakeitė pirmojo svarstymo poziciją dėl Elektros energijos ir dujų sektoriaus direktyvos. Norėčiau glaustai paaiškinti.

Dabartinis pranešimas toli gražu ne tobulas, bet mes manome, kad pasiekėme nemenkos naudos elektros energijos vartotojams Europos Sąjungoje. Pirmą kartą į Europos darbotvarkę įtraukėme energijos stygiaus problemą ir užtikrinome nacionalinių priežiūros institucijų nepriklausomybę ir suteikėme joms svarbesnį vaidmenį prižiūrint naująją sistemą.

Tačiau norėtume paraginti Komisiją, o ypač konkurencijos institucijas, ir toliau stengtis užtikrinti, kad bendrovės, turinčios ir gamybos, ir perdavimo sistemas, laikytųsi taisyklių ir nepiktinaudžiautų savo įtaka.

Norėčiau padėkoti kolegoms už pagalbą visus šiuos metus.

6.26. Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (A6-0235/2009, Giles Chichester)

6.27. Prieiga prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo (A6-0213/2009, Alejo Vidal-Quadras)

6.28. Gamtinių dujų vidaus rinka (A6-0238/2009, Antonio Mussa)

6.29. Prieiga prie gamtinių dujų perdavimo tinklų sąlyga (A6-0237/2009, Atanas Papanizov)

6.30. Europos viešojo administravimo institucijų sąveikos sprendimai (ISA) (A6-0136/2009, Dragoş Florin David)

6.31. Pesticidų paskleidimo mašinos (A6-0137/2009, Leopold Józef Rutowicz)

–Prieš balsavimą dėl 39 pakeitimo:

Leopold Józef Rutowicz, pranešėjas. – (PL) 2006 m. liepos mėn. Komisija pristatė strategiją, kurios tikslas buvo sumažinti bendrą pesticidų riziką ir jų neigiamą poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai. Paskutinis tos strategijos elementas – pasiūlymas dėl direktyvos dėl pesticidų paskleidimo mašinų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2006/42/EB dėl mašinų. Direktyvoje nurodomi reikalavimai, kuriuos turėtų atitikti pesticidų paskleidimo mašinos, kad būtų apribotas neigiamas pesticidų poveikis aplinkai ir operatoriams. Įgyvendinus šiuos reikalavimus, sumažės skirtumai tarp pesticidų paskleidimo reglamentų ir procedūrų kai kuriose Bendrijos šalyse, bus užtikrintas vienodas aplinkosaugos lygis Bendrijoje ir atsiras galimybė šioms mašinoms laisvai judėti ES rinkoje, o tai ypač svarbu mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios dažniausiai ir gamina tokio pobūdžio įrangą.

Pasiūlymo projektas ir pasiūlyti pakeitimai buvo aptarti per pasitarimus, susitikimus su Tarybos, Komisijos atstovais, pagalbiniams pranešėjais ir suinteresuotosiomis šalimis bei per trišales derybas. Dėl didelių techninių skirtumų tarp įvairių mašinų tipų – nuo paprastų, rankinių iki kvalifikuoto personalo valdomų – kai kurie pakeitimai nebuvo priimti ir buvo nuspręsta, kad visa tai bus aptarta standartuose, kuriuos parengs Europos standartizacijos komitetas Komisijos prašymu. Taip buvo pasiektas susitarimas, priimtas 39 pakeitimas, o poziciją patvirtino Taryba.

Ypač norėčiau padėkoti pagalbiniams pranešėjams, Komisijos ir Tarybos atstovams, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetui bei suinteresuotosioms šalims už jų pagalbą ir bendradarbiavimą. Siūlau priimti direktyvą, kuri padės geriau saugoti aplinką ir operatorius.

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, Komisija norėtų padėkoti pranešėjui L. J. Rutowicziui už jo darbą ir pastangas rengiant šį pranešimą.

Komisija palaiko kompromisinį 39 pakeitimą ir laukia greito pasiūlymo įgyvendinimo, remiantis tomis nuostatomis.

Komisija norėtų pareikšti: „Kad paremtų būtinuosius reikalavimus, išdėstytus I priedo 2.4 skirsnyje, Komisija įpareigos Europos standartizacijos komitetą (CEN) sukurti derančius standartus kiekvienai pesticidų paskleidimo mašinų kategorijai, remiantis geriausiomis turimomis priemonėmis, skirtomis užkirsti kelią nenumatytam pesticidų patekimui į aplinką. Ypač įpareigojimas reikalaus sukurti standartus, kuriuose būtų pateikiami kriterijai ir techninės specifikacijos mechaninių gaubtų, tunelinio purškimo ir purškimo sistemų su papildomuoju oro srautu įrengimui, kad pildant ir ištuštinant mašinas nebūtų užteršiamas vandens šaltinis, ir tikslias specifikacijas gamintojo instrukcijoms, kad nebūtų purškalo dreifo, atsižvelgiant į visus reikalingus veiksnius, tokius kaip purkštukų slėgis, sijos aukštis, vėjo greitis, oro temperatūra ir drėgmė ir važiuojimo greitis.“

6.32. Padangų ženklavimas atsižvelgiant į degalų naudojimo efektyvumą (A6-0218/2009, Ivo Belet)

6.33. Reglamento (EB) Nr. 717/2007 (judriojo telefono ryšys) ir Direktyvos Nr. 2002/21/EB (elektroniniai ryšių tinklai) pakeitimai (A6-0138/2009, Adina-Ioana Vălean)

– Prieš balsavimą:

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Gerb. pirmininke, tai mažas pakeitimas, kurio prašo Taryba, kad būtų pašalintas nesutapimas dėl valiutų keitimo kursų, taikomų viršutinėms SMS kainų riboms ir atjungimo ribai. Todėl, kaip sutarta su Taryba, prie pateikto reglamento 1(4) straipsnio, t.y. 1 straipsnio 2(b) punkto, turi būti pridėtas toks pataisyto reglamento tekstas: „Tie patys orientaciniai valiutų keitimo kursai bus taikomi kasmet peržiūrint kainų, nustatomų 4a, 4b ir 6a(3) punktais, vertę, kur tos kainos išreiškiamos kitomis nei euras valiutomis.“

(Žodinis pakeitimas priimtas)

6.34. Atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimai jungiant ir skaidant bendroves (A6-0247/2009, Renate Weber)

–Prieš balsavimą dėl pataisytos rezoliucijos:

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, Komisija palaiko R. Weber pranešimo, patvirtinto kompromisiniame tekste dėl supaprastintos atskaitomybės ir dokumentų teikimo reikalavimų jungiant ir skaidant akcines bendroves, priėmimą. Nors Komisija savo pirminiame pasiūlyme siūlė dar daugiau, šis pranešimas išlaikys žymią dalį to, ką buvo galima sutaupyti remiantis pirminiu Komisijos pranešimu, t.y. iki 172 mln. eurų per metus.

Administracinės naštos sumažinimo darbotvarkės darbai juda į priekį, ir tai prisidės prie augimo potencialo ir padės Europai atsigauti.

6.35. Draudimas ir perdraudimas (Mokumas II) (nauja redakcija) (A6-0413/2008, Peter Skinner)

– Prieš balsavimą:

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, norėčiau pasakyti, kad vertinu ir žaviuosi tuo, kaip sėkmingai Europos Parlamentas susitvarkė su Mokumo II dokumentu, ir jūsų noru rasti kompromisą.

Dėl Mokumo II ES turės modernią draudimo priežiūros sistemą, kuri bus oficiali draudimo sektoriui ir draudėjams.

Asmeniškai aš gailiuosi, kad buvo išbraukta grupės rėmimo tvarka, nes taip praleidžiama galimybė toliau pažengti grupės priežiūros srityje. Tačiau Komisija parems susitarimą tarp Parlamento ir Tarybos, jei jūs jį paremsite balsuodami.

Žinoma, tuo viskas nesibaigia. Lieka daug darbo: įgyvendinimo priemonės turi būti paruoštos maždaug iki 2012 m. spalio, kad valstybės narės ir sektorius turėtų užtektinai laiko pasiruošti Mokumo II įvedimui.

Galiu jus patikinti, kad Komisija suvaidins savo vaidmenį, kad palengvintų šį procesą ir įgyvendintų šias seniai pavėluotas reformas kiek įmanoma greičiau, visų suinteresuotų šalių labui.

6.36. Laikinasis prekybos susitarimas su Turkmėnistanu

– Prieš balsavimą:

Karel Schwarzenberg, Europos Vadovų Tarybos pirmininkas. – Gerb. pirmininke, leiskite priminti, kad Taryba visada su dideliu susidomėjimu ir atida žiūrėjo į Parlamento nuomones ir rezoliucijas. Taip pat Taryba labai rimtai žiūri į žmogaus teisių klausimą, kaip galima matyti iš kontraktinių Europos Sąjungos ryšių su šalimis įvairiose pasaulio vietose.

Pagal Kotonu susitarimą – sutartį tarp Europos Sąjungos ir grupės Afrikos, Karibų jūros baseino ir Ramiojo vandenyno baseino valstybių – daugiau nei 15 atvejų nuo 1995 m. Bendrija iš dalies ar visiškai sustabdė susitarimų taikymą, kai kurios šalys nevykdė įsipareigojimų, susijusių su išlyga dėl žmogaus teisių.

Jūs taip pat, be abejo, žinosite apie sankcijas, kurias Taryba pritaikė Uzbekistanui po įvykių Andijane 2005 m. Žinoma, dar daug reikia nuveikti žmogaus teisių srityje ir paramos teisinei valstybei ir demokratijai Turkmėnistane.

Mes ir toliau ypač spausime, kad būtų paleisti visi politiniai kaliniai, kad Raudonojo Kryžiaus tarptautinis komitetas galėtų patekti į kalėjimus, kad būtų atšaukti apribojimai kelionėms į užsienį ir kad galiotų spaudos laisvė pilietinėje visuomenėje. Mes įsipareigojame imtis tinkamų priemonių, derančių su susitarimu, įskaitant, jei reikės, susitarimo su Turkmėnistanu sustabdymo, jei bus pažeistos žmogaus teisės, kaip nurodyta susitarime.

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, Komisija atkreipė dėmesį į Parlamento nerimą dėl demokratijos ir žmogaus teisių padėties Turkmėnistane. Sveikiname pareiškimą bendrame rezoliucijos

projekte, kad laikinojo prekybos susitarimo pasirašymas būtų geras pirmas žingsnis, kuris mums leistų daugiau bendrauti su Turkmėnistanu, siekiant tolesnių teigiamų pokyčių ir bendradarbiavimo.

Komisija žino, kad Parlamentas nerimauja dėl galimybės sustabdyti susitarimus. Prisimenu pareiškimą, kurį pateikė mano kolegė B. Ferrero-Waldner, per diskusiją praeitą mėnesį, kad ir laikinajame prekybos susitarime (1 straipsnyje), ir partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime (PBS; 2 straipsnyje) yra išlygos dėl žmogaus teisių, kurios yra svarbiausios tų susitarimų dalys. Be šių nuostatų, laikinojo prekybos susitarimo 28 straipsnis ir PBS 94 straipsnis leis abiem pusėms imtis tinkamų priemonių, jei bus sunkiai pažeisti susitarimai. Komisijos nuomone, tarp šių priemonių turėtų būti ir susitarimų sustabdymas.

Komisija imasi atidžiai stebėti žmogaus teisių padėtį Turkmėnistane drauge su valstybėmis narėmis ir reguliariai teikti ataskaitas atitinkamoms Parlamento institucijoms. Jei Parlamentas rekomenduotų imtis priemonių, pastebėjus sunkių pagrindinių laikinojo prekybos susitarimo punktų pažeidimų, ypač dėl žmogaus teisių, Komisija tą rimtai apsvarstys, atsižvelgdama į Parlamento rekomendacijas pasiūlyme Tarybai.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Europos Vadovų Tarybos pirmininko ir Komisijos nario pareiškimai labai įdomūs, nes jie įrodo, kad Europos Parlamentas teisingai reikalauja, kad naujo prekybos susitarimo su Turkmėnistanu pasirašymas būtų susietas su pagarba žmogaus teisėms. Jos yra pagrindinis principas, taikomas, kai Europos Sąjunga sudaro prekybos susitarimus.

Tačiau kadangi toje šalyje žmogaus teisės pažeidimų labai daug net ir dabar, manau, kad geriausias būdas šitą filosofiją įgyvendinti yra iš pradžių atidėti naują prekybos išipareigojimą, kurį jūs mums siūlote, ir neduoti savo sutikimo, kurį esame prašomi duoti šiandien.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau pasakyti, kad šioje diskusijoje ir jos dokumentuose Parlamentas ragina ir Komisiją, ir Tarybą paskelbti, kad, jei Parlamentas siūlytų sustabdyti ar atšaukti šį susitarimą, jie taip ir padarytų.

Pareiškimai buvo labai skirtingi. Tarybos Pirmininkas nepareiškė jokios nuomonės apie tai, kaip Taryba reaguotų, jei Parlamentas to pareikalautų. Komisijos narys paprasčiausiai atsakė, kad Komisija pamąstytų, ką darytų, jei Parlamentas to pareikalautų. Ką noriu pasakyti: Parlamento reikalavimų nei Komisija, nei Taryba neįvykdė, todėl tegaliu rekomenduoti dabar neteikti paramos šiam dokumentui.

(Plojimai)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, apie Turkmėnistaną diskutuojame jau trejus su puse metų įvairiuose šio Parlamento komitetuose. Yra Europos sutartys, kurių Parlamentas taip pat turi laikytis, net jei mums ne visada tai patinka.

Šiandien Tarybos ir Komisijos pareiškimuose pavyko gauti patikinimus, kurie galimi Europos sutarčių ribose. Komisija ir Taryba sutiko rimtai apsvarstyti Parlamento nuomonės reiškimus ir gal net raginimus sustabdyti susitarimą, kai tokių bus.

Kaip visi žinome, deja, Parlamentas tik tiek tegali tikėtis Europos sutarčių veikimo ribose. Vienos klaidos neturėtume daryti: pasinaudoti santykiais su šalimi, kad Europos Parlamentas įgytų daugiau įtakos. Raginu jus pripažinti Tarybos ir Komisijos pareiškimus. Tik tiek ir galėjome tikėtis. Susiklosčius tokioms aplinkybėms ir situacijai, norėčiau jūsų paprašyti paremti susitarimo pasirašymą.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, jei čia nebuvo kalbėta frakcijos vardu, Žaliųjų frakcijos/ Europos laisvojo aljanso vardu, prašau atidėti pasisakymą

(Prašymas grąžinti klausimą komitetui buvo atmestas)

6.37. Laikinasis prekybos susitarimas su Turkmėnistanu (A6-0085/2006, Daniel Caspary)

6.38. Bendrijos branduolinės saugos sistema (A6-0236/2009, Gunnar Hökmark)

6.39. Bendrijos kontrolės sistema, kuria užtikrinama, kad būtų laikomasi bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių (A6-0253/2009, Raúl Romeva i Rueda)

6.40. Žuvininkystės išteklių apsauga taikant technines priemones (A6-0206/2009, Cornelis Visser)

6.41. Bendra Europos imigracijos politika (A6-0251/2009, Simon Busuttill)

6.42. Žalioji knyga dėl būsimosios TEN-T politikos (A6-0224/2009, Eva Lichtenberger)

7. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

- 2010 m. Europos Parlamento sesijų kalendorius

David Sumberg (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, jūs turbūt manote, kad, kadangi palieku šį Parlamentą liepos mėnesį, neturėčiau turėti visai jokios nuomonės dėl Parlamento 2010 m. programos. Bet nuvilčiau tuos, kurie mane čia siuntė pastaruosius 10 metų, jei nepasinaudočiau galimybe pareikšti protestą prieš Parlamento sesijų rengimą Strasbūre. Tai – skandalingas mokesčių mokėtojų lėšų švaistymas. Tam nėra jokios priežasties: Briuselyje yra tinkamas Parlamento pastatas. Kai tą paminiu žmonėms Jungtinėje Karalystėje – čia atkelti reikalingas išlaidas ir keblumus, – jie tiesiog apstulbsta, ypač ekonominių sunkumų laikais, kad mes vis dar taip darome. Atėjo laikas baigti Strasbūro farsą, padaryti taip, kad Parlamentas veiktų tik Briuselyje ir taip iš tiesų prisidėti prie viešųjų lėšų taupymo, kad jos būtų išleistos tinkamesniems dalykams.

PIRMININKAVO: L. COCILOVO

Pirmininko pavaduotojas

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, kasmet pirmininkų sueiga pateikia įvairių pakeitimų, bandydama užtikrinti, kad praleistume daugiau laiko Strasbūre. Iš tiesų mes praleidžiame daugiau laiko Strasbūre, nes vien nuvykti ten daugumai reiškia beveik visos dienos kelionę. Turėtume iš viso nevykti į Strasbūrą.

Norėčiau, kad šis Parlamentas turėtų vieną papildomą teisę: pasirinkti, kur posėdžiauti. Mano kolega B. Posselt mano, kad arti gyvenantys politikai jaučia šiokių tokių vietinės reikšmės privalumą. Tačiau ne visiems mums lengva tiesiog atvažiuoti iš už sienos iš Vokietijos. Atvežti čia rinkėjus – žmones, kurie nori apsilankyti ir pamatyti, kaip veikia Parlamentas, – užtrunka ilgiau nei dieną. Briuselyje turime puikias sąlygas. Neturėtume balsuoti už tai, kad būtų pailgintas Strasbūre praleidžiamas laikas: turėtume balsuoti už tai, kad to laiko visai nebūtų.

- Pranešimas: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Daniel Hannan (NI). - Gerb. pirmininke, noriu atkreipti dėmesį tik į vieną dalyką: skandalingą dviejų žemgrobiškų įstatymų Ispanijoje sągą, kuri Peticijų komitetui viena ar kita forma prieš akis gulėjo pastaruosius šešerius metus. Visame Parlamente visi pažįstame rinkėjų, nesvarbu, kokia mūsų tautybė, kurie nukentėjo nuo urbanizacijos įstatymo pažeidimų Ispanijos „Costose“, kaip nukentėjo ir tūkstančiai Ispanijos piliečių.

Bandymai išspręsti šią problemą Parlamente buvo gėdingai sužlugdyti kelių Ispanijos deputatų abiejose pusėse, norėčiau ypač kreiptis į savo kolegas iš Ispanijos Partido Popular, pasiūlyti jiems prisiminti, kokia svarbi yra nuosavybės neliečiamybė. Kas jau kas, o jie turėtų suprasti – turint omeny jų istoriją ir prisimenant, kas įvyko Antrosios respublikos metais, kai nuosavybė nebuvo saugi, – kaip svarbu, kad žmonės jaustų, jog jų nuosavybės teisės dokumentų nepažeis valstybė.

- Pranešimas: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad A. Záborská pranešimas eina teisinga linkme. Labai svarbu, kad lygybė būtų taikoma įvairių Parlamento vaidmenų atžvilgiu, ar tai būtų komitetai, ar delegacijos.

Taip pat labai svarbu, kad kai į Europos rinkimus bus sudaromi kandidatų sąrašai, juose galėtų būti tiek pat kandidačių moterų, kiek ir kandidatų vyrų.

Mums vieniems kitų reikia, ir tikiuosi, jog viskas pasuks ta linkme, kad vieną dieną lytis nebavains tokio didelio vaidmens kaip įgūdžiai ir kompetencija. Parlamentui priimant sprendimus, svarbiausia komitetuose turėti įgudusių ir kompetentingų asmenų – ir vyrų, ir moterų. Taip visi turės bendrą aiškų požiūrį, kaip sukurti geresnę ateitį ir geresnę Europą, naudojantis žiniomis ir įgūdžiais.

- Pranešimas: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Daniel Hannan (NI). - Gerb. pirmininke, sukūrus bendrą Europos tinklą, bus labai daug sutaupyta. Bet kurią akimirka kur nors Europoje yra perteklinės elektros energijos, o sunaikinus nacionalinius barjerus, žymiai sumažės mūsų priklausomybė nuo importuotų elektros energijos šaltinių. Deja, toks integracijos modelis – laisva, decentralizuota, organiška rinka – nėra tai, už ką mes balsavome per balsavimus dėl įvairių pranešimų šiandien. Vietoj to mes einame suderinimo, fiksuotų kainų, protekcijos, bendros derybų pozicijos su Rusija ir kitomis trečiosiomis šalimis keliu. Europos Sąjungoje yra paprastas ideologinis skirtumas tarp laisvosios rinkos, pagrįstos abipusiu produkto pripažinimu, ir suderintos rinkos, pagrįstos vartotojų pasirinkimo sumažėjimu, gamintojų protekcija ir valdžios institucijų reglamentavimu.

Manau, tokiai šaliai kaip Britanija kyla konkrečios grėsmės. Iki laikotarpio prieš dvejus metus buvome vieninteliai ES gryniosios energijos gamintojai. Net ir dabar mes esame daugmaž pusiausviri. Bendra energijos politika gali baigtis mums kaip baigėsi bendra žuvininkystės politika, pagal kurią mes esame vienintelė šalis, dedanti nemažą indėlį į bendrą katilą, iš kurio visi kiti tuomet semia lygiomis teisėmis.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, prieš gilindamasis norėčiau tiesiog išreikšti pagarbą pranešėjai E. Morgan. Žinau, kad ji ruošiasi šią vietą palikti ir, nors mes ne visada dėl visko sutinkame, manau, visi pripažins, kad ji į šį pranešimą įdėjo labai daug darbo.

Visi žinome, jei pažvelgsime į liberalizacijos istoriją ES, kad telekomų liberalizacija vyko labai sėkmingai, dėl jos atsirado pasirinkimas, žemesnės kainos ir geresnės paslaugos vartotojams visur ES. Gaila, kad šiuo atžvilgiu ypač atsiliko pašto rinka ir elektros energijos rinka. Išties žengiami keli žingsniai tinkama linkme, bet vis dar turime išspręsti tinklų nuosavybės atskyrimo ir priėjimo prie kitų rinkų problemą.

Neteisinga, kad kai kurios rinkos, pvz., Jungtinės Karalystės rinka, tebėra atviros konkurencijai, o bendrovės Vokietijoje ir Prancūzijoje turi priėjimą prie JK rinkos, bet kliudo bendrovėms iš JK ir kitų šalių prieiti prie jų pačių rinkos. Protekcionizmo nebeturi būti. Metas labiau pasitikėti rinka.

- Pranešimas: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad I. Beletto pranešimas puikus. Labai svarbu atsakingai žiūrėti į elektros energiją, ją taupyti ir būti visais atžvilgiais našiems – transporto ir kitose srityse.

To taip pat turėtume siekti padangų atveju. Šiame konkrečiame pranešime kalbama apie transportą ir padangas, bet svarbu prisiminti, kad svarbiausia – saugumas, juo niekada negalima rizikuoti.

Šiuo klausimu turime rasti tinkamą pusiausvyrą. Energijos veiksmingumas padangų gamyboje neturi būti iškeliamas aukščiau saugumo. Kitaip tariant, jei norime užtikrinti ir padidinti energijos veiksmingumą, taip pat turime užtikrinti, kad nė kiek nesusilpninamas saugumas, nes greitkeluose, mažuose keliuose ir kitur saugumas turi būti prioritetas ir pagrindinis tikslas, vystant Europos transporto sistemą.

- Pranešimas: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjai A.-I. Vălean už puikų pranešimą. Labai svarbu ateityje Europoje pasiekti, kad skambučių mobiliuoju telefonu kaina visoje Europoje būtų sumažinta ir taptų vienoda vidinėje rinkoje.

Šiuo metu problema, žinoma, ta, kad kai keliaujame iš vienos šalies į kitą, dažnai turime užsisakyti naujas paslaugas, o jei neperkame naujos, turime mokėti labai dideles kainas.

Kol žmonės ir darbo jėga laisvai juda ir kol kuriama bendra ekonominė erdvė – tai iš tiesų turėtų veikti Sąjungos mastu, – svarbu taip pat sukurti vieną mobiliųjų telefonų kainų sistemą. Tai tarnautų visuomenės interesams.

Europos Sąjunga turi rinktis veiksmus, kuriais pirmenybė teikiama visuomenės interesams, o jei norime, galime padaryti taip, kad skambučių kainos nukristų.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, kaip Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešėjas dėl šio pranešimo, labai didžiuojuosi nuveiktu darbu, kuriuo įvedėme daugiau skaidrumo. Viena didesnių problemų daugelį metų buvo didžiulės sąskaitos, gaunamos kai kurių vartotojų, kai jie grįžę namo randa didesnę sąskaitą nei tikėjosi.

Tačiau pažvelgę į likusią pranešimo dalį, o ypač į kainų ribų klausimą, manau, pastebėsime, kad ir be šio reglamento kainos vis viena būtų kritusios. Komisija pati pripažįsta, remdamasi savo pačios statistika, kad dauguma vartotojų nesinaudoja tarptinkliniu ryšiu: 70 proc. vartotojų visai nesinaudoja tarptinkliniu ryšiu. Nuolatinių tarptinklinio ryšio vartotojų skaičius gerokai žemesnis. Taigi iš tiesų mes mažiname skambučių kainas ir duomenų kainas saujelei privilegijuotų Europos Parlamento narių, Komisijos tarnautojų, Europos žurnalistų ir Europos verslininkų.

Tikėkimės, kad bendrovės, kai pradės atgauti tas pajamas iš kitur, nepradės imti iš vidaus vartotojų, ypač neturtingųjų, didesnių mokesčių. Tikėkimės, kad nevagiame iš neturtingųjų, kad sumokėtume už turtingųjų pigesnius skambučius.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Gerb. pirmininke, palaikau A.-I. Vălean pranešimą tema, kurioje nors kartą galima visiškai pritaikyti Europos Sąjungos galias.

Turiu pasakyti, kad telekomunikacijų srityje situacija kartais visai nepakeliama. Apgaudinėjami vartotojai, kurie, naudodę mobiliųjų telefoną, tokį, kaip šis, į kurį, pasak sutarties, įėjo ir tarptautiniai skambučiai, patiria šoką, sužinoję savo sąskaitų dydžius. Pvz., štai kas man nutiko visai neseniai, kai vieną dieną Italijoje du ar tris kartus pasinaudojęs interneto ryšiu gavau 1 200 eurų sąskaitą iš praktiškai nacionalizuoto Prancūzijos operatoriaus „Orange“, o už kitą dieną, kurią praleidau prie pat Prancūzijos sienos, tarp Eviano ir Ženevos, gavau 3000 sąskaitą!

Tokia veikla tiesiog neišreiškiama žodžiais, tai – beveik apiplėšimas vidury baltos dienos, ir kalti yra operatoriai – jie yra skaidrūs. Todėl būtina standartizuoti mobiliųjų telefonų sutarčių Europos Sąjungoje skaidrumo taisykles.

Daniel Hannan (NI). - Gerb. pirmininke, žinoma, visi esame už žemesnes kainas keliaujant į užsienį su mobiliaisiais telefonais – tik beprotis būtų prieš, bet tai – tik viena medalio pusė. Kai mes šiame Parlamente įpareigosime operatorius sumažinti tarptinklinio ryšio mokesčius, jie turės rasti pinigų kitur, o tai dažniausiai bus daroma keliant mokesčius tiems, kurie nekeliauja.

Kitaip tariant, tai yra mokestis, taikomas nekeliaujantiems keliaujančių labai. Mano rinkimų apygardoje socialiniuose būstuose gyvena paauglių, kurie dabar turi mokėti didesnius mokesčius, kad keli verslininkai, Europos Parlamento nariai ir Komisijos nariai galėtų kalbėti pigiau būdami užsienyje.

Turiu pasakyti, mes nesame nešališki. Visi, kurie balsuos, labai daug gaus iš tokių reglamentų, kuriuos šioje srityje stūmėme per pastaruosius metus. Jei norite suprasti, kaip Europoje pasislinko galia, jums užteks paskaityti šį pranešimą. „Kas kam?“ – paklausė V. Leninas turbūt glausčiausiame politinės filosofijos teiginyje istorijoje. Kas turi galią ir prieš ką ją rodo? Na, jau nebereikia labai abejoti, kas galią turi: tai – mes, eurokratai.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Gerb. pirmininke, labai ačiū už suteiktą žodį. Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad tai, ką Europos Parlamentas nuveikė mobiliųjų komunikacijų srityje, yra itin svarbu. Kai pamenu pirmąsias savo darbo dienas Briuselyje, kalbėti vieną minutę telefonu kainavo tris ar daugiau eurų. Dabar dėl šių reglamentų mokame apribotas sumas, ir iš to išlošė Europos visuomenė apskritai. Taip pat norėčiau pastebėti, kad šie tarptinkliniai tarifai labai neaiškūs. Tai ypač taikoma trumposioms žinutėms. Labai sutaupėme skambučiams, bet kartais įmonės uždirbo per daug pelno iš trumpųjų žinučių, o tai, vėlgi, nepasitarnavo piliečių interesams. Manau, kad šia direktyva ir reglamentu smarkiai pažengėme į priekį vartotojų interesų gynimo srityje kaip tik dabar, kai duomenų siuntimas toks svarbus, nes žmonės gauna duomenis į savo mobiliuosius telefonus, tai, kad šie tarifai buvo sumažinti, yra didelis Europos Parlamento laimėjimas.

- Pranešimas: Peter Skinner (A6-0413/2008)

Eoin Ryan (UEN). - Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti P. Skinnerį už šį pranešimą. Jis nuveikė puikų darbą. Užduotis buvo sunki, bet jis įvykdė užduotį ir pateikė šį labai sudėtingą teisės aktą. Taip pat norėčiau pasveikinti Europos institucijas ir valstybes nares, kurių dėka buvo sėkmingai baigtas Mokumas II.

Tai – geras pavyzdys, kaip Europa turi dirbti kartu finansinio atsigavimo linkme. Naštos bus pasidalintos, kaip ir sprendimai. Šis Europos patvirtintas atsakas – geras glaudesnių santykių finansinio bendradarbiavimo srityje pavyzdys. Turime pasistengti, kad daugiau nekiltų tokia bankų krizė, kokią išgyvename dabar.

Su dideliu susidomėjimu stebėjau Komisijos patvirtinimą hipotekinės paramos sistemai Jungtinės Karalystės namų savininkams. Ši sistema leis namų savininkams, negalintiems išmokėti hipoteka užtikrintos paskolos, dvejiems metams atidėti visus pagrindinės kredito sumos mokėjimus ir iki 70 proc. palūkanų mokėjimų. Turėtume atidžiai sekti, kaip seksis šiai sistemai, ir mokytis iš visų naudingų priemonių, kurios galėtų sumažinti mūsų našta, bei jas įgyvendinti.

Manau, tą išnagrinėti galėtų visos valstybės narės, bet taip pat manau, kad finansinės institucijos pačiose valstybėse narėse gali palengvinti su sunkumais susidūrusiems žmonėms perėjimą prie įkeitimo, kai grąžinamos tik palūkanos. Finansų institucijos, atsižvelgiant į paramą, kurią jos gauna iš valstybių narių vyriausybių, galėtų nuveikti daug, kad padėtų dėl recesijos stresą išgyvenantiems žmonėms.

- Pranešimas: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, prieš pradėdamas paaiškinimą dėl balsavimo, norėčiau pasveikinti savo kolegą S. Kamallį, kuris ką tik plenariniame posėdyje šnekėjo 100-tąjį kartą. Kai kas gal nustebės, kad jis užtruko taip ilgai! Bet smagu, kad jis prisijungė prie šimtininkų klubo.

Balsavau už G. Hökmarko pranešimą dėl įvairių priežasčių. Daugiausia todėl, kad, na, kas galėtų prieštarauti branduolinei saugai? Ir turbūt, jei kalbame apie branduolinę saugą ir kaip ateityje gaminsime energiją, norėtume, kad ji būtų gaunama kiek galima saugiau ir jos būtų kaip galima saugiau atsikratoma. Bet už pranešimą balsavau ir todėl, kad noriu, jog ateityje būtų tiekiamą daugiau branduolinės energijos – daugiau Jungtinėje Karalystėje, – nes man klaiku matyti vėjo malūnus ir vėjo turbinas, dygstančius gražioje Europos kraštovaizdžio vietose, nieko nepridedančiuose prie mūsų nacionalinių tinklų – iš tiesų jie tinklams kelia papildomos žalos – ir netiekia atsinaujinančios energijos: jie tiesiog tiekia alternatyvią energiją trumpą laiką tarpą. Labai palaikau branduolinę saugą ir branduolinę energiją.

- Pranešimas: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jim Allister (NI). - Gerb. pirmininke, netaktiškas Komisijos pasiūlymas, kad jie turėtų kontroliuoti rekreacinę žvejybą ir gauti pajamas, licencijas ir visa kita, nes tai susiję su biurokratija, buvo vienas iš tų pasiūlymų, kurie visai teisingai susilaukė didžiulės opozicijos ne tik tame sektoriuje, bet ir tarp tų, kuriems rūpi su žvejyba ir ES biurokratija susiję reikalai.

Todėl džiaugiuosi, kad šiandien priimtas 48 pataisymas. Juo bent kiek atkuriamą tinkamą valstybės narės veiksmų laisvę, sprendžiant, ar imtis licencijavimo ar rekreacinės žvejybos registravimo. Valstybėms narėms paliekama spręsti, ar rekreacinė žvejyba daro kokį nors poveikį žuvies produktams – daugelyje valstybių narių nėra jokio poveikio. Todėl džiaugiuosi, kad Komisija dėl šio pasiūlymo gavo atkirtį ir kad tai, kas prasidėjo blogai, buvo iš dalies pagerinta.

Daniel Hannan (NI). - Gerb. pirmininke, po 10 metų šiame Parlamente nemaniau, kad dar kas nors mane galėtų nustebinti, bet buvau nustebintas beprasmiško pasiūlymo praplėsti bendrąją žvejybos politiką, įtraukiant rekreacinę žvejybą jūroje – iš tokių žvejų reikalauti registruoti viską, ką pagavo, ir skaičiuoti į nacionalinę kvotą.

Pasiūlymas neišbrauktas, bet jį ryškiai patobulino, daugiausia dėl ilgo, sekinančio karo komitete, kuriame kovojo keturi ištvermingi, patriotiškai nusiteikę škotai, atstovaujantys pagrindinėms tos šalies partijoms: *ponios* E. Attwooll ir C. Stihler ir *ponai* S. Stevenson ir I. Hudhgtton. Taip pat noriu pagerbti geriausią Šiaurės Airijos bičiulį Europos Parlamente Jimą Allisterį, kuris puikiai atstovauja abiejų savo teritorijos bendruomenių ir tradicijų interesams.

Čia problema buvo įgyvendinimas. Problema buvo ta, kad žmonės neįgyvendino esamų teisės aktų. Mūsų instinktas šiame Parlamente yra vis leisti teisės aktus, o ne naudoti jau turimą teisinį arsenalą. Norėčiau, kad taikytume – plačiau nei vien žuvininkystės srityje – principą, kad ne visada geriausia išleisti naują teisės aktą, kol neišnaudojai iki galo teisinių galių, kurias jau turi.

Catherine Stihler (PSE). - Gerb. pirmininke, šiandienis balsavimas dėl R. Romevos pranešimo turėtų, tikiuosi, nuraminti Europos žvejus, kad į jų nerimą atsižvelgtų. 7 ir 11 pakeitimai priimti be prieštary; 48 pakeitimas priimtas 608 balsais prieš 37; 49 pakeitimas priimtas 580 balsais prieš 54; 50 pakeitimas stipriai

paremtas; 2 pakeitimas priimtas, nes dėl jo buvo balsuojama vienu balsavimu su 7 ir 11 pakeitimais; 92 ir 93 pakeitimai nepriimti, o to žvejų bendruomenė ir prašė.

Ką Taryba darys su 47 straipsnio performulavimu. Ar jie priims Parlamento performulavimą, ar darys kitaip? Gaila, kad šiandien nėra nieko iš Tarybos, kad atsakytų į šį klausimą. Bet šiandienos žaliosios knygos dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos visiems mums suteikia galimybę pakeisti bendrąją žuvininkystės politiką, ir aš tikiuosi, kad nariai pasinaudos galimybe žaliąją knygą paskleisti tarp kiek įmanoma didesnio skaičiaus rinkėjų, kad jų balsas būtų išgirstas.

- Pranešimas: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, labai jums ačiū. Jaučiasi, lyg pasiekta svarbi gairė kelyje – atleiskite, ar buvo minėta gairė (angl. *milestone*), ar girnapusė (angl. *millstone*)?

Pranešimo pavadinimas idomus: „Žuvininkystės išteklių apsauga taikant technines priemones“. Nes turiu atvirai pasakyti, jei išties norime geriausios techninės priemonės žuvininkystės ištekliams apsaugoti, jos nerasime bendrojoje žuvininkystės politikoje. Rezultatai akivaizdūs: bendroji žuvininkystės politika nenusisėkė žuvininkystės išteklių apsaugos srityje. Laikas – seniai laikas – pažvelgti į tuos rezultatus visame pasaulyje, kurie suveikė.

Pažvelkime į Islandijos pavyzdį, kur rasti sprendimai, grįsti nuosavybe ir teisėmis, kurios gali būti perleistos. Pažvelkime į Naujosios Zelandijos pavyzdį, kur teisės į žvejybos plotus buvo perduodamos iš kartos į kartą. Abiem atvejais matyti, kad, jei pasitiki rinka, pasitiki teisine valstybe ir nuosavybės teisėmis, dažnai taip bus randamas geresnis sprendimas nei per kokią sovietinio stiliaus centre sugalvotą sistemą, tokią, kokia yra bendroji žuvininkystės politika, kuri buvo tiesiog tragedija. Laikas imti pasitikėti rinka.

- Pranešimas: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Trumpas komentaras dėl mūsų frakcijos, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos, balsavimo dėl mano pranešimo dėl bendros imigracijos politikos. Buvo du balsavimai – vienas dėl alternatyvaus pasiūlymo, o kitas dėl minėto pranešimo. Mes balsavome už pirmesnį, kad galėtume panaikinti šių Parlamento rūmų socialistų bloko įdėtą dalį, imigrantams numatančią teisę balsuoti. Mes nesutinkame su šia nuostata, todėl ir komitete balsavome prieš.

Tačiau, deja, šiam siūlymui nebuvo pritarta, nes kitu atveju minėta dalis būtų buvusi panaikinta. Nepaisant to, mes balsavome už šį pranešimą, nes manome, kad tai geras pranešimas, atspindintis įvairiapusišką Europos Parlamento programą bendros imigracijos politikos srityje.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gerb. pirmininke, Europos imigracijos politikos principai, veiksmai ir priemonės yra svarbiausi S. Busuttil pranešime analizuojami klausimai.

Principai? Europos Sąjungai iki 2050 tariamai reikia papildomų 60 milijonų neeuropiečių imigrantų, nepaisant turimų milijonų bedarbių, darbo jėgos pertekliaus ir masinio įmonių likvidavimo.

Veiksmai? Imigrantams suteikiama daugiau teisių, įskaitant ir minėtą balsavimo teisę, ir neribojamas patekimas į Europos teritoriją ir darbo rinką.

Priemonės? Taip vadinama „teigiama diskriminacija“ arba neformalios kvalifikacijos pripažinimas, kad ir kokia ji būtų, naujo migrantų tipo, aplinkos migrantų, pripažinimas, ir Europos piliečių įpareigojimas susitaikyti su neišvengiamu antplūdžiu, kaip suplanavo eurokratai, bendradarbiaudami su Europos Parlamentu.

Mes nedelsdami privalome pakeisti šių migracinių srautų kryptį, atkurti vidaus sienas, vykdyti į šeimą orientuotą politiką ir taip didinti Europos populiaciją, taip pat visose srityse įvesti valstybinius ir europinius prioritetus.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, dėl šio pranešimo turiu daug dvejonių ir pirmoji, kaip buvo visai neseniai paminėta, susijusi su nuostata, kuri atrodo gluminanti šiuo metu, kai Europa kovoja su atlyginimų garantiniais fondais ir masiniu etatų mažinimu. Leisti 60 milijonų naujų imigrantų atvykti į Europą ir čia dirbti, mano nuomone, yra neteisinga.

Vis dėlto norėčiau pastebėti, kad tuo tarpu, kai mes aptarinėjame, kaip reguliuoti ir tvarkyti imigracijos ateitį, pasaulyje vyksta tragedijos – kurių, ačiū Dievui, buvo išvengta dėl Italijos žmogiškumo ir puikaus R. Maroni vadovavimo, – kokios galėjo nutikti turkų laivo „Pinar“ atveju.

O ką daryti Europai?

Kaip teisingai pastebėjo R. Maroni, visais 600 atvejų Malta, nepaisant Europos Sąjungos paramos, neatliko savo pareigos ir nepriėmė jų krantuose išsilaipinusių keliautojų iš Šiaurės Afrikos.

Visais šiais atvejais turėjo įsikišti Italija, nors, kaip visi žinome, mūsų priėmimo centras Lampedūzoje ligi šiol yra perpildytas.

Tad, Europa, įsikišk ir nustatyk konkrečias taisykles! Prašome smarkiai padidinti paramą mūsų šaliai, kad galėtume tinkamai išspręsti šį klausimą. Europa turi pabusti ir rimtai pradėti reguliuoti imigracijos srautus. Toliau taip tęstis nebegali!

- Pranešimas: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Labai ačiū, gerb. pirmininke. Norėčiau išreikšti savo nuomonę dėl Žuvininkystės komiteto atstovo C. Visser pranešimo dėl žūklės plotų išsaugojimo. Gerb. pirmininke, mano šaliai, Latvijai, žūklės plotai itin svarbūs, nes turime 550 km pakrantės juostą. Kadangi Europos Parlamente Latvijai atstovauja 8 Parlamento nariai, negalime dalyvauti visų komitetų veikloje, tačiau šis klausimas yra svarbus tiek mūsų ekonomikai, tiek tradicijoms. Turimo reglamento, kurį šis pranešimas taip pat reglamentuoja, nepakanka norint apsaugoti pakrantės žvejybą. Mano nuomone, žvejybos išteklių pereinamumas yra rimta problema, tačiau dėl perdėto reguliavimo mūsų pakrantės žvejybai kyla grėsmė, o mūsų žvejai traukia tolyn nuo Baltijos krantų. Manau, kad kita Europos Parlamento užduotis turėtų būti užtikrinti, kad pakrantės valstybės galėtų išlaikyti savo žvejybos tradicijas ir, kalbant paprastai, galėtų žvejoti, nes šiandien dažnai pasitaiko, kad mūsų žvejybos kaimai priversti pirkti iš stambių toli vandenynuose žvejojančių bendrovių. Šimtai ar net tūkstančiai gyventojų praranda darbus, nors per amžius tai buvo jų pragyvenimo šaltinis. Ačiū už dėmesį.

Raštiški balsavimo paaiškinimai

- Pranešimas: Helmuth Markov (A6-0243/2009)

Rovana Plumb (PSE), raštu. - (RO) Balsavau už šią rekomendaciją prisijungdama prie Jungtinių Tautų Europos Ekonomikos komisijos, nes reglamentas Nr. 61 dėl komercinių transporto priemonių patvirtinimo, atsižvelgiant į jų išorines iškyšas prieš galinę kabinos plokštę, suvienodintų nuostatų yra bendros prekybos politikos tikslas remiantis sutarties 113 straipsniu, kuris numato pašalinti technines prekybos motorinėmis transporto priemonėmis kliūtis tarp susitariančių šalių.

Bendrijos įsikišimas suteiks svarumo visai veiklai, atliekamai remiantis šia Sutartimi, ir palengvins priėmimą prie trečiųjų šalių rinkų. Tokiu būdu turėtume pasiekti pataisytoje Sutartyje ir Bendrijos įstatymuose numatytų „reglamentais“ vadinamų priemonių nuoseklumo. Tokio tipo nuostatai iš tiesų reiškia prisitaikymą prie techninio progreso.

- Rekomendacijos antrajam svarstymui: Jan Cremers (A6-0207/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. - (IT) Aš balsuoju už.

Europos Komisija visuomet didelį dėmesį skirdavo keliaujančių piliečių asmeninių teisių užtikrinimui, ypač socialinės apsaugos srityje. Laisvas piliečių judėjimas Bendrijoje yra viena iš pagrindinių laisvių, skatinanti valstybių narių vidaus rinkos plėtrą.

Todėl Komisija stengiasi sustiprinti savo pastangas, kad ES piliečiai ir jų šeimos galėtų laisvai naudotis Europos įstatymuose numatytais teisėmis. Nors kai kuriuose sektoriuose valstybiniai įstatymai numato daugiau teisių Bendrijos gyventojams ir jų šeimoms nei esami Europos įstatymai, iš tiesų nė viena valstybė narė tinkamai neratifikavo direktyvų šiuo klausimu.

Nuolatinis ES piliečių pagrindinių teisių laisvai judėti Europos teritorijoje pažeidinėjimas akivaizdus tokiose situacijose: teisė patekti į valstybę ir joje gyventi šeimos nariams, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai; nepakankama pagalba įvykus nelaimingam atsitikimui darbe.

Tikimės, kad Komisija tęs techninį bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis, nes tokiu būdu buvo įvardinti įvairūs diskutuoti klausimai, ypač netinkamas elgesys su piliečiais.

- Pranešimas: Caroline Lucas (A6-0115/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nes kitam Parlamentui jis aiškiai parodo, jog nelegalaus miško kirtimo ir ruošos klausimą reikėtų spręsti efektyviau.

Šis pasiūlymas pateiktas gana pavėluotai. Nustatyta, kad apytiksliai 20%–40% pasaulinės pramoninės medienos gaminių atkeliauja iš nelegalių šaltinių, o 20% iš jų kasmet patenka į ES. Tai mažina medienos kainą, eikvoja gamtos išteklius ir skurdina vietos gyventojus visame pasaulyje. Ilgalaikės pasekmės dar liūdnės, nes miško kirtimas, kurio pagrindinė priežastis miško ruošą sudaro beveik penktadalį pasaulinių šiltnamio dujų emisijų.

Faktinės pataisos C.Lucas pranešime numato, kad nelegalios medienos turėjimas ar pardavinėjimas yra nusikalstama veikla tik tuomet, jeigu ji atliekama sąmoningai arba elgiantis neapdairiai ir nerūpestingai. Sankcijos netaikomos bendrovėms, kurios rūpestingai vykdė savo įsipareigojimus. Taigi nėra aiškaus poreikio reikalauti iš bendrovių garantuoti medienos legalumą.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už šią rezoliuciją dėl įpareigojimų įmonėms, kurios medieną ir medienos gaminius teikia rinkai, nes nelegali miško ruošą yra labai rimta problema, kelianti grėsmę aplinkosaugai (biologinės įvairovės netekimas, miško plotų nykimas). Be to, ji lemia beveik 20% viso pasaulio anglies emisijų.

Būdama pagrindine medienos ir medienos gaminių vartotoja, Europos Sąjunga privalo imtis efektyvių veiksmų prieš nelegalią miško ruošą ir miško naikinimą ir sunaikinti nelegalių medienos gaminių rinką.

Turime priimti įstatymus, užkirsiančius kelią nelegaliai miško ruošai, kad vartotojai galėtų būti tikri, jog jų įsigyti produktai yra iš legalių šaltinių, kad sąžiningai taisyklių besilaikančios bendrovės nesijaustų esančios nepalankioje padėtyje ir kad nelegalius medienos produktus besirenkančios bendrovės nebeturėtų jų realizavimo rinkos.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Pritariu Caroline Lucas pranešimui, kuriame medieną ir medienos gaminius rinkai teikiančioms bendrovėms nustatomi tam tikri įpareigojimai. Man buvo pavesta parengti Tarptautinės prekybos komiteto nuomonę, kuri komitete buvo priimta anonimiškai.

Mūsų nuomone, geriausias būdas sustabdyti prekybą nelegalia mediena yra sugriežtinti reikalavimus ir įpareigojimus bei sustiprinti teisinės priemonės, taikomos bendrovėms, kurios ES rinkai teikia nelegalią medieną ir medienos produktus.

Norėdami išspręsti šią problemą ir sukurti pasaulinę reagavimo sistemą bei nelegalios miško ruošos bei įtarimą keliančių šalių registrą, turime dirbti kartu su pagrindinėmis medienos gaminių vartotojomis, t.y. JAV, Kinija, Rusija ir Japonija, naudodami Interpolą, atitinkamą JT instituciją, naudojančią naujausias palydovines technologijas.

Françoise Grossetête (PPE-DE), raštu. – (FR) Nusprendžiau susilaikyti nuo balsavimo dėl siūlymo priimti reglamentą, numatantį įpareigojimus bendrovėms, teikiančioms rinkai medieną ir medienos produktus.

Nors ir manau, kad labai svarbu sustiprinti medienos importo į bendrą rinką kontrolę, šiame pranešime, mano nuomone, siūloma pernelyg sudėtinga ir biurokратиška sistema, kuri neigiamai paveiks mūsų pačių Europos miškininkystės sektorius.

Norėdami išspręsti nelegalios miško ruošos problemą, turėtume dažniau tikrinti ir sutelkti dėmesį į produktų tiekimo į Europos rinką grandinę, o ne įvesti sudėtingą ir brangią produktų žymėjimo sistemą, kuri bus labai nuostolinga visam sektoriui ir pačiai medienai kaip medžiagai.

Pagrindinis reglamento tikslas turėtų būti naujos bendros kontrolės ir atsakomybės kultūros įvedimas, o ne biurokратиškos ir brangios kiekvieno produkto tikrinimo sistemos primetimas. Atsižvelgiant į šiuo metu sektoriuje aktualias problemas, neturėtume apsunkinti medienos patekimo į rinką pernelyg griežtomis taisyklėmis labiau nei kitų medžiagų ir energijos šaltinių.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), raštu. – Norėčiau pabrėžti, kad šis reglamentas yra ilgai lauktas ir labai reikalingas. Nelegalios miško ruošos problemą reikia spręsti greitai ir efektyviai ne tik dėl aplinkosauginių priežasčių, bet ir dėl socialinių aspektų. Vis dėlto šiandien buvau priversta balsuoti prieš. Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešime buvo nutolta nuo pradinio tikslo. Turime užtikrinti, kad kartą importuoti ir deklaruoti medienos produktai būtų laikomi legaliais ir nėra tikslo užkrauti papildomos biurokратиškos ir finansinės naštos visoms bendrovėms visoje ES.

Tačiau aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimas numato daug sąnaudų reikalaujančią žymėjimą, papildomus tvarumo reikalavimus, taip pat nepasiekiamai išplečia teisėtumo apibrėžimą ir reikalavimų vykdymo našą užkrauna visoms tarptautinėje rinkoje veikiančioms bendrovėms. Pradinis šio reglamento tikslas buvo užkirsti kelią nelegaliai miško ruošai. Tačiau šiuo reglamentu nebuvo norėta paveikti visų, net ir nenaudojančių ir netiekiančių nelegaliai gautos medienos, tarptautinės rinkos bendrovių tuo pat metu paveikiant jų sugebėjimą konkuruoti pasaulinėse rinkose.

David Martin (PSE), raštu. – Aš balsavau už šį pranešimą, kuriame nustatomos taisyklės bendrovėms, pirmą kartą ES rinkai pateikiančioms medieną. Iš bendrovių bus reikalaujama laikytis „tinkamo įpareigojimų vykdymo“ sistemos siekiant užtikrinti, kad visa mediena būtų gaunama laikantis regioninių, valstybinių ir tarptautinių įstatymų. Esu patenkintas, kad bendrovės privalės atitikti tvarios plėtos kriterijus ir vietos gyventojams taikomus įstatymus. Labai svarbus trečiosios nepriklausomos šalies atliekamas atitikimo reikalavimams vertinimas ir džiausiuosi, kad šiame pranešime į tai atsižvelgiama.

Robert Sturdy (PPE-DE), raštu. – Būtina imtis veiksmų ir sustabdyti prekybą nelegaliai gauta mediena ir medienos produktais ES rinkoje tokiu būdu apsaugant efektyvią konkurenciją, tvarią plėtrą ir pasaulio biologinę įvairovę bei aplinką.

Komisijos siūloma tinkamo įsipareigojimų vykdymo sistema (kuri jau plačiai naudojama JK) apima priemones ir procedūras, leisiančias bendrovėms sekti medienos ir medienos gaminių kelią ir išsiaiškinti, ar produktai gauti laikantis galiojančių įstatymų, bei valdyti nelegalios medienos bei jos produktų patekimą į ES rinką. Tokiu būdu vartotojai galės būti tikri, kad pirkdami medieną ir medienos gaminius jie neprisideda prie nelegalios miškų ruošos problemos.

Nors iš esmės siūlymui pritariame, negalime sutikti su tuo, kad, kaip siūlo pranešėjas, reikalavimai būtų taikomi visoms bendrovėms, nes tai, mūsų manymu, tik užkrautų neproporcingą biurokratinę ir finansinę našą visoms ES bendrovėms. Komisijos siūlyme numatomas lankstus įsipareigojimų vykdymas, paremtas rizikos vertinimu ir turimų faktų analize. Tai būtų daug efektyvesnis ir praktiškesnis sprendimas.

- Pranešimas: Miloslav Randsdorf (A6-0214/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Nafta yra pats svarbiausias energijos šaltinis Europos Sąjungoje ir mūsų ekonomika smarkiai priklauso nuo nuolatinio, patikimo ir priimtino jos tiekimo. Atsižvelgiant į mūsų milžinišką ir vis augančią priklausomybę nuo naftos importo, naftos tiekimo užtikrinimas yra itin svarbus klausimas.

Naftos poreikis ES nenustos augti iki 2030 m, tačiau tik 0,25% per metus. 2030 m nafta išliks pagrindiniu energijos šaltiniu ES ir sudarys apytiksliai 35% visos suvartojamos energijos. Atsižvelgiant į tai, kad naftos tiekimo ir apdorojimo galimybės šiuo metu nepakankamos patenkinti augantį poreikį, situacija rinkoje ir toliau bus įtempta.

Kuriant bendrą ir realiai pritaikomą Europos energijos politiką į šiuos veiksnius reikia atsižvelgti. Šios politikos dalis – ES sugebėjimas reaguoti į galimą netikėtą tiekimo krizę. Rezervai gali sušvelninti netikėtas tiekimo problemas, nes be naftos kai kurie, ar net visi, ekonomikos sektoriai sustotų. Šiuo atžvilgiu naftos rezervai – valstybės saugumo klausimas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsavome už šį pranešimą, nes manome, kad labai svarbu turėti minimalias naftos žaliavų ir (arba) naftos atsargas. Minimalių rezervų palaikymas kiekvienai šaliai labai svarbus tiek ekonominiu, tiek ir socialiniu požiūriu, įskaitant ir šalies saugumą. Todėl bet kokios spekuliacijos šiomis atsargomis turi būti draudžiamos, nors situacija dabar yra priešinga. Siekiant apsaugoti ES valstybių narių interesus, nuosavybės teisė ir administravimas turėtų būti perduodami į viešas rankas.

Tačiau mes nesutinkame su galiomis, kurios pagal šį siūlymą būtų suteiktos Europos Komisijai, t.y. teisė Komisijos departamentams atlikti rezervų ir konkrečiam tikslui skirtų atsargų patikras. Šalys privalo turėti tokių produktų atsargų, tačiau maksimalų ir minimalų jų lygį turėtų spręsti pati šalis. Taip pat nesutinkame su bet koku mėginimu panaudoti šį reikalavimą kaip dar vieną įsibrovimo politikos pateisinimą, kaip galima numanyti iš palankaus investicijoms klimato kūrimo siekiant išžvalgyti ir suleisti nagus į naftos rezervus Europos Sąjungos viduje ir už jos ribų.

- Pranešimas: Luca Romagnoli (A6-0228/009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), raštu. – Nors ir palankiai vertiname valstybių narių bendradarbiavimą šiais klausimais, tačiau manome, kad šiuo atveju tai turi būti sprendžiama subsidiarumo principu, o ne ES lygmeniu.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu – (PT) Ši iniciatyva prisideda prie pasaulinės strategijos apsaugoti svarbiausias infrastruktūras. ES ekonomika, saugumas ir gerovė priklauso nuo daugybės infrastruktūrų, teikiančių svarbiausias paslaugas, tokias kaip sveikatos apsauga, telekomunikacijos, energijos ir transporto, finansinės paslaugos, maisto ir vandens tiekimas ir t.t., egzistavimo ir sklandaus darbo.

Kai kurios valstybės narės jau naudoja griežtas apsaugos priemones ir struktūras, tačiau kitose valstybėse narėse situacija vis dar gana pavojinga. Todėl labai svarbu efektyviau keistis informacija ir patirtimi, o tai įmanoma sukuriant minėtą informacijos ir susisiekimo sistemą.

Tokia sistema užtikrintų dialogą ir informacijos apie bendras problemas ir silpnąsias vietas sklaidą tarp valstybių narių ir palengvintų jų bendradarbiavimą. Tuo pat metu ji paskatintų riziką švelninančių ir atitinkamą apsaugą stiprinančių priemonių ir strategijų kūrimą bei padidintų piliečių saugumą.

Taip pat pritariu, kad būtų įtraukta dalis apie trejų metų apžvalgą, užtikrinanti, kad būtų atliekami būtini pakeitimai, o ypač didinamas greito reagavimo sistemos funkcionalumas.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už šį pranešimą dėl Ypatingos svarbos infrastruktūros objektų įspėjimo ir informacinio tinklo (CIWIN). Kai kurios valstybių narių infrastruktūros susideda iš fizinių ir informacinių technologijų įrenginių, paslaugų ir aktyvų, kuriuos pažeidus gali kilti liūdnų pasekmių sveikatai, saugumui ir ekonominei bei socialinei gerovei.

Transporto sistemos, telekomunikacijos ir energija – tai valstybių šalių plėtrai svarbiausi sektoriai. Be to, daugelis jų yra tarpusavyje susiję, todėl valstybės narės priklauso viena nuo kitos. Todėl Europos Sąjungos plėtrai labai svarbi unikali sistema, padedanti skirtingoms institucijoms dalintis informacija apie svarbiausių infrastruktūrų apsaugą, turimą patirtį ir greito įspėjimo apie pavojų sistemą.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Komisijos siūlymas, kuriuo remiantis buvo parengtas pranešimas, tarp valstybių narių sukuria jų svarbiausiomis laikomų viešųjų ir privačiųjų infrastruktūrų informacinį ir įspėjimo tinklą.

Šis tinklas yra pirmas žingsnis siekiant leisti privatiems asmenims, kitaip tariant, monopolinėms bendrovėms, kurių įrenginiai laikomi viena svarbiausių infrastruktūrų, įgyti žinių saugumo srityje, kuri šiandien yra išimtinai valstybės atsakomybė.

Taip sukuriamas pagrindas darbo klasės demonstracijas, keliančias grėsmę svarbiausioms infrastruktūroms, įskaitant ir privacias, (pavyzdžiui, streikus svarbiausiuose sektoriuose, kaip pavyzdžiui, energijos, telekomunikacijos sektoriai, protesto akcijas gamyklose, bendrovėse ir pan., piketus, demonstracijas ir t.t.) laikyti „teroristiniais“ veiksmais.

Tai kenkia valstybių narių gynybai ir suverenumui, panaikina ribą tarp jų vidaus ir išorės saugumo ir suteikia ES teisę tiesiogiai jame dalyvauti.

Kova su terorizmu ir vėl naudojama kaip pretekstas siekiant suformuoti reakcinę institucinę struktūrą, nukreiptą prieš darbo liaudį ir eilinius žmones, ir skirtą apsaugoti kapitalo galią, dar labiau kenkiant valstybių narių suverenumo teisėms.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), raštu. – (BG) Šiandien ES priėmė L. Romagnoli pranešimą dėl Ypatingos svarbos infrastruktūros objektų įspėjimo ir informacinio tinklo sukūrimo ES, kuris nebuvo aptartas plenarinio posėdžio metu. Manau, kad ES piliečių apsauga yra svarbiausias prioritetas šioje institucijoje ir piliečiai apie tai privalo žinoti.

Sukūrus tokį informacinį tinklą, paremtą patirties ir informacijos mainais tarp ES šalių, bus įmanoma geriau suprasti aukštesnius ypatingos svarbos objektų ir veiklos, kurie itin svarbūs šalims ir jų gyventojams, apsaugos standartus.

Norėčiau pastebėti, kad kaip pagalbinis Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pranešėjas, esu patenkintas, kad visos Parlamento frakcijos anonimiškai pritarė valstybių narių iškeltam reikalavimui dalyvauti naujoje sistemoje, kuri įrodo šios iniciatyvos svarbą Europai.

Taip pat norėčiau išreikšti savo įsitikinimą, kad net ir po kelių šios sistemos sėkmingo funkcionavimo metų, Europos Komisija imsis būtinų priemonių ir papildys sistemą papildomomis funkcijomis, leisiančiomis greitai keistis svarbia informacija apie iškilusią grėsmę, galinčią paveikti svarbiausias infrastruktūras bet kuriame ES regione.

Tokiu būdu turėsime išbaigtą informacinę sistemą, užtikrinančią didesnę Europos piliečių apsaugą ir saugumą.

- Pranešimas: Gérard Deprez (A6-0193/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsuoju už.

Vienas labiausiai diskutuotinų Europos Sąjungoje aptariamų politikų aspektų susijęs su bendra viešųjų asmenų apsaugos politika. „Viešo asmens“ sąvoka akivaizdžiai yra labai plati, tačiau šiandien mes sutarėme dėl vieningo apibrėžimo, pagal kurį viešas asmuo reiškia asmenį, užimančią oficialias ar neoficialias pareigas, kuriam gali kilti grėsmė dėl jo dalyvavimo viešajame diskurse.

Vieni žymiausių pavyzdžių – buvusi Olandijos parlamento narė Hirshi Ali, į kurią 2008 m. vasarį buvo pasikėsinta po jos įžymios kalbos itin aktualiu klausimu, t.y. islamo radikalizmą Europoje, ir gerai žinomas indų kilmės anglų rašytojas Salman Rushdie, persekiotas dėl prieštarų savo pasisakymų apie Islamą.

Todėl pageidautina, kad bet kas, teigiamai plečiantis viešojo diskurso ribas, turėtų teisę į apsaugą lankantis valstybėje, kurioje jam gali kilti grėsmė, ypač tokiais atvejais kaip Salman Rushdie, kuriam trečioji šalis jau paskelbė mirties nuosprendį.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu – (PT) Viešųjų asmenų apsauga išlieka šalies, į kurią atvykstama, atsakomybė pagal toje šalyje galiojančias teisinės nuostatas.

2002 m. buvo įkurtas Europos viešųjų asmenų apsaugos tinklas, kurio tikslas buvo pagerinti valstybių narių bendradarbiavimą šioje srityje.

Šia iniciatyva siekiama išplėsti „viešojo asmens“ sąvoką, kaip tai numatyta Komisijos sprendimo 2002/956/Teisingumas ir vidaus reikalai 2 straipsnyje, tokiu būdu apimant visus asmenis, nepaisant to, ar jie užima oficialias pareigas, ar ne, kuriems gali kilti grėsmė dėl jų pasisakymų ar poveikio viešajam diskursui.

Olandija šį pasiūlymą pateikė po incidento 2008 m., kai buvo pasikėsinta į buvusios parlamento narės gyvybę po jos kalbos apie islamo radikalizmą Europos Parlamento seminario metu.

Kaip pagalbinis Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos pranešėjas, pritariu šiai iniciatyvai, kuria siekiama išplėsti žmogaus teisių apsaugą, o svarbiausia, sustiprinti teisę į žodžio laisvę.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Valstybės narės bendradarbiauja viešųjų asmenų apsaugos srityje vadovaudamosi atitinkamoje šalyje galiojančiomis teisinėmis nuostatomis bei tarptautinėmis sutartimis. Aptariamasis Tarybos sprendimas (2002/956/Teisingumas ir vidaus reikalai) nustato tokią viešųjų asmenų apsaugą, kokią ją numato valstybės narės įstatymai arba tarptautinės ar višnacionalinės organizacijos ar institucijos nuostatai. Viešųjų asmenų apsauga yra asmenį priimančios šalies atsakomybė.

Atsižvelgdamas į pastarųjų metų incidentus, kai buvo pasikėsinta į viešuosius asmenis, pritariu sprendimui papildyti turimą Tarybos sprendimą dėl Europos viešųjų asmenų apsaugos tinklo. Pagrindinis tikslas – išplėsti 2 straipsnį ir „viešąjį asmenį“ apibrėžti kaip asmenį, užimančią oficialias ar neoficialias pareigas, kuriam kyla grėsmė dėl asmeninių pasisakymų ar poveikio viešajam diskursui.

Manau, kad šis sprendimas padidins viešųjų asmenų saugumą ir teigiamai paveiks demokratijos plėtrą.

- Pranešimas: Marika Isabel Salinas Garcza (A6-0200/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Medvilnės gamyba Europos Sąjungoje savaime nėra naudinga. Sąjunga turėtų vertinti pasaulio medvilnės rinką kaip visumą ir suteikti ES vartotojams galimybę pirkti medvilnę taip pigiai, kaip įmanoma nesvarstant, kur ji buvo pagaminta, jei tik ji bus pagaminta laikantis aplinkai nekenksmingų sąlygų.

Aš griežtai nepritariu šiam pranešimui. Dar kartą norėčiau pastebėti, kad, laimė, Europos Parlamentas neturi galios priimti sprendimus dėl ES žemės ūkio politikos. Kitu atveju ES patektų į protekcionizmo ir didelių subsidijų visoms žemės ūkio pramonės grupėms spąstus.

- Pranešimas: Reinhard Rack (A6-0219/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsavau už.

Alpių regionas – viena svarbiausių ir turtingiausių teritorijų Europos bendrijoje. Ji tęsiasi per aštuonias valstybes, kurios 1998 m. balandžio 4 d. pasirašė bendras sutartis dėl šio regiono apsaugos ir išsaugojimo bei bendros transporto valdymo politikos. Iš tiesų, „Protokolas dėl Alpių regiono konvencijos transporto srityje įgyvendinimo“ buvo priimtas 2000 m. gegužės 24-26 dienomis, o svarbiausias jo tikslas buvo – užtikrinti teisinį tvarų judėjimo Alpėse pagrindą.

Nors šį protokolą dar turi priimti visos Alpių Konvencijos šalys, mes padarysime viską, kas įmanoma, kad kitos regiono valstybės ratifikuotų šį protokolą kaip įmanoma greičiau ir jis taptų vienu pagrindinių Europos Komisijos prioritetų.

- Pranešimas: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šiame pranešime iš tiesų pateikiama Europos Parlamento Peticijų komiteto veiklos ataskaita. Vis dėlto, kadangi kai kuriose vietose minima ir liaupsinama Lisabonos sutartis bei išreiškiamos viltys netrukus ją ratifikuoti, aš nusprendžiau balsuoti prieš šį pranešimą.

Juk Lisabonos sutartis buvo atmesta, nes referendume valstybės narės piliečiai balsavo prieš ją. Be to, yra nemažai valstybių narių, kurių piliečių dauguma taip pat būtų balsavusi prieš Lisabonos sutartį, jei tik jiems būtų buvęs suteikta galimybė.

Negaliu pritarti Europos Parlamento peticijų komiteto neišmanymui, kuris matyti pranešimo formuluotėse.

Francis Wurtz (GUE/NGL), raštu. – (FR) Norėčiau išreikšti savo prieštaravimus šio pranešimo 17 daliai, kuri yra dar viena kampanijos prieš Strasbūrą, kaip Europos Parlamento būstinę, apraiška. Šiuo atžvilgiu norėčiau atkreipti dėmesį į keletą dalykų:

Pirma, Strasbūro pasirinkimas nuo pat pradžių buvo labai simboliškas sprendimas, susijęs su Europos istorija. Juo buvo siekiama pabrėžti Europos suvienijimo tikslą kaip taikos užtikrinimo ir tautų apjungimo siekimą. Todėl ir noriu apsaugoti Strasbūro simbolį, nes tikiu, kad minėtas tikslas yra vis dar aktualus.

Antra, norėčiau dar kartą išreikšti savo troškimą pamatyti, kaip Europa pabrėžia ją sudarančių tautų kultūrų įvairovę. Kodėl be Komisijos Briuselyje, o Parlamento Strasbūre negalėtume įsteigti dar vienos svarbios Europos institucijos Varšuvoje, kitos Barselonoje, o dar kitos Stokholme?

Niekas nepateisina institucijų centralizavimo vienoje vietoje, nes tai neišvengiamai jas atitolintų nuo Europos tautų, nebent būtų siekiama sukurti į verslą orientuotą Europą.

Dėl šių priežasčių ir nepritariu M. McGuinness pranešimo 17 daliai, be kurios pranešimui neturėčiau jokių priekaištų.

- Pranešimas: Anna Złoborską (A6-0198/2009)

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už tai, kad reikėtų priimti rezoliuciją dėl lyčių aspekto integravimo strategijos komitetų ir delegacijų darbe. Šiame savo iniciatyva parengtame pranešime matyti komitetuose ir delegacijose padaryta pažanga ir dar kartą pabrėžiamas poreikis priimti ir taikyti lyčių aspekto integravimo strategiją.

Lyčių lygybės siekimas nėra vyrų puolimas. Tai daroma siekiant naudoti visai visuomenei, tiek vyrams, tiek moterims, tiek šeimoms. Lyčių aspekto integravimo strategija apima visų politikų reorganizavimą, gerinimą, vystymą ir vertinimą siekiant užtikrinti, kad kuriant visas politikas visuose lygmenyse ir visuose etapuose būtų atsižvelgiama į lygias galimybes.

Todėl būtina priimti ir taikyti lyčių aspekto integravimo strategiją, konkrečius tikslus įtraukiant į visas Bendrijos politikas, esančias parlamento komitetų ir delegacijų kompetencijoje.

- Rekomendacijos antrajam svarstymui: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Richard Corbett (PSE), raštu. – Įvedus šį įstatymą, šimtai tūkstančių mano rinkėjų Jorkšyre ir Humbersaide galės džiaugtis mažesnėmis sąskaitomis už elektrą ir dujas. Šios priemonės užtikrins didesnę energijos efektyvumą ir mažesnes sąnaudas.

Nors klausimas dar galutinai neišspręstas, šiuo įstatymu prisidedama prie tinklo kūrimo, kuriuo tai pačiai bendrovei nebus leidžiama ir gaminti elektros, ir ją tiekti gyventojams tokiu būdu išvengiant pernelyg didelės mokesčių naštos vartotojams. Ypač pritariu faktui, kad šis įstatymas suteiks gyventojams teisę per tris savaites

nemokai keisti savo dujų ir elektros tiekėją bei teisę į kompensaciją tais atvejais, kai pateikiamos netikslios ar pavėluotos sąskaitos. Taip pat bus įvesti ekonomiškai skaitikliai „SmartMeter“.

Šios naujos taisyklės tolygios dujų ir elektros vartotojų teisių nutarimui. Per ilgai bendrovėms buvo leidžiama versti vartotojus permokėti už sunaudojamas dujas ir elektrą. Sumažėjus sąskaitoms mano rinkėjai akivaizdžiai pamatys šio įstatymo naudą.

Teresa Riera Madurell (PSE), raštu. – (ES) Mes, Ispanijos socialistų delegacija, pritariame vertikaliai sujungtų dujų ir elektros bendrovių nuosavybės teisės padalinimo modeliui, nes manome, kad atskyrus tiekimo ir gamybos bendroves nuo transporto bendrovių, Europos gyventojams suteikiama daugiau galimybių bei skatinamos šiam sektoriui itin reikalingos investicijos, o tai reiškia, kad energija galės būti tiekiamą į visą ES teritoriją be jokių kliūčių. Vis dėlto, aš balsavau už vidaus rinkos dujų ir elektros įstatymų paketą, nes:

(1) svarbiausias prioritetas pataisyti įstatymų pakete buvo vartotojų interesai;

(2) mes paminėjome „energetinio skurdo“ sąvoką ir pakvietėme valstybes nares į savo valstybinius energijos veiksmų planus įtraukti priemones, skirtas kovai su „energetiniu skurdu“ ir ne tik užtikrinti, kad labiausiai pažeidžiami vartotojai gautų reikiamą energiją, bet ir drausti energijos tiekimo nutraukimą kritiškai momentais;

(3) kadangi dėl antimonopolinių Konkurencijos generalinio direktorato veiksmų per artimiausius keletą metų nuosavybės padalijimas taps realybe, mes pabrėžėme institucinę struktūrą, naujosios Europos agentūros atsakomybių stiprinimą ir valstybinių priežiūros institucijų nepriklausomybę.

Gary Titley (PSE), raštu. – Didžiausia bendros rinkos nesėkmė – nesugebėjimas suformuoti bendros energijos rinkos. Valstybinės energijos politikos numarino Europą ir ji tapo priklausoma nuo brangaus importuojamo iškastinio kuro. Nėra nei Europos energijos tinklo, nei strateginės energijos kaupimo politikos. Kuo skubiau turėtume plėsti energijos tiekėjų asortimentą, mažinti suvartojimą, skatinti energijos, kurią gaminant į aplinką išskiriama mažai anglies junginių, gamybą bei suformuoti stabilią konkurencišką vidaus rinką.

Dėl šių priežasčių pritariu pranešimams, tačiau man kelia nerimą tai, kad ieškant visiems priimtino kompromiso galima sumažinti šių įstatymų efektyvumą, todėl būtina įdiegti efektyvią priežiūros sistemą.

Aš pritariu sprendimui įtraukti daugiau nuostatų, skirtų vartotojų teisėms ginti, ir sutinku, kad energetinis skurdas yra rimta socialinė problema.

Man vis dar kelia nerimą tai, kad ES Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros sprendimai nėra saistantys. Turėdami realias galias turinčią Europos reguliavimo instituciją, galime apsaugoti tik vieną energijos rinką.

Sveikinu Parlamentą, kad šis paskatino valstybes nares padaryti daugiau, nei jos norėjo. Tai dar vienas pavyzdys, kaip Parlamentas gali užtikrinti platesnio Europos atžvilgiu motyvo pergalę prieš nacionalinį egoizmą ir protekcionizmą.

- Rekomendacijos antrajam svarstymui: Giles Chichester (A6-0235/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Trečiasis energetikos įstatymų paketas turi palaipsniui suformuoti energijos rinką, kuri dar visai neseniai buvo paremta monopoline sistema. Norint sukurti liberalią aplinką, reikia tikros ir darnios konkurencijos. Be to, šio proceso metu itin svarbi stipresnė Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra su aiškiomis nepriklausomomis galiomis.

Pagrindinis Agentūros tikslas bus padėti reguliavimo institucijoms Bendrijos lygmeniu atlikti valstybių narių užduotis ir, jei būtina, koordinuoti jų veiksmus. Ši agentūra taip pat prižiūrės elektros ir gamtinių dujų vidaus rinkas tokiu būdu prisidedama prie energijos saugumo stiprinimo.

Norėčiau pabrėžti itin svarbų šios Agentūros vaidmenį ateities Europos energetikos politikoje, kurią mes įsivaizduojame kaip konkurenciškesnę ir įvairesnę, smarkiai nutolusią nuo praeities monopolijų, pasižyminčią didesniu saugumu ir efektyvumu bei teikiančią daugiau naudos vartotojams.

Dėl šių priežasčių ir nusprendžiau balsuoti už šį pranešimą.

- Rekomendacijos antrajam svarstymui: Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu – (PT) Aš pritariu šiam pranešimui, kuris yra neatsiejama šiandien priimto energetikos įstatymų paketo dalis, nes, mano nuomone, jis atspindi kitą labai svarbų žingsnį Europos piliečių gyvenimo kokybės gerinimo link.

Geresnių ryšių tarp elektros tinklų galimybė ir stiprių bei kompetentingų reguliavimo institucijų, garantuojančių rinkos skaidrumą ir daugiašalį bendradarbiavimą, buvimas yra itin svarbūs veiksniai, užtikrinantys galutiniams vartotojams sąžiningą ir konkurencišką paslaugų teikimą.

Dalijimasis informacija ir bendradarbiavimas tarp valstybių narių tiek elektros, tiek ir dujų rinkose yra tikros Europos energetikos rinkos, kuri būtų sąžininga, dinamiška ir darni, pagrindas.

- Rekomendacijos antrajam svarstymui: Antonio Mussa (A6-0238/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Aš nuoširdžiai pritariu idėjai atverti vidaus dujų rinkas konkurencijai. Tačiau, mano nuomone, neteisinga kelti sąlygas valstybėms narėms, kad šios imtųsi konkrečių veiksmų, skatinančių platesnį biodegalų ir iš biomasės pagamintų degalų panaudojimą. Tai turi nuspręsti kiekviena valstybė narė. Todėl turiu balsuoti prieš komiteto pateiktą siūlymą.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Trečiasis energetikos įstatymų paketas užpildo daug struktūrinių praeities spragų. Negalime pamiršti naujų energijos tiekėjų diskriminacijos ar nepakankamo kainų bei tiekėjo pasirinkimo skaidrumo. Dėl šio paketo pagaliau galime tikėtis pabaigti vidaus energijos rinkos liberalizavimo procesą ES.

Šio trečiojo įstatymų paketo, o ypač šio siūlymo priėmimas reiškia konkurenciškesnės, darnesnės ir saugesnės Europos energijos rinkos sukūrimą.

Tikimasi, kad pagal pasiektą susitarimą, kuris apima nuosavybės atskyrimo ir valstybinių reguliavimo institucijų nepriklausomumo klausimus, bei pagal valstybinių institucijų, Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros ir Europos elektros perdavimo sistemos operatorių tinklo pareigas nusakančias sąlygas, atveriant vidaus rinkas didžiausias prioritetą bus vartotojų teisės.

Balsavau už šį pranešimą tikėdamasis, kad rinka taps skaidresnė vartotojams, kurie galės prieiti prie detalios informacijos ir pasinaudoti galimybe nemokamai pakeisti energijos tiekėją.

- Pranešimas: Drago Florin David (A6-0136/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Balsuoju už D.F. David pranešimą dėl Europos viešo administravimo institucijų (ISA) sąveikumo sprendimų, kurių tikslas – stiprinti bendradarbiavimą tarp Europos viešo administravimo institucijų.

Ši programa palengvina efektyvų elektroninį bendravimą tarp Europos administravimo institucijų, kuris leidžia teikti elektronines viešąsias paslaugas piliečiams ir verslo įmonėms ir tokiu būdu padeda vykdyti tiesioginę jų veiklą ir Bendrijos politiką. Tai užtikrins laisvą ir nekludomą piliečių keliavimą, įsikūrimą ir įsidarbinimą valstybėse narėse siekiant geresnių, efektyvesnių ir lengviau pasiekiamų paslaugų piliečiams ir viešo administravimo institucijoms.

Mano nuomone, tarptautinio bendradarbiavimo skatinimas yra pagirtinas dalykas, todėl ISA programa turėtų būti atvira Europos ekonominei sričiai priklausančioms valstybėms bei šalims kandidatėms. Taip pat manau, kad bendradarbiavimas su kitomis trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis ar institucijomis taip pat turėtų būti skatinamas.

Šalių kandidačių dalyvavimas ISA programoje yra labai svarbus žingsnis ruošiantis visų su naryste ES siejamų užduočių ir darbo metodų viešajam administravimui. Mano nuomone, reikia išsamiai išstudijuoti galimybę šiam tikslui naudoti pasirengimo narystei fondus.

- Rekomendacijos antrajam svarstymui: Eluned Morgan (A6-0216/2009), Giles Chichester (A6-0235/2009), Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009), Antonio Mussa (A6-0238/2009), Atanas Paparizov (A6-0238/2009)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), raštu. – Negalėjau pritarti šiandieniam pranešimui, kuris iš esmės sudaro pagrindą Europos Komisijos pastangoms liberalizuoti elektros ir dujų rinkas.

Mūsų pačių patirtis Airijoje parodė, kaip liberalizacija ir jos sukelta privatizacija neišsprendė energetikos sektoriaus problemų.

Energijos kainos Airijoje pakilo ir per pastaruosius keletą metų tai labiausiai palietė eilines šeimas ir darbininkus. Šiuo nuosmukio laikmečiu ES pastangos liberalizuoti svarbiausius ekonomikos sektorius kaip niekada neturi prasmės. Komisija ir ES turi išmokyti nustoti ir vėl mėginti senas, nepasiteisinusias, neoliberalias politikas.

Gaila, kad energetikos įstatymų paketas sulaukė tokio Parlamento narių palaikymo.

- Pranešimas: Leopold Józef Rutowicz (A6-0137/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš balsavau už.

Pesticidų naudojimo pasekmės aplinkai ir sveikatai buvo aptariamose Europos mastu ir Europos Parlamentas priėmė direktyvas dėl pesticidų pardavimo ir atitinkamų leidimų suteikimo.

Šiame dokumente išdėstomi saugumo ir sveikatos apsaugos reikalavimai, taikomi vidaus rinkoje naudojamai pesticidų įrangai, jei norima laisvai vykdyti veiklą visoje Bendrijoje. Šis įstatymas apsaugo ne tik vartotojus, bet ir užtikrina darbuotojų saugumą ir sveikatos apsaugą.

Gamintojų patiriamas išlaidas keliant kainas padengia vartotojai. Tačiau per metus vidutiniškai sumažinus pesticidų naudojimą, vartotojai galės sutaupyti ir taip kompensuoti bet kokių kainų kilimą.

Siūloma direktyva užtikrina bendrą aplinkos apsaugos lygį išvengiant atskirų įstatymų Bendrijos lygmeniu, kurie lemtų didesnes sąnaudas verslo įmonėms, pageidaujantioms vykdyti veiklą už valstybės ribų.

Janelly Fourtou ir Andreas Schwab (PPE-DE), raštu. – Atsižvelgiant į tai, kad dėl pesticidų mašinų buvo pataisyta 2006 m. gegužės 17 d. Direktyva 2006/42/EC, norėtume pabrėžti, kad Europos Parlamentas priėmė mašinų direktyvą 2006 m., todėl siekdama užtikrinti nuoseklumą Europos Komisija turėtų peržvelgti ir traktorių direktyvą. Mūsų nuomone, traktoriai neatitinka mašinų direktyvoje pateikto mašinų apibrėžimo. Todėl turima traktorių direktyva galėtų ir turėtų būti pakeista ne tokiau sudėtingu reglamentu.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Visiems žinoma, kad naudojant pesticidus kyla pavojus tiek žmogaus sveikatai, tiek ir aplinkai. Strategijos dėl tausaus pesticidų naudojimo tikslas – sumažinti grėsmę žmogaus sveikatai ir aplinkai, kylančią dėl pesticidų naudojimo.

Pesticidų mašinų aplinkos apsaugos reikalavimų ir atitikimo reikalavimams vertinimo procedūrų suderinimas yra būtina sąlyga norint pasiekti tokį patį aplinkos apsaugos lygį visoje ES, taip pat užtikrina sąžiningą konkurenciją tarp gamintojų bei palengvina šių produktų judėjimą Bendrijoje.

Teisingas tokių mašinų projektavimas ir surinkimas yra ne mažiau svarbus mažinant neigiamą pesticidų poveikį žmogaus sveikatai ir aplinkai. Skaičiavimai rodo, kad pesticidų purškimo įrenginys vidutiniškai dirba nuo 12 iki 15 metų, o kasmet tokių purkštuvų nuperkama apytiksliai nuo 125 000 iki 250 000. Dėl didesnio efektyvumo, naujus aplinkosauginius reikalavimus atitinkantys purkštuvai naudoja mažiau pesticidų, todėl sugaištama mažiau laiko maišymui, pakrovimui, purškimui ir valymui, o tai vartotojams leidžia sutaupyti ir taip kompensuoti didesnes tam tikrų purškimo technikos rūšių kainas.

Todėl aš balsavau už šį pranešimą.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Europos Parlamento priimta pesticidų mašinų direktyva, papildanti 2006 m. gegužės 17 d. direktyvą 2006/42/EC, pasižymi labai svarbiais šio įstatymo pakeitimais.

Ja siekiama suderinti aplinkos ir žmogaus sveikatos apsaugos reikalavimus visoje Europos Sąjungoje. Tuo pat metu, suderinus šiuos įstatymus, mašinas tokiomis pačiomis sąlygomis bus galima naudoti visoje ES taip didinant konkurenciją Europos rinkoje.

Ši direktyva numato reikalavimus valstybėms narėms vykdyti reguliarias profesionalios pesticidų įrangos patikras bei sukurti reguliarios įrangos priežiūros ir tikrinimo sistemą. Todėl bus mažinamas pesticidų naudojimas (taip pat mažės neigiamas poveikis aplinkai), vartotojų ir asmenų, darbo metu turinčių tiesioginį kontaktą su pesticidais, sveikatai bus daroma mažiau žalos.

- Pranešimas: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Kadangi kelių transportas į orą išmeta beveik 25% visų CO₂, didžiausia ES užduotis yra sumažinti transporto priemonių sunaudojamos energijos kiekį bei į orą išmetamų anglies junginių kiekį. Padangos 20–30% veikia transporto priemonės sunaudojamų degalų kiekį, todėl siekiant sumažinti kelių transporto sunaudojamų degalų kiekį ir į orą išmetamų teršalų kiekį, reikia atsižvelgti ir į padangų stabilumą. Energijos efektyvumo veiksmų plane, pagal kurį iki 2020 m. planuojama iki 20% sumažinti energijos suvartojimą, viena iš priemonių, galinčių padėti pasiekti šio tikslo, yra padangų žymėjimas.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Pritariu šiam pranešimui tikėdamasis, kad jis bus dar vienas dokumentas, gerinantis informacijos teikimą vartotojams, taip prisidedant prie skaidresnės rinkos kūrimo, kur vartotojai galės išsirinkti produktą remdamiesi gauta informacija ir paprastais, tačiau moksliskai ir technologiškai pagrįstais standartais.

Mano nuomone, šis pranešimas – tai dar vienas žingsnis kuriant energetikos požiūriu darnią Europą, kurioje vartotojai gali pasirinkti padangas, mažinančias transporto priemonės suvartojamos energijos kiekį.

Be to, galimybė rinktis padangas pagal konkrečias jų savybes yra dar vienas būdas, leidžiantis vartotojams apsaugoti save ir savo transporto priemonės naudoti dalis, atitinkančias važiavimo stilių ir aplinkos sąlygas.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad ši sistema paskatins sveiką ir į technologiją orientuotą konkurenciją padangų rinkoje, dėl kurios vartotojai galės aiškiai ir objektyviai palyginti įvairių prekių ženklų produktų technologines savybes.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už šią rezoliuciją dėl padangų žymėjimo degalų suvartojimo atžvilgiu. Kadangi beveik 25% visų CO₂ emisijų sudaro kelių transporto išmetami teršalai, transporto priemonių sunaudojamos energijos mažinimas – viena svarbiausių ES užduočių.

Žymėjimo sistema užtikrintų, kad suteikiama pakankamai informacijos apie degalų efektyvumą ir sunaudojimą, bei leistų vartotojams produktus rinktis remiantis objektyvia informacija.

Kadangi nuo 20% iki 30% bendro degalų sunaudojimo lemia padangos, norint sumažinti degalų sunaudojimą ir anglies dioksido išmetimą į atmosferą, viena iš užduočių turėtų būti padangų darninimas.

Astrid Lulling (PPE-DE), raštu. – (FR) Šis pranešimas – tai visiems priimtinas kompromisas, sudarantis sąlygas galutiniams vartotojams priimti objektyvius sprendimus perkant padangas, ypač kai kalbama apie efektyvų degalų naudojimą, sukibimą su drėgna kelio danga ir automobilio skleidžiamą triukšmą.

Pritariu, jog nereikėtų griežtai nustatyti šio reglamento įsigaliojimo datos, nes gamintojams turėtų būti paliekama laiko išspręsti padangų atsargų realizavimo klausimus. Priešingu atveju tai prieštarautų iškeltiems aplinkos apsaugos tikslams.

Daugiausia nerimo keliantys klausimai neabejotinai yra privalomasis žymėjimas, energetinis efektyvumas, sukibimo su drėgna danga indeksas ir triukšmas. Šis reikalavimas būtų privertęs mūsų padangų gamintojus pakeisti visą liejinių rinkinį, o tai reiškia milžiniškas išlaidas. Aš manau, kad toks reikalavimas tik pakenktų mūsų padangų pramonei, kuri jau dabar smarkiai kenčia nuo ekonominės krizės pasekmių.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Yra daugybė priežasčių, kodėl turėtume didinti energijos panaudojimo efektyvumą ir mažinti transporto priemonių anglies junginių emisijas. Tačiau harmonizuota transporto priemonių padangų žymėjimo sistema kelia nemažai rūpesčių. Turima patirtis dar labiau verčia susimąstyti ir dar kartą apsvarstyti šį klausimą.

Pavyzdžiui, paanalizuokime namų apyvokos reikmenų žymėjimo sistemą. Šios pramonės šakos atstovų nenoras nuolat kelti reikalavimus tam tikros energijos klasės žymėjimui, pavyzdžiui, šaldytuvų atveju, lėmė tai, kad šiuo metu turime beviltingai sudėtingą ir sunkiai suprantamą žymėjimo sistemą. Tai, kas politikų nuomone, turėjo paskatinti tobulėjimą ir suteikti vartotojams taip reikalingą pagalbą, iš tiesų prisidėjo prie geresnių produktų tobulinimo sustabdymo, o vartotojams tapo tik dar sunkiau priimti teisingą sprendimą.

Aš manau, kad ES gali prisidėti prie transporto priemonių poveikio aplinkai mažinimo. Tačiau kitaip nei Komisija ir komitetas, aš manau, kad reikėtų padidinti ne detales, o minimalius reikalavimus tiems padangų gamintojams, kurie pageidauja savo produktus pardavinėti vidaus rinkoje. ES politikai turėtų sukurti darnias ir visuomenei bei bendrovėms naudingas sistemas, o ne stengtis kontroliuoti kiekvieną smulkmeną patys.

Kadangi Komisija ir atsakingas komitetas mano nuomonei nepritaria, aš nusprendžiau balsuoti prieš šį pranešimą.

Gary Titley (PSE), raštu. – Aš pritariu šiam pranešimui, kuris, mano nuomone, dėl bendro transporto priemonės saugumo yra būtinas priedas prie anksčiau šiais metais patvirtintų įstatymų, kurie daugiausia susiję su padangų saugumo ir aplinkos apsaugos reikalavimais.

Reikia, kad padangos būtų saugesnės, ekonomiškos ir skleistų mažiau triukšmo. Eismo sukeliamas triukšmas, kurio didelę dalį lemia padangos, yra pagrindinė prastos sveikatos priežastis. Degalų sunaudojimo mažinimas bus itin naudingas vartotojui, nes sumažės CO₂, taip pat bus prisidedama prie ES tikslo stabdyti klimato kaitą.

Dėl žymėjimo vartotojai pirkdami padangas ar rinkdamiesi automobilį galės priimti tinkamiausius sprendimus.

Tačiau turime išsiaiškinti, kiek efektyvios bus tokios žymės. Turime užtikrinti, kad vartotojai jas supras, nes kitu atveju visas šis procesas bus beprasmiškas.

- Pranešimas: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Sutinku, kad būtų tęsiama skambučių kainų kontrolė. Priėmus EK reglamentą Nr. 717/2007, paslaugų tiekėjų vartotojams siūlomos kainos labai smarkiai nesumažėjo, o išliko artimos viršutinei kainų ribai.

Aš manau, kad reglamento pritaikymo sritį reikėtų išplėsti apimant ir trumpąsias žinutes. Atrodo, kad dėl nepagrįstai aukštų kainų, kurias vartotojas turi mokėti, šiuo metu būtina didmeninių ir mažmeninių trumpųjų žinučių kainų kontrolė, todėl balsuoju už šį reglamentą.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu – (PT) Teoriškai aš nesutinku, kad įstatymų leidėjai kištųsi į rinką ir nustatinėtų kainas. Aš manau, kad rinką pati turėtų nustatyti savo kainas pagal pagrindinius sveikos konkurencijos principus.

Būtent to ir trūksta kalbant apie skambučius esant užsienyje, ir tai pateisina Europos Parlamento įsikišimą nustatant maksimalias kainas, dabar ryšių operatoriai priversti konkuruoti. Aš balsavau už šį reglamentą, nes jis neapsiriboja vien siunčiamais ar priimamais skambučiais, bet apima ir trumpąsias žinutes bei duomenų perdavimą esant užsienyje.

Savo piliečių judėjimo laisvę skatinanti ES nedera su rinkos taisyklėmis, kurios nebegalioja ar yra ribotos peržengus valstybės sieną.

Tuo pat metu didžioji dauguma žmonių vengia naudotis mobiliaisiais telefonais būdami užsienyje, nes bijo didelių sąskaitų. Aš balsavau už šį reglamentą norėdamas sumažinti kainas už skambučius esant užsienyje bei kainų nustatymo procesą padaryti skaidresnį.

Tai konkretus pavyzdys, kaip Europa gali paveikti mūsų kasdienį gyvenimą. Nuo šiol grįžę iš atostogų ar verslo kelionės Europos piliečiai žinos, kad už mažesnes mobiliųjų telefonų sąskaitas jie turėtų būti dėkingi ES.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Išplėsdama šio reglamento pritaikymą apimant visas mobiliųjų telefonų bendrovių teikiamas paslaugas, ES mobiliųjų ryšio paslaugų srityje skatina greitą kapitalistinę restruktūrizaciją.

Ši direktyva stiprina Europos monopolijų padėtį lyginant su tarptautiniais konkurentais. Tokiu būdu bus išplėstas reglamento galiojimo terminas ir palengvinti bendrovių perėmimo ir susiliejimo procesai, o taip užtikrinamas didesnis pelnas iš kapitalo.

Ši direktyva stiprina monopolines bendroves. Kaip pripažįsta kompetentingos audito bendrovės, tariama viršutinė ryšio paslaugų esant užsienyje kainų riba apeinama naudojant minimalaus apmokestinamo laikotarpio metodus, ir paslaugų kaina, kaip ir paslaugų tiekėjų pelnas išauga. Planuojamas didmeninių ir kitų mobiliųjų telefonų paslaugų, tokių kaip trumposios žinutės ir balso paštas, atskyrimas vartotojams neteiks jokios naudos, bet tik dar labiau padidins pelną.

Mes griežtai nesutinkame su telekomunikacijų rinkos liberalizavimu ir privatizavimu, nes tai lemia paslaugų standartų kritimą ir masinį aktyvų išpardavimą. Mes kviečiame darbininkus per artėjančius rinkimus išreikšti savo visuotinę nepritarimą ES ir jos masinei politikai bei pakeisti galios pusiausvyrą politiniu lygmeniu.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Komisija nori turimą skambučių užsienyje kainų kontrolės reglamentą išplėsti, kad šis apimtų ne tik skambučius, bet ir trumpąsias žinutes bei duomenų perdavimą. Europos Parlamentas rekomenduoja labiau apribotą kontrolės formą ir atkreipia dėmesį į tai, kad kainų kontrolė turėtų būti laikina, o laikui bėgant rinkoje turėtų nelikti didelių mokesčių už ryšio paslaugas esant užsienyje. Aš balsavau už šį Europos Parlamento siūlymą, nes jis liberalesnis rinkos atžvilgiu nei Komisijos siūlymas. Aš balsavau prieš įstatyminę rezoliuciją, kadangi faktiškai ateityje kainų kontrolės pasekmės bus ne tokios, kokių tikimasi.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Mobilieji telefonai dabar yra kasdienio gyvenimo dalis ir dauguma žmonių visur ir visuomet su savimi turi mobiliųjų telefoną. Tai, ar jie naudojami verslo ar asmeniniams tikslams, yra ne taip svarbu. Visais atvejais, už visas bendravimo rūšis, nesvarbu, ar tai skambučiai telefonu ar daugiaformatės žinutės, bendravimas internetu ar naršymas, paslaugų tiekėjams reikia mokėti jų nustatytą kainą.

Suprantama, kad užsienio tinkle, t.y. ne operatoriaus namų tinkle, kainos didesnės, tačiau nuo pat tarptautinės mobiliosios telefonijos atsiradimo šiais mokesčiais už ryšio paslaugas esant užsienyje dažnai piktnaudžiaujama.

Kai kuriais atvejais vartotojai turi sutikti su milžiniškomis sąskaitomis, kurių pateisinti neįmanoma jokiais visuotinai priimtais skaičiavimais. Šia iniciatyva, kuri ne tik padeda asmenims nepaklysti tarifų džunglėse, bet ir nustato kainų standartus, Sąjunga galiausiai daro kažką Europos žmonių naudai. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes naujajame reglamente numatomi prevenciniai mechanizmai ir mechanizmai, garantuojantys ryšio paslaugų esant užsienyje kainų skaidrumą, kad piliečiai ar klientai geriau suprastų naudojamą mokesčio apskaičiavimo metodiką ir galėtų kontroliuoti savo išlaidas negaudami šoko gavę sąskaitą.

Skambučių ir trumpųjų žinučių esant užsienyje kainų ribų nustatymas, skaidrumą užtikrinančių priemonių priėmimas ir prevencinis didmeninių tarifų duomenų perdavimo paslaugoms mechanizmas vis dar suteikia laisvę paslaugų teikimo operatoriams konkuruoti ir keisti savo pasiūlymus nustatytose ribose. Taigi naujoms smulkiosioms verslo įmonėms suteikiama galimybė konkuruoti su didžiausių operatorių pernelyg dideliais didmeniniais tarifais.

Šiandien skambučiai užsienyje apmokestinami 60 sekundžių vienetų pagrindu taip sukuriant paslėptus mokesčius, kurie, lyginant su įprastu eurotarifu, sudaro 24 % sąskaitos už siunčiamus skambučius ir 19 % už priimamus skambučius.

Šis reglamentas privalo užtikrinti pakankamą vartotojų apsaugą, kuri leistų jiems patogiai naudotis ryšio paslaugomis esant užsienyje, bet ir pernelyg neapkrautų operatorių.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Vidaus rinkos sukūrimas – vienas iš svarbiausių ES tikslų, todėl bendros mūsų pastangos sukurti geriausias konkurencijos sąlygas įvairiuose ekonominiuose sektoriuose yra itin svarbios. Prekybos, verslo ir ryšių globalizavimas yra svarbi to dalis. Todėl šis pranešimas dėl mobiliųjų ryšių rinkos yra labai svarbus.

Susitarimas, pasiektas pirmojo svarstymo metu, kad reglamentas įsigaliotų 2009 liepą, yra didelė Parlamento pergalė. Šiame pranešime nustatomos sąlygos, užtikrinančios ne tik skaidrumą ir vartotojų apsaugą, bet ir konkurenciją, kuri bus sąžiningesnė ir aiškesnė visiems, tiek šios pramonės šakos atstovams, tiek ir vartotojams.

Todėl balsavau už šį pranešimą.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Šiandien nusprendžiau susilaikyti nuo balsavimo dėl II Tarptinklinio ryšio reglamento, kuriame siūloma kontroliuoti mobiliosios telefonijos paslaugų teikimo užsienyje kainas. Šiame siūlyme, kuris sudarytas pasiekus kompromisą tarp didelių frakcijų, yra daug gerų idėjų, įskaitant platesnę informacijos sklaidą klientams, kad jie išvengtų didelių sąskaitų grįžę iš užsienio.

Priežastis, kodėl nusprendžiau susilaikyti, yra gana paprasta. Nemanau, kad ES politikai turėti nustatinėti kainas laisvoje rinkoje. Visa rinkos ekonomikos esmė ir yra ta, kad kainas nustato paklausa ir pasiūla, o ne Briuselio politikai. Mes jau turime kainų kontrolę, kurią numato I Tarptinklinio ryšio reglamentas. Situacija tokia, kad operatoriai nustatė viršutinei ribai artimas kainas, o tai vartotojams neteikia jokios naudos.

Mūsų, kaip politikų, užduotis – užtikrinti konkurenciją vidaus rinkoje. Sutinku, kad tai negalioja tarptinklinio ryšio atveju, tačiau vietoj sovietinio tipo kainų reguliavimo reikėtų priimti konkurenciją skatinančias

priemonės, pavyzdžiui, draudimą stambiaiems operatoriams diskriminuoti smulkius operatorius, norinčius turėti prieigą prie užsienio tinklų.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Aukštos tarptinklinio ryšio paslaugų kainos Europos bendrijoje – tai problema, kliudanti Europos integracijos procesui bei ribojanti Europos Sąjungos piliečių judėjimo laisvę.

Šiandienos balsavimo metu pritariau Europos Parlamento įstatyminės rezoliucijos projektui, papildančiam Reglamentą (EK) Nr. 717/2007 ir Direktyvą 2002/21/EK, kuris nuo 2009 m. liepos 1 d. iki 2011 m. palaipsniui sumažins tarptinklinio ryšio kainas ES.

Kasmet maksimali kaina už siunčiamus ir gaunamus skambučius bus mažinama 4 centais, o 2011 m. kainos bus atitinkamai 0,35 ir 0,11 už minutę. Be to, nuo 2009 m. liepos 1 dienos operatoriai tarifus privalės skaičiuoti sekundžių tikslumu, o trumposios tekstinės žinutės siuntimas kainuos ne daugiau nei 0,11 euro. 2011 m. duomenų perdavimo kaina taip pat bus sumažinta iki 0,50 už megabaitą.

Aš neabejotinai pritariu šiam pranešimui. Tai dar vienas žingsnis socialinės Europos link, kur daugiausia dėmesio skiriama žmonėms, jų teisėms, laisvėms ir pragyvenimo lygio gerinimui.

- Pranešimas: Renate Weber (A6-0247/2009)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), raštu. – (PL) Trečiojoje ir šeštojoje Direktyvose (78/855/EEB ir 82/891/EEB) dėl uždarytų akcinių bendrovių susiliejo ir padalijimo nustatyti smulkūs ataskaitų reikalavimai, kurių privalo laikytis susiliejančios ar pasidalinančios bendrovės. Tai reiškia dideles išlaidas. Direktyvose numatytos informacijos siuntimo akcininkams priemonės buvo nustatytos prieš 30 metų neatsižvelgiant į šiandieninę technologinę pažangą. Taip sukuriama nereikalingos išlaidos, kurias privalo padengti bendrovės.

Šiame kontekste turėtume pritarti Komisijos siūlymui sumažinti administracinę naštą reikalavimų ataskaitoms ir dokumentams bendrovėms susiliejančioms ar dalijantis.

Ypač reikėtų pritarti pastangoms priimti abiejų direktyvų nuostatas, panaikinančias dvigubą ekspertų ataskaitas, susiliejo sąlygų publikacijas, ir suderinti Trečiosios bei Šeštosios direktyvų nuostatas su Antrosios direktyvos nuostatomis dėl kreditorių apsaugos.

Taip pat prasminga būtų įvesti reikalavimą bendrovėms, kurį netrukus galutinai patvirtins Komisija, visą informaciją apie save skelbti interneto tinklapiuose, o nuorodas į šiuos tinklapius skelbti centrinėje elektroninėje erdvėje. Šis reikalavimas neabejotinai prisidės prie didesnio skaidrumo, ypač įvedus reikalavimą skelbiamą informaciją nuolat atnaujinti. Šie sprendimai skirti palengvinti kasdienį Europos bendrovių funkcionavimą. Tačiau administracinės naštos sumažinimas smarkiai priklausys nuo to, kaip minėtus sprendimus realizuos valstybės narės, bendrovės ir patys akcininkai.

- Laikinoji prekybos sutartis su Turkmėnistanu (B6-0150/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), raštu. – Britanijos konservatoriai negalėjo patvirtinti 2007 m. Europos biudžeto. 14 kartą iš eilės Europos audito rūmai galėjo pateikti tik kvalifikuotą Europos Sąjungos sąskaitų patikinimo pareiškimą. Pasak auditorių, apie 80 procentų visų ES sandorių atlieka agentūros, dirbančios valstybėse narėse pagal jungtinės veiklos sutartis. Auditoriai nuolat praneša, kad ES fondų naudojimo kontrolės ir kruopštumo lygis valstybėse narėse nepakankamas. Siekiant išspręsti šią nuolatinę problemą, 2006 m. Taryba pasirašė tarpinstitucinę sutartį, pagal kurią įsipareigojo tvirtinti sandorius, už kuriuos jie yra atsakingi. Mums nerimą kelia tai, kad šiandien dauguma valstybių narių šiuos įsipareigojimus vykdo nepatenkinamai, todėl, nepaisant „džentelmeniško susitarimo“ tarp Parlamento ir Tarybos, mes nepritarsime biudžetui, kol valstybės narės neįvykdys savo įsipareigojimų pagal tarpinstitucinę sutartį.

David Martin (PSE), raštu. – Aš balsavau už šią rezoliuciją, kurioje analizuojami prekybiniai santykiai tarp ES ir Turkmėnistanas. Pagal išsamias žmogaus teisių gynimo organizacijų „Human Rights Watch“, „Amnesty International“ ir Atvirosios visuomenės instituto analizes, Turkmėnistanas yra viena iš paskutinių sąrašė pagal daugelio pagrindinių teisių pripažinimą, įskaitant spaudos laisvę, žodžio laisvę ir bendravimo laisvę. Esu patenkintas, kad šioje rezoliucijoje pažymima, kad nors prezidento Berdymukhamedovo atlikti pakeitimai pagirtini, ES tikisi didesnių permainų žmogaus teisių srityje.

- Pranešimas: Daniel Caspary (A6-0085/2009)

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš balsavau prieš šią Laikinąją sutartį su Turkmenistanu nepaisant mano pagarbos pranešėjo D. Caspary darbui. Turėjau galimybę prieš porą metų aplankyti šią šalį kartu su delegacija iš Užsienio reikalų komiteto. Šį vizitą paskatino Turkmenbashi ir jo knyga „Ruhnama“. Nuo to laiko situacija smarkiai pagerėjo, tačiau „Amnesty International“ be kitų nevyriausybinių organizacijų vis dar pastebi rimtų problemų ir žmogaus teisių pažeidimų atvejų. Tačiau teigiamos permainos mano nuomone nėra pakankamos, kad šiame etape su džiaugsmu balsuočiau už šią sutartį.

David Martin (PSE), raštu. – Aš balsavau prieš šį pranešimą, kuriuo buvo siekiama įtikinti Parlamentą pritarti Laikinajai prekybos sutarčiai tarp ES ir Turkmenistano. Praeitais metais Europos Parlamentas reikalavo, kad jei Turkmenistanas nori, kad sutartis būtų patvirtinta, jis privalo įvykdyti nustatytas penkių pagrindinių žmogaus teisių gaires. Minėtos gairės yra šios: leisti šalyje laisvai dirbti Raudonajam Kryžiui, pritaikyti švietimo sistemą tarptautiniams standartams, paleisti visus politinius kalinius ir tremtinius, pašalinti vyriausybės apribojimus keliauti į užsienį ir galiausiai suteikti galimybes nevyriausybiniams organizacijoms laisvai patekti į šalį ir leisti JT žmogaus teisių institucijoms tirti šalyje daromą pažangą. Įsitikinau, kad Turkmenistanas neįvykdė nė vienos šių gairių, todėl esu labai nusivylęs, kad Laikinajai prekybos sutarčiai buvo pritarta.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – Norėčiau padėkoti D. Caspary už jo atliktą darbą Tarptautinės prekybos komitete rengiant šį įstatymą, skirtą santykių su Turkmenistanu gerinimui.

ES prekybos ir komerciniai susitarimai su šia šalimi, nekeisti jau 20 metų, turi būti atnaujinti, ypač tokiu finansiškai sunkiu laikotarpiu visam pasauliui.

Ši laikinoji sutartis su Turkmenistanu turės ne tik komerciniu ir ekonominiu atžvilgiu teigiamų pasekmių, bet ir visais atžvilgiais pagerins regioninį saugumą: nuo žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo iki geresnių rezultatų kovoje su prekyba narkotikais ir žmonėmis ir darnaus Turkmenistano dalyvavimo atstatant Afganistaną ir prisidedant prie valstybių narių veiklos šioje šalyje. Nemažiau svarbu tai, kad geresni santykiai su Turkmenistanu sustiprins Europos energetikos saugumą.

Aš prisidėjau prie savo kolegų ir pritariau D. Caspary siūlomam įstatymui. Ir toliau turime imtis priemonių, kad užtikrintume, jog ši šalis ir toliau prisidės prie bendrų pastangų.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Santykius tarp Europos Bendrijos ir Turkmenistano šiuo metu reglamentuoja 1989 m. Europos bendrijos ir TSRS pasirašyta Prekybos ir komercinio bei ekonominio bendradarbiavimo sutartis.

Nekyla abejonių, kad ekonominio vystymosi ir ypač žmogaus teisių apsaugos lygis Turkmenistane nėra pakankamas. Turkmenistanas neįvykdė daugybės humanitarinių reikalavimų (įskaitant ir tai, kad Raudonajam kryžiui Turkmenistane vis dar neleidžiama dirbti).

Aš manau, kad Laikinosios prekybos sutarties tarp Europos Bendrijos ir Turkmenistano iniciavimas tuo pat metu aiškiai nustatant sąlygą per penkerius metus įvesti panašius į ES demokratinius principus ir žmogaus teisių standartus, paskatintų motyvaciją ir būtų geros valios ženklas iš Bendrijos pusės. Šios sutarties iniciavimas gali padėti pagerinti Turkmenistano žmonių gyvenimą bei paskatinti ekonomines reformas.

Partnerystės ir bendradarbiavimo sutartis gali būti svarstoma tik esant ryškiam pagerėjimui demokratinų principų ir žmogaus teisių srityje.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – Norėčiau pasinaudoti šia proga ir paaiškinti vieną iš daugelio priežasčių, kodėl balsavau už artimesnių prekybinių ryšių užmezgimą tarp ES ir Turkmenistano. ES Bendrojoje išorės energetikos saugumo politikoje, kuriai visiškai pritaria Britanijos konservatoriai, pripažįstama naujų Kaspijos dujotiekio ir naftotiekio linijų svarba. Šios linijos turėtų būti integruotos į „pietų koridoriaus“ linijas, įskaitant „Nabucco“, „Southstream“ ir „Whitestream“. Bendram energetikos saugumui ir užsienio politikai būtina mažinti mūsų priklausomybę nuo Rusijos energijos tiekėjų.

Dėl šios priežasties turėtume būti iniciatyvūs ir siekti partnerystės su Turkmenistanu patvirtindami Laikinąją prekybos sutartį, kuri paskatins šioje šalyje vidaus reformas ir teigiamus pokyčius žmogaus teisių apsaugos srityje.

- Pranešimas: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Liam Aylward (UEN), raštu. – Branduolinė energija Europoje yra reali. Tai realybė, kuria mes Airijoje nesame patenkinti, tačiau pripažįstame visų šalių teisę rinktis savo energijos derinius, o faktas, kad mūsų kaimynai naudoja branduolinę energiją, reiškia, kad negalime sau leisti jo ignoruoti.

Dar praeitą savaitę Sellafielde branduolinėje jėgainėje įvyko rimtas saugumo pažeidimas, o branduolinių medžiagų saugojimo įranga – saugykla B30 – be abejonės yra viena didžiausių Europos branduolinės pramonės problemų. Saugykloje B30 laikomi dideli branduolinių medžiagų kiekiai, su kuriais jau dešimtis metų elgiamasi netinkamai.

Todėl pritariu siūlymui įsteigti ES branduolinio saugumo sistemą, kuri sustiprins valstybinių kontrolės institucijų nepriklausomybę ir užtikrins didesnę branduolinės įrangos saugumo skaidrumą.

Aš pritariau siūlomoms šio pranešimo pataisoms, kurios dar labiau sustiprina saugumo nuostatas ir reikalavimus. Net jei Airijoje ir neturime branduolinių jėgainių, mūsų piliečius gali paveikti kitur padaryti saugumo pažeidimai ir ES turi užtikrinti, kad mūsų piliečiai yra apsaugoti kaip galima geriau.

Brian Crowley (UEN), raštu – (GA) Turime pripažinti faktą, kad branduolinė energija Europoje yra gaminama ir bus gaminama ir ateityje. Mes Airijoje nesame tuo patenkinti, bet gerbiame kiekvienos valstybės narės teisę rinktis savo energijos šaltinį. Kol mūsų kaimyninėse šalyse bus branduolinių jėgainių, negalime to ignoruoti.

Praeitą savaitę Sellafielde branduolinėje jėgainėje įvyko saugumo pažeidimas, o branduolinių medžiagų saugojimo įranga, kuri vadinama „saugykla B30“, yra viena didžiausių Europos branduolinės pramonės sektoriaus problemų. Saugykloje B30 laikomi milžiniški kiekiai neapdorotų branduolinių atliekų.

Aš visiškai pritariu siūlymui, susijusiam su Bendrijos branduolinio saugumo sistema, kuri užtikrintų aukštą saugumo ir skaidrumo lygį branduolinėse jėgainėse.

Aš balsavau už pataisas, skirtas sugriežtinti siūlymo pataisas. Nors Airijoje ir neturime branduolinių jėgainių, saugumo problemos branduolinėse jėgainėse kitose šalyse gali turėti įtakos ir Airijos žmonėms. Europos Sąjungos pareiga užtikrinti, kad Sąjungai priklausančių šalių piliečiai būtų visiškai apsaugoti.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Kaip asmuo, turintis dvejonį dėl branduolinių jėgainių saugumo ateityje, nesu labai patenkintas šiuo pranešimu. Sutinku, kad dirbantys šioje pramonės šakoje yra atsidavę profesionalai. Pripažįstu, kad nelaimingų atsitikimų pasitaiko retai. Tačiau didžiausią nerimą kelia tai, kad galimų nelaimingų atsitikimų pasekmės gali būti tragiškos. Negalime pamiršti Roy Medvedevo atskleistos nelaimės branduolinėje jėgainėje Urale, avarijos Trijų mylių salos jėgainėje, kurioje pasikartojo visai prieš nelaimę pasirodžiusio filmo „Kinijos sindromas“ (angl. *The China Syndrome*) siužetas, nei Tokaimuros nelaimės Japonijoje, nei pagaliau Černobylio avarijos, kurios pasekmės jaučiamos dar ir šiandien, o baisiausia, kad nukentėjo netoliese gyvenę šeimos ir vaikai, taip pat ir kūdikiai, gimę ten gyvenusiems žmonėms.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Branduolinė energija mūsų visuomenėje ateityje vaidins itin svarbų vaidmenį. Todėl atsižvelgiant į planus ateities įrangai, būtina įvesti Bendrijos branduolinio saugumo sistemą.

G. Hökmark pranešimas užtikrins, kad ateityje Europos branduolinėse jėgainėse bus palaikomos geriausios ir saugiausios sąlygos. Bus sukurta aiški sistema, kurią sudarys nepriklausomos ir stiprios kontrolės institucijos, taip pat leidimų branduolinei įrangai išdavimo sistema, ir tokios įrangos tikrinimo bei inspektavimo sistema.

Branduolinės energijos svarba ateityje reikalauja idealių realizavimo ir keitimosi svarbiausia informacija sąlygų siekiant užtikrinti vienodas aukščiausios kokybės saugumo sąlygas.

Todėl balsavau už šį pranešimą.

Paul Rübzig (PPE-DE), raštu. – (DE) Austrijos tautos partijos (ÖVP) delegacija pritaria nepriklausomos branduolinių jėgainių priežiūros institucijos, kuri turėtų teisę atjungti pavojingas branduolines jėgaines nuo tinklo, sukūrimui.

- Pranešimas: Raül Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes nusprendėme balsuoti prieš šį pranešimą dėl bendrojoje žuvininkystės politikoje numatytos kontrolės sistemos. Žinoma, mes sutinkame su siūlymais imtis priemonių, kad reikalavimų būtų laikomasi, tačiau

kritiškai vertiname tai, kad išskirtinis dėmesys teikiamas pramoginės žvejybos kontrolei. Neracionalu kontroliuoti pramoginę žvejybą, nes tik pramoninė žvejyba lema tokias problemas kaip žuvininkystės kvotų viršijimas mūsų jūrose.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Gaila, kad didžioji dauguma Parlamento narių atmetė mūsų pasiūlytą pataisą, kuri, pagal Portugalijos Respublikos konstitucijos puoselėjamas nuostatas, kitaip tariant, vadovaujantis nuostatomis dėl valstybinio suverenumo ir prisidedant prie pastangų užtikrinti šių nuostatų laikymąsi, numatė, kad šis reglamentas turėtų gerbti, o ne kelti grėsmę valstybių narių kompetencijai ir atsakomybei stebint, ar laikomasi bendrojoje žuvininkystės politikoje numatytų taisyklių.

Gaila, kad didžioji dauguma Parlamento narių atmetė mūsų pasiūlytas pataisas, kurios būtų užkirtusios kelią Europos Komisijai tikrinti išskirtinėse ekonominėse zonose ir valstybių narių teritorijose be išankstinio įspėjimo ir savo nuožiūra drausti žvejybą bei sulaikyti ar atšaukti Bendrijos finansinės pagalbos išmokas valstybei narei, taip pat tikrinti žvejybinius laivus bet kurios valstybės narės išskirtinėse ekonominėse zonose be pastarosios sutikimo.

Jei šis reglamento siūlymas, kuris ir toliau bus svarstomas Europos institucijose, bus priimtas toks, koks yra dabar, tai reikš dar vieną pasikėsimą į valstybinį suverenumą nustatant reikalavimus įrangai ir procedūroms, kurie Portugalijos žuvininkystei visiškai nepriimtini.

Todėl mes balsavome prieš.

Carl Lang ir Fernand Le Rachinel (NI), raštu. – (FR) 2008 m. 165 žvejybos traleriai buvo paversti metalo laužu. 2009 m. buvo pranešta, kad bus atsikratyta 225.

Prancūzijos žuvininkystės sektorius smarkiai kenčia, nes Prancūzijos vyriausybė ir Briuselis nusprendė paaukoti Prancūzų žvejus Europos ekonomikos ir prekybos politikos labui.

O tuo tarpu Norvegija, ES nepriklausanti, tačiau sudariusi su dujomis susijusias ekonomines sutartis, šalis gali džiaugtis 80% menkių kvotos, o tai sudaro 500000 tonų per metus. Tuo tarpu Prancūzija gali pagauti tik 9000 tonų per metus, iš kurių tik 700 tonų sugaunama Anglijos kanale ir Šiaurės jūroje.

Kaip tokiomis aplinkybėmis kažkas gali nejausti pasibaurėjimo, kai šitaip engiami Prancūzijos žvejai? Kodėl Briuselis ir Prancūzijos vyriausybė taip siekia suplanuoti ištiso ekonomikos sektoriaus sunaikinimą? Dėl euroglobalistinių interesų ir laisvos prekybos dogmos, štai kodėl.

4 milijonų eurų išmoka, kurią kaip finansinę kompensaciją už laivų prastovas pažadėjo žemės ūkio ir žuvininkystės ministras, neišspręs šios problemos. Reikia kuo skubiau išlaisvinti Prancūzijos žvejus nuo šių diskriminuojančių ir destruktivių Europos kvotų.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Europos Parlamentas šiandien balsavo už sportinės ir pramoginės žvejybos įtraukimą į bendrąją žuvininkystės politiką. Tokiu būdu ES pradėjo kontroliuoti vieną iš populiariausių laisvalaikio praleidimo būdų.

Šis pasiūlymas absurdiškas. Pirmiausia, žvejybai skirti vandens telkiniai priklauso atskiroms šalims, o ne Briuseliui. Antra, pramogine žvejyba užsiimančių asmenų veikla nedaro žymios įtakos žuvies ištekliais. Trečia, šio įstatymo nebus įmanoma laikytis. Tereikia pažvelgti į Švediją, kuri turi 11.500 km. pakrantės juostą. Negi ES biurokratai ir šių rūmų nariai mano, kad iš tiesų įmanoma kontroliuoti, kas kiekvieną minutę vyksta kiekvienoje vietoje. Įstatymas, kurio neįmanoma realizuoti, yra blogas įstatymas.

Kita vertus, manęs šis siūlymas labai nenustebino. ES yra tarsi garų mašina, kuri rieda link savo tikslo tapti pačia tikriausia federaline valstybe. Ji didelė, sunki, o kartą paleidus, sunkiai sustabdoma. Bet kas, pasimaišęs jos kelyje, bus nušluotas nuo žemės paviršiaus.

Šiandien liūdna diena tiems, kurie iš Europos nori aktyvaus ir veiksmingo bendradarbiavimo, o dar liūdnėsnė diena yra pramoginės žvejybos mėgėjams visose valstybėse narėse.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), raštu. – (IT) Šio reglamento siūlymo tikslas, kuris yra užtikrinti, kad Bendrijos kontrolės sistema per Europos Agentūrą garantuotų, jog laikomasi Bendrosios žvejybos politikos taisyklių, yra pagirtinas ir apima daug metų metus Parlamento ir Europos Komisijos siūlytų reikalavimų. Šiame reglamente, nors ir nedrąsiai, bet siūloma anksčiau išdėstytas taisykles įvesti ir taikyti visose 27 valstybėse narėse vienodai.

Nors ir pritariu bendrai teksto įdėjai (taisyklių laikymosi kultūros išlaikymas siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai taikoma bendra žvejybos politika), šiuo atveju manau, kad į Viduržemio jūros žvejybos ypatybes nebuvo atsižvelgta.

Vienas iš pavyzdžių – reikalavimas ilgesniuose nei 10 m. laivuose įrengti palydovinę stebėjimo sistemą. Tai labai naudinga žvejybos laivams atšiaurioje Šiaurės jūroje, tačiau visai neaktualu Viduržemio jūros laivams, kurie yra nedidukai, juose dažnai net nėra kajutės, o naudojami jie tik nedidelio masto žvejybai. Šis reikalavimas reiškia papildomas išlaidas, kurių vis dėlto galima išvengti, jei Bendrija užtikrintų 80% finansavimą, kaip tai numatyta 20 pataisoje.

Brian Simpson (PSE), raštu. – Aš pritaris šiam pranešimui, nes priėmėme 48 ir 49 pataisus ir atmetėme 93 pataisą dėl pramoginės žvejybos.

Įtraukti pramoginę žvejybą į valstybės narės žvejybos kvotą, mano nuomone, nepriimtina.

Jei tikrai manome, kad pramoginė žvejyba naikina mūsų žvejybos išteklius, tuomet, mano nuomone, pamirštame svarbiausią nykstančių žuvies išteklių priežastį. Ta priežastis yra pramoninės žvejybos laivų kvotų viršijimas.

Iš jų, o ne iš pramoginės žvejybos mėgėjų, reiktų reikalauti laikytis Bendros žvejybos politikos.

- Pranešimas: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Roger Knapman ir Thomas Wise (NI), raštu. – Bendra žvejybos politika turi daug trūkumų ir itin kenkia Britanijos ekonomikai ir aplinkai. Nors ir pripažįstame, kad norint pagerinti situaciją, reikia įvedinėti naujoves, daugelis tokių naujovių pasiūlo pačios valstybės narės ir patys žvejai. Todėl nusprendėme balsuoti prieš šį pranešimą, kuris Komisijai suteikia daugiau galių.

Thomas Wise (NI), raštu. – Bendra žvejybos politika turi daug trūkumų ir itin kenkia Britanijos ekonomikai ir aplinkai. Nors ir pripažįstame, kad norint pagerinti situaciją, reikia įvedinėti naujoves, daugelis tokių naujovių pasiūlo pačios valstybės narės ir patys žvejai. Todėl nusprendžiau balsuoti prieš šį pranešimą, kuris Komisijai suteikia daugiau galių.

- Pranešimas: Simon Busuttill (A6-0251/2009)

John Attard-Montalto ir Louis Grech (PSE), raštu. – Savo ir savo kolegos, Louis'o Grecho, vardu, norėčiau pasakyti, kad nors balsavome už šį pranešimą, norėtume atkreipti dėmesį į keletą aspektų:

mes pritariame bendrai imigracijos politikai;

mūsų nuomone, valstybių interesų atžvilgiu, Imigracijos Paktas yra nepakankamas;

norime išreikšti nusivylimą, kad šis pranešimas aiškiai ir tiesiogiai neapibrėžia privalomojo migracijos srautų pasidalijimo;

atkreipiame dėmesį, kad bet koks bendradarbiavimas yra pagirtinas, tačiau ES negali kištis sprendžiant, kokio tipo dvipusius susitarimus turėtų pasirašyti kilmės šalis ir pravažiuojama šalis;

nesutinkame, kad dėl demografinės Maltos situacijos nelegaliems imigrantams būtų suteikta teisė balsuoti;

mes nepritariame vieningo formato Šengeno vizų sistemos įvedimui vietoj valstybinių sistemų, jei dėl to išaugs biurokratija, o sistema taps ne tokia lanksti.

Catherine Boursier (PSE), raštu. – (FR) Aš pritariu S. Busuttill pranešimui, nors ir pripažįstu, kad nepritariu visiems jame iškeltiems klausimams, ypač palankiam Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto priėmimo vertinimui: Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete mano frakcija balsavo už šios nuostatos pašalinimą, tačiau šiuo klausimu sudarėme mažumą, kaip ir dėl išaugusio FRONTEX vaidmens grąžinimo operacijose.

Tačiau atsižvelgdama į galutinį rezultatą, balsavau už šį pranešimą, taip norėdama aiškiai paskelbti, kad pritariu teisėtų imigracijos kelių atvėrimui. Todėl pritariu: migrantų poreikio dirbti ES teritorijoje pripažinimui, poreikiui daugiau konsultuotis su civilinės visuomenės atstovais, judėjimo laisvei ES praėjus penkeriems gyvenimo šalyje metams, žmogaus orumo gerbimui ir palankiausių priemonių taikymui taikant Grįžimo į gimtinę direktyvą, balsavimo vietos rinkimuose teisei, t.y. nuostatai, kuriai Europos teisė griežtai nepritarė.

Philip Bradbourn (PPE-DE), raštu – Britanijos Konservatoriai balsavo prieš šį pranešimą, nes mes nesutinkame, jog bendra imigracijos politika yra reikalinga, ir manome, kad JK turi išlaikyti absoliučią savo valstybinių sienų kontrolę.

Philip Claeys (NI), raštu. – (NL) Balsavau prieš šį pranešimą, nes jame yra daug elementų, kurie nepriimtini. Manoma, kad iki 2050 Europai reikia 60 mln. naujų imigrantų. Atsižvelgiant į šiandienos situaciją, šis siūlymas neprotingas. Jame taip pat siūloma neapriboti „mėlynosios kortelės“ išdavimo vien tik itin kvalifikuotiems darbuotojams. Tuomet galime ir atverti kelią imigracijai.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu – (PT) Būtina vieningai traktuoti imigraciją ES. Bendroje zonoje be sienų neleistinas nenuoseklus požiūris, nes bet koks su imigracija susijęs veiksmas ar politika vienoje valstybėje narėje atsilieps ir visoms kitoms valstybėms narėms.

Todėl pritariu Bendros Europos imigracijos politikos, pagrįstos aukšto lygio politiniu ir operaciniu solidarumu, abipusiu pasitikėjimu ir bendra atsakomybe, įvedimui.

Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto priėmimas yra didelis žingsnis šia kryptimi, nes dėl jo imigracijos politika taps nuoseklesnė, labiau kontroliuojama ir susieta su darbo rinkos Europos šalyse poreikiais bei turimais su apgyvendinimu, sveikatos apsauga ir išsilavinimu siejamais išteklių. Šios politikos tikslas yra griežtai pažaboti nelegalią imigraciją.

Į tai atsižvelgiama ir puikiam S. Busuttil pristatytame pranešime. Vienintelis jo trūkumas yra Europos Parlamento socialistų frakcijos pasiūlyta pataisa, kuri kelia grėsmę mūsų kovos prieš nelegalią imigraciją griežtumui, kadangi pagal išdėstytas sąlygas bet kuris legaliai valstybės narės teritorijoje gyvenantis imigrantas neabejotinai turės teisę balsuoti. Dėl šios priežasties aš pritariu alternatyviai rezoliucijai, pasiūlytai pranešėjo, kuris dar kartą mėgino pasiekti kompromisą, kuris būtų priimtinas visiems.

Edite Estrela (PSE), raštu. – (PT) Aš balsavau už šią rezoliuciją dėl bendros imigracijos politikos Europoje, kadangi šiandien imigracija yra viena iš aktualiausių problemų Europoje. Spręsdami šią imigracijos problemą, galime priimti tokias politikas, kurios ją paverstų galimybe.

Imigracija visoms ES šalims kelia rūpesčių, todėl jos turi sujunti savo pastangas ir šiai problemai duoti tinkamą atsaką. Pranešime stengiamasi apimti visus imigracijos aspektus pritariant Bendros Europos imigracijos politikos, paremtos politiniu ir operaciniu solidarumu, priėmimui.

Taip pat siūlomos priemonės, leidžiančios imigrantams, ypač politinėms partijoms ir prekybos sąjungoms dalyvauti visuomenės, kurioje jie gyvena, civiliniame ir politiniame gyvenime ir suteikti jiems galimybę balsuoti vietos rinkimuose.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Iš 91 dalies susidedančiame pranešime, žinoma, yra punktų, su kuriais mes sutinkame. Tačiau iš esmės pranešimas yra neigiamas, todėl akivaizdu, kad mes su juo nesutinkame.

Jame aiškiai remiama Bendra Europos imigracijos politika, pritariama Lisabonos sutarties institucinėms prielaidoms, ypač bendrų sprendimų priėmimo ir kvalifikuotosios daugumos balsavimo taikymo išplėtimas apimant visas imigracijos politikas, pritariama Europos imigracijos pakto, kitaip tariant, nehumaniškos saugumu paremtos imigracijos politikos, pagal kurią imigrantai paverčiami nusikaltėliais, išnaudojami ir selekcionuojami, priėmimui.

Jei dar buvo abejonų dėl ES tikslų, tai šis pranešimas jas aiškiai išsklaido: migracija „ir toliau būtina norint patenkinti Europos ... darbo rinkos ... poreikius“ (beveik „60 milijonų iš svetur atkeliavusių darbuotojų iki 2050 m.“). „Todėl reikia suformuoti „Imigracijos kontūrus, kurių svarbiausias aspektas – darbo rinkos poreikiai, ir todėl reikia didinti ES patrauklumą kvalifikuotiems darbuotojams per „mėlynąją kortelę“ – toks požiūris į imigrantus yra nehumaniškas, į juos žvelgiama tik kaip į darbo jėgą, kurią galima išnaudoti.

Labiau nei bendros politikos mums reikia tokios politikos, kuri gintų imigrantų teises ir kovotų su pagrindinėmis imigracijos priežastimis.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), raštu. – (PL) Aš balsavau už S. Busuttil pranešimo priėmimą. Tai svarbus pranešimas, nes migracija yra viena rimčiausių problemų, su kuriomis susiduria Europos Sąjunga. Turime būti pasirengę pripažinti, kad negalime pasinaudoti gerosiomis imigracijos pusėmis, kad išvengtume situacijų, kurios jokia prasme negali būti vadinamos naudingomis.

Papildomų sunkumų kelia tai, kad migracija kiekvienoje valstybėje narėje pasireiškia skirtingai ir šie skirtumai yra gana ryškūs. Kai kuriose šalyse migracija yra milžiniška socialinė, finansinė ir politinė problema. Kitose

šis reiškinys nėra toks ryškus ir nekelia didelio susidomėjimo. Todėl taip sudėtinga sukurti ir įvesti bendrą migracijos politiką. Taip pat turėtume nepamiršti, kad kai kuriems asmenims pasilikimas Europoje yra gyvybės ar mirties klausimas tiesiogine prasme. Jų grąžinimas į tėvynę gali reikšti jų pasmerkimą mirčiai. Todėl imigracijos politikos priemonės turėtų būti įmanoma pritaikyti prie konkrečių žmonių atvejų. Ačiū už dėmesį.

Carl Lang ir Fernand Le Rachinel (NI), raštu. – (FR) Mes negalime pritarti bendrai imigracijos strategijai, kuri skirta palengvinti legalių imigracijos kanalų atvėrimą. Politika turėtų būti visiškai priešinga.

Šis pranešimas paremtas pavojingomis Komisijos rekomendacijomis, kurios pasirodė 2005 m. sausio 11 d. leidinyje „Green Paper“, skirtame ekonominei migracijai. Tai pranešimas, kuriame nurodomas ES iki 2050 m. tariamai reikalingas darbuotojų iš kitų šalių skaičius, t.y. 60 milijonų, ir pabrėžiamas poreikis atverti kelius legaliai migracijai.

Kaip kažkas gali nesuprasti, kad ekonominės, finansinės ir socialinės krizės įkarštyje tiesiog nepadoru rekomenduoti dar plačiau atverti rinkas užsienio darbuotojams, kai mūsų pačių piliečiai netenka darbų, o nedarbas smarkiai auga.

Esant krizei reikia taikyti ekonominiu ir socialiniu požiūriu protekcionistines priemones ir išlaikyti darbo vietas bei užtikrinti socialinę paramą tautiečiams.

Pabaigoje norėčiau pasakyti, kad šis pranešimas paremtas klaidinga prielaida, kad atvėrus duris legaliai imigracijai nelegalios imigracijos srautai sumažės arba visai išnyks. Mes žinome, kad taip nenutiks. Priešingai, teisėta imigracija yra visuotinės imigracijos pirmtakė.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Teisė į prieglobstį taps masinės imigracijos varikliu beprecedenčiu mastu. Europos durys būtų atviros besivystančiam pasauliui. Jei daugiakultūriams svajotojams duosime kelią, šeimos sąvoka bus išplėsta ir reikš, kad ištisa giminė galės imigruoti be jokių kliūčių.

Be to, galimybė sulaikyti prieš išsiunčiant į tėvynę bus apribota, prašantieji prieglobsčio galės patekti į darbo rinką, o jų aprūpinimas dar labiau išaugs. Tokiu būdu bus sukurtas dar didesnis spaudimas vidaus darbo rinkai, ypač ekonominės krizės metu, o mokesčių mokėtojai turės dar labiau pakratyti kišenes. Todėl neturime kitos išeities, kaip tik atmesti šį pranešimą.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pranešime apie bendrą imigracijos strategiją teigiamai vertinama monopolijoms palanki ES imigracijos politika ir Europos Parlamento indėlis. Tuo pat metu imigrantų sąskaita siūloma imtis priemonių kitam etapui.

Pranešime esminis ES imigracijos politikos principas laikomas priemone, kuri tarnauja darbo rinkos poreikiams, o tai reiškia Europos monopolijų pelno didinimą. Šiam tikslui imigrantams iš anksto numatoma naudoti „bausmės ir paskatinimo“ politiką. Todėl, viena vertus, pritariama nepriimtina Imigracijos ir prieglobsčio paktui bei reikalaujama sustiprinti FRONTEX, rinkti informaciją ir taikyti represines priemones imigrantams, kurie Europos kapitalui visiškai nėra naudingi. Kita vertus, pritariama kvalifikuotų imigrantų pritraukimui ir legalizavimui, taip pat kapitalui reikalingai cikliškai bei laikinai imigracijai, bei siūlomos priemonės, kaip integruoti legalius imigrantus šalyje, kad jie būtų tiesiogiai pasiekiami darbdaviams.

Vienintelis atsakas šiai reakcinei politikai yra integruoti imigrantus į darbininkų klasės sąjungą bei imigrantams ir vietos darbininkams kovoti kartu prieš antiliaudišką ir antiimigracinę ES politiką ir kapitalą ir reikalauti savo teisių ir uždirbtų pinigų.

- Pranešimas: Eva Lichtenberger (A6-0224/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. (LT) Dabar tinkamas metas dar kartą apsvarstyti Europinio transporto tinklo (TEN-T) politikos tikslus ir priemones. Turime dar kartą apsvarstyti projektus ir priemones, daugiau dėmesio skirti ES koordinavimui bei realizuojant sutartus prioritetinius projektus siekti labiau saistančių išsipareigojimų iš valstybių narių.

TEN-T prioritetiniai projektai ir žemėlapiai daugiausia sudaryti iš didelių ir brangių valstybinių transporto infrastruktūros projektų, kai kurių iš ankstesnių 30 TEN-T projektų buvo neįmanoma įvykdyti fiziškai, o dar kiti projektai dėl ES plėtros tapo itin svarbiais, tačiau į sąrašą nepateko.

Dabartinė ekonominė krizė gali dar kartą paskatinti mus vadovautis tokia logika investuojant į transporto infrastruktūrą. Tačiau norėdami per kitus 10–20 metų dar labiau išplėsti ES transporto infrastruktūrą, turime

apsvarstyti projektus ir investicijas šiame sektoriuje. Sprendimai dėl transporto infrastruktūros turi būti paremti tinkamu išlaidų ir naudos vertinimu, stabilumu ir tarptautine pridėtine verte.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pranešime išdėstomos rekomendacijos „Europinio transporto tinklo plėtrai (TEN-T)“. Šiuo metu tai apima 30 prioritetinių projektų, „kuriuos daugeliu atvejų paskatino valstybiniai interesai“ (I kieno interesus dar reikėtų atsižvelgti, asmenų, turinčių kelias pilietybes?) Ir kuriems bus skirta beveik 5,3 milijardo eurų Bendrijos finansavimo.

Šis pranešimas atitinka europinio transporto tinklo viziją, paremtą vidaus rinkos plėtra ir kapitalistinės konkurencijos bei susitelkimo didėjimu. Todėl pabrėžiamas poreikis įtraukti ... Lisabonos strategijos tikslus ir pritariama „TEN-T“ pritaikymui besikeičiančioms rinkos sąlygoms bei šiems kriterijams: ekonominis įgyvendinamumas, padidėjęs konkurentiškumas, bendros rinkos skatinimas, įgyvendinimas bendradarbiaujant viešajam ir privačiam sektoriui (pavyzdžiui, dalį pajamų, gautų iš mokesčių kelių infrastruktūroje, skiriant „TEN-T“ projektų finansavimui).

Likus tik vienam mėnesiui iki įstatyminio termino pabaigos, Parlamento dauguma negali susilaikyti nepaprastę Europos Komisijos, kurios įgaliojimų galiojimas jau besibaigia, pateikti įstatyminę iniciatyvą dėl geležinkelio vidaus keleivių rinkos atvėrimo 2012 m. sausio 1 d.

Siekiant patenkinti didelių ekonominių ir finansinių grupių interesus (t.y. išplėsti jų įtaką Rytų Europoje) pabrėžiama, kad ryšiai tarp Rytų ir Vakarų Europos yra vienas iš svarbiausių prioritetų.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Europinio transporto tinklo plėtra ir vystymas yra būtinas norint suvienyti vidaus rinką ir paskatinti Europos Sąjungos sanglaudą. Todėl balsavau už pranešėjos Evos Lichtenberger pasiūlytą galimybę „C“. Ji numato, kad visokio tipo finansiniai ištekliai ateityje galės būti naudojami transportui ir infrastruktūrai, nors ir nepateikiama priemonių, užtikrinančių efektyvų įgyvendinimą atsižvelgiant į daugybę skirtingų valstybinių interesų.

Bet kokia kita alternatyva, įskaitant ir PPE-DE frakcijos alternatyvų pasiūlymą, galėjo neleisti valstybėms narėms pasinaudoti Sanglaudos fondais, kaip Sanglaudos politikos dalimi, neprioritetiniams transporto infrastruktūros projektams ir netiesiogiai tai galėjo atimti galimybę iš Rumunijos pasinaudoti taip reikalingais Sanglaudos fondais.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – Nepaisant sunkumų, svarbu visą dėmesį skirti pokyčiams, kurie reikalingi norint užmegzti ryšius tarp įvairių transporto rūšių, ypač gabenant keleivius ir krovinius. Būtina atsižvelgti į įvairias šiandienos aktualijas pradedant saugumu ir baigiant regioninėmis problemomis, socialiniais, ekonominiais ir finansiniais įpročiais ir aplinkos apsauga. Todėl būtina akcentuoti transporto tinklo integralumą ir nuoseklumą.

Europos transporto tinkle svarbu skatinti ryšius tarp sienų, todėl pritariame ir geresniems tarpusavio ryšiams tarp įvairių transporto rūšių, ypač tarp tų, kurias buvos sudėtinga pertvarkyti ar atnaujinti, pvz.: geležinkelį ar jūrų transportą. Reikia užmegzti tvirtesnius ryšius su jūrų uostais ir oro uostais, o tinkamas europinio tinklo projektų įgyvendinimas prisidėtų prie šio tikslo.

Šiame pranešime atsižvelgiame į keletą šių klausimų, tačiau tekste neišlaikoma, mano nuomone, tinkama prioritetų išdėstymo tvarka. Todėl balsavau prieš.

8. Balsavimų pataisymai ir ketinimai balsuoti: žr. protokolą

(Posėdis buvo nutrauktas 13.05 val., o pratęstas 15.00 val.)

PIRMININKAUJA: L. COCILOVO

Pirmininko pavaduotojas

9. Ankstesnio posėdžio protokolo patvirtinimas: žr. Protokolą

10. Žemės drebėjimas Italijos Abruco regione (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Komisijos pasisakymas dėl žemės drebėjimo Italijos Abruco regione.

Siim Kallas, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – Gerb. pirmininke, Komisija nori išreikšti savo užuojautą visoms šeimoms, netekusioms artimųjų per praeitą žemės drebėjimą.

Nuo pirmųjų valandų po žemės drebėjimo Komisija palaikė artimą ryšį su Italijos piliečių teisių apsaugos institucijomis. Dar ankstyvoje tragedijos stadijoje valstybės siūlė savo pagalbą per bendrijos civilinės saugos mechanizmą.

Nors žemės drebėjimas buvo galingas ir savo kelyje daug ką sunaikino, dėl valstybinių rezervų buvo įmanoma neutralizuoti nelaimės pasekmes.

Tačiau balandžio 10 d. Italija paprašė techninių ekspertų, kurie galėtų ištirti šalies žemės drebėjimo pažeistų pastatų stabilumą. Buvo suformuota aštuonių valstybinių ir Komisijos ekspertų komanda. Komanda buvo nusiųsta į žemės drebėjimo vietą balandžio 18 dieną. Be pastatų stabilumo vertinimo, komanda pateikė pasiūlymus dėl pažeistų pastatų.

Šiuo metu Komisija bendradarbiauja su Italijos institucijomis siekdama išsiaiškinti tolesnės ES paramos galimybes. Tokios galimybės galėtų būti Solidarumo fondas ir Struktūrinių ir kaimo plėtros fondų restruktūrizavimas.

Šis žemės drebėjimas primena, kad stichinės nelaimės nuolat gresia visoms valstybėms narėms. Per pastarąjį dešimtmetį žemės drebėjimai, karščio bangos, miškų gaisrai, potvyniai ir audros atėmė daug Europos gyventojų gyvybių ir sunaikino infrastruktūras bei neįkainojamus kraštovaizdžio plotus.

Valstybės narės ir Bendrija turi sujungti savo jėgas, kad išvengtų nelaimių ir jų pasekmių bei užtikrintų greitą ir efektyvią Europos reakciją įvykus nelaimei. Patirtis rodo, kad reikia vadovautis integruotu ir įvairius pavojus apimančiu požiūriu kuriant efektyvias prevencijos ir reakcines priemones, kaip tai išdėstyta Komisijos 2008 m. kovo mėn. komunikate dėl Sąjungos pajėgumo reaguoti į nelaimės didinimo.

Be to, 2009 m. vasario mėn. Komisija priėmė Bendrijos požiūrį dėl stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos, kuris reiškia pažangą šioje srityje ir yra Komisijos iniciatyvų ateityje pagrindas. Siūloma gerinti turimų prevencijos priemonių nuoseklumą ir jas nuolat papildyti tokiu būdu didinant ES veiklos pridėtinę vertę.

Komisija laukia Europos Parlamento nuomonės dėl šiame svarbiame komunikate pateikto požiūrio. Taip pat 2008 ir 2009 metų biudžetuose numatytais parengiamųjų ES greito reagavimo į nelaimės pajėgumo didinimo veiksmais Komisija valstybėse narėse šiuo metu tikrina, kaip galima būtų pagerinti bendrą ES pajėgumą reaguoti į nelaimes. Kartu šios iniciatyvos prisideda prie tikros Europos nelaimių valdymo politikos formavimo visų tipų nelaimėms.

Pirmininkas. – Ačiū, S. Kallas. Ar galėčiau pasinaudoti galimybe pasveikinti Komisijos pirmininko pavaduotoją A. Tajanį, o kad nebūčiau palaikytas nerūpestingu ar nejautriu, norėčiau priminti, kad nelaimės aukas vakar pagerbėme tylos minute.

Gabriele Albertini, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, tarp 2002 ir 2007 m. žemės drebėjimai buvo dažniausia stichinė nelaimė Europos Sąjungoje. Po pastarosios tragiškos nelaimės Abruco regione turime susivienyti tokių baisių nelaimių akivaizdoje.

Iki šiol turime Europos solidarumo fondą ir Bendrijos civilinės saugos mechanizmą. Tai du instrumentai, kurie šioje srityje yra labai svarbūs, tačiau tokiai zonai kaip Europa, kur visuomet yra žemės drebėjimų rizika, yra nepakankami. Abruco žemės drebėjimų atveju, svarstomas prašymas pasinaudoti Solidarumo fondu ir atstatyti sugriautus rajonus. Kaip spaudai pranešė Komisijos pirmininko pavaduotojas, paramos suma gali siekti 500 milijonų eurų. Kol kas dar neįmanoma tiksliai nusakyti šio žemės drebėjimo ar jo pasekmių masto. Abruco regionui reikalinga skubi ir nemenka pagalba, kurią Italijos vyriausybė pradėjo organizuoti jau pirmosiomis minutėmis po žemės drebėjimo.

Tačiau gerbiant šalies kompetenciją, šiai veiklai nereikalingas koordinavimas iš Europos. 2007 m. lapkričio 14 d. Parlamentas anonimiškai priėmė rezoliuciją dėl žemės drebėjimų įtakos vietos regionams, kurioje numatomos stichinių nelaimių padarytos žalos prevencijos ir valdymo priemonės. Šis dokumentas turėtų būti koordinuotos Europos politikos šiuo klausimu pradžia, kaip teigiama raštiškame N. Vakalio klausime, kurį pasirašė apie 50 Parlamento narių. Todėl tikiuosi, kad Europos Komisija perims šioje Rezoliucijoje išreikštas idėjas ir pritaikys kurdama Europos žemės drebėjimų prevencijos planą.

Gianni Pittella, *PSE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Italijos parlamento ir visų Europos Parlamento socialistų frakcijos narių vardu norėčiau dar kartą pareikšti savo užuojautą aukų šeimoms, Abruco regiono ir visos Italijos gyventojams. Taip pat norėčiau pasakyti, kad mūsų frakcija, kuri nuo pat pradžių stengėsi būti tarp tragiškai nukentėjusių žmonių, į Abruco regioną siųs delegaciją, vadovaujamą mūsų pirmininko M. Schulzo. Skaičiai gąsdinantys. Kaip sakė G. Albertini, dar neaiškus galutinis skaičius, tačiau jau galime pasakyti, kad žuvo apytiksliai 300 žmonių. Tai tikra tragedija. 50 000 žmonių evakuota, sunaikinta tūkstančiai namų, nusiaubta šimtai viešų pastatų, įskaitant mokyklas, sugriauti prestižiniai kultūriniai, architektūriniai ir meno paminklai.

Kaip pasakė Italijos respublikos prezidentas, reakcija į įvykius buvo greita ir efektyvi. Prie šios reakcijos prisidėjo tiek šalies, tiek ir viso pasaulio atstovai, savanoriai iš Italijos ir kitų bendruomenių, provincijų, regionų, Raudonojo Kryžiaus ir kitur. Tai neeilinio solidarumo pavyzdys. Galbūt – tiesą sakant, to „galbūt“ čia net nereikia, – Italijos vyriausybė būtų tinkamai pasielgusi, jei būtų priėmusi sprendimą sujungti referendumą ir Europos rinkimus bei administracinius rinkimus sutaupytus šimtus milijonų būtų galėjusi panaudoti žemės drebėjimo paveiktiems žmonėms paremti.

Europa privalo atlikti tam tikrus veiksmus: pirma, reikia aktyvuoti Solidarumo fondą; apie tai praėjus kelioms valandoms po tragedijos kalbėjome su pirmininko pavaduotoju A. Tajani. Antra, reikia perprogramuoti Struktūrinius fondus, o trečia, reikia panaudoti praėjusiais ir naujais programos laikotarpiais nepanaudotus fondus. Ketvirta, reikia papildyti Sanglaudos politikos ir Struktūrinių fondų taisykles dėl pastatų atstatymo skurdžiuose neišsivysčiusiuose regionuose, regionuose, kurių BVP arba turtas dėl stichinių nelaimių nukrito žemiau 75% Bendrijoje paplitusio vidurkio. Mes nenorime specialiai Abruco regionui paruošto įstatymo, o norime įstatymo, kuris galėtų būti taikomas bet kokiam tokioje situacijoje atsidūrusiam regionui. Penkta, turime su Komisija aptarti galimybę sumažinti mokesčius tokiai ekonominei veiklai ir statybos darbams, kurie, kaip mes visi tikimės, turėtų padėti atstatyti Abruco regioną. Reikalauju įvesti direktyvą dėl statybos medžiagų, kurią Parlamentas neseniai atnaujino ir papildė.

Tokios tragedijos kaip ši akivaizdoje nereikia tuščių žodžių, o reikia efektyvios ir apčiuopiamos reakcijos bei atidumo siekiant užtikrinti, kad žemės drebėjimo griuvėsiai netaptų vieta neteisėtai veiklai, per kurią pilnėja didelių kriminalinių grupuočių kišenės. Turime būti akylai ir dėti visas pastangas. Visi turime stengtis, kad su mūsų pagalba, mūsų draugai Abruco regione ir vėl šypsotųsi.

Patrizia Toia, *ALDE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, siaubinga tragedija mano šalyje sukrėtė svarbų Abruco regioną ir Akvilos miestą. Tai tragedija, pareikalavusi žmonių ir net vaikų gyvybių, sugriovusi namus, bažnyčias, šventyklas, kultūrinius paminklus, biurus ir darbo vietas, universitetus, mokymosi centrus ir nusiaubusi visą regioną.

Visi susibūrėme aplink šiuos žmones ir galime pasakyti, kad: pirma, jie sureagavo labai oriai, nors ir buvo smarkiai paveikti, pradėję tokias vertybes kaip namus, o kaip visi žinome, namai yra svarbiausia vertybė Italijos kultūroje. Jie išliko orūs ir pasirengę gyventi toliau, atstatyti tai, ką turėjo, atkurti savo bendruomenes ir toliau puoselėti tradicijas. Man priminė apie universiteto ir smulkių bei vidutinių įmonių svarbą šiam regionui, kurie šiuo metu kenčia nuo ekonominio nuosmukio ir atstatymo galimybių trūkumo.

Taip pat norėčiau pastebėti neeilinį institucijų susivienijimą. Vyriausybė, Parlamentas, opozicija bei pozicija itin išmintingai ir atsakingai vertina darbą, kurį privalo atlikti visi kartu vieningai. Vietinės institucijos, savanoriai, civilinės apsaugos atstovai, tūkstančiai žmonių, keliavusių į Abruco, ir atstovaujančių socialinėms grupėms, asociacijoms ir Katalikų bendruomenei, – visi prisidėjo. Net ir tie, kurie ten nekeliauvo, taip pat kažkuo prisidėjo ekonominiu ar kultūriniu požiūriu. Mūsų šalies kultūrinės, socialinės ir ekonominės sferos mobilizuojamos, o tai labai svarbu.

Vis dėlto, kaip sakė G. Pittella, pradedant rekonstrukciją svarbu bus tai prisiminti, nes be šių teigiamų tragedijos aspektų išaiškėjo struktūriniu požiūriu nepakankamai tvirti mūsų statymo metodai, todėl, mano nuomone, be reikalavimų vykdyti teisingumą, būtina atsakomybė ir rekonstrukcijai.

Keletas žodžių apie Europą. Įvykus nelaimei Europa buvo šalia, o per savo fondus ir kitą veiklą stengsis padėti ir ateityje. Taip pat norėčiau ir matomo dalyvavimo, kad Europą atpažintų ne tik iš pinigų, kurie atkeliauja, bet ir iš veidų bei institucijų. Siūlau, kad bendra šio Parlamento delegacija aplankytų nusiaubtą regioną be jokios reklamos, viešumo, bet tam kad galėtume pasakyti, kad Europą sudaro institucijos ir žmonės, ir kad šios institucijos ir žmonės remia ir remia Akvilą, Abrucą ir visą šalį, kuri taip skaudžiai nukentėjo.

Roberta Angelilli, *UEN frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš taip pat norėčiau padėkoti Bendrijos institucijoms už paramą Italijai ir žemės drebėjimo paveiktiems žmonėms. Tai buvo sunkus metas, kurį dar labiau pablogino 48 valandas besitęsusi prastos oro sąlygos.

Tačiau po sielvarto ir sunaikinimo ateina metas praktiniams siūlymams ir rekonstrukcijai, laikas atkurti Abruco regiono ateitį. Mes prašome Europos institucijų atlikti savo darbo dalį; tiesą sakant, Komisija per pirmininko pavaduotoją A.Tajani, kuris neilgai trukus po nelaimės įrodė savo atsidavimą, jau išreiškė savo užtikrinimą.

Kaip pati Komisija šiandien patvirtino, pirmiausia turime patikrinti visus įmanomas finansinius išteklius, garantuoti tinkamą Europos solidarumo fondo aktyvavimą stichinėms nelaimėms, o tuomet išanalizuoti galimybę išnaudoti ir perprogramuoti Europos socialinį fondą ir kitas Bendrijos programas ir padėti verslo įmonėms kurti darbo vietas. Vis dėlto reikalaujame galimybės įvesti neeilines teises priemones, mokesčių lengvatas, iniciatyvas ir pagalbą, galbūt kaip turimų nuostatų išimtis. Šias priemones įteisintų Europos Sąjunga, o jos galiotų dvejus ar trejus metus, t.y. laikotarpį, kol baigsis kritiška situacija ir rekonstrukcija.

Kaip parodė šiandieninė diskusija, dėl šių klausimų ir tikslų sutariame visi. Aš taip pat norėčiau pabaigti savo kalbą nuoširdžia užuojauta aukų šeimoms ir nuo žemės drebėjimo nukentėjusiems asmenims, bet itin didžiuojuosi, kaip italė moteris iš tos vietovės, galėdama dar kartą padėkoti už institucijų, visų politinių partijų ir gelbėjimo komandų, civilinės saugos ir Raudonojo Kryžiaus atstovų pastangas. Taip pat dėkoju savanoriškoms organizacijoms ir privatiems asmenims, kurie padarė viską, ką galėjo ir asmeniškai prisidėjo ar aukojo reikšdami solidarumą ir teikdami realią pagalbą. Jie galėtų būti išskirtinis efektyvumo ir humaniškumo pavyzdys.

Monica Frassoni, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Žaliųjų frakcija/ Europos laisvasis aljansas prisideda prie visų narių, kurie kalbėjo prieš mane ir išreiškė mūsų užuojautą, solidarumą ir paramą visiems, kurie nukentėjo nuo šios baisios tragedijos, šios stichinės nelaimės, kurią sukėlė daugybė veiksnių, ir tikiusi, kad Europos Sąjunga galės prisidėti prie šios nelaimės pasekmių neutralizavimo.

Yra vienas dalykas, kurio negalima paneigti: šio žemės drebėjimo pasekmės galėjo būti ne tokios liūdnos, ir tragedija neturėjo būti tokia baisi, nes daug sugriuvusių pastatų ir namų neturėjo sugriūti. Kažkas buvo nerūpestingas, padarė klaidų ar sukčiavo, todėl turime nustatyti, kas už tai atsakingas, nes tai esminė atkūrimo dalis. Iš dalies tai ir Abruco, jo gyventojų ir visos šalies moralinio atkūrimo dalis. Atkūrimas tiems žmonėms, kurie parodė mums visiems, kad jie ne tik orūs, bet ir drąsūs ir nepaprastai trokšta viską pradėti iš naujo, turėtų būti galimybė panaudoti daugybę naujovių tvarios plėtos srityje.

Šiuo metu praktiškiausia ir mažiausiai demagogiška būtų peržvelgti regiono 2007–2013 m. Struktūrinius fondus. Abruco veiklos programa šiuo metu numato 140 milijonų eurų bendro Europos finansavimo, o visa programos kaina 345 milijonų eurų, likusią sumą dengia valstybės lėšos.

Visi žinome, kad viena iš problemų, kurią turime pripažinti, tai Italijos organizuotumas bendrajame fondų, kuriuos Europos Sąjunga neabejotinai skirs, finansavime, todėl mes, Parlamento nariai, šiuo klausimu turime būti itin budrūs.

Kaip jau sakiau, visų pirma, turime paprašyti peržvelgti kitus, Abruco regionui jau suplanuotus fondus, pvz., Socialinį fondą, ir pakoreguoti juos taip, kad atitiktų rekonstrukcijai reikalingas priemones ir prioritetus. Esant tokiai situacijai Abruco operatyviojoje programoje galima būti perskirstyti struktūrinių fondų išteklius, skirtus kitiems Italijos regionams, kuriems šiuo metu situacija yra palankesnė. Mes žinome, kad Europos Komisija nori įvertinti išmokas, o šis mechanizmas gali būti panaudotas kitoms valstybėms narėms.

Todėl Italijos institucijos, t.y. visų pirma, vyriausybė kartu su susijusiomis vietos institucijomis, turi nedelsdamos suskaičiuoti padarytos žalos kainą iki 2009 m. birželio 15 d. ir pateikti prašymą paramai pagal Europos solidarumo fondo reikalavimus. Suteiktos paramos suma priklausys nuo patirtų nuostolių, tačiau nebus didesnė nei keli milijonai eurų. Šis fondas skirtas suteikti greitą, efektyvią ir lanksčią ekonominę pagalbą, todėl labai svarbu, kad Italijos institucijos nurodytų patirtą žalą, nes kitu atveju bus sudėtinga gauti šią paramą.

Italijos valdžios institucijos taip pat privalo parengti paskolos prašymą Europos investicijų bankui, jeigu siekia gauti greitai ir darniai regiono rekonstrukcijai reikalingas pinigų sumas.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šalis labiau sielvartauja dėl tiek daug nekaltų aukų, o ne dėl to, kiek pastangų pareikalavo ir pareikalaus gelbėjimo darbai, nepaprastoji padėtis ir rekonstrukcija, nors Italija daro viską, kas įmanoma, kad neutralizuotų nelaimės pasekmes.

Europos pagalba šiuo atveju svarbi, tačiau taip pat mums reikia pagalbos siekiant išvengti tokių nelaimių, kurių priežastys dažnai susijusios ne tik su gamtos stichija, todėl mums reikia prevencinės sistemos, kuri išspėtų apie artėjančią nelaimę ir būtų pamatas civilinės saugos ir prevencijos tinklui. Be to, mums reikia žemės politikos, kuri numatytų saugaus žemės panaudojimo ir saugios statybos standartus, išlaikančius žemės pusiausvyrą.

Abruco žemės drebėjimas taip pat su tuo susijęs ir, nenorėdami sau prieštarauti, turime ištirti, kas už tai atsakingas, kad ateityje išvengtume panašių nelaimių ir svarbiausia, turime sutelkti dėmesį į žemės panaudojimą, o ne naujus griovimo darbus. Dėl šios priežasties labai svarbu priimti Bendrąją dirvožemio direktyvą, kuri numatytų struktūrinę paramą tinkamam Europos žemės valdymui, o Europos fondai turėtų būti pritaikyti prie tinkamai suformuluotos žemės politikos, tokiu būdu sukuriant sveiką aplinką ir darbo vietas.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojau, mūsų kolegos Parlamento nariai iš Italijos teisingai pastebėjo, kad ši diskusija labai svarbi jų šaliai, tačiau ji taip pat svarbi ir visiems europiečiams. Juk esame Europos bendruomenė. Džiaugiamės Solidarumo fondo suteiktomis galimybėmis ir norėtume, kad jos būtų panaudotos kaip įmanoma pagal paskirtį tiek Italijos vyriausybės, tiek ir regioninių institucijų. Dar kartą norėtume išreikšti savo užuojautą aukų šeimoms ir tikimės, kad Europa padės atsigauti po šios nelaimės kaip įmanoma greičiau.

Armando Veneto (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau paprasčiausiai atkreipti dėmesį į kupiną užuojautos Italijos ir visos Europos reakciją į šį įvykį. Nutikus tokiems įvykiams pamatome šalies ir Bendrijos vienybę, kuri gali tik puoselėti viltį sukurti visuotinę solidarumą ir taiką, įskaitant ir taiką Europoje.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad turime nedvejodami atvirai ir nedelsdami nustatyti atsakingus už prastus statybos darbus, dėl kurių šalia esantys pastatai buvo paveikti žemės drebėjimo ne taip, kaip tikėtasi. Galiausiai norėčiau priminti, būta diskusijų dėl žemės drebėjimų prognozavimo, į kurias aš dabar nesigilinsiu, tačiau paprasčiausiai pasakysiu, kad radono tyrinėjimai parodė, kad žemės drebėjimai vyksta padidėjus šių dujų kiekiui. Todėl manau, kad Europa turėtų panaudoti visas savo struktūras, kad paskatintų tolesnius tyrimus šioje srityje, nes tai gali prisidėti prie visiškai hipotetinės galimybės prognozuoti tokius visa naikinančius įvykius.

Siim Kallas, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Gerb. pirmininke, nėra jokių abejonių, kad visose valstybėse narėse ir pačioje Komisijoje jaučiamas stiprus solidarumo jausmas dėl šio siaubingo žemės drebėjimo. Turime pagalbos teikimo mechanizmą, o Komisijos tarnybos sureagavo nedelsdamos. Viskas turi būti atliekama artimai bendradarbiaujant su Italijos institucijomis. Pernai didžiulė nelaimė sukrėtė Graikiją, kai milžiniški gaisrai niokojo jos teritoriją, dar anksčiau gaisrai naikino Portugalijos miškus, o Vokietiją ir Čekiją siaubė potvyniai. Visais šiais atvejais Europos Sąjunga pademonstravo solidarumą ir padėjo kaip tik galėjo. Ir šis kartas nebus išimtis.

Pirmiausia laukiame padarytos žalos masto skaičiavimų, o tuomet nuspręsimė, kaip geriausiai panaudoti Solidarumo fondą. Pati Komisija negali skirti Solidarumo fondo pinigų, tai padaryti gali tik gavusi valstybės narės prašymą ir suskaičiavus patirtus nuostolius.

Daug Parlamento narių iškėlė Struktūrinių fondų perprogramavimo klausimą, o DG REGIO tai aptarinėja. Mano kolegė Danuta Hübner netrukus apsilankys nelaimės rajone ir aptars konkrečias galimybes. Mes palaikome nuolatinį kontaktą su Romos civilinės saugos departamentu, jei prireiktų kokios nors pagalbos, taip pat pagalbos ruošiant prašymą Solidarumo fondui, todėl niekam neturėtų kilti abejonių, kad Komisija padarys viską, kas įmanoma, kad padėtų šios nelaimės aukoms.

Kalbėdamas apie saugios statybos standartus turiu pasakyti, kad tokie standartai egzistuoja, tačiau kyla klausimas, kiek jų laikomasi valstybėse narėse. Šie standartai tikrai yra nustatyti, jie nustatyti direktyvose, taip pat valstybiniuose įstatymuose.

Mūsų civilinių teisių apsaugos mechanizmas, kurio esmė – 24 valandas per parą dirbantis kontrolės ir informacijos teikimo centras, pasiryžęs bendradarbiauti su valstybėmis narėmis stichinių nelaimių prevencijos ir pasekmių neutralizavimo klausimais.

Dar kartą Komisijos vardu norėčiau išreikšti mūsų užuojautą. Mes padarysime viską, kas įmanoma, kad padėtume žmonėms nelaimės paveiktose teritorijose.

Pirmininkas. – Šios diskusijos pabaigoje asmeniškai ir Europos Parlamento biuro vardu norėčiau pasinaudoti proga ir dar kartą pareikšti užuojautą aukų šeimoms ir nuo žemės drebėjimo nukentėjusiems asmenims ir, žinoma, pažadėti visą įmanomą pagalbą šio taip nukentėjusio regiono žmonėms.

Diskusija baigta.

11. 2007 m. išmoka: ES bendrasis biudžetas — Taryba (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas klausimas, kurį aptarsime, yra Biudžeto kontrolės komiteto atstovo S. Søndergaardo pranešimas (A6-0150/2009) dėl išmokų vykdant bendrąjį Europos Sąjungos biudžetą 2007 finansiniais metais, II dalis – Taryba (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)).

Søren Bo Søndergaard, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, norėčiau trumpai pasisakyti dėl bendros tvarkos, nes noriu būti visiškai tikras, kad į šio klausimo nagrinėjimą buvo pakviesta ir Taryba. Kadangi ruošiamės nagrinėti Tarybos problemą, būtų labai blogai, jei į šio klausimo svarstymą Taryba nebūtų pakviesta. Tik noriu, kad pirmininkas patvirtintų, jog Taryba buvo pakviesta.

Pirmininkas. – Gerb. Søndergaardai, Tarybos pirmininko vardu galiu patvirtinti, kad Taryba buvo pakviesta dalyvauti šio klausimo svarstyme. Nepaisant to, pirmininko ir viso Parlamento vardu noriu išreikšti nuoširdų apgailestavimą, kad Taryba nedalyvauja. Manau, kad panašiai nutiko ir šį rytą, kai Parlamento pirmininkas pasveikino Tarybą, tačiau nesulaukė visiškai jokio atsakymo. Nors ir apgailestauju, bet negaliu nieko padaryti, kad ištaisytų situaciją, todėl privalome pradėti diskusiją taip, kaip ir planuota. Todėl kviečiu ir vėl užimti pranešėjo vietą, pristatyti diskusiją dėl šio pranešimo ir jame svarstomo klausimo.

Søren Bo Søndergaard, pranešėjas. – (DA) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti nusivylimą, kad ši diskusija vyks nedalyvaujant Tarybai, nes jos biudžetą ir ruošiamės aptarti. Žinoma, absurdiška, kad Taryba pasirinko paprasčiausiai ignoruoti šią diskusiją, atsižvelgiant į tai, kad Biudžeto kontrolės komitetas didžia dauguma nubalsavo rekomenduoti Parlamentui atidėti savo sprendimą dėl 2007 m. Tarybos biudžeto.

Kodėl mes tai padarėme? Ar dėl to, kad įtariame esant apgavystę ar neatitikimų? Atsakymas yra „ne“, nes nepastebėjome jokių to požymių ir neturime jokios tai patvirtinančios informacijos. Taigi kodėl tuomet mes taip padarėme? Mes pasiūlėme atidėti išmoką Tarybai, nes mūsų komitetas dar nesulaukė jokio oficialaus atsakymo iš Tarybos dėl biudžete pastebėtų neaiškumų. Šie neaiškumai gali būti atsiradę tik dėl nesusipratimų, tačiau Taryba atsisakė išsklaidyti šiuos nesusipratimus. Juk ji galėjo tai padaryti atsakydama į mūsų pateiktus klausimus.

Pagal Tarpinstitucinio susitarimo 42 dalį, Tarybos biudžete negali būti jokių asignavimų Bendrosios užsienio ir saugumo politikos išlaidoms. Kaip Europos mokesčių mokėtojų atstovai, turime užtikrinti, kad šios sutarties laikomasi. Tačiau norėdami tai padaryti, mes turime gauti progą ne tik pateikti klausimus apie Tarybos biudžetą, bet ir gauti atsakymus į šiuos klausimus.

Šio pranešimo priede išvardijome klausimus, kai kurie iš jų yra gana tiesūs, ir į juos neturėtų būti sunku atsakyti. Pavyzdžiui: Kiek į biudžetą neįtrauktų atsiskaitymų turėjo Taryba 2007 m.? Kokius fondus jie apmokėjo ir kam jie buvo panaudoti? Kitas klausimas – ar gali Taryba paaiškinti, kaip jos pačios vidaus auditorius padarė išvadą, jog pastebėta sąskaitų kontrolės ir tikrinimo trūkumų. Dar vienas klausimas – ar galima kaip nors paaiškinti, kodėl kasmet būtina dideles sumas iš vertimo biudžeto eilutės perkelti į kelionių biudžeto eilutę? Nepaisant mano, kaip pranešėjo, ir viso komiteto, skambučių, iki šiol Taryba nepateikė jokių oficialių atsakymų į šiuos klausimus.

Tai kelia didelių rūpesčių ne tik komitetui, bet ir visam Parlamentui, nes kaip galime patvirtinti biudžeto išlaidas, kitaip tariant, savo rinkėjams atsakingai teigti, kad biudžetas yra teisingas, nežinodami, kas slėpi už skaičių. Tai būtų absurdiška.

Mes, Biudžeto kontrolės komiteto nariai, esame geri žmonės, todėl suteikiame Tarybai dar vieną progą atsakyti į šiuos klausimus. Rekomenduojame Parlamentui atidėti Tarybos biudžeto išlaidų patvirtinimą. Tai leis dar kartą svarstyti šį klausimą lapkritį, o Taryba gaus dar keletą mėnesių apsvarstyti, ar skaidrumas yra geriau nei slaptumas.

Tikiuosi, kad po šiandieninės diskusijos ir rytojaus balsavimo visiems paaiškės, kad mes nenorime būti tamsiųjų jėgų pakalikai. Mes norime viešumo, skaidrumo ir paaiškinimo, kaip leidžiami mokesčių mokėtojų pinigai. Štai, ko norime šiandien ir ko norėsime po rinkimų birželį.

José Javier Pomés Ruiz, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (ES) Gerb. pirmininke, galiojančiame finansiniame reglamente skaičiau, kad Bendros užsienio ir saugumo politikos generalinis sekretorius ir vyriausiasis įgaliotinis, kartu su generalinio sekretoriaus pavaduotoju visiškai atsako už biudžeto II dalies asignavimus ir įsipareigoja imtis visų būtinų priemonių užtikrinti tinkamą jų valdymą.

Kur Javier Solana? Kur pavaduotojas, jei jis nedalyvauja šioje diskusijoje? Ir taip yra nepaisant to, kad vienintelė informacija, kurią turime, t.y. vidaus auditoriaus pranešimas, byloja, kad Taryboje yra B sąskaita – nebiudžetinė sąskaita. Pagal finansų reglamentą, ne pirmininkaujanti Čekijos valstybė ir ne pirmininkaujanti Prancūzija, bet Javier Solana kartu su savo pavaduotojais yra atsakingas už Tarybą.

Kas toji nebiudžetinė sąskaita?

Auditorius sako, kad šią dalį reikia panaikinti. Mes norėtume žinoti, kam ji buvo naudojama ir kodėl.

Mes norėtume žinoti, kodėl iš J. Solana administruojamų 650 milijonų eurų, už kuriuos jis yra atsakingas, 2006 m. 13 milijonų eurų buvo perkelta iš išlaidų vertimui į išlaidas kelionėms, o 2007 m. asignavimai kelionių išlaidoms nebuvo padidinti. Tas pats vyksta ir vėl, ir mes negalime suprasti, ką reiškia tiek daug kelionių, ir kur šie fondai atsidurs.

Mes įpykę, nes tai atvejais, kai Parlamentas negali užtikrinti kruopštumo Europos Sąjungos iš mokesčių mokėtojų kišenės finansuojamoje sąskaitoje. Tai Tarybos prižiūrimos sąskaitos. Jos nėra tikrinamos. Mes, šio Parlamento nariai, negalėjome suorganizuoti nė vieno oficialaus susitikimo su Taryba, kur galėtume aptarti sąskaitas.

Jie atsisakė pateikti mums raštus. Atsisakė pateikti dokumentus. Jie supranta, kad mes neturime įgaliojimų tikrinti Tarybą. Jokių problemų nekilo, kai Taryba vykdė tik išimtinai administracines užduotis, tačiau dabar Bendra finansų ir saugumo politika apima eksploatacines išlaidas ir mes nesuprantame, kodėl jos turi išvengti demokratijos pagrindais užtikrinamo skaidrumo.

Todėl norėčiau pastebėti, kad generalinio sekretoriaus J. Solanos požiūris yra nepriimtinas ir Parlamentas ketina siūlyti nepatvirtinti Tarybos išlaidų, kaip nutiko prieš 10 metų, kai J. Elles pasakė, kad atsisako patvirtinti Komisijos išlaidas, taip paskatindamas J. Santero Komisijos atstatydinimą.

Costas Botopoulos, *PSE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, sprendimas, kurį ketiname priimti, yra labai svarbus. Socialistų frakcija pritaria atidėjimui dėl iš esmės keturių priežasčių.

Pirmoji yra mūsų Parlamento patikimumas ir vaidmuo. Labai svarbu nuo pat pradžių pasakyti, ką Parlamentas gali daryti, ir ko negali. Parlamentas gali ir privalo demokratiškai kontroliuoti Tarybos sąskaitas, nepaisant pasirašyto džentelmeniško susitarimo.

Antroji priežastis yra tarpinstitucinė pusiausvyra. Labai svarbu nedaryti nieko, ko negalime daryti kaip Parlamentas, tačiau labai svarbu pastebėti ir tai, kad turime teisę turėti savo nuomonę apie Tarybos sąskaitas, kai šios sąskaitos yra eksploatacinės ir kad už šias sąskaitas reikia atsiskaityti. Tai demokratiškas principas ir tai mes ketiname padaryti. Taigi mes nesakome, kad norime padaryti kažką kita. Mes sakome, kad norime atlikti savo pareigą.

Trečioji priežastis yra pagarba ir pasiruošimas Lisabonos sutarčiai. Gerai žinote, kolegos, kad dėl Lisabonos sutarties bendra išorės politika taps daug gilesnė ir įgys daugiau varančiosios jėgos. Tai daug svarbesnė bendroji politika ir nuo pat pradžių negalime sakyti, kad Parlamentas su ja neturės nieko bendro. Dabar turime progą pasakyti, koks yra Parlamento vaidmuo.

Paskutinioji, ir tikriausiai svarbiausia, priežastis – skaidrumas. Mūsų, kaip Parlamento, pareiga – užtikrinti skaidrumą. Mes negalime pasakyti piliečiams, kad svarbiausios bendros politikos, tokios kaip išorės ir gynybos politika, neįeina į Parlamento demokratinės kontrolės vykdymo sritį.

Taigi dėl šių keturių priežasčių manome, kad privalome balsuoti už atidėjimą.

Kyösti Virrankoski, *ALDE frakcijos vardu*. – (FI) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti S. Bo. Søndergaardui už puikų pranešimą.

Pranešimas apie Tarybos išlaidų patvirtinimą yra labai ilgas ir išsamus. Taip pat jis paremtas nuorodomis į dokumentus ir ES Sutartį.

Problemiškiausias klausimas yra skaidrumas. Tarybos biudžetas tik iš dalies susijęs su administravimu, nes didelė fondų dalis skiriama tokioms operacijoms kaip Bendra užsienio ir saugumo politika. Taryba visiškai nepageidauja aptarti biudžeto vykdymo su Biudžeto kontrolės komitetu, neskuba perduoti prašytų dokumentų.

Europos Parlamentas kartu su Taryba yra už ES biudžetą atsakinga institucija. Jos užduotis – sekti fondų panaudojimą ir bendrą biudžeto vykdymą.

Kiek matau, būtent bendradarbiavimo trūkumas, o ne tariamai netinkamas fondų administravimas, privertė Biudžeto kontrolės komitetą pasiūlyti atidėjimą. Tai keista situacija, nes efektyvus Parlamento ir Tarybos bendradarbiavimas yra svarbiausia gerus rezultatus duodančios ES politikos sąlyga. Todėl mano frakcija galutinį sprendimą dėl savo pozicijos šiuo klausimu priims šį vakarą.

Bart Staes, Verts/ALE frakcijos vardu. – (NL) Ačiū, Gerb. Søndergaardai, jūsų pranešimas yra nuostabus ir apima visus aktualius klausimus. Tačiau norėčiau paprašyti pirmininko ir šio Parlamento vadovybės užfiksuoti faktą, kad Taryba diskusijoje nedalyvavo, ir nepalikti visko taip, kaip yra. Neturėtume leisti jiems dėtis gudresniais. Norėčiau paskatinti vadovybę apsvarstyti galimybę nusiųsti Tarybai griežtą protesto laišką ir aiškiai leisti jiems suprasti, kad jų elgesys nepriimtinas.

Iš tiesų, jei viskas liks taip, kaip yra dabar, mes atsisakysime pratęsti terminą. Tai nediskuotina. Negalime patvirtinti Tarybos išlaidų. Ir tai susiję ne su sukčiavimu, o su principais, t.y. skaidrumu. 650 milijonų eurų Europos biudžeto gynybos, saugumo ir užsienio politikos srityje valdo J. Solana ir daro tai be jokios kontrolės. Tai prieštarauja demokratijos principams. Reikia liautis. Veiklos ataskaitų, skaidrumo ir aiškumo reikalavimai yra visiškai pateisinami.

Tačiau tai ne viskas. Kaip pranešimo apie PVM sukčiavimus pranešėjas, savo pranešime, kuris buvo patvirtintas gruodžio 4 d., aš aiškiai uždaviau Tarybai keletą klausimų. Nuo to laiko praėjo keturi ar penki mėnesiai, o iš Tarybos nesulaukėme jokių atsakymų, tuo tarpu minimas PVM sukčiavimas sudaro nuo 60 iki 100 milijardų eurų per metus. Taryba privalo imtis veiksmų. Kovoje su PVM sukčiavimais būtinas koordinavimas ir kol iš jų pusės nėra noro veikti, aš nepritarsiu Tarybos išlaidoms.

Jens Holm, GUE/NGL frakcijos vardu. – (SV) Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau užduoti tą patį klausimą – kodėl šioje diskusijoje nedalyvauja Taryba? Juk svarstome būtent Tarybos elgesį ir biudžeto valdymą. Esu nustebęs, kad čia nėra nė vieno Tarybos nario, kuris galėtų atsakyti į mūsų klausimus. Biudžeto kontrolės komitete mums, o ypač S. Bo. Søndergaardui, iškilo keletas klausimų dėl Tarybos finansų valdymo. Mes juos pateikėme ne vieną kartą, tačiau nesulaukėme įtikinamų atsakymų.

Leiskite pateikti porą pavyzdžių. 2006 m. Taryba išleido 12,6 milijonų eurų kelionėms. Šie pinigai turėjo būti panaudoti vertimams. Norėčiau užduoti Tarybai klausimą, bet jei Taryba negali atsakyti, galbūt Komisija galės. Kur Taryba keliavo 2006 m.? Kam buvo išleisti šie 12 milijonų eurų?

Taryba turi konfidencialių sąskaitų, vadinamųjų „*comptes hors budget*“. Vidaus auditorius ragino Tarybą panaikinti šias sąskaitas, tačiau nesėkmingai. Norėčiau paklausti, kodėl? Kiek tokių sąskaitų yra šalia biudžeto? Kas tose sąskaitose?

Mūsų, kaip Europos Parlamento narių, pareiga – ištirti, kaip Taryba naudoja biudžeto išteklius. Mes privalome tai padaryti, nes atstovaujame mokesčių mokėtojams. O Tarybos darbas – atsakyti į šiuos klausimus. Mums reikia atsakymų į šiuos klausimus. Kas nutiko tiems 12 milijonų eurų? Kas tose konfidencialiose sąskaitose? Kiek yra tokių konfidencialių sąskaitų?

Jei negausime patenkinamų atsakymų, tuomet rytoj nepritarsime Tarybos išlaidoms.

Nils Lundgren, IND/DEM frakcijos vardu. – (SV) Gerb. pirmininke, susidūrėme su viena labai svarbia problema. Galėtumėte pasakyti, kad, būdamas euroskeptiškos partijos atstovas, manau, kad būtent Taryba turėtų dominuoti Europos bendradarbiavimo srityje, o Parlamentas turėtų sutelkti dėmesį į vidaus rinką ir tarpvalstybinius klausimus. Tačiau dabar išryškėjo trečioji sritis. Taryba ir Parlamentas iš esmės yra vienodai atsakingi už biudžetą ir už tai, kaip bus panaudoti mokesčių mokėtojų pinigai. O šiuo metu susiklostė precedentų neturinti situacija, kai Taryba slepia, kur panaudojo pinigus. Todėl nėra skaidrumo. Piliečiai negali pasakyti: „Sutinku su tuo, nes žinau, kam buvo panaudoti pinigai“. Todėl pasakyčiau taip – kiek suprantu, visi pasisakiusieji šiame Parlamente nors kartą sutaria – nekyla jokių abejonių, kad nepatvirtinsime Tarybos išlaidų, kol neišsiaiškinsime, kur dingę pinigai.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, kaip aistringas proeuropietis, esu įsitikinęs, jog ši situacija – tai pamoka mums, kokia neturėtų būti demokratiška Europa. Tai, kad Taryba mano, jog neprivalo priimti

labai aiškios Parlamento kritikos, deja, rodo, kad visa ES skirta kritika yra teisinga ir visi, kurie nepriima šios institucijos, yra teisūs, nes mes akivaizdžiai nepaisome svarbiausių demokratijos principų.

Sutartis po sutarties mes leidome galios centrui išlikti visiškai nekontroliuojamam, o Taryba – ir tai galima įrodyti – yra tingi, nekompetentinga ir, daugeliu atvejų, veikia slapta. Sakau „tingi“, nes galima įrodyti, jog dauguma ministrų, t.y. asmenų, priimančių Europai tikrai svarbius sprendimus už uždary durų, dažnai net nedalyvauja posėdžiuose, o sprendimus dėl itin svarbių klausimų priima valstybės tarnautojai. Panašūs įvykiai vyko Austrijoje iki 1848 m. To negalima pavadinti demokratija.

Taryba nenori atskleisti net pagal darbotvarkę aptariamų klausimų. Parlamento nariai gali patys tai išsiaiškinti iki smulkmenų per parlamentinius paklausimus, kaip padariau aš, tačiau rezultatai kelia siaubą. Šie žmonės paprasčiausiai tinginiauja. Tie, kurie įstatymų priėmimo prasme yra svarbesni už mus, Parlamento narius, palieka kitus vietoj savęs.

Taip pat teigiama, kad šiuo metu Tarybos skaidrumas didesnis, tačiau realybėje nuo 2006 m. Tarybos sprendimo, skaidrumo šioje institucijoje yra mažiau. Vienintelis darbotvarkės klausimas iš 130 pačioje svarbiausioje taryboje – Išorinių santykių taryboje – 2008 m. buvo sprendžiamas viešai. Visa kita buvo aptariama už uždary durų. Visa kita mažiau skaidru net už mafijos reikalus.

O kur dar fondų panaudojimas. Kur pradingo keli milijonai eurų? Kodėl Taryba atsisako bendradarbiauti sprendžiant šį klausimą? Koks Parlamento požiūris į tokią slaptą tarnybą, kuri vadovaujant Javierui Solanai vis plečiasi ir plečiasi? Javier Solana gyvena Ispanijoje, kuri pripažįsta, kad ES slaptoji tarnyba egzistuoja. Kur keliauja pinigai? Ar korumpuoti šie žmonės? Ir ar trūksta jiems skaidrumo?

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, šio komiteto vardu norėčiau pasakyti du dalykus. Sveikinimai pranešėjui, kuris uždavė tiesius klausimus, tačiau nesulaukė jokių atsakymų. Sveikinimai šiam komitetui, kuris didžia dauguma – 27:2 – priėmė S. Bo. Søndergaardo pranešimą. Valstybėms narėms įtartinas toks jų nedalyvavimas, juolab, leiskite priminti, kad šį klausimą įtraukėme į šios popietės darbotvarkę specialiai prisitaikydami prie Tarybos tvarkaraščio. Valstybės narės čia daro tokius dalykus, kokių nedrįstų daryti savo šalyje.

Netrukus vyks rinkimų kampanija, kurios metu vėl viskas bus perduodama Briuseliui. Problemos susijusios su miestais sostinėmis, o ne su Briuseliu. Norėčiau pamatyti, kaip Komisija kartais nuo karto reiškia didesnę paramą šiuo klausimu. Mano nuomone, jos elgesys kartais pernelyg nedrąsus. Kalbant apie *comptes hors budget* – mano šalyje tai vadinama „juodąja buhalterija“ – tai man primena Eurostatą ir panašias istorijas. Ilgai tai netruks. Šio komiteto užduotis buvo įspėti apie tokią veiksmų seką ir didžiuojusi, kad tai buvo pasakyta tokia didele balsų dauguma. Aš tikiu – ir tai bus mintis, kurią aš išsinešiu iš rytojaus balsavimo, jei rytoj tokia pati balsų dauguma nubalsuosime taip, kaip aš tikiuosi, – kad mes įrodėme, jog kontrolės mechanizmas veikia. Yra, kas tuo pasirūpins. O po to žiūrėsime, kokios bus pasekmės.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, prisidedu prie sveikinimų pranešėjui, taip pat įvairioms politinėms frakcijoms, Komisijai ir mūsų komitetui, atliekančiam pirmininko pareigas. Turiu pasakyti, kad mums visiškai nepriimtinas ne tik „purvinų fondų“ buvimas, bet ir tariamas džentelmeniškas susitarimas, pasirašytas beveik prieš 39 metus, jau, mano nuomone, nebeturi jokios prasmės.

Šiandien mes nesame kažkoks gerbėjų klubas. Tikrai ne. Mes esame piliečių Europa. Mes turime būti atskaitingi visiems.

Čia, Europos Parlamente, turime neseniai pabaigtas realizuoti reformas, esame visiškai pasirengę nuo kitos parlamentinės sesijos atsakyti dėl visko, kas susiję su mūsų sąskaitomis.

Taryba turi padaryti tą patį. Labai gaila, kad Taryba nepasinaudojo jiems suteikta proga šiandien čia dalyvauti. Būtent dėl to ir pasirinkome šį posėdžio laiką. Norėtume pasakyti, kad taip tikrai negali tęstis, ir kad padarysime viską, kad Taryba būtų priversta atsiskaityti, kaip ji vykdo savo biudžetą.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, iš Biudžeto kontrolės komiteto, Užsienio reikalų komiteto ir Saugumo ir gynybos pakomitečio perspektyvos norėčiau atkreipti dėmesį į dar vieną labai svarbų šios diskusijos aspektą. Kai kurios išsakytos mintys galėjo sudaryti įspūdį, kad Parlamentas nenagrinėja bendros užsienio ir saugumo politikos, tačiau tai toli gražu nėra tiesa. Taryba puikiai bendradarbiauja su Saugumo ir gynybos pakomitečiu ir mes esame informuoti apie kiekvieną smulkmeną, įskaitant ir biudžetą. Biudžeto kontrolės komitetas nedalyvauja, – tai Europos Parlamento vidaus reikalas – tačiau Biudžeto komiteto pirmininkas, Užsienio reikalų Komitetas ir Saugumo ir gynybos pakomitetas nuolat informuojami apie su biudžetu susijusias smulkmenas. Užtikrinu, parlamentinė priežiūra vykdoma.

Dar yra konfidencialūs reikalai, kuriems sukurtas specialus komitetas, kuris taip pat reguliariai informuojamas, o informaciją apie visas parlamentinės analitinės priežiūros ir gynybos politikos smulkmenas teikia pats J. Solana.

Tai gali kelti Biudžeto kontrolės komiteto pasipiktinimą. Sutinku, kad Tarybos nedalyvavimas šioje diskusijoje nepateisinamas. Nepaisant to, sveiku protu neparemtos pastabos, kaip kad pasisakė H. P. Martin, sudaro įspūdį, kad Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikoje nėra jokios demokratinės kontrolės. Yra dar svarbesnių dalykų, kaip pavyzdžiui, sąskaitos, iš kurių finansuojamos J. Solanos kelionės. Vykdomos operacijos Čade, Konge, Gruzijoje ir daugelyje kitų šalių. Čia vyksta dialogai ir vykdoma efektyvi demokratinė kontrolė.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau pateikti asmeninę pastabą pagal 149 taisyklę, kurios numeris ankstesnėje versijoje buvo 145. Buvo paminėtas mano vardas ir aš buvau apkaltintas teikias neprotingas pastabas. Griežtai nesutinku su šiuo kaltinimu. Ši informacija gali būti užregistruota. Tiesa, kad daugeliu atvejų valstybės tarnautojai vietoj užsienio ministrų ir kitų (specialiose Tarybose) priima sprendimus svarbiuose komitetuose, nes dėl neaiškių priežasčių ministrai nesugebėjo atvykti. Kartais galima įrodyti, kad jie teikia pirmenybę frakcijos susirinkimams.

Taip pat tiesa, kad pirmininkas, kurio asmeninis elgesys turėtų būti galų gale išanalizuotas, čia sako dalykus, į kuriuos neįmanoma nereaguoti. Tokia parlamentinė analitinė priežiūra neegzistuoja, nėra jokių atitinkamai suformuotų analitinės priežiūros mechanizmų. Pateiksiu pavyzdį. Operatyvinis skyrius (INT) su 30 personalo narių...

(Pirmininkas pertraukė kalbantįjį ir paprašė laikytis tvarkos)

Pirmininkas. – Atsiprašau, bet jums buvo suteiktas žodis, kad atsakytumėte į asmeninį klausimą, o ne tam, kad sakytumėte kalbą. Savo atsakymą jau pateikėte.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Tuomet norėčiau asmeniškai paraginti Gerb. von Wogau dar kartą atskleisti, su kuo jo teisinė įmonė vykdo verslą ir iš ko jis gauna pajamas, o tuomet galėsime tęsti pokalbį.

Pirmininkas. – Manau, kad jūsų žodžiai yra daug rimtesni už tuos, kuriuos pasakė K. von Wogau. Jis savo ruožtu paprašė pasisakyti asmeniniu klausimu, todėl suteikiu jam žodį.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, H. P. Martin ką tik paminėjo mane labiausiai įžeidžiančiame kontekste. Nors tikrai jokios informacijos apie savo asmeninius reikalus H. P. Martin neteiksiu, aš pasirengęs atitinkamai pateikti šią informaciją bet kada, kadangi tai, apie ką čia buvo užsiminta, yra visiškai nepagrįsta.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau pradėti nuo to, kad būtų buvę geriau, jei gerb. Klaus dalyvaudamas plenariniame posėdyje būtų išsakęs savo nuomonę apie kaltinimus, kurie gerai žinomi. Tai neabejotinai būtų padėję pademonstruoti valdžių atskyrimą, kuris labai gerai pasiteisina Europos lygmeniu.

Antra, norėčiau paprieštarauti Tarybos palyginimui su mafija. Demokratinėje santvarkoje toks palyginimas paprasčiausiai netinkamas.

Be to, manau, kad valstybiniais audito teismams buvo suteikta galimybė intensyviau dirbti kartu su Europos Teisingumo Teismu. Tarybos atžvilgiu ypač svarbi ir reguliariai vykdytina valstybinio lygmens analitinė priežiūra, kurią atlieka valstybių narių parlamentai. Antra, labai svarbu, žinoma, kad Europos audito rūmai smulkiai išanalizuotų šią praktiką ir pateiktų būtinus dokumentus.

Aš manau, kad skaidrumas, kurio mes reikalaujame, taip pat pagrįstas Lisabonos sutartimi, todėl turime stengtis, kad ši sutartis būtų patvirtinta kaip įmanoma greičiau.

PIRMININKAUJA: E. McMILLAN-SCOTT

Pirmininko pavaduotojas

Herbert Bösch, Biudžeto kontrolės komiteto pirmininkas. – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau trumpai pakomentuoti tai, ką pasakė gerb. von Wogau. Gerb. von Wogau, galbūt jūsų institucija ir rengia įdomias diskusijas apie ateities projektus. Vis dėlto tai neįeina į trijų pirmininkų ar įvairiapusės institucijos atsakomybę. Tai turi būti svarstoma Biudžeto kontrolės komitete, o tuomet plenariniame posėdyje. Jei galite pasakyti, kas vyksta su Tarybos nebiudžetinėmis sąskaitomis, tuomet prašau netylėti. Esu įsitikinęs, kad jūs, kaip ir

mes, to nežinote. O pritardami Tarybos išlaidoms mes priimame atsakomybę už tai, ką Taryba padarė ar nepadarė.

Tai ne vaikų darželis. Jei nežinome, ką jie yra padarę, negalime už tai prisiimti atsakomybės, kitaip tapsime pasaulio pajuokos objektu. Jei kas nors pageidauja tai padaryti rytoj, pirmyn. Tačiau aš rekomenduočiau nepatvirtinti Tarybos išlaidų ir balsuoti už atidėjimą.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, esame suinteresuoti išspręsti šiuos ginčus, tačiau tai įmanoma tik tuomet, jei Taryba žengs atitinkamą žingsnį.

Mes atlikome reikalingas procedūras, siuntėme pranešėjus, keturi koordinatoriai rašė laiškus ir uždavinėjo klausimus. Nebuvo gauta jokių atsakymų, tik paminėtas džentelmeniškas susitarimas, kuris niekuomet nebuvo taikomas išlaidų patvirtinimui, tik biudžeto svarstymo posėdyje. Net ir tuomet jis buvo taikomas tik administracinei daliai. Džentelmeniškas susitarimas niekuomet nebuvo taikomas operacinei daliai. Iš tiesų, tuo metu, kai buvo pasirašytas šis susitarimas, dar nebuvo jokios operacinės dalies.

Taryba turi išsakyti savo poziciją, tam jau atėjo laikas, ir mes paraginsime ją tai padaryti. Man truputi gėda jos vardu prieš visuomenę, nes taip demonstruojama neigiama arogantiškoji Europos pusė. Mes nebegyvename monarchijoje ir pats laikas Tarybai prisijungti prie mūsų kelyje į didesnę demokratiją, kuri visuomet padeda pagreitinti sutartis.

Norėtume paraginti Tarybą nustoti šaipytis iš Parlamento ir nedaryti savęs pajuokos objektu.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, simboliška, kaip tik gali būti šiame instituciniame trikampyje, kad visi mes su nuostaba stebime, kaip vyksta svarbus Europos Parlamento aktas – tvirtinimas – nedalyvaujant vienam iš pagrindinių veikėjų. Iš tiesų, ponios ir ponai, mąstau apie lankytojus, kurie stebi šią situaciją. Kai kurie pasisakantieji teigia, jog egzistuoja papildomos biudžetinės sąskaitos, kurios negali būti pavišintos, t.y. negali būti nagrinėjamos „skaidriai“, o Tarybos čia nėra ir ji negali paaiškinti, kokia iš tikrųjų yra situacija.

Aš manau, kad būdami Europos Parlamento nariais negalime pritarti tokiam begėdiškam Tarybos nedalyvavimui ir galime tik protestuoti ir patvirtinti Biudžeto kontrolės komiteto pateiktą siūlymą atidėti Tarybos išlaidų tvirtinimą, nes kitu atveju Parlamentas, patvirtindamas išlaidas, apie kurias nieko nežino ir kurių neturėjo progos patikrinti, paprasčiausiai apsikvailins.

Atvirai kalbant, gerb. pirmininke, Taryba turi susiimti ir pateikti informaciją, reikalingą skaidrumui užtikrinti, kad euroskeptikai negalėtų pasinaudoti šia situacija ir parodyti, jog mūsų veikla nėra skaidri ir kad darome klaidų, ypač kalbant apie demokratiją.

Søren Bo Søndergaard, pranešėjas. – (DA) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti savo džiaugsmą šiandien išsakytų nuomonių vieningumu ir tikiuosi, kad tai kaip nors paveiks ir Tarybą. Aš visiškai pritariu tam, ką Biudžeto kontrolės komiteto pirmininkas H. Bösch pasakė K. von Wogau ir dar norėčiau pridurti gerb. von Wogau: kodėl Parlamentas turėtų patvirtinti Tarybos išlaidas, jei jam nesuteikiama jokia informacija?

Iš tiesų, jei tai priklausytų kitos konstitucijos kompetencijai, mums nebūtų jokio reikalo kištis. Tačiau jei patvirtinsime Tarybos išlaidas, prisiimsime didelę dalį atsakomybės. Išlaidų patvirtinimas reiškia atsakomybės perėmimą, o dalintis atsakomybe galima tik tuo atveju, jei jums suteikiama atitinkama informacija. Gali būti, kad ši informacija teikiama kokiai nors kitai Parlamento grupei, tačiau kodėl ji neprieinama Biudžeto kontrolės komitetui, kuris yra už tai atsakingas?

Taip pat manau, kad pagrįstas B. Staes siūlymas pateikti Tarybai protestą, ypač dėl to, kad tarp institucijų keliauja nepasirašyti Tarybos dokumentai su nepilnais atsakymais į pateiktus klausimus. Visiškai nepriimtina, kad nepasirašyti dokumentai, kuriuose tariamai pateikiami atsakymai į mūsų klausimus, perduodami spaudai, o pati Taryba net nedalyvauja diskusijoje ir nepaviešina savo pozicijos. Todėl manau, kad visiškai deramas Vadovybės sprendimas būtų įteikti protesto notą Tarybai.

Galiausiai norėčiau padėkoti komitetui už puikiai atliktą darbą. Šiam klausimui buvo skirta nemažai dėmesio.

O, pasirodė Taryba! Labai gerai.

(Plojimai)

Tikriausiai galime pradėti diskusiją iš naujo. Suteiksime žodį pirmininkui, kad šis pradėtų visą diskusiją iš naujo, kad galėtume užduoti Tarybai klausimus. Taigi siūlau pirmininkui tai ir padaryti.

Pirmininkas. – Taryba, žinoma, laukiama, tačiau jie pasirodė dėl kitos diskusijos.

(Prieštaravimai)

Tačiau aš išsipareigoju užtikrinti, kad pirmininkaujanti valstybė sužinotų apie Parlamento susirūpinimą, išreikštą praėjusios diskusijos metu dėl biudžeto išlaidų patvirtinimo. Esu įsitikinęs, kad ministras perduos šią informaciją Prahai.

Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj.

12. Bendrosios patekimo į tarptautinę keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais rinką taisyklės (nauja redakcija) – Bendrosios profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisyklės - Bendrosios patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisyklės (nauja redakcija) (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas klausimas, kurį aptarsime, yra

Transporto ir turizmo komiteto rekomendacija dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl Bendrųjų patekimo į tarptautinę keleivių vežimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais rinką taisyklių (nauja redakcija) (11786/1/2008 - C6-0016/2009 - 2007/0097(COD)) (Pranešėjas: Mathieu Grosch) (A6-0215/2009),

Transporto ir turizmo komiteto rekomendacija dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, nustatantį profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų bendrąsias taisykles ir panaikinantį Tarybos Direktyvą 96/26/EB (11783/1/2008 - C6-0015/2009 - 2007/0098(COD)) (Pranešėjas: Silvia-Adriana Žiccu) (A6-0210/2009), ir

Transporto ir turizmo komiteto rekomendacija dėl antrojo svarstymo dėl Tarybos bendrosios pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl bendrųjų patekimo į tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinką taisyklių (nauja redakcija) (11788/1/2008 - C6-0014/2009 - 2007/0099(COD)) (Pranešėjas: Mathieu Grosch) (A6-0215/2009),

Mathieu Grosch, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, kaip suprantu, tai bendra diskusija dėl trijų pranešimų, sudarančių kelių transporto įstatymų paketą.

Norėčiau padėkoti Tarybos ir Komisijos darbuotojams. Jų per pastaruosius dvejus metus atliktas darbas davė gerų rezultatų.

Kelių ir krovininis transportas Europoje sudaro apytiksliai 75% transporto, o šiame sektoriuje dirba apie du milijonus žmonių. Siekiant atverti rinką 25 šalims, kaip numatyta 2009 m. gegužę, prireikė tam tikrų naujų taisyklių. Komisijos siūlymai buvo panašūs.

Kalbant apie pranešimą, kurį parengė mano kolega S. A. Žiccu, kuriai, kaip ir visiems kelių įstatymų paketo pranešėjams, norėčiau padėkoti už konstruktyvų bendradarbiavimą, svarbu, kad būtų nustatytos aiškos direktyvos transporto operatoriams. Jie privalo įrodyti savo patikimumą Europoje ir turėti logišką finansinę struktūrą. Transporto valdytojai turi turėti arba daugelio metų patirtį, arba aukšto lygio mokymų pažymėjimą. Rimti pažeidimai gali kelti pavojų patikimumui, o tai savo ruožtu reiškia, kad valstybės narės turės tęsti tikrinimus ir bausti pažeidėjus, net ir įsigaliojus šiam reglamentui. To dažnai trūksta transporto sektoriuje.

Buvo priimta daugiau nei pusė Parlamento pataisų. Šiandien jų visų smulkiai nenagrinėsiu, tačiau norėčiau pabrėžti, ko buvo pasiekta po vieno neoficialaus, tačiau man labai svarbaus, trilogio, t.y. buvo nuspręsta kovoti su fiktyvių bendrovių steigimu. Pastarosios iškreipia konkurenciją ir kenkia valstybinėms įmonėms. Tokios formos įmonių steigimo prevencija reiškia socialinio ir fiskalinio dempingo prevenciją, kurie taip pat buvo aptarinėjami kelių įstatymų pakete.

Kalbant apie miesto autobusų, tolimojo susisiekimo autobusų ir sunkvežimių patekimą į rinką, šis reglamentas daugiausiai „sukasi“ apie „12-os dienų taisyklę“, nes dėl kitų aspektų buvo susitarta greitai. Savaitės poilsio laikotarpio po 12 dienų darbo įvedimas nedaro jokios įtakos saugumui. Vaziavimo ir poilsio laikotarpių turi būti laikomasi, o tokių kelionių metu vairuotojai niekuomet neviršys leidžiamo vaziavimo laiko per dieną.

Be to, tokios 12 dienų kelionės prisidės prie Europos integracijos ir daugeliui žmonių tai bus ekonomiškai būdas vyksti atostogų.

Diskusija dėl patekimo į rinką buvo viena iš labiausiai įtemptų visame kelių įstatymų pakete, tačiau Parlamentas vis tiek nepasiekė visko, ko norėjo. Mes pasiekėme kompromisą, ir jis yra gana neblogas. Man atrodo, kad ypač kabotažui – trys operacijos per septynias dienas – šis kompromisas yra puikus. Svarbiausias tikslas – kontroliuoti paslaugas trečiosiose šalyse ir neilgai trukus atverti kabotažo rinką. Mes laukiame Komisijos siūlymų, nes kabotažas taip pat turėtų padėti išvengti kelionių be krovinio. Tačiau mes nenorime laikinų apribojimų įvedimo suprasti kaip protekcionizmo. Šiuo konkrečiu laikotarpiu, kai transporto sektoriuje nėra jokios socialinės ir mokesčių harmonizacijos, jos apribojimas siekiant išvengti nesąžiningos konkurencijos buvo puiki mintis. Tačiau nereikėtų laukti dvejų metų, kol galėsime taikyti šį reglamentą. Kabotažui ir „12 dienų taisyklei“ turėtų užtekti šešių mėnesių.

Taip pat norėčiau aiškaus atsakymo iš Komisijos, ar šalims, kurios pagal Sutarties 306 dalį jau atvėrė rinkas kabotažui, šis reglamentas draus ir toliau taip daryti. Tikiuosi, kad šiandien Komisija pateiks aiškų pareiškimą dėl tolesnio kabotažo rinkų atvėrimo ir dėl 306 dalies.

Silvia-Adriana Țicău, pranešėja. – (RO) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, norėčiau išnaudoti savo penkias minutes pradžia ir vieną pasilikti išvadoms.

Reglamento projekte pateikiamos vietos, pobūdžio, finansinės situacijos ir profesinės kompetencijos sąlygos, kurias turi atitikti asmuo, norintis dirbti kelių transporto operatoriumi. Reglamentas, kurį aptarinėjame, taip pat numato sąlygas, pagal kurias bendrovė gali įdarbinti ekspedicijos vadovus, įtvirtina leidimo išdavimo ir kontrolės procedūras, numato elektroninių registrų ir elektroninių duomenų apsaugos taisykles, numato baudas už reglamento nesilaikymą ir įtvirtina abipusio diplomų ir intelektinės nuosavybės teisių pripažinimo sistemą.

Pirmojo svarstymo metu, kuris praeitų metų gegužę baigėsi balsavimu plenariniame posėdyje, Parlamentas pareikalavo, kad ekspedicijų vadovai būtų pasirašę atitinkamą sutartį su bendrove ir įvedė maksimalų transporto priemonių, už kurias gali būti atsakingas vienas vadovas, skaičių.

Taip pat buvo įvestos pataisos, sugriežtinančios reikalavimus bendrovei turėti nuolatinę būstinę. Bendrovės gera reputacija gali būti sugadinta, jei pastaroji bus siejama su žmonių ar narkotikų nelegaliu gabenimu.

Parlamentas parengė sąrašą pažeidimų, kurių atveju bus uždrausta verstis šia profesine veikla, bei pašalino nuostatas dėl smulkių pažeidimų. Draudimas priimtas kaip finansinės situacijos garantas, o trumpos turto ir skolų santykio ataskaitos buvo atsisakyta.

Paliktas trumpo raštiško tyrimo kilmės šalyje reikalavimas su galimybe jį panaikinti turint 10 metų profesinę patirtį.

Galiausiai panaikintos ankstesnės teisės, o Komisija buvo paprašyta parengti ataskaitą apie galimas pasekmes išplėtus reglamento taikymo sritį iki tam tikro modelio komercinio transporto, skirto gabenti iki 9 žmonių, įskaitant ir vairuotoją.

Bendras sutarimas buvo pasiektas 70 iš 113 Parlamento pataisų atveju. Iš šių skaičių įeina pataisos dėl smulkių nusižengimų, ryšio tarp bendrovių ir ekspedicijos vadovų apibrėžimas, asmenų, veikiančių kaip ekspedicijų vadovai, teisė apskųsti sprendimus, abipusis pažymėjimų, intelektinės nuosavybės teisių pripažinimas, informacijos mainai tarp kompetentingų institucijų bei teisės vertis šia profesine veikla atėmimas užfiksavus nelegalų narkotinių medžiagų ir keleivių gabenimą.

Dėl registrų. Tiek Parlamentas, tiek ir Taryba sutarė dėl palaipsninio įvedimo. Tiesą sakant, Komisija apibrėžė valstybių elektroninių registrų duomenų struktūrą iki 2009 m. pabaigos, tačiau anksčiau minėtos institucijos pasiūlė kitokius terminus, o Taryba paprašė ilgesnio įgyvendinimo laikotarpio.

Buvo klausimų, kuriuos sprendžiant Tarybos pradinė padėtis buvo kitokia nei Parlamento, tačiau po ilgų ir vaisingų derybų buvo pasiektas abiem institucijoms priimtinas kompromisas.

Tokiu būdu Parlamentas priėmė lankstesnį tarpusavyje sujungtų valstybinių elektroninių registrų įsteigimo grafiką (2012 m. gruodžio 31 d.). Buvo nutarta, kad dideli pažeidimai bus įvesti į valstybinius elektroninius registrus tik po 2015 m., kelių transporto operatoriaus leidimo galiojimo laikotarpio apribojimai bus panaikinti, tyrimai išliks kilmės valstybės narės kompetencija, elektroninį registrą sudarys viešojo ir konfidencialioji dalys, reglamento nuostatos, ribojančios leidimų patekti į kelių transporto rinką išdavimą,

bus panaikintos, o praktiškai visos nuostatos dėl leidimų į kelių transporto rinką išliks tik dviejuose M. Grosch reglamentuose.

Nekantriai laukiu kolegų Parlamento narių komentarų. Ačiū.

Pavel Svoboda, *Europos vadovų tarybos pirmininkas*. – (CS) Ponios ir ponai, šiandien dalyvauju čia vietoj savo kolegos transporto ministro Petro Bendlio, kuris netikėtai turėjo pasilikti Prahoje.

Norėčiau padėkoti už suteiktą galimybę kreiptis į jus prieš rytojaus balsavimą dėl kelių įstatymų paketo. Pirmininkaujanti Čekijos Respublika mano, kad šių teisinių reglamentų įtvirtinimas yra labai svarbus. Šis įstatymų paketas svarbus todėl, kad jaučiamas didelis poreikis harmonizuoti ir turimą kabotažo sistemą, nes šiuo metu skirtingose valstybėse narėse transporto operatoriams, norintiems patekti į rinką, taikomi skirtingi reikalavimai.

Su pranešėjų pagalba ir parama pirmininkaujanti Čekijos Respublika pasiekė sėkmingų rezultatų šių svarbių teisinių reikalavimų srityje. Žinau, kad siekiant šio rezultato visi sunkiai dirbome ir turėjome priimti tam tikrus kompromisus. Visi konstruktyviai derėjomės, kad galėtume antrojo svarstymo metu patvirtinti šį įstatymų paketą.

Pagrindiniai mūsų diskusijų akcentai galėtų būti apibendrinti taip: detalesnė kabotažo taisyklių specifikacija, galimybė vairuotojams, teikiantiems pavienes tarptautinio keleivių transporto paslaugas, dirbti 12 dienų iš eilės, griežtesnė transporto bendrovių kontrolė. Dabar kelių transporto sektorius turės supaprastintą kabotažo taisyklių ir kontrolės mechanizmų rinkinį bei vieningas ir įvykdomas nuostatas dėl patekimo į transporto rinkas. Taip pat numatytos aiškos taisyklės, neleidžiančios piktnaudžiauti ir padedančios užtikrinti sąžiningą konkurenciją, didesnę efektyvumą ir geresnę kontrolę šiame sektoriuje.

Kompromisas kabotažo srityje prisidės prie skaidresnės, efektyvesnės ir saugesnės tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinkos. Taip bus prisidedama prie tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinkos pagerėjimo tuo pačiu sukuriant sąžiningesnę ir skaidresnę viso tarptautinio krovinių vežimo kelių transporto sektoriaus sistemą. Sumažės tuščių transporto priemonių ES keliuose, todėl sumažės ir CO₂. Šis kompromisas taip pat reiškia, kad valstybės narės naudos atitinkamus saugumo mechanizmus, skirtus kabotažo sukeltų pažeidimų prevencijai tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinkoje. Naujosios kabotažo taisyklės įsigalios po šešių mėnesių nuo reglamento išspausdinimo ES oficialiame leidinyje. 2013 m. Europos Komisija svarstys naujas tarptautinio krovinių vežimo kelių transportu rinkos atvėrimo ir kabotažo liberalizavimo galimybes.

Nuoširdžiai tikiu, kad naujasis prekių ir keleivių transporto Europoje teisinis pagrindas prisidės prie greito ir tvaraus ekonominio atgimimo. Norėčiau padėkoti Parlamentui už jo darbą siekiant sutarimo derybų dėl šio įstatymų paketo metu, o ypatingą padėką norėčiau skirti pranešėjai Silviai-Adrianai Žiccu ir pranešėjui Mathieui Groschui, kurių sunkus darbas ir atsidavimas padėjo pasiekti sėkmingą rezultatą.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. Svoboda, gerbiamieji Parlamento nariai, Komisija negali nepasidžiaugti kompromisu, pasiektu svarstant kelių įstatymų paketą, nes juo galime pabaigti šią teisinę procedūrą kaip tik dabar, kai transporto pramonei reikia paprastų ir efektyvių taisyklių, kurios išlaisvintų iš beprasmiško biurokratizmo.

Turiu pasakyti, kad šis sprendimas mūsų kelius padarys saugesnius, nes, mano nuomone, priimdami bet kokį sprendimą transporto, o ypač kelių transporto, sektoriuje, visuomet turime galvoti apie tai, kaip sumažinti nelaimingų atsitikimų skaičių ES keliuose. Šios Parlamento taisyklės, mano nuomone, prisideda prie šio tikslo siekimo.

Mes taip pat džiaugiamės, nes tai dar viena žinia, kurią Europos institucijos rinkimų išvakarėse siunčia savo piliečiams, o teisinė procedūra bus pabaigta jau antrojo svarstymo metu, praėjus tik dviem metams po trijų didelių ir sudėtingų teisinių siūlymų patekimo. Diskusija buvo sudėtinga, tačiau galiausiai nugalėjo sveikas protas ir politinis noras patenkinti piliečių ir viso transporto sektoriaus norus.

Norėčiau trumpai apžvelgti aptariamus pranešimus, kad atsakyčiau į pranešėjų užduotus klausimus. Pradėsiu nuo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusų patekimo į tarptautinę rinką. Tiesa, kad kabotažas sudaro tik nedidelę transporto verslo dalį, tačiau politiniu atžvilgiu tai itin opi sritis. Jei kabotažas naudojamas taip, kad papildytų tarptautinį transportą, jis taip pat prisideda prie geresnio turimų galimybių išnaudojimo ir kelionių tuščiomis transporto priemonėmis mažinimo, o tai reiškia sunkių krovinių transporto priemonių skaičiaus mažinimą keliuose. Nustebtumėte sužinoję, kiek sunkių krovinių transporto priemonių paskatina nelaimingus atsitikimus keliuose. Šis reglamentas nustatys kabotažui taikytinas taisykles – ir čia norėčiau

priminti M. Grosch komentarą, – kurios bus taikomos vieningai ir nebiurokatiškai visoje ES, nedarant įtakos valstybių šalių bendradarbiavimui pagal Sutarties 206 dalį. Be to, bus panaikintos sudėtingos valstybinės procedūros, kad transporto bendrovės galėtų kaip įmanoma geriau išnaudoti kabotažo galimybes. Komisija atidžiai stebės, kaip keičiasi kelių transporto rinka ir pateiks savo ataskaitą 2013 m.

Jei minėtoje ataskaitoje bus numatyta ir jei sąlygos sąžiningai konkurencijai bus suderintos, Komisija siūlys dar labiau išplėsti kabotažo rinką. Komisija šiam tikslui parengė pranešimą, kuris bus išsiųstas Parlamento sekretariatui, kad šis įtrauktų jį į diskusijos protokolą. Šis pareiškimas taip pat bus išspausdintas ES oficialiame leidinyje kartu su įstatymo siūlymu.

O dabar norėčiau pasisakyti dėl S. A. Žiccu dėl profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų bendrųjų taisyklių. Komisija pritaria naujam „12-os dienų taisyklei“. Ši priemonė buvo suformuluota atsižvelgiant į labai konkrečias tam tikrų keleivių transporto rūšių sąlygas, leidžiančias ilgesnius nei šešių dienų vairavimo laikotarpius, kurių metu paprastai nereikia vairuoti keletą valandų iš eilės, pavyzdžiui, mokyklos išvykų metu, slidinėjimo išvykų ir tam tikrų ekskursijų metu. Naujasis įstatymas taip pat numato itin griežtas priemones, užtikrinančias kelių saugumą. Tikrai, galiu jus užtikrinti. Šiuo metu Bendrijoje galioja 100 skirtingų rūšių leidimų, o tai dažnai lemia sudėtingas ir ilgas tikrinimo procedūras. Pagal naująją įstatymą, Bendrijoje galios vienos rūšies standartinio formato leidimas.

Dabar norėčiau pereiti prie trečiojo aptariamo teksto – patekimo į tarptautinio krovinio vežimo kelių transportu rinką. Vis labiau atviroje rinkoje turime derinti šioje rinkoje konkuruojančioms bendrijoms taikomas sąlygas. Tai naujojo įstatymo tikslas. Šis įstatymas pakeičia direktyvą ir tuo pat metu sugriežtina sąlygas, kurių privalo laikytis bendrovės. Kiekviena bendrovė privalės paskirti ekspedicijos vadovą, atsakingą už bendrą efektyvų verslo įmonės funkcionavimą.

Be to, siekiant išvengti fiktyvių bendrovių steigimo, reikės pateikti daugiau įrodymų, susijusių su registruota bendrovės buveine. Dar daugiau, bus kaupiamas naujas elektroninis registras, dėl kurio pagreitis keitimasis informacija tarp valstybinių institucijų, o kontrolės priemonės taps modernesnės ir efektyvesnės. Tai taip pat padės užtikrinti kelių saugumą.

Transporto bendrovės gauna aiškias pastabas iš įstatymų leidėjų dėl rimtų pažeidimų, kuriuos įvykdžius atimami leidimai vykdyti šią profesinę veiklą, pvz., pasikartojančių tachografų parodymų klastojimų atveju. Deja, tai vyksta visose ES valstybėse, tačiau duomenų klastojimas nėra vien taisyklių pažeidimas, tai kelia grėsmę keliaujančiųjų Europos keliais saugumui, nes akivaizdu, kad pavargęs vairuotojas prireikęs nesugebės greitai sureaguoti.

Todėl savo kalbos pradžioje sakiau, kad Parlamento netrukus patvirtinti įstatymai smarkiai prisidės prie bendros Komisijos ir Parlamento kovos siekiant sumažinti nelaimingų atsitikimų kelyje skaičių. Todėl norėčiau padėkoti už jūsų norą taip greitai priimti šiuos įstatymus.

Leiskite pasikartoti, kad tokiu būdu mes perduodame aiškią žinią savo piliečiams ir dar kartą parodome – galiu tai drąsiai pasakyti, nes dirbu šiuose Parlamento rūmuose jau 15 metų, – kad Parlamentas pasižymi veiksmingumu ir rimtu požiūriu į problemų sprendimą, už tai esu labai dėkingas.

Georg Jarzembowski, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti Tarybai ir Komisijai už konstruktyvų bendradarbiavimą su mūsų Parlamento pranešėju. Kaip pasakė pats Komisijos pirmininko pavaduotojas A. Tajani, tai puikus pavyzdys, kaip per trumpą laiką galima pasiekti gerų rezultatų net ir sprendžiant sudėtingus klausimus.

Vis dėlto negaliu nusišypsoti faktui, kad esame ne visiškai patenkinti kabotažo tvarka. Kaip minėjo Tarybos pirmininkas ir jūs, pirmininko pavaduotojau, aplinkos apsaugos ir ekonominiais sumetimais geriau kiek įmanoma išvengti kelionių Europoje tuščiomis transporto priemonėmis. Todėl geriau būtų, jei kabotažo apribojimai būtų panaikinti kiek įmanoma anksčiau.

Kol kas sutinkame su trimis kabotažo operacijomis per septynias dienas, tačiau nekantriai laukiame jūsų pranešimo ir tikimės, kad jame bus nurodyta, jog 2014 m. šis apribojimas bus panaikintas. Pagaliau tai nėra pati reikšmingiausia transporto sektoriaus dalis, nors jai eikvojami pinigai, o aplinkai daroma žala. Todėl tikiuosi, kad 2013 m. jūs pateiksite tinkamą siūlymą, nes kabotažo apribojimai Europos vidaus rinkoje, kurią sudaro 27 šalys, yra absurdiški.

Taip pat norėčiau padėkoti Tarybai ir Komisijai už paramą dėl „12-os dienų taisyklės“ įvedimo tolimojo susisiekimo ir miesto autobusams. Tai labai svarbu autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų verslui, kurį daugelyje šalių sudaro smulkios ir vidutinio dydžio bendrovės, nes joms tokių išvykų metu skirti du vairuotojus

gana sudėtinga. Esame patenkinti, jog naujoji taisyklė įsigalios jau po šešių mėnesių. Reikia suprasti, kad vis dar yra žmonių, ypač pagyvenusių, kuriems nepatinka skirsti lėktuvu. Jie mėgsta keliauti po Europą ir mėgautis saule bei kraštovaizdžiu tokiose vietose, kaip Italija ar Ispanija, todėl „12-os dienų taisyklės“ įvedimas miesto ir tolimojo susisiekimo autobusams labai svarbus, nes pagyvenusiems žmonėms bus suteikta galimybė nebrangiai keliauti. Tai didžiulis pasiekimas mums, miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų bendrovėms bei keleiviams, todėl esu labai dėkingas Tarybai ir Komisijai.

Brian Simpson, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti abiem pranešėjams už darbą sprendžiant šį sudėtingą klausimą. Akivaizdu, kad šis paketas, o ypač kabotažo apribojimų panaikinimo klausimas, sulaukė dvejopų vertinimų, tačiau, mano nuomone, prieš save turime kompromisą, kuriam galime pritarti.

Aš rimtai abejoju dėl kabotažo neišlyginant socialinių sąnaudų ar einamųjų sąnaudų atskiroms vežėjų bendrovėms. Toks žingsnis, mano nuomone, būtų turėjęs neigiamų pasekmių krovinių gabenimo keliais verslui ne tik mano šalyje, bet ir kitose valstybėse narėse. Todėl kompromisas įvedant laikiną kabotažą yra ne tik logiškas; tai sprendimas, kuris bus veiksmingas, leidžiant tris keliones vidaus teritorijoje po vienos tarptautinės. Laikinas kabotažas taip pat padės panaikinti aplinkos atžvilgiu visišką nesąmonę – šimtus kilometrų besitęsiančias tuščių sunkiasvorių transporto priemonių keliones, nekenkiant vidaus rinkai.

Galiausiai norėčiau išreikšti pritarimą naujoms priverstinio reikalavimų vykdymo priemonėms, kurios buvo pasiūlytos S. A. Žicū pranešime. Tai turi būti vykdoma kartu su tolesniu rinkos atvėrimu leidžiant valstybėms narėms naudoti griežtas ir veiksmingas priverstinio reikalavimų vykdymo priemones.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Metų metus aptariant kabotažo problemą kildavo aršių ginčų. Kaip jau buvo minėta, esami įstatymai vadinami miglotais dėl žodžio „laikinas“. Įvairioms valstybėms narėms tai puikus pasiteisinimas ir toliau saugoti savo rinką.

Siekiant kartą ir visiems laikams užtikrinti aiškumą, Komisija pareiškė, kad pateiks pasiūlymą, kuriame visi šie klausimai bus išspręsti. Aš to labai tikiuosi. Tačiau Komisija nustebino pasiūlydama įvesti griežtus kabotažo apribojimus. Tai kelia nuostabą, nes turimos taisyklės visą šį laiką buvo vadinamos tarpinėmis priemonėmis pereinant prie visiškos laisvės. Pasak Komisijos ir Tarybos, 2009 m. turėjome pereiti prie visiškos laisvės.

Mano nuomone, šis vadinamasis kompromisas, dėl kurio rytoj balsuosime, kelia didelį nusivylimą. Vietoj didesnės laisvės vežėjų bendrovėms taikomi dar didesni apribojimai. Žinoma, viską reikia vertinti iš Europos perspektyvos. Visiškai su tuo sutinku. Transporto sektorius daugiau nei vienos dienos neprivalo taikstytis su valstybinėmis tiradomis.

Tačiau šis kompromisas, gerb. pirmininke, visiškai nedera su vidaus rinkos principais ir tikslais. Visi minėti argumentai, t.y. kelių saugumas, aplinkos apsauga ir administracinės naštos mažinimas, nėra svarūs. Nesukuriname faktiškos laisvos rinkos, gerb. Tajani, nes kiekvienas apribojimas reiškia didesnę transporto judėjimą. Šį įstatymą galima pavadinti bet koku, tik ne veiksmingu, gerb. Simpson. Veikti remiantis principu, kad kažkas geriau nei nieko, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijai nepriimtina. Šiuo atveju tai netinka.

Roberts Zīle, UEN frakcijos vardu. – (LV) Ačiū, gerb. pirmininke. Komisijos nary, Norėčiau padėkoti abiem pranešėjams ir visiems, kurie dalyvavo ieškant kompromiso, tačiau turiu pasakyti, kad mūsų priimtas sprendimas turi ir teigiamų ir neigiamų pusių. Pavyzdžiui, gerai, kad pavyko sumažinti kliūtis vežant keleivius pasienio ruožais, kur intensyvus sieną kertančių transporto priemonių srautas. Tačiau šiuo metu, kai esant sudėtingoms ekonominėms sąlygoms reikalingas solidarumas, valstybinėse rinkose matyti protekcionizmo tendencijų, o dėl sąvokos „laikinas“ vartojimo, apribojimai iki šiol tarnauja kaip pasiteisinimas valstybėms narėms ir toliau protekcionuoti savo vidaus rinkas. Deja, valstybės narės galės pasinaudoti punktu dėl apsaugos, kuris suteikia joms galimybę panaudoti valstybinėje transporto rinkoje pastebėtus sunkumus kaip pagrindą kreiptis į Komisiją ir priimti apsaugines priemones. Be to, reikia pastebėti, kad tai daryti jos galės ir po 2014 m, nes tokia buvo pradinė Europos Parlamento pozicija. Panašias pastabas norėčiau pasakyti ir apie tarptautinio tolimojo susisiekimo autobusų transportą. Nuostata, numatanti, kad, jei tarptautinis transportas kelia grėsmę panašių paslaugų teikimui, valstybė narė gali sustabdyti arba panaikinti operatoriaus leidimo galiojimą, mano nuomone, yra nepriimtina veikiant bendroje rinkoje. Ačiū.

Georgios Toussas, GUE/NGL frakcijos vardu. – (EL) Gerb. pirmininke, pagal bendrąją Europos Sąjungos Tarybos poziciją, kaip ir pradinį Komisijos reglamento siūlymą, liberalizuojamos valstybinės keleivių ir krovinių gabenimo keliais rinkos, o tarptautinėms Bendrijos transporto bendrovėms leidžiama patekti į

valstybių narių vidaus rinkas. Tiesą sakant, tokiu būdu tarptautinis ir vidaus kelių transportas tarsi ant lėkštutės pateikiamas didelėms monopolijoms.

Europos Parlamento pranešimuose pateikti siūlymai veda dar labiau reakcine kryptimi. Juose siūloma nedelsiant ir visiškai liberalizuoti rinkas ir panaikinti visas kliūtis, apribojimus ir kontrolę. Iš karčios patirties darbininkai dabar supranta, kokias skausmingas pasekmes monopolinių verslo grupių rinkliava iš kelių transporto turės jų gyvenimams.

Vidaus krovinių ir keleivių gabenimo kelių transportu liberalizavimas skatina vairuotojų išnaudojimą, t.y. jie bus verčiami vairuoti transporto priemonės be pertraukų ir be jokio poilsio ar priemonių jų saugumui kelyje užtikrinti, šluoja jų atlyginimus, silpnina jų, kaip darbuotojų teises, kenkia kelių saugumui ir skatina transporto koncentravimąsi aplink tarptautines monopolijas, kurios gali džiaugtis milžinišku pelnu, o tai turi katastrofiškas pasekmes individualia veikla užsiimantiems asmenims ir smulkioms verslo įmonėms šiame sektoriuje. Taip didėja krovinių apmokestinimas, prastėja paslaugų kokybė ir kyla rizika keleivių saugumui.

Todėl mes balsavome prieš Europos Parlamento poziciją ir rekomendacijas. Darbininkų klasė priešinasi kapitalistinėms restruktūrizacijoms ir reikalauja suformuoti bendrą viešojo sektoriaus transporto rinką, paremtą kriterijumi patenkinti moderniosios liaudies reikalavimus.

Johannes Blokland, IND/DEM frakcijos vardu. – (NL) Jei maždaug 1980 m. būčiau pasakęs, kad iki 2009 m. kabotažo apribojimai vis dar nebus panaikinti, iš manęs visi būtų tik pasijuokę. Juk kabotažo apribojimai iš esmės yra Europos vidaus rinkos taisyklių pažeidimai.

Ir dabar, 2009 metais, mes dar kartą galime išeiti namo po antrojo svarstymo nieko nepešę. Nereikia net sakyti, jog pritarsiu Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos pataisoms, tačiau kadangi Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija sąmoningai atsisako joms pritarti, krovinių gabenimo keliais ateitis pasmerkta. Malonu matyti, kad siūlymuose išliko „12-os dienų taisyklė“, bet nesu patenkintas tuo, kad tai buvo padaryta kabotažo apribojimų panaikinimo sąskaita.

Jei 17 ir 18 pataisos nebus priimtos, galutiniame balsavime aš balsuosiu prieš. Atsisakau įrašyti savo vardą siūlyme, kuris žalingas aplinkai, krovinių gabenimo keliais sektorių nustumia į nepalankią padėtį ir kuriame visiškai negerbiama Europos vidaus rinkos principai.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Norėčiau pradėti nuo to, kad gera žinia, susijusi su mūsų aptariamu siūlymu, yra tai, kad autobusų transportui panaikinta „12-os dienų taisyklė“.

Kabotažo klausimu siūlymas visiškai nuvylė. Juk dar dešimtajame ir net devintajame dešimtmetyje buvo sutarta, kad šis laisvo prekių gabenimo apribojimas yra tik laikinas. Todėl mes, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija, taip pat būdami ir kitų frakcijų nariai, pirmojo svarstymo metu pateikėme siūlymus panaikinti šiuos apribojimus 2014 m. Tačiau pastaraisiais metais paaiškėjo, kad valstybės narės prieštarauja šiam siūlymui, nepaisant M. Grischio, kaip pranešėjo, pastangų nustatyti jų panaikinimo datą. Pasipriešinimas gana stiprus ir tai prastos naujienos.

Protekcionizmas krizės metu Europai labai nepalankus ir, kaip teisingai pastebėjo A. Tajani, tai pinigų švaistymas, o be to, kenkia aplinkai. Todėl Olandijos krikščionys demokratai balsuoja prieš šį siūlymą, nors ir žinome, kad būtent Parlamento nariai kliudo šios priemonės priėmimui, tačiau mes nieko negalime padaryti. Šio siūlymo turinys neteisingas ir neįvykdomas. Todėl šis įstatymas yra ne tik blogas krizės metu, bet dar ir simboliškas.

Norėčiau paskatinti Komisijos narį nepalikti visko taip, kaip yra, ir dar kartą imtis iniciatyvos ir per artimiausius keletą metų vis dėlto panaikinti kabotažo apribojimą. Krikščionys demokratai jį parems.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, pirmiausia norėčiau pagerbti pranešėjų M. Grosch ir S. A. Žicū norą ieškoti kompromisų, nes šis klausimas sudėtingas, nes mes norime vieningos rinkos, tačiau visuomenė ir įmonių vadovai nesupranta, kad vieninga rinka kartais reiškia kai kurių iš jų žlugimą, ekonominį nuosmukį ir darbų praradimą.

Visuomenės aktyse vieninga rinka naudinga tik tuomet, jei ji vienareikšmiškai naudinga jiems. Tačiau šiandien puikiai žinome, kad tokiais klausimais kaip kabotažas nieko nelaimime. Socialinės sąlygos įvairiose šalyse tokios, kad jas susistemins, kai situacija tokia, daugybė darbuotojų šalyse, kur dideli atlyginimai, bus tiesiog išmesti iš darbo ir pakeisti darbuotojais iš šalių, kuriose atlyginimai yra maži.

Todėl manau, kad šiuo metu užimama pozicija yra teisinga. Kabotažą galima liberalizuoti, tačiau tai padaryti dar per anksti. Todėl nuoseklaus kabotažo sąvoka su pataisa, susijusia su aktuali Komisijos pranešimo punktu dėl socialinių atgarsių, ir nenustatant automatiškos liberalizavimo datos, puikiai mums tinka.

Todėl mes balsuosime už šį pranešimą skatindami Komisiją neprarasti budrumo ir išreikšdami norą liberalizavimą galiausiai įvykdyti, tačiau neskatinant nesąžiningos konkurencijos ar socialinio dempingo, kurie taip kenkia Europos reputacijai ir kurie tokiose šalyje kaip manoji ir, be abejo, kaip C. Wortmann-Kool gimtoji šalis, paskatino staigų piliečių, bijančių netekti savo užimamos socialinės padėties, Europos Konstitucijos Sutarties atmetimą. Taigi esu dėkingas šiems dviem pranešėjams.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Norėčiau padėkoti M. Grosch ir S. A. Žicū už jų atliktą darbą, taip pat išreikšti pritarimą S. A. Žicū pranešime išsakyti griežtai pozicijai dėl patekimo į rinką. Jei asmuo vadovauja transporto bendrovei, jis turi laikytis daugybės taisyklių ir, kaip jau sakė M. Grosch, fiktyvios bendrovės privalo išnykti, nes jos yra daugelio piktnaudžiavimo atvejų priežastis. Pereikime prie S. A. Žicū pranešimo.

Taigi kodėl mes negalime suteikti bendrovėms, kurioms taikomos griežtos taisyklės, galimybės dirbti Europos rinkoje? Vėl grįžtant prie M. Grosch pranešimo, būčiau norėjęs pamatyti išaiškinimą, o ne apribojimą. Tokio, kaip dabar yra, kompromiso mūsų frakcija negali priimti.

Dar kartą apribodami vežėjų bendroves Europos rinkoje mes žengiame atgal. Nėra jokių perspektyvų Parlamento prašymu atverti rinką 2014 m. Taryba nesutinka, tačiau, mano nuomone, ši lengvata reiškia, jog yra viena lengvata per daug. Mes faktiškai organizuojame tuščių sunkvežimių keliones, o šiandien ir šiame amžiuje to daryti paprasčiausiai negalima. Abejoju, ar tos valstybės narės, kurios atvėrė savo kabotažo rinkas viena kitai, vis dar gali tai daryti pagal šį įstatymą, jei abipusiškai ir sutiktų tai daryti. Taip pat norėčiau sužinoti, kaip valstybės narės, teigiančios, jog kontrolė sudėtinga, dabar sugebės ją vykdyti, nes situacija nesupaprastėjo. Tas pats vyksta visose šalyse, tačiau tai sunku kontroliuoti ir norėčiau sužinoti, ar tam pasirengusios policijos pajėgos.

Jei atlyginimai ir socialinis dempingas yra viso to priežastys, kodėl negaliu pamatyti dokumentų, kuriuose Prancūzijos institucijos pareiškia papeikimą Prancūzijos užsakovams už pernelyg didelį įdarbintų belgų vairuotojų skaičių. Jie juk brangiau apmokami nei prancūzai. Kodėl tuomet nesu girdėjęs istorijų apie sunkvežimių vairuotojus iš Belgijos, kurie už smulkius nusižengimus yra suimami Jungtinėje Karalystėje? Nes juk ir ten vairuotojams moka mažiau nei Belgijoje. Taigi jei socialinis piktnaudžiavimas yra tariama priežastis, tai ji čia tikrai netinka.

Mano nuomone, galiausiai, vidaus rinkos atžvilgiu, mes tik žengsime žingsnį atgal. Rytoj tvirtinsime intelektualiasias transporto valdymo sistemas, o tai reiškia, kad ryšių technologija ir informacinė technologija krovinį transportą daro efektyvesnį. Tačiau tuo pat metu pripažįstame, kad dėl politinių priežasčių ketiname jį riboti. Tai apgailėtina, todėl aš prieštarauju nutarimui, kurį, deja, Parlamentas savo balsų dauguma ketina patvirtinti.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, dar vienas pranešimų paketas, kad ES komitetai nesijautų esantys be darbo, reiškia tik dar daugiau teršalų nereikalingų taisyklių jūroje. Winston Churchill yra pasakęs, kad 10 000 taisyklių sunaikins pagalbą teisei. Pagarba Anglijai sunaikinta. BBC apžvalga parodė, kad 55% nori išvykti iš ES, o 84% nori, kad Anglija išsaugotų savo galias.

Presidentas H. G. Pöttering patvirtino, kad 75% įstatymų priima ES. Tai reiškia, jog per 35 metus buvo priimta daugiau įstatymų nei Anglijoje nuo Ričardo III laikų. Na, o mes leidžiame vienus įstatymus po kitų, kad ištaisytume kitus įstatymus. Ir prie ko mus tai prives?

JK paliks ES ir kaip geras kaimynas žiūrės iš kitapus Anglijos kanalo, kaip ES skęsta savo pačių sukurtose sunkvežimių direktyvų jūroje.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, kelių transporto įstatymų paketą sudaro trys vienas kitą papildantys klausimai, kurie daro didelę įtaką krovinį ir keleivių gabenimo kelių transportu rinkoms. Jie naudingi transporto bendrovėms, vairuotojams ir klientams, ypač dabartinėje ekonominėje situacijoje. Tuo pat metu jie padidins saugumą mūsų keliuose, padidins transporto efektyvumą ir prisidės prie darnios aplinkos kūrimo.

Aš pritariu pasirinktai reglamento formai, kuri puikiai tinka siekiant mūsų ambicingų tikslų. Kabotažo operacijų draudimai skatina tuščių transporto priemonių keliones, o to mes nenorime ir negalime sau leisti nei finansiškai, nei iš energijos ar aplinkos apsaugos perspektyvos. Kita vertus, besąlygiškas krovinį transporto rinkos atvėrimas sukeltų nesąžiningą konkurenciją, todėl ši problema sprendžiama palaipsniui. Kabotažas

leidžiamas tuo atveju, jei tai netaps nuolatine veikla valstybėje narėje, kuri nėra transporto operatoriaus kilmės šalis.

Deja, šis pirmas žingsnis dar nereiškia vidaus kelių transporto rinkų atvėrimo, tačiau paliekama galimybė laikui bėgant tai padaryti. Transporto priemonių kelionių be krovinių skaičius jau mažėja, o aplinka saugoma.

Jeigu kalbame apie patekimą į keleivių transporto į užsienį rinką, pagrindinis tikslas – biurokratijos mažinimas siekiant supaprastinti ir pagreitinti leidimų teikti nuolatinės gabenimo per sieną paslaugas išdavimo procedūras. Dokumentai turi būti suvienodinti, o tikrinimo procedūros supaprastintos. Nuoširdžiai pritariu „12-os dienų taisyklės“ įvedimui organizuotoms kelionėms tolimojo susisiekimo autobusais į užsienį. Tai naudinga tiek poilsiautojams, tiek miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų bendrovėms, nekeliant grėsmės saugumui. Ši politika orientuota į piliečius.

Ateityje, norint gauti leidimą užsiimti profesine kelių transporto operatoriaus veikla, reikės atitikti konkrečias sąlygas. Tai pagerins profesijos statusą, užtikrins profesinių kvalifikacijų pripažinimą ir padės kovoje su dempingu. Didesnis saugumas ir patikimumas bus akivaizdūs rezultatai.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Norėčiau padėkoti pranešėjams M. Grosch ir S. A. Žiccu už jų atliktą darbą ir už tai, kad sugebėjo rasti kompromisą, kuris neturėtų galioti ilgiau nei daugių daugiausia kelerius metus, nes, mano nuomone, tai tik pereinamoji priemonė. Kalbant apie kelių transportą norėčiau pateikti dvi pastabas. Pirmoji susijusi su rinkos atvėrimu atitinkamai profesijai. Mano nuomone, viskas parengta taip, kad asmenims, kurie nori aktyviai veikti šiame sektoriuje, būtų užtikrintos garantijos.

Kabotažas, žinoma, yra prieštaringa sritis. Tai gera pereinamoji priemonė, kuri buvo būtina norint aiškiau apibrėžti, ką įmanoma padaryti. Anksčiau gana abstrakčiai buvo pasakyta, kad kabotažas įmanomas tik kaip laikina priemonė. Septynių dienų laikotarpiu tai buvo paaiškinta tris kartus. Iš tiesų logiška būtų viską liberalizuoti, tačiau, mano nuomone, tam dar netinkamas laikas.

Mums siūlomas kompromisas, t.y. kad po kelerių metų turėtume peržvelgti socialinę situaciją Europoje ir imtis tolesnių priemonių, man atrodo gana protingas siūlymas. Rinkos atvėrimas turėtų vykti kartu su socialinių skirtumų mažinimu. Kol kas šalys ar šalių grupės, pavyzdžiui, Beneliukso šalys, turėtų sutarti viską palikti taip, kaip yra, kad ateityje būtų galima atverti rinkas kabotažui. Jei tik atlyginimai ir darbo sąlygos bus daugiau ar mažiau vienodos, man asmeniškai tai nekels jokių problemų, tačiau tokia situacija susiklostys dar negreitai, todėl reikia imtis tarpinių veiksmų.

Ari Vatanen (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, išėję iš čia daugelis mūsų sės į juodus automobilius. Tai kokybiški automobiliai, vairuojami kvalifikuotų vairuotojų, ir mes žinome, kad šie vairuotojai yra savo srities profesionalai. Tai užtikrinta kokybė. Jie atitinka nustatytus kriterijus.

Nors aš iš dalies pritariu džentelmenui iš Anglijos, kuris neseniai pasiskundė pernelyg didele įstatymų gausa – kartais mes tikrai išleidžiame per daug įstatymų – man vis tiek gaila, kad tokios ES taisyklės netaikomos taksi vairuotojams, nes visose valstybėse narėse visi naudojami taksi paslaugomis, o jų kokybė skirtingose šalyse smarkiai skiriasi. Įsėdus į taksi automobilį patikimumas labai svarbu, kaip ir kokybė – žinojimas, ko tikėtis. Taip pat tai ir saugumo klausimas. Dažnai automobilyje esate vienas ir pasijuntate atsidūręs keistoje aplinkoje. Taksi daugeliui mūsų taip pat yra pirmasis mūsų užmegztas kontaktas svetimoje šalyje, taigi būtų logiška, kad vairuotojai atitiktų tam tikrus Europos reikalavimus. Tai taip pat reiškia, kad jei jie profesionalai, išsilavinę ir žino, kur reikia važiuoti, mums negresia nepagrįstai didelės taksi kainos.

Yra šalių, pavyzdžiui, Vokietija, Švedija, Slovėnija ir Suomija, kur įstatymų numatytos taisyklės šiuo klausimu yra labai griežtos, o taksi vairuotojo profesija – gerbtina. Londono taksi taip pat garsėja savo kokybe. Turėtume dalintis gera praktika. Tačiau kol kas, kol laukiame šio įstatymo dėl taksi taikomų reikalavimų, galbūt reikėtų priimti įstatymą duoti gerus arbatpinigius tiems vairuotojams, kurie mus vakarais veža namo.

Pavel Svoboda, Europos vadovų tarybos pirmininkas. - (CS) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti jums už įvairias nuomones, pateiktas šios diskusijos metu. Norėčiau jus užtikrinti, kad Taryba pasiryžusi sustiprinti ir galutinai suformuoti vieningą rinką. Todėl pirmininkaujanti Čekijos Respublika tiki, kad reikia pakoreguoti turimus Bendrijos teisinius reglamentus. Pirmininkaujanti Čekijos Respublika taip pat visiškai pritaria tikslui skatinti konkurenciją ES krovinių gabenimo kelių transportu sektoriuje racionalizuojant ir supaprastinant turimą teisinę bazę ir tokiu būdu mažinant pažeidimų skaičių rinkoje. Vis dėlto vidaus transporto rinkų atvėrimas priverstų mūsų transporto operatorius susidurti su nesąžininga konkurencija ir pakenktų rinkos funkcionavimui, nes valstybėse narėse vis dar yra ryškių piniginių ir socialinių skirtumų. To reikia išvengti, ypač ekonominės krizės laikotarpiu, kai siekiant sustiprinti ekonomiką reikia atidžiai ir

gerai viską apsvarsčius įvertinti pagrindinius stimuliacijos ir atkūrimo metodus. Akivaizdu, kad vėliausiai iki 2013 m. Komisija įvertins situaciją rinkoje ir apsvartys tolesnio liberalizavimo galimybes. Šis kompromisas – tai sąžiningas ir subalansuotas būdas suderinti įvairius metodus.

Bendras mūsų tikslas – efektyvesnis ir darnesnis transportas. Šie teisiniai reglamentai prisidės prie ekonominės konkurencijos taisyklių pažeidimų skaičiaus mažinimo ir paskatins laikytis teisinių reglamentų socialinėje srityje bei kelių transporto saugumo taisyklių laikymąsi iš kelių transporto operatorių pusės. Taip pat sumažės administracinė našta tiek kelių transporto operatoriams, tiek kontrolės institucijoms. Be to, sektorius turės teisinę ir administracinę bazę, padėsiančią iš bendros rinkos gauti dar daugiau naudos. Aš tvirtai tikiu, kad šis teisinių reglamentų rinkinys sustiprins ir palengvins kelių transportą bei padės paskatinti ekonomikos atgimimą. Norėčiau dar kartą jums padėkoti už puikų bendradarbiavimą, dėl kurio galėjome pasiekti kompromisą siekdami šių tikslų.

PIRMININKAUJA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Pirmininko pavaduotojas

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerbiamieji Parlamento nariai, aš manau, kad kompromisas, kurį ketina priimti Parlamentas, yra geras, jame dera Tarybos reikalavimai, daugumos Parlamento narių reikalavimai ir Europos Komisijos siūlymai.

Akivaizdu, kad kai reikia kompromiso, visi turime žengti žingsnį atgal, kad kiti galėtų padaryti tą patį, todėl manau, kad S. El Khadraoui žodžiai buvo išmintingi. Esamomis aplinkybėmis mes padarėme viską, ką galėjome. Kaip sakiau savo ankstesnėje kalboje, kabotažo srityje Komisija ketina įvertinti situaciją ir įvertinti, ar įmanoma pasiekti sutarimą – tai priklausys nuo esamos situacijos. Gali būti, kad galėsime dar labiau atverti sektorių ir padaryti tai, ko reikalavo daugelis Parlamento narių. Tačiau tai priklausys nuo susiklosčiusios situacijos.

Pasikartosiu, jog, mano nuomone, tai geras kompromisas ir norėčiau kreiptis į D. Sterckxą, kuris ne tik kritikuoja, bet ir mandagiai išklauso atsakymo, o tai nebūdinga daugeliui Parlamento narių, kurie kritikavo, o vėliau nesugebėjo išklausti Komisijos komentarų. Norėčiau užtikrinti D. Sterckxą, kuris pagrįstai nerimauja dėl ankstesnių susitarimų dėl jo kilmės šalies ir kitų Beneliukso šalių.

Vis dėlto aš manau, jog šis įstatymas, kaip esu sakęs anksčiau, neturės jokių neigiamų pasekmių dabartiniams susitarimams. Jie išliks galioti, nes naujasis įstatymas išplės situaciją, tačiau neturės įtakos, todėl ir nepakenks šiuo metu galiojantiems dvišaliams ar trišaliams susitarimams. Todėl galiu užtikrinti D. Sterckxą, kad, mano nuomone, o ji paremta, kaip man žinoma, teisinga ir efektyvia interpretacija, šis įstatymas neturės jokių neigiamų pasekmių susitarimams, kurie susiję su Beneliukso šalimis.

Taip pat noriu nuraminti H. Blokland ir J. Wortmann-Kool. Mes neketiname sustoti, žiūrėsime, kaip situacija pasikeis, ir 2013 m. parengsime ataskaitą apie tai, kokia situacija susiklostė ir kaip viskas pasikeitė, ir, jei tai bus įmanoma ir reikalinga, ir vėl pasiūlysime Parlamentui ir Tarybai galimą situacijos plėtrą ir tolesnį kabotažo liberalizavimą. Tačiau suprantame, kad daugelis ES šalių mano kitaip ir norint gauti Tarybos pritarimą reikėjo žengti žingsnį atgal kitose srityse.

Nepaisant to, dar kartą norėčiau pasakyti, kad esu patenkintas, jog gana greitai pavyko pasiekti susitarimą, susitarimą, kurį – norėčiau patikinti G. Jarzembowski – galima bus bet kada pagerinti, nes kiekvieną įstatymą galima patobulinti, tačiau per dažnai siekiant geriausio galima likti prie suskilusios geldos. Aš manau, kad elgiamės teisingai ir nemanau, kad būtina palikti Europos Sąjungą, kaip siūlo gerb. Nattrass, kai kalbame šiomis temomis, nes manau, kad geros taisyklės Europos Sąjungai yra naudingos.

Net ir įtakingas Britanijos laikraštis „Financial Times“ paskelbė, kad Didžioji Britanija dar kartą apsvartys, ar tikrai reikia griežtesnių taisyklių. Iš tiesų, krizės metu Europa atlaikė ekonominę ir finansinę krizę geriau nei kiti regionai, nes ji savo ekonominę sistemą grindžia aiškiomis taisyklėmis.

Manau, dėl to, kad gimiau Romoje, Romos teisės istorija ir Napoleono kodeksas įrodė man, kaip svarbu turėti tokias taisykles, kurios garantuotų visuomenės vystymąsi. Nežinau, kurioje sienos pusėje gimė gerb. Nattrass, tačiau sprendžiant iš jo kalbos pasakyčiau, kad jis gimė kitoje sienos pusėje ir todėl jo protėviai neturėjo progos susipažinti su romėnų teise.

Ponios ir ponai, leiskite man dar kartą padėkoti už bendradarbiavimą, o Komisijai už jos darbą ir dar kartą pareikšti savo padėką darbuotojams, kuriems turėjau garbės vadovauti, nes be jų pagalbos nebūtume pasiekę kompromiso, kuris, mano nuomone, naudingas visiems ES piliečiams.

Pirmininkas. – Gerb. Sterckx, ar pageidaujate pareikšti pastabą dėl tvarkos pažeidimo?

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Gerb. pirmininke, norėjau tik pranešti Komisijos nariui, kad J. HennisPlasschaert posėdyje nebėra, kadangi ji turi dalyvauti kitame susirinkime. Aš dalyvauju čia visų savo frakcijos narių, kurie susiję su šiuo klausimu, vardu. Norėjau tik informuoti, kad ji niekur nepradingo.

Pirmininkas. – Ačiū, D. Sterckx.

Manau, kad tai buvo ne tvarkos, o tiesiog mandagumo pažeidimas.

Mathieu Grosch, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, norėčiau pradėti nuo padėkos Komisijai už jos labai aiškius atsakymus. Norėtume pabrėžti, kad kabotažo apribojimai yra pereinamoji priemonė, kad vykdomi tyrimai ir, priklausomai nuo jų rezultatų, rinkos atvėrimas yra reali galimybė.

Kitas labai svarbus aspektas, jog čia taikoma 306 dalis, kuri galioja ir Beneliukso šalims, gerb. Sterckx, o tai reiškia, kad jūsų klausimas yra nereikalingas ir mums nebereikia jo remti.

Kitas dalykas, kurį noriu pasakyti, susijęs su pačiu kabotažu. Atsižvelgdamas į čia išgirstas pastabas, manau, kad šis kompromisas yra netgi geresnis nei maniau dėl paprastos priežasties – ir tai skiriu konkrečiai savo kolegai Parlamento nariui iš Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos ir kolegai Parlamento nariui iš Olandijos krikščionių demokratų partijos (CDA) – kad pereinamasis susitarimas nereikia, jog mes norime uždusinti, jei galima tai pasakyti, vidaus rinką ar verslo įmones. Jei atkreipsime dėmesį į tai, kad kai kurios verslo įmonės naudoja naujausias transporto priemones, tačiau vairuotojams moka 400 eurų per mėnesį, kai kitos įmonės moka 1500 eurų per mėnesį, mano nuomone, logiška būtų teigti, jog būtina mažinti socialinius skirtumus. Jei yra pinigų įvykdyti reikalavimus transporto priemonėms, vadinasi, yra pinigų ir su atlyginimais susijusiems reikalavimams įvykdyti. Kartelė turi būti pakelta ir tik tuomet galima bus atverti rinką. Mano nuomone, atverti rinką ir stebėti, kas bus, yra neteisingas požiūris į situaciją.

Paskutinis mano komentaras apie tai, jog juokingiausia, kad tos pačios šalys, pavyzdžiui, Jungtinė Karalystė, prieštaraujančios bet kokiam suvienodinimui, ypač mokesčių srityje, šiandien kalba apie tai, jog trūksta vienodumo, todėl turėtume leisti rinkai vystytis. Kai kurie sako, jog reikia daugiau apribojimų, o kiti teigia, kad jų yra per daug.

Jei norime įtikinti Europos visuomenę, negalime paprasčiausiai pasakyti, kad atidarysime rinką, o visa kita išsispręs savaime. Parlamento rūmuose kartu su Taryba ir Komisija reikia sutvarkyti aplinkos apsaugos, socialinius ir mokesčių įstatymus. Tuomet būsime patikimi.

Pirmininkas. – Labai jums ačiū, gerb. Grosch, už kalbą, kuriai akivaizdžiai pritariama, kaip matyti iš jūsų kolegų Parlamento narių aplodismentų.

Silvia-Adriana Țicău, pranešėja. – (RO) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, norėčiau pirmiausia padėkoti M. Grosch, pagalbiniam pranešėjui, su kuriuo man teko dirbti, kartu su techniniu personalu iš Transporto ir turizmo komiteto ir Europos socialistų frakcijos bei mano kolegomis iš Komisijos ir Komisijos personalo, jau nekalbu apie jus, Komisijos nary, ir pirmininkaujančią Čekijos Respubliką, su kuria man teko labai artimai bendradarbiauti.

Norėčiau priminti jums, kad 2007 m. birželį Europos Komisija pasiūlė papildyti reglamentą dėl patekimo į kelių transporto verslą. Pataisų siūlymus paskatino Direktyvos 96/26 taikymo patirtis. Buvo priimtos kelios įstatyminės nuostatos siekiant užtikrinti nuoseklesnę direktyvos taikymą teisinį aktą naudojant kaip reglamentą. Ir štai, kokioje situacijoje esame dabar, praėjus, grubiai tariant, dvejiems metams. Priimame galutinį sprendimą dėl dokumento, kuris turės tiesioginės įtakos 800 000 Europos įmonių ir 4,5 mln. darbo vietų.

Štai mūsų bendras tikslas: didinti kelių saugumą, mažinti biurokratiją, supaprastinti procedūras ir pasirūpinti kelių transporto operatorių nuspėjamumu ir tikrumu. Tikiuosi, kad mūsų pasiektas kompromisas padės vystyti kelių transporto rinkai. Dar kartą dėkoju kolegoms Parlamento nariams už bendradarbiavimą.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj 12 val.

13. Jūrų ir vidaus vandenų maršrutais vykstančių keleivių teisės - Miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų maršrutais vykstančių keleivių teisės (diskusija)

Pirmininkas. – Kitas dienotvarkės punktas – bendra diskusija dėl šių pranešimų:

– Transporto ir turizmo komiteto vardu, M. Teychenné parengto pranešimo (A6-0209/2009) dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl jūrų ir vidaus vandenų maršrutais vykstančių keleivių teisių, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (COM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)), ir

– Transporto ir turizmo komiteto vardu, G. Albertini parengto pranešimo (A6-0250/2009) dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų maršrutais vykstančių keleivių teisių, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (COM(2008)0816 C6-0476/2008 2008/0246(COD)).

Michel Teychenné, pranešėjas. – (FR) Gerb. pirmininke, A. Tajani, ponios ir ponai, du principai, kuriais vadovavausi rengdama šį pranešimą nuo pat šio proceso pradžios, buvo užtikrinti, kad kalbant apie keleivių teises visos transporto rūšys yra vienodos (tai tikslas, kurį Komisija ir Europos Parlamentas patys sau nusistatė) bei užtikrinti, kad šios teisės aiškiai užfiksuotos šiame tekste. Pastaruoju atveju ypatingas dėmesys buvo skiriamas riboto judumo žmonėms, nes jūrų transporto sektorius šioje srityje atsilieka.

Tekste rašoma, kad žmonėms turi būti suteikta galimybė keliauti Europoje netenkinant transporto bendrovių užgaidų, taip pat jie turi turėti teisę reikalauti atitinkamo lygio paslaugų ir bent minimalios informacijos, taip pat riboto judumo asmenys turi turėti tokias pačias teises kaip ir kiti Europos piliečiai, ir jiems negali būti taikomi jokie papildomi mokesčiai.

Kovo 31 d. komitete parengto pranešimo varianto turinys pasirodė priimtinas visiems. Pirmiausia taip nutiko todėl, kad daugiau teisių suteikta riboto judumo asmenims. Jei šis tekstas bus patvirtintas, tuomet atsisakymo įlaipinti priežastis negalės būti pati negalia, bet tik laivo materialinės charakteristikos, kurios gali netikti neįgaliesiems ar riboto judumo asmenims. Be to, riboto judumo asmenims turi būti suteikiama pagalba nuo pat bilieto užsakymo. Dėl interneto šiandien reikalingos kelionės į abi puses ir oficiali informacija. Todėl į tai turi būti atsižvelgta ir tekste.

Informacija apie keleivių teises turi būti standartizuota ir pateikta priimtinu formatu taip, kaip šiandien galime stebėti geležinkelių ir aviacijos sektoriuose.

Prieję prie keleivių teisių klausimo pajutome, kad iškilus problemoms kompensacijos taip pat turi būti suvienodintos aukštesniu lygmeniu ir remiantis tuo, kas buvo padaryta aviacijos sektoriuje. Todėl keleiviams, kurių kelionė buvo atidėta ar atšaukta, bus kompensuojamos visos išlaidos, apskaičiuojamos atsižvelgiant į iškilusią problemą.

Informacija turi būti aiški ir lengvai pasiekama, o transporto sektoriuje tai dažna problema. Mes tai matome visą laiką: žmonėms nesuteikiama pakankamai informacijos, jie nežino, kodėl laivas (lėktuvas, ar traukinys) neišvyksta, kodėl kelionės atidedamos. Todėl mes norėjome pagerinti šiuos informacijos teikimo metodus.

Galiausiai reikia geriau reaguoti į nusiskundimus. Iš tiesų, iškilus problemai norint pateikti skundą reikia iš ties daug kantrybės, o šis tekstas skirtas supaprastinti šią procedūrą tiek valstybių narių lygmeniu, tiek paviniams piliečiams.

Valstybinių institucijų, kurios reaguos į skundus, vaidmuo taip pat turi būti apsvarstytas.

Miesto ir priemiesčio transporto paslaugos (čia galima paminėti G. Albertini numylėtas gondolas Italijoje, Venecijoje) nebus įtrauktos į šį tekstą, nes jos nepriklauso pagrindinėms transporto paslaugoms.

Pereikime prie kruizų ir jų vietos šiame tekste. Norėčiau priminti, kad kruizai šiandien ypač svarbi atostogų rūšis, o jų tikslinė grupė apima pagyvenusius ir riboto judumo asmenis. Todėl kruizai buvo įtraukti į šį tekstą ne tik dėl Direktyvos dėl išvykų paketų, kuria paremtas šis tekstas, ir kuri yra 1991 m. Direktyva, bet ir tam, kad užtikrintume, jog su visais keleiviais bus elgiama taip pat.

Buvo pateiktas svarstyti nenugalimos jėgos sąlygų apibrėžimas, pagal kurį galima atsisakyti transportuoti. Spręsdami šį klausimą bendrai suformulavome pataisą. Vis dėlto norėčiau priminti, kad šiandien aviacijos

sektoriuje Teisingumo Teismas privalo priimti sprendimus dėl to, jog neaiškiai apibrėžtos nenugalimos jėgos aplinkybės. Todėl tekste stengėmės atkreipti dėmesį į su jūrų transportu susijusias problemas. Kalbu apie potvynius, vėjus ir audras, kurie jūrų transporte yra visiškai normalūs, ir į juos būtina atsižvelgti.

Uostų pareiga teikti pagalbą taip pat buvo svarstoma. Tai tekstas apie keleivių teises, o ne apie...

(Pirmininkas paprašė kalbančiojo baigti kalbą)

... Jei bus įsteigtas uostų ir transporto bendrovių arbitražas, tai taip pat bus įtraukta į šį tekstą. Žinau, kad G. Jarzembowski planuoja įtraukti šias pataisas į darbotvarkę, taigi apie tai pasisakysiu per kitas dvi man likusias minutes.

Gabriele Albertini, pranešėjas. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, patvirtinus įstatymą dėl oro ir geležinkelio transporto, M. Teychenné pranešimas dėl keleivių gabenimo jūros ir vidaus vandenų maršrutais ir šis siūlymas dėl keleivių teisių keliaujant miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų maršrutais sudaro įstatyminių pamatų visoms transporto rūšims.

Rengdami šį reglamentą pajutome poreikį rasti pusiausvyrą tarp dviejų požiūrių. Pirmasis – kai skirtingos transporto rūšys gali konkuruoti tokiomis pačiomis sąlygomis, o keleiviai gali džiaugtis aukšto lygio apsauga nepaisant pasirinktos transporto rūšies.

Antrasis požiūris atspindi skirtingas kiekvienos transporto rūšies ypatybes, pavyzdžiui, miesto ar tolimojo susisiekimo autobuso atveju, vertinsime, kaip sprendžiamos kelionės atidėliojimo problemos, o kelių transporto atveju galvosime apie nelaimingus atsitikimus, transporto intensyvumą ir pan., o tai nebūtų taikytina geležinkelio transportui, nes šiuo atveju naudojamas iš anksto numatytas nekeitantis maršrutas.

Taip pat norėčiau aptarti prieštarigus momentus, kuriuos, mano nuomone, pavyko sėkmingai suderinti. Tikrasis šio reglamento tikslas – sustiprinti keleivių teises, tačiau kelių transporto pramonę daugiausiai sudaro smulkios ir vidutinio dydžio bendrovės, kurioms prireiks laiko ir išteklių prisitaikyti prie naujų reikalavimų, ir kurios, kaip ir daugelis kitų pramonės sektorių, taip pat kenčia nuo liūdnų ekonominės krizės pasekmių.

Pereikime prie Parlamento pataisų ir čia norėčiau padėkoti savo kolegoms Parlamento nariams už jų svarbų indėlį rašant šį reglamento tekstą ir puikų bendradarbiavimą. Didžiąją šio pirmojo parlamentinio svarstymo darbo dalį jau atliko Transporto ir turizmo komitetas, o rūmams beliko išspręsti tik teisinės kalbos klausimą.

Savo frakcijos vardu pateikiau tik tris papildomas pataisas rytojaus balsavimui. Leiskite trumpai jas apibūdinti. 73-oji pataisa yra paprastas lingvistinis paaiškinimas, o 82-oje pataisoje numatomos griežtos siūlomo reglamento 6-oje dalyje numatytos atsakomybės lubos. Jeigu kalbame apie transporto komiteto patvirtintos pataisos teksto taikymo sritį, visos politinės frakcijos pritarė regioninio transporto įtraukimui. Jeigu kalbame apie miesto ir priemiesčio transportą, rytoj bus balsuojama dėl dviejų pagrindinių tekstų.

Kaip pranešėjas aš pritariu savo frakcijos pasiūlytai 80-ai pataisai dėl vietos transporto *tout court* išskyrimo, tačiau pritariu ir 81 pataisai, kuri valstybėms narėms suteikia galią vietos transportui suteikti lengvatų, jeigu jie užtikrina keleiviams panašias teises kaip numatyta šiame reglamente.

Aš manau, kad parengėme projektą, kuris yra puiki pradžia trišalei diskusijai su Taryba ir Komisija. Todėl linkiu pirmininkaujančiai Čekijos Respublikai ir Švedijai bei kitai Europos Tarybai pirmininkaujančiai šaliai sėkmės jų darbe sprendžiant keleivių teisių klausimus ir, žinoma, tikiuosi, kad galėsiu prisidėti prie tolesnių šio reglamento priėmimo stadijų kitos parlamentinės sesijos metu.

Pavel Svoboda, Europos vadovų tarybos pirmininkas. – (CS) Ponios ir ponai, rytoj balsuosite dėl dviejų Komisijos siūlytų pataisų projektų dėl keleivių teisių apsaugos keliaujant miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų maršrutais bei jūros ir vidaus vandenų maršrutais.

Tai svarbūs teisiniai reglamentai, itin aktualūs vartotojams ir transporto sektoriui. ES neseniai priėmė panašaus tipo reglamentus oro ir geležinkelių transportui. Neseniai pateikti Komisijos siūlymai užbaigs šią įstatyminę struktūrą. Kalbant praktiškai, tai reiškia didesnę keleivių, ypač neigalių ar riboto judumo asmenų, teisių apsaugą, nepriklausomai nuo transporto rūšies. Be to, bus sukurtos vienodos sąlygos visose transporto srityse. Pirmininkaujanti Čekijos Respublika sutinka su šiais siūlymais ir skiria jiems didelį dėmesį. Manau, mus visus jungia pastaraisiais metais ES nustatytas bendras tikslas užtikrinti keleivių teises.

O dėl pataisų projektų, dėl kurių balsavote Transporto ir turizmo komitete, norėčiau paminėti porą aspektų. Pirmasis – jūs skiriate didelį dėmesį neigalių ir riboto judumo asmenų teisėms. Mes, žinoma, pritariame jūsų

požiūriui šioje srityje, o tai itin svarbu, jei norime antrojo svarstymo metu patvirtinti šiuos du teisinius reglamentus.

Antra, jūs siekėte tikslaus reglamento siūlymų harmonizavimo su turimais reglamentais, taikomais skirtingų rūšių transportu keliaujantiems asmenims ir labai rimtai stengėtės pritaikyti siūlymus prie konkrečių miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto ar transportui jūra ar vidaus vandenimis reikalavimų nepamiršdami tikslo stiprinti keleivių teises. Mes visiškai sutinkame su poreikiu priimti teisinius konkrečių įvairių transporto rūšių aprašų reglamentus. Kaip visi žinome, neįmanoma visai tokio paties metodo taikyti visoms transporto rūšims. Geležinkelių ir oro transportas pasižymi visiškai kitokiomis ypatybėmis. Tas pats galioja ir miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų transportui bei transportui jūra ir vidaus vandenimis. Net ir šiose transporto šakose yra didelių skirtumų. Dirba smulkios ir vidutinio dydžio įmonės, o kelionė gali trukti keletą dienų ar tik keletą minučių. Todėl būtina rasti visiems priimtina sprendimą, kuris užtikrins vartotojų apsaugą nesukuriant sektoriui, o ypač smulkioms rinkoms bendrovėms, papildomos administracinės naštos. Šis klausimas, žinoma, yra itin svarbus susiklosčius dabartinei ekonominei situacijai.

Todėl vertiname jūsų darbą sprendžiant šiuos klausimus. Tai puiki pradžia. Tuo pat metu didžiąja dalimi jis atitinka mūsų nuomonę dėl siūlymų. Aš tvirtai tikiu, kad galėsime konstruktyviai bendradarbiauti priimdami teisinius sprendimus, kurie apsaugos visų suinteresuotų asmenų interesus ir tuo pat metu atitiks ES tikslą gerinti teisėkūros procesą. Pabaigoje norėčiau ypatingą padėką skirti pranešėjams G. Albertini ir M. Teychenné už jų puikų darbą ir kruopščiai parengtą pranešimą.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT)* Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, man visuomet malonu prisiminti ilgus savo, kaip Parlamento nario, darbo metus šiuose Parlamento rūmuose ir tai man leidžia dar geriau įvertinti Europos Parlamento šioje diskusijoje atliktą darbą.

Todėl norėčiau padėkoti M. Teychenné ir G. Albertini už didelį jų indėlį apsaugant piliečių, kaip keleivių, teises visuose transporto sektoriuose, nes įsikišimas į miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto ir jūrų transporto sritį reiškia mėginimą užpildyti, jūsų žodžiais tariant, spragą Europos teisėje.

Daug mūsų keleivių yra neigalūs ar dėl kitų priežasčių yra riboto judumo, todėl privalome užtikrinti laisvą jų judėjimą, nes, visų pirma, tai laisvės Europos Sąjungoje klausimas. Žinoma, priimti teisingus įstatymus nėra lengva, tačiau šiandien žengiame didelį žingsnį į priekį.

Man taip pat buvo malonu klausytis P. Svobodos žodžių. Nors ir liko šiokių tokių dvejonių dėl tekstų, kuriuos Komisija ir Parlamentas nutarė priimti, Tarybos pusėje pastebėjau bendrą politinį atvirumą ir tai man teikia vilties.

Esu įsitikinęs, kad kaip buvo kelių transporto atveju, mes pasieksime visiems priimtina kompromisą, kuris užtikrins Europos piliečiams galimybę laisvai keliauti ir jaustis Europos Sąjungoje visiškai saugiais.

Todėl manau, kad šiandien diskutuojame temomis, kurios liečia visų piliečių gyvenimus, taip pat esu įsitikinęs, kad miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto atveju reikia pritarti Komisijos pozicijai – Transporto ir turizmo susirinkimo kovo 30 d. metu buvo matyti tai skatinantys ženklai, – kuri apima visas įprastas keleivių transporto paslaugas, nesvarbu, ar jos būtų tarptautinės, valstybinės, regioninės, miesto ar priemiesčio. Tai reiškia įstatymų supaprastinimą, taip pat lygių teisių keleiviams užtikrinimą be jokių išimčių.

Vis dėlto, gerb. Albertini, atsižvelgiant į konkretų šio sektoriaus pobūdį, šis siūlymas palieka teisę valstybėms narėms išskirti miesto, priemiesčio ir regioninį transportą, reglamentuojamą viešųjų paslaugų teikimo sutartimis, jei šios sutartys užtikrina į reglamente numatytą panašią keleivių apsaugą. Man tai atrodo priimtina situacija, užtikrinanti reikalingą lankstumą, o tuo pačiu apsaugomos pagrindinės keleivių teisės.

Miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų bendrovių atsakomybė keleiviams mirties ar sužeidimo atveju – tai dar vienas labai svarbus šio siūlymo elementas. Bendrijoje šiuo atžvilgiu matyti daug skirtumų, o tai reiškia rimtas keleivių abejones. Norėčiau smulkiau panagrinėti keletą šios problemos aspektų. Pirmiausia šioje srityje nenagrinėjamas draudimo klausimas, o išimtinai tik transporto bendrovės atsakomybė už keleivius. Antra, miesto autobusų ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto bendrovės nėra vienintelės, atsakingos už žalos atlyginimą, o jų teisė reikalauti žalos atlyginimo iš trečiųjų asmenų neginčytina. Trečia, ši sritis nėra susijusi nei su įvežamomis prekėmis, nei su procedūromis, numatytomis 2005 m. Direktyvoje dėl civilinės atsakomybės draudimo naudojant motorinę transporto priemonę. O ketvirta, Komisija faktiškai dar nėra parengusi naujo atsakomybės modelio. Šiandien siūloma atsakomybės schema perimta iš kitų transporto rūšių atsižvelgiant į konkrečias šio sektoriaus ypatybes.

Jūrų transporto srityje, mano nuomone, reikia vieno įstatyminio teisės akto, net jei Parlamento ir Tarybos nuomonės šiuo klausimu skiriasi. O dabar leiskite įvardyti svarbiausią problemą, susijusią su įstatymo taikymo sritimi. Lyginant su kelių, geležinkelių ir oro transportu, jūrų ar vidaus vandenų maršrutais keliauja labai mažai keliautojų. Iš jų asmenys, besinaudojantys vidaus vandenų transportu, sudaro mažumą. Mano nuomone, nelogiška ir net nerealu būtų atskirti reglamentus jūrų kelių transportu besinaudojantiems keleiviams ir vidaus vandenų transportu besinaudojantiems keleiviams, ypač atsižvelgiant į tai, kad naudojamos transporto priemonės paprastai yra vienodos. Manau, kad bendras teisės aktas šiuo atveju puikiai tiktų.

2009 m. kovo mėn. be diskusijų Transporto ir turizmo komitete dėl M. Teychenné pranešimo, buvo organizuojama ir vieša ministrų diskusija. Džiaugiuosi, kad turėjau galimybę stebėti, kaip šios diskusijos metu Komisija, valstybės narės ir Parlamentas sutarė dėl tikslo kaip įmanoma greičiau suformuluoti naują ir ambicingą reglamentą, ginantį Europos keleivių interesus.

Šiame kontekste Komisija pasirengusi bet kokiems teksto patikslinimams ir patobulinimams, kurių gali prireikti atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos paslaugų rūšies ypatybes, ir užtikrinti šiai pramonės šakai priemones, leidžiančias lanksčiai taikyti šį reglamentą. Leiskite dar kartą atkreipti dėmesį į tai, jog būtina užtikrinti priemones, leisiančias efektyviai taikyti šį reglamentą. Todėl labai svarbu, kad valstybinės institucijos, atsakingos už šio reglamento taikymą, periodiškai teiktų savo veiklos ataskaitas. Kiekviena valstybė narė galės pati savo nuožiūra organizuoti savo valstybinę sistemą, pavyzdžiui, nuspręsdama, ar jai reikalinga viena ar dvi kompetentingos institucijos.

Georgios Papastamkos, *Teisės reikalų komiteto nuomonės referentas*. – (EL) Gerb. pirmininke, pasiūlymas dėl reglamento, kuris buvo iš dalies pakeistas dalyvaujant Parlamentui, pakankamai sustiprina jūrų maršrutais vykstančių keleivių teises.

Vis dėlto manau, kad rengiant kitą teisėkūros iniciatyvą šia tema būtų teisingiau taikyti horizontalųjį požiūrį ir bendrą teisinę priemonę, kuri apimtų visų rūšių transportą, atsižvelgiant į šiuo metu pastebimą poreikį naudotis kelių rūšių transporto priemonėmis.

Sisteminio požiūriu taip pat būtų geriau, jei ateityje būtų teikiami atskiri pasiūlymai, viena vertus, dėl keleivių teisių ir, kita vertus, dėl riboto judumo asmenų teisių. Tai būtina todėl, kad atskiri sprendimai turi skirtingą paskirtį ir susiję su skirtingais subjektais.

Be to, norėčiau atkreipti dėmesį į ribotą požiūrį, kurio ne kartą laikėsi Komisija, išskyrus pirmininko pavaduotoją A. Tajani, tais klausimais, kurie reikalauja išsamesnio ir daugiašalio tyrimo, pvz., jūrų transporto srityje.

Jūrų transportas Viduržemio jūroje veikia kitokiomis sąlygomis nei sąsiauriuose.

Georg Jarzembowski, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojau, Tarybos pirmininke, norėčiau pasakyti anksčiau pasisakiusiam EP nariui, kad mes visada atsižvelgiame į Graikijos salas ir Graikijos keltų bendroves: šiuo atžvilgiu jis neturi dėl ko jaudintis.

Galiu pareikšti, kad mano frakcijai ir man malonu, kad taip pat jūros ir vidaus vandenų transporte ir regioniniame autobusų transporte mes pirmą kartą turime įstatymų reglamentuojamas, piliečiams palankias keleivių teises vėlavimų ir atšauktų reisų atvejais. Norėtume padėkoti dviem pranešėjams – G. Albertini ir M. Teychenné. Mums patiko konstruktyvus bendradarbiavimas komitetuose, kuris davė gerų rezultatų.

Yra tik keletas dalykų, apie kuriuos norėčiau kalbėti. Manau, kad 25 proc. kompensacija jūrų transporto keleiviams už vėlavimą, trunkantį nuo dviejų iki trijų valandų, yra visiškai tinkamas, taip kaip ir 50 proc. kompensacija už ilgesnį nei trijų valandų vėlavimą – tačiau norėčiau pasakyti M. Teychenné, kad 100 proc. kompensacija už šį laiką viršijantį vėlavimą yra tiesiog per didelė. Jei atsižvelgsime į tai, kad laivininkystės paslaugas teikia ne tik milžiniškos įmonės, bet taip pat mažosios ir vidutinės įmonės, ypač keltų operatorių atveju, turime laikytis priimtino požiūrio į kompensacijas.

Kaip jau diskutavome, turime taip pat būti apdairūs ir neperkelti atsakomybės netinkamiems jūrų transporto asmenims ar institucijoms. Parlamente visi esame išipareigoję abiejuose pranešimuose užtikrinti, kad būtų suteikiama pagalba ypač riboto judumo keleiviams, tačiau laivų savininkai negali išspręsti prieinamumo problemų uostuose. Tuo turi pasirūpinti patys uostai. Kitaip tariant, turime būti labai atidūs.

Kalbėdamas apie autobusų keleivių teises, norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad tikrovėje esama skirtumų tarp tarpmiestinių ir miesto autobusų ir į juos reikia atsižvelgti. Todėl mano frakcija laikosi nuomonės, kad mes

pagrįstai norime turėti priimtinas tarpmiestinių autobusų keleivių teises, tačiau miesto ir priemiestiniai autobusai keleivius veža visai kitokiomis sąlygomis. Šios taisyklės čia netinka ir tai reikia aiškiai pripažinti.

Robert Evans, PSE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti abu mūsų pranešėjus. Prieš keletą metų rengiau pranešimą dėl riboto judumo asmenų galimybių keliauti lėktuvais. Šis teisės aktas yra dar viena dalis dėlionės, kuria siekiama, kad transportas užtikrintų kiek įmanoma geresnę įtrauktį, arba, kaip pasakė mūsų kolega G. Albertini, kad būtų stiprinamos keleivių teisės.

Laikais, kai raginame žmones keliauti viešuoju transportu, yra labai svarbu, kad į šią sritį įtrauktume autobusus, kaip tai padarė G. Albertini. Kai kurie EP nariai – nebūtinai tie, kurie šiandien čia dalyvauja – ieškojo būdų, kaip patvirtinti išimtis, kurios leistų išskirti tam tikrų rūšių transportą, tačiau aš visuomet vadovavausi požiūriu, kad reikia įtraukti kiek įmanoma daugiau rūšių, kad galėtume judėti į priekį ir Europoje sukurti daugiau bendrosios rinkos žmonių labui. Būtent todėl 81 pakeitimas yra toks svarbus.

Savo pastabose Komisijos narys pareiškė, kad mums reikia vienodų teisių visiems keleiviams be jokių išimčių, o tada jis prakalbo apie išimtis, pvz., regioniniam transportui. Nemanau, kad turėtume taikyti išimčių regioniniam transportui, ir todėl atlikau kai kuriuos tyrimus. Kai kuriose valstybėse narėse kelionė regioniniu autobusu gali užtrukti iki šešių valandų ir tai užtrunka ilgiau nei kelionė tarptautiniu autobusu, pvz., iš Londono į Briuselį ar Paryžių. Todėl manau, kad regioninį transportą reikia įtraukti. Manau, kad teisinga, jog ten, kur vietos transportas – kaip nurodė G. Jarzembowski – yra neįtraukiamas, esama viešųjų paslaugų sutarčių, kurios reiškia, kad bendrovės pasieks vienodus reikalavimus.

Taip pat manau, kad mums reikia įkalbėti automobilių pramonę gaminti daugiau šiuolaikiškų autobusų ir taip labiau atsižvelgti į riboto judumo asmenų poreikius. Taip, kaip agitavome už tai, kad lėktuvai būtų labiau pritaikyti riboto judumo asmenims, taip mums tikriausiai reikia autobusų, kuriuose būtų platesnis praėjimas ir lengviau prieinami tualetai, taip pat reikia, kad operatoriai geriau pritaikytų autobusų terminalus ir savo darbuotojams rengtų mokymus apie neįgaliuosius asmenis.

Tai geras pranešimas. Taip pat tai geras pranešimų rinkinys, dėl kurio mes žengiame keletą žingsnių į priekį, ir aš sveikinu visus prisidėjusius.

Dirk Sterckx, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Savo frakcijos vardu norėčiau padėkoti pranešėjams. Manau, kad vartotojų teises papildėme dar keletu dalių. Sunkiai dirbome, kad pakreiptume su kelionėmis oro ir geležinkelių transportu susijusius dalykus teisinga linkme. Iš tikrųjų laikausi nuomonės, kad rengdami šiuos pranešimus sukaupėme daug patirties, ir man malonu, kad G. Albertini suderino įvairias sudedamąsias dalis taip, kad vargu ar iš viso reikia išskirti skirtingų rūšių transportą, nebent tik prirėkus.

Manau, kad dabar taip pat geriname paslaugų kokybę – tai, į ką visada turėtume atsižvelgti. Pasimokėme iš savo klaidų ir tipišką to pavyzdys galėtų būti sugriežtinta *force majeure* apibrėžtis. Turime persvarstyti šį aspektą, pvz., aviacijoje ir man malonu, kad tai padarėme laivybos atveju.

Jeigu kalbėtume apie G. Albertini pranešimą, kyla svarbus klausimas – į kurį taip pat atkreipė dėmesį R. Evans ir G. Jarzembowski – kokia šiuo metu yra reglamento taikymo sritis? Mes, kaip frakcija, daugiau neberemiame pakeitimo, kurį iš pradžių pateikėme kartu su jumis, ne todėl, kad manome, jog tai nereikšmingas pakeitimas, o todėl, kad socialistai rado geresnę jo formulotę, kaip apibūdino R. Evans. Bet kuriuo atveju iš reglamento išbraukiame regioninį transportą, tačiau paliekame galimybę į jį įtraukti miesto ir priemiestinį transportą, jei valstybės narės to pageidautų. Manau, kad šis požiūris galbūt geriau atitinka mūsų siekiamus tikslus ir todėl remsime pasiūlymą, kurį pateikė Europos Parlamento Socialistų frakcija.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, keleivių teisės turi tapti svarbiausiu visos transporto politikos dalyku – ypač čia, Europos Sąjungoje. Tai mums jau pavyko geležinkelių ir oro transporte, nors šioje srityje esama galimybių tobulinti, kalbant apie atsakymą vežti. Turiu tai nuolat kartoti – problemos yra per didelės.

Frakcijai labai svarbu, kad taisyklės būtų aiškios. Oro transporto atveju pasirodė, kad taisyklės yra nepakankamai aiškios. Šiandien specialių poreikių turintys žmonės galėtų rašyti knygas apie visa tai, kas jiems atsitiko kelionėse. Asmeniškai gavau kai kuriuos jų pranešimus. Tai yra katastrofa. Todėl suteikti šiems žmonėms vienodas sąlygas reikalauja ne tik įstatymas – tai yra morališkai įpareigojanti nuostata Europos Sąjungai.

Autobusų ir jūros transporto srityje, kuriai dabar nustatome taisykles, galime patirti sunkumų paskirstydami atsakomybę, kai kalbama apie jūrų transportą ir uostus – tačiau čia ateityje reikės rasti praktišką sprendimą. Mano antrasis klausimas susijęs su tuo, kad autobusų transporto atveju turėtume įtraukti kiek įmanoma

daugiau dalykų. Jei numatysime per daug išimčių, suteiksime operatoriams galimybę apeiti taisykles. Negalime toliau diskriminuoti žmonių, kurie jau šiandien turi specialių poreikių ir dėl to kovoja, leisdami toliau tęstis šiems sunkumams. Mūsų pareiga pasirūpinti jų teise į judumą ir pagaliau ją taip pat įgyvendinti.

Erik Meijer, GUE/NGL frakcijos vardu. – (NL) Gerb. pirmininke, šioje sesijoje buvo nagrinėjami du klausimai, susiję su visuomeniniu keleiviniu transportu.

Pirmasis klausimas yra toks: ką turėtų daryti vyriausybė ir ką skelbdami paraiškų konkursus turėtų palikti rinkai? Galų gale, man pasiūlius, miesto ir regioninio transporto klausimu pirmenybę suteikėme pasirinkimo laisvei. Naujosios keleivių vežimo autobusais taisyklės neturėtų daryti neigiamo poveikio žemesnio lygmens valdžios institucijų galimybei pačioms organizuoti savo visuomeninį transportą.

Jeigu kalbėtume apie keleivių teises, visada buvo dvi pasirinkimo galimybės. Pirmuoju atveju didžiausias dėmesys skiriamas išsamiausiai informacijai apie galimybes tęsti kelionę kitose valstybėse narėse, įsigyti tarptautinio transporto bilietus ir naudotis kokybiškais tolimojo susisiekimo maršrutais, kad kelionėje būtų galima išvengti nemalonių staigmenų.

Kitu atveju dėmesys skiriamas piniginei kompensacijai, vėliau mokamai už vėlavimus ir atšauktas paslaugas. Visada remiau pirmąjį pasirinkimą, tačiau Parlamento dauguma pasirinko antrąjį atvejį, ypač po to, kai toks sprendimas buvo pasirinktas kelionėms oro transportu.

Didesnis dėmesys neigalių asmenų poreikiams yra svarbi priežastis, dėl kurios reiktų pritarti pasiūlymams netgi tada, jeigu jie atitinka ne visus lūkesčius.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau pradėti pasveikindamas pranešėjus su svarių pristatymu ir ypač glaudžiu bendradarbiavimu svarstant gausius pakeitimus, kuriuos pateikė Transporto ir turizmo komitetas.

Europos Parlamentui įnešant lemiamą indėlį, pastaraisiais metais Europos Sąjunga stengėsi stiprinti keleivių teises visuose transporto sektoriuose. Kaip pamenate, mūsų institucijos neseniai patvirtino nuostatas dėl keleivių teisių oro ir geležinkelių transporte. Šiandien žengiamas didelis žingsnis stiprinant vienodas keleivių teises visų rūšių transporte, nieko neišskiriant ir nenumatant išimčių, kaip sakė Komisijos narys.

Norėčiau jums priminti, kad po sudėtingo derinimo Taryboje neseniai patvirtinome trečiąjį paketą, sudarytą iš septynių teisėkūros pasiūlymų dėl saugumo jūroje, kuriuose numatyta kompensacija keleiviams nelaimingų atsitikimų atveju.

Kalbėdamas apie M. Teychenné pranešimą, norėčiau atkreipti dėmesį, kad jame siūloma darni vartotojų arba keleivių apsaugos sistema, kurioje taip pat atsižvelgiama į mažąsias transporto bendroves ir saugomas jų verslas ir konkurencingumas nelaimingų atsitikimų atveju, kurie įvyko dėl aplinkybių, nepriklausančių nuo bendrovių pastangų, arba tais atvejais, kai jūrų transportui poveikį darė nepalankios oro sąlygos.

Taip pat svarbu, kad į jį buvo įtrauktos svarbios sritys, pvz., neigaliųjų asmenų ir riboto judumo asmenų teisės atsižvelgiant į nediskriminavimo principą, kuris lemia visą mūsų vykdomą politiką. Jame taip pat aiškiai nustatytos vežėjų pareigos paslaugų vėlavimo ir atšaukimo atvejais, ribinis vėlavimo laikas ir kompensacijos dydis.

Baigiantis šiai Parlamento kadencijai ir artėjant rinkimams į EP mūsų darbas keleivių teisių srityje yra vienas iš svarbiausių pasiekimų Europos piliečių labui.

Brian Simpson (PSE). – Gerb. pirmininke, norėčiau padėkoti abiem pranešėjams už jų atliktą darbą šioje svarbioje srityje, taip pat Komisijos nariui už jo parodytą paramą. Keleivių teisėms Socialistų frakcija visada skyrė ypatingą dėmesį ir šis pasiūlymas papildo pasiūlymų dėl keleivių teisių oro ir geležinkelių transporte rinkinį.

Gyvybiškai svarbu, kad visi prisimintume, jog transporto naudotojai yra svarbiausia suinteresuotoji šalis – tai dažnai užmiršta kai kurios transporto bendrovės. Nuo šiol pirmą kartą turėsime pagrindinių teisių rinkinį autobusų ir keltų naudotojams, kuris užtikrins tinkamą atsakomybę už atšaukimus ir vėlavimus, prarastą ar sugadintą bagažą, taip pat už mirties atvejus nelaimingų atsitikimų metu.

Galbūt dar svarbiau, kad turėsime pagrindines teises riboto judumo ir specialių poreikių žmonėms, kurios užbaigs daugelį metų trunkantį transporto bendrovių vykdomą šių žmonių kankinimą. Transporto operatoriai savo transporto priemonėse daugiau negalės atsiriboti nuo šių žmonių. Nuo šiol riboto judumo asmenys

turės ne mažiau teisių nei asmenys be negalios, riboto judumo asmenys daugiau nebus atskirti nuo visuomeninio transporto tinklo.

Kas tai užtikrino? Ne valstybių narių ar regionų parlamentai, o Europos Parlamentas. Būtent Europos Parlamentas transporto naudotojams suteikė didžiausią pirmenybę savo transporto politikoje. Būtent Europos Parlamentas pirmiausia ir labiausiai vertina žmones, o mes, kaip socialistai, tam ryžtingai pritariame.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti pranešėjui ir Komisijos nariui už jų nuveiktą darbą. Pranešime labai darniai paaiškinamos keleivių teisės ir visų rūšių transportas, įskaitant autobusų transportą, ir aiškiai nagrinėjami visi svarbūs klausimai. Jame skiriamas dėmesys neįgaliems asmenims ir riboto judumo asmenims. Kaip rodo G. Albertini pranešimas, turime teikti tokias paslaugas, kurios atsižvelgtų į įvairius tokių asmenų poreikius.

Be to, jame aiškiai atsižvelgiama į susirūpinimą, susijusį su šios rūšies transportu ir pareikštą nepasitenkinimą dėl sumokėtų pinigų grąžinimo, kompensacijos, keleiviams teikiamos informacijos, griežtos atsakomybės ir skundų. Ir aš, ir Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija noriai bendradarbiauome su pranešėju, kad padarytume kiek įmanoma aiškesnį dokumento tekstą, viena vertus, atsižvelgdami į keleivių interesus ir, kita vertus, į šias paslaugas valdančių ir teikiančių bendrovių interesus, kurioms reikia nemažai laiko prisiderinti prie taisyklių. Todėl tikiuosi, kad šis tekstas bus patvirtintas rytojaus balsavime.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gerb. pirmininke, paslaugas teikiančios įmonės pirmiausia egzistuoja dėl šių paslaugų gavėjų, o ne dėl pačių paslaugų teikėjų. Šiuo požiūriu svarbu, kad mes nustatytume atitinkamas taisykles visų rūšių transporto naudotojams ir užtikrintume, kad paslaugos, kuriomis jie naudojasi, būtų tinkamos kokybės. Atsižvelgiant į tai – ir čia primenu tik tai, apie ką nuolatos kalbama – labai svarbu, kad ypač pasirūpintume riboto judumo asmenų teisėmis. Mano nuomone, šiuo požiūriu viena tema jau tapo amžinuoju varikliu. Leiskite jums pasakyti, kad neįgalūs yra ne vien tie žmonės, kurie turi neįgalaus asmens pažymėjimą. Visų rūšių transportu besinaudojantiems tėvams – suaugusiems su mažais vaikais – be abejonės, taip pat reikia mūsų taisyklių paramos. Tikiuosi, kad vienaip ar kitaip to pavyks pasiekti.

Mano antroji pastaba: netgi geriausios taisyklės ir apsauginės nuostatos nepadeda, jei informacija apie jas paslėpta tolimiausiame susijusio transporto operatoriaus kampe. Informacija apie keleivių teises turi būti pateikiama pačiose bilietų pardavimo kasose arba pačiuose autobusuose, lėktuvuose ir panašių rūšių transporte.

Mano trečioji ir paskutinė pastaba: keleivių labai pradėjome nustatyti taisykles dėl lėktuvų keleivių teisių, tačiau buvome per daug atlaidūs. Tai, ką sau leidžia oro linijos, ypač kalbant apie vėlavimus, sakydamos, kad paskutinis lėktuvas atskrido pavėlavęs, todėl kitas lėktuvas išskris vėliau, yra nepriimtina. Turėjome išspręsti šį klausimą nustatydami dideles kompensacijas, kurios būtų turėjusios panašaus poveikio kaip atsisakymo vežti atveju. Dabar, deja, nepasiekėme tokio poveikio. Tai nėra *force majeure* aplinkybė, jei skrydis atšaukiamas, nes lėktuvas buvo pustuštis. Šiuo požiūriu kitai Komisijai teks daug užduočių. Pirmininko pavaduotojau, jei kitoje Komisijoje jūs dar kartą užimsite šį postą, tai paraginčiau skubiai keisti lėktuvų keleivių teises. Tai būtina skubiai daryti.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Gerb. pirmininke, Komisijos nary A. Tajani, pradėdamas norėčiau pasveikinti M. Teychenné už šį kokybišką pranešimą. Kalbėdamas apie pasiūlymą dėl saugios laivybos paketą, kuris rytoj turi būti pasirašytas ir kurį rengiant buvau Europos Parlamento Socialistų frakcijos pranešėju dėl vėliavos valstybės reikalavimų laikymosi, taip pat dėl keleivių vežėjų atsakomybės, sakiau, kad Europos Sąjungoje didžiausias dėmesys turi būti skiriamas žmogui. Šioje Sąjungoje taip pat svarbu, kad pirmenybė būtų teikiama keleiviams.

M. Teychenné pranešimas nusipelnė visiškos mūsų paramos, nes juo įgyvendinama reguliavimo sistema, skirta ne tik autobusų keleiviams, bet ir man artimos srities keleiviams, būtent jūros ir vidaus vandenų transporto keleiviams. Visų pirma jame numatoma 25 proc. bilieto kainos kompensacija, kai vėluojama nuo vienos iki dviejų valandų, 50 proc. bilieto kainos, kai vėluojama dvi valandas ar daugiau, ir 100 proc. bilieto kainos, kai vežėjas nesuteikia alternatyvių transporto paslaugų ar informacijos.

Norėčiau atkreipti dėmesį, kad atšaukimo atveju arba esant dideliems vėlavimams kelionės metu ši kompensacija turi būti sumokėta keleiviui prašant per vieną mėnesį. Autobusų transporto atveju šiame pranešime pripažįstama būtinybė įgyvendinti papildomas priemones neįgaliems asmenims ir riboto judumo asmenims. Nuo šiol atšaukimo atveju, esant užsakomų vietų perviršiui arba didelio vėlavimo atveju, kai kelionėje vėluojama nemažiau kaip dvi valandas, visi keleiviai tikrai turės teisę atgauti galiojančią kainą.

Gerb. pirmininke, pateikiau pakeitimą dėl būtinybės šią reguliavimo sistemą taikyti taip pat tolimiausiuose regionuose. Esu įsitikinęs, kad niekas negali abejoti tokios kokybės teisės aktu ir kad jį turi vertinti visi Europos piliečiai, įskaitant tolimiausių regionų, pvz., Azorų, Madeiros, Kanarų ir Prancūzijos užjūrio departamentų gyventojus.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Jūrų transportą reglamentuoja keletas tarptautinių konvencijų, kurių reikia griežtai laikytis. Vis dėlto šiose opiose srityse yra gyvybiškai svarbu Bendrijos lygmeniu nustatyti mažiausių reikalavimų rinkinį, ypač atsižvelgiant į teisės aktų įgyvendinimo priežiūrą. Dėl šios priežasties nepriklausomos skundų priėmimo tvarkos įgyvendinimas ir priežiūros institucijos įsteigimas suteiks keleiviams aiškų pranašumą transporto operatorių atžvilgiu.

Manau, kad būtina rasti keleivių teisių ir transporto operatorių pareigų kompromisą, nes nė viena grupė neturėtų lėtinti tvarios jūrų ir vidaus vandenų transporto plėtros. Taip pat privalome atsižvelgti į būdingas sąlygas, kuriomis laivyba vyksta skirtinguose Europos jūrų regionuose, nes jos gali turėti konkrečių ypatumų, kurie gali iš tikrųjų riboti galimybes kurti bendras taisykles.

Platesniame jūrų transporto saugos ir saugumo kontekste turiu paminėti kai kuriuos pastarojo laiko piratavimo Adeno įlankoje atvejus. Kelia susirūpinimą vėl didėjantis šios veikos mastas ir ypač tai, kad pastarosiomis savaitėmis aukomis tampa Europos piliečiai, įskaitant penkis rumunus.

Norėčiau pasinaudoti proga ir paraginti Komisiją ir Tarybą dėti visas pastangas, kad ES stiprintų bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis Afrikos Kyšulyje, kad būtų užkirstas kelias piratavimo atvejams, o tranzitinės kelionės regione taptų saugesnės.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, gerb. Komisijos pirmininko pavaduotojau, šiandien esame labai laimingi galėdami patvirtinti, kad Europos Parlamento sprendimu keleivių teisės taip pat bus saugomos sektoriuose, kurie iki šiol nebuvo įtraukti.

Didžiuojamės, kad oro uostuose ir geležinkelio stotyse skrajutėmis pranešama apie Europos Sąjungos priimtą sprendimą, kuriuo siekiama saugoti keleivių teises. Jei tai įvyks ir kituose dviejuose sektoriuose, Europos piliečiai supras, kad Europos Sąjunga tikrai pasitarnauja gerindama jų gyvenimo sąlygas ir gindama jų saugų keliavimą.

Vis dėlto turime neužmiršti, kad teisės aktuose pasiekta apsauga ir šiuo metu piliečiams suteikiama apsauga nėra vienodos, kaip matėme iš ligšiolinio šių teisės aktų taikymo oro ir geležinkelių transporto sektoriuose. Tie iš mūsų, kurie naudojami šių rūšių transportu, mes, EP nariai, ir asmeniškai aš, keliaujantys per trijų skirtingų valstybių sienas, galime pasakyti, kad jie nėra veiksmingai taikomi. Būtent todėl Komisija teisingai kalbėjo apie pirmąjį bandymą, kurį reikia tobulinti, ypač kalbant apie pagrindinių įmonių, kurios yra atsakingos už teisių suteikimą keleiviams, indėlio veiksmingumą.

Neturėtume smerkti mažųjų įmonių, kai jos patiria sunkumų teikdamos transporto paslaugas. Čia turiu omenyje kabotažą, apie kurį kitomis aplinkybėmis klausiau Komisijos nario. Jeigu įmonės neapsisprendžia dėl kabotažo, tai kaip jos galėtų imtis tokios paslaugos, jei dar turės pasirūpinti keleivių teisėmis? Todėl turime suteikti piliečiams galimybę pasinaudoti pagrindine teise naudotis transportu ir tada suteikti jiems papildomos naudos, susijusios su vėlavimo atveju keleiviui išmokama kompensacija. Taigi pirmiausia – paslauga, o po to – kompensacija už vėluojančias paslaugas.

Esu tikra, kad Europa juda geresnės ateities link. Tokia yra išvada.

Christian Rovsing (PPE-DE). - (DA) Gerb. pirmininke, jei turėtume ištirti, kaip gyventojai suvokia negalią, mes sužinotume, kad šiais laikais atėjus atostogų metui neįgalūs asmenys pirmenybę teikia kelionėms į JAV. Įstatymai ir taisyklės ten yra daug geresnės, o su neįgaliais asmenimis JAV elgiamasi daug geriau. Europa nėra labiausiai trokšamas mūsų žmonių kelionės tikslas. Mūsų pačių tėvynainiai nenori praleisti atostogų Europoje, jei jie yra neįgalūs. Jie keliauja į JAV. Manau, kad tai aiškus ženklas, koks nepaprastai svarbus yra dokumentas, su kuriuo čia dirbame. Kalbu apie daugelį dalykų, įskaitant turizmą.

Pavel Svoboda, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (CS) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, iki šiol diskusijoje pasiekta pažanga reiškia, kad neprireiks man skirtų penkių minučių ir aš esu įsitikinęs, kad tai – gera žinia. Su malonumu pažymiu, kad keleivių teisių apsaugos ir šio sektoriaus ateities klausimu mūsų interesai sutampa. Iš Europos Parlamento tikimės glaudaus bendradarbiavimo, leidžiančio mums pasiekti galutinį sprendimą, kuris dar kartą parodys piliečiams ES suteiktus pranašumus keleivių teisių srityje.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, p. P. Svoboda, gerb. EP nariai, tikiu, kad piliečiai, stebintys šią diskusiją dėl keleivių teisių ir naujų įstatymų, kuriuos tikimės priimti, kad būtų stiprinama Europos Sąjungą apibūdinanti laisvės sistema, šiandien supras, kad Komisija, Taryba ir Parlamentas, taip pat atitinkami jų darbuotojai yra ne bokštai iš dramblio kaulo, kuriuose nagrinėjami su piliečiais visiškai nesusiję klausimai arba kurie kitaip neigiamu požiūriu braunasi į piliečių gyvenimą, o institucijos, kurioms nuoširdžiai rūpi piliečių interesai, siekiančios ginti jų teises ir – norėčiau pabrėžti – saugoti jų pagrindines teises: niekas nėra laisvas, jei negali laisvai judėti iš vienos Sąjungos vietos į kitą.

Būtent todėl, kai Parlamente tvirtinant mano kandidatūrą prašiau jūsų pasitikėjimo, pažymėjau, kad viena iš sričių, kuriai visų pirma skirčiau dėmesį už transportą atsakingo Komisijos nario kadencijos metu, būtų keleivių teisių apsauga. Manau, kad šiandien turime kartu perduoti gerą žinią, ir aiškiai parodėme, kad galima pasiekti pažangą ir kad Europos institucijos yra artimos piliečiams ir net yra jų pusėje.

Kaip paaikšėjo diskusijos metu, tarp įvairių politinių frakcijų narių nėra didelių nuomonės skirtumų, pritardami Komisijai ir Tarybai, visi pažymėjo siekį ištikimai kurti piliečių Europą, kaip sakė pirmininko pavaduotoja R. Kratsa-Tsagaropoulou.

Būtent todėl laikau labai svarbiu pagrindinį žingsnį, kurį žengiame šiandien ir kurį žengsime rytojaus balsavime. Žinoma, tokie sudėtingi dalykai kaip šis, apimantys sudėtingas transporto sistemas ir skirtingą reguliavimą įvairiose šalyse, reikalauja visapusiško požiūrio, taip pat kompromisų. Kiekviena priimta taisyklė yra kompromiso ir skirtingų interesų apsaugos rezultatas.

Vis dėlto tvirtinčiau, kad šį kartą turėtų nugalėti bendrasis interesas, t. y. piliečių laisvės ir keleivių laisvės apsauga visose veikiančiose transporto sistemose, nes būtų nenuoseklu ginti tik tuos, kurie keliauja oro ar geležinkelio transportu, ir neginti tų, kurie keliauja laivais ar autobusais. Žinoma, leiskite man pakartoti, kad gali būti nuomonių skirtumų, taip pat yra Komisijos, Tarybos ir kai kurių šio Parlamento narių požiūrių skirtumų kalbant apie vandens transporto reguliavimą; yra tokių, kurie pirmenybę teiktų atskiriems įstatymams upių ir jūrų transportui.

Komisija patvirtino savo poziciją ir aš manau, kad būtų teisinga turėti bendrą reguliavimo struktūrą, tačiau iš tikrųjų tai nesvarbu. Šiandien svarbu, kad mus pasiekė gera žinia apie stiprią Parlamento, Komisijos ir Tarybos politinę valią siekiant užtikrinti keleivių teises, ypač riboto judumo keleivių teises. Tai nelengva ir man buvo malonu išgirsti klausimą dėl neįgaliųjų asmenų teisių ir visų pirma laisvių. Milijonams riboto judumo keleivių suteikta galimybė laisvai keliauti Europos Sąjungoje taip pat reiškia leidimą šiems asmenims prisidėti prie ES augimo, nes šių milijonų žmonių judėjimas lemia gerovę, plėtoja transporto bendroves ir kuria galimybes turizmui pačiose įvairiausiose vietose.

Būtent todėl man malonu ir aš norėčiau padėkoti dviem pranešėjams, Tarybai ir, žinoma, Komisijos darbuotojams, kuriems aš visada dėkoju, nes jų dėka galiu pateikti pasiūlymus Parlamentui ir Tarybai.

Tai ypač nuoširdi padėka, nes manau, kad šiandien Europos institucijos kaip visuma rodo, kad jos skiria daug dėmesio 500 milijonams Europos piliečių, kurie kartais gali jomis nepasitikėti. Vis dėlto manau, kad šiandien tie, kurie sekė šią diskusiją, pakeis savo nuomonę ir ims pasitikėti Europos institucijomis, kurios siekia būti vis arčiau žmonių.

PIRMININKAVO: M. A. DOS SANTOS

Pirmininko pavaduotojas

Michel Teychenné, *pranešėjas*. – (FR) Gerb. pirmininke, visų pirma norėčiau atkreipti dėmesį į pakeitimus, kuriuos pateikė G. Jarzembowski., Dabar jis tiesiog mums pasakė, kad turime būti protingi – manau, kad svarbus dalykas, susijęs su šiuo dokumentu, yra tai, kad iš tikrųjų dokumentas yra nuosaikus.

Ar protinga norėti, kad būtų panaikinta vežėjų pareiga mokytį darbuotojus, kurie bendrauja su riboto judumo asmenimis?

Ar protinga panaikinti kompensaciją už prarastą įrangą, ypač už riboto judumo asmenims priklausančius invalido vežimėlius?

Ar protinga – ir R. Rack, kuris ką tik čia buvo, atkreipė į tai dėmesį, o aš dėkoju jam už pasisakymą – vengti grąžinti keleiviams pinigus, t. y. vengti taikyti praktiką, kuri yra priimta visur ir ypač Jungtinėse Amerikos Valstijose, ypač tada, kai išvykimas buvo atšauktas ir kai nebuvo suteikta jokios informacijos ar alternatyvaus transporto?

Todėl šie dalykai jūsų pakeitimuose man neatrodo protingi ir aš noriu tai pasakyti.

Dėl viso kito, manau, buvo pasiektas sutarimas. Tai akivaizdu iš diskusijų. Norėčiau padėkoti Komisijai, Tarybai ir visiems gerb. EP nariams, kurie būdami puikios nuotaikos dirbo šiais klausimais, nes supratome, kad Europos žmonėms tai buvo ypač svarbus klausimas.

Todėl tikiu, kad rytoj – ir čia aš kreipiuosi į Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakciją: jūsų pateikti pakeitimai nėra protingi – mes turime balsuoti už šį dokumentą ir turime perduoti ryžtingą žinią laiku, kai europiečiai kartais abejoja Europa. Kaip sakė A. Tajani, turime perduoti ryžtingą žinią šiems 500 milijonų piliečių, pasakydami jiems, kad atsižvelgiama į jų, kaip europiečių, poreikius. Tik tiek ir tenorėjau pasakyti.

Gabriele Albertini, *pranešėja*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, atidžiai klausydamasis diskusijos, ponų V. Svobodos ir A. Tajani, taip pat gerb. EP narių, jaučiu, kad turiu dar daugiau priežasčių dėkoti už pagalbą ir vertingus patarimus, kurių gavau šiame Parlamente.

Neturiu laiko nagrinėti ir aptarti atskirus pasiūlymus ir tokios plačios diskusijos aspektus ir vietoj to, kadangi turiu baigti per keletą pasisakymų skirtų sekundžių, kurios man liko, aš pavartosiu du žodžius, kad apibūdinti ir apibendrinčiau jūsų mintis ir pasiūlymus. Kaip galima tikėtis iš tokio sudėtingo reglamento, atliktą darbą jūs laikote priimtinu.

Šiame reglamente atsižvelgiama į siekį plėsti keleivių teises ir sudaryti vienodas apsaugos sąlygas visų rūšių transporte kartu atsižvelgiant į ypatingą mažesnių vežėjų pobūdį, kurie ekonominės krizės metu sunkiai prisiderina prie didesnių reikalavimų, todėl mano pirmasis žodis yra „priimtinas“.

Tada atsiranda tobulinimo idėja arba erdvė tobulinimui, apie kurį užsiminė EP nariai, kurie, nors ir kupini užuojautos toms aplinkybėms, prie kurių prisideriname, vis dėlto nori toliau plėsti teisių erdvę, siekdami įtraukti miesto transportą ir ginti riboto judumo keleivius. Taigi taip mes judame tobulumo link. Žmogiški reikalai vis dar nėra tobuli, o šis reglamentas, kuris yra „priimtinas“ ir, manau, gerai parengtas, yra taip pat „tobulintinas“.

Pranešėjas neneigia galimybės valstybėms narėms didinti ar plėsti schemą siekiant įtraukti miesto transportą ir tai jau yra privaloma regioninio transporto atveju. Aprėpties lygmuo jau buvo trumpai apibūdintas ir jis dažnai beveik prilygsta tarptautiniam arba nacionaliniam lygmeniui. Tai, žinoma, taip pat galioja naudojamoms technologijoms ir schemos taikymui neįgaliems asmenims.

Baigdamas norėčiau jums dar kartą padėkoti ir tikiuosi, kad šiandienos darbas nėra istorijos pabaiga, kad galbūt galėsime pasiekti dar didesnių tikslų.

Pirmininkas. – Bendra diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Daniel Stroj (GUE/NGL), *raštu*. – (CS) Kalbėdamas apie pranešimą dėl keleivių teisių, norėčiau atkreipti dėmesį į dalyką, kuris nesiderina su vartotojų teisių apsauga, o veikiau reiškia laisvo asmenų judėjimo Šengeno zonoje principo pažeidimą. Konkrečiai jis susijęs su asmenų judėjimu per Čekijos ir Vokietijos valstybinę sieną. Čekijos piliečiai vis dažniau skundžiasi – ir man asmeniškai, ir Čekijos ir Vokietijos pasienio regiono bei vietos valdžios institucijų atstovams – dėl Vokietijos policijos priekabiavimo, kai grupėmis arba asmeniniais automobiliais jie kerta Čekijos ir Vokietijos valstybinę sieną. Piliečiai skundžiasi, kad juos be priežasties stabdo neuniformuoti policininkai, juos tikrina ir netgi tardo apie jų kelionės į Vokietiją tikslą ir ketinimus. Vokietijos policijos elgesys yra ne kas kita kaip priekabiavimas ir tiesiogiai prieštarauja laisvo asmenų judėjimo ES principui. Norėčiau pažymėti, kad tokie atvejai tampa vis dažnesni, ir todėl raginu ES institucijas skubiai padėti išspręsti šią nepriimtina padėtį.

(Posėdis sustabdytas 18.15 val. prieš klausimų valandą ir atnaujintas 18.30 val.)

PIRMININKAVO: M. A. DOS SANTOS*Pirmininko pavaduotojas***14. Klausimų valanda (klausimai Komisijai)****Pirmininkas.** – Kitas klausimas – klausimų valanda (B6-0227/2009).

Šie klausimai buvo perduoti Komisijai.

*Pirmoji dalis***Pirmininkas.** – Klausimas Nr. 28, kurį pateikė **Sarah Ludford** (H-0142/09)

Tema: E. prekyba

Kokių papildomų priemonių imasi Komisija, siekdama užtikrinti, kad būtų visiškai panaikintos kliūtys, atsirandančios vartotojams dėl jų gyvenamosios šalies arba mokėjimo kortelės registracijos, kurios jiems trukdo pirkti už geriausią kainą ir įsigyti įvairių prekių ir paslaugų, pvz., atsisiųsti muzikos įrašų, įsigyti geležinkelio ir oro linijų bilietų, DVD diskų ir kompiuterių žaidimų, ypač parduodamų elektroniniu ryšiu bet kurioje ES vietoje?

Charlie McCreevy, *Komisijos narys.* – Komisija gerai žino apie sunkumus, kurių patiria vartotojai, kuriems neleidžiama pasinaudoti tinklavietėmis arba kurie yra diskriminuojami dėl geografinės padėties, jiems bandant įsigyti pirkinių naudojantis elektroniniu ryšiu. Leiskite jus užtikrinti, kad kovai su geografiniu rinkos susiskaidymu, kuris atsiranda dėl valstybių vykdomų priemonių ar privačių subjektų veiksmų, savo vidaus rinkos politikoje skiriame daug dėmesio. Veikla, kurią savo klausime minėjo gerb. EP narė, iš Europos piliečių atima teisės ir galimybės, kurių jiems suteikia bendroji rinka. Tokia veikla visiškai prieštarauja laisvei gauti paslaugas tarptautiniu mastu, kuri yra pagrindinis laisvės teikti paslaugas, įtvirtintos EEB steigimo sutartyje, atitikmuo. Dabar turime veiksmingą priemonę – Paslaugų direktyvą, kuri turėtų iš esmės sumažinti sunkumus, kurių patiria vartotojai, kurie susiduria su diskriminacija įsigydamai prekių ir paslaugų tarptautiniu mastu, įskaitant pirkimus internetu.

Pirmą kartą vidaus rinkos įstatymuose Paslaugų direktyva aiškiai reikalauja, kad valstybės narės užkirstų kelią diskriminuojančiai veiklai, kurią verslas vykdo dėl vartotojų pilietybės arba jų gyvenamosios vietos. Kaip žinote, Paslaugų direktyva turi būti įgyvendinta iki šių metų gruodžio pabaigos ir 20 straipsnyje įtvirtintą nediskriminavimo nuostatą perkėlus į valstybių narių teisę, tokia veikla, kurią savo klausime minėjo gerb. EP narė, taps neteisėta. Išimtis iš šios taisyklės bus taikoma tik tiems atvejams, kai verslas galės įrodyti, kad skirtingoms vartotojų kategorijoms taikomą skirtingą požiūrį tiesiogiai pateisina objektyvios priežastys ir todėl toks požiūris nereikia diskriminavimo. Šiuo metu Komisija kartu su valstybėmis narėmis dirba siekdama užtikrinti, kad Paslaugų direktyvos 20 straipsnis būtų įgyvendintas laiku ir kad valstybių narių valdžios institucijos ir teismai veiksmingai užtikrintų jo vykdymą.

Be to, kovo 5 d. Komisija paskelbė ataskaitą, kurioje dėmesys skiriamas tarptautiniams e. prekybos aspektams. Šis Komisijos tarnybų darbo dokumentas dėl tarptautinės elektroninės prekybos yra mano kolegės Komisijos narės M. Kunevos iniciatyva. Ataskaita rodo, kad apskritai e. prekybos plėtra Europos Sąjungoje vyksta pakankamai gerai, tačiau tarptautinė e. prekyba atsilieka. Elektroniniu ryšiu vykstanti tarptautinė prekyba turi labai didelių galimybių. Vis dėlto šių tarptautinės prekybos galimybių nepavyksta įgyvendinti tikrovėje dėl praktinių ir reguliavimo kliūčių, kurios turi poveikio ir vartotojams, ir verslui. Dėl to elektroninio ryšio vidaus rinka yra susiskaidžiusi. Tai buvo nustatyta ir apsvaistyta vykdant rinkos priežiūrą, kurią pradėjo Komisija, siekdama iširti keletą tiekimo grandinių konkrečiose mažmeninėse rinkose. Šis darbas turėtų leisti Komisijai atlikti išsamesnį mažmeninio sektoriaus tyrimą, siekiant nustatyti veiklą, kuri iškreipia tiekėjų ir mažmeninės prekybos bendrovių santykius, taip pat mažmeninės prekybos bendrovių ir vartotojų santykius ir siekiant įvertinti būtinybę toliau reformuoti susijusius valstybių narių ir ES reguliuojančius teisės aktus. Šis tyrimas apima penkis konkrečius sektorius, įskaitant pramogines prekes, pvz., internetu ir ne internetu parduodamą muziką ir knygas. Pagal šio tyrimo rezultatus 2009 m. rudenį Komisija numato paskelbti komunikatą. Veiksmingai ir ryžtingai įgyvendinę Paslaugų direktyvos 20 straipsnį, taip pat ištyrę likusius klausimus, susijusius su rinkos priežiūros vykdymu, turėtume rasti visapusišką atsaką problemoms ir kliūtims, atsirandančioms e. prekybos srityje ir darančioms žalą paslaugų gavėjams apskritai ir konkrečiai vartotojams.

Sarah Ludford (ALDE). - Tai klausimas, kuris yra labai svarbus piliečių Europai, ypač esant recesijai. Visi nori ir nusipelnė sudaryti geriausią sandorį, nesvarbu, ar jie gyvena Lisabonoje, ar Londone. Argi ne gėda,

kad praėjus 50 metų nuo bendrosios rinkos sukūrimo, kaip pranešė Didžiosios Britanijos vartotojų asociacijos žurnalas „Which?“, vis dar įmanoma apsilankyti Ispanijos geležinkelių operatoriaus „Renfe“ interneto svetainėje ir naudojantis jos versija anglų kalba sumokėti 60 proc. brangiau nei naudojantis versija ispanų kalba? Be abejonės, tai visiškai nesusiję su reguliavimo skirtumais. Ar Komisija taip pat griežtai reaguos į akivaizdų išnaudojimą?

Charlie McCreedy, *Komisijos narys*. – Sutikčiau su baroniene S. Ludford, kad praėjus 50 metų nuo EB įsteigimo ir žinant pagrindinius jos veikimo principus ši diskriminacija yra įmanoma. Vis dėlto pagrindinė priežastis, dėl kurios buvo priimta Paslaugų direktyva, buvo pripažinimas, kad paslaugų srityje mums nepavyko sėkmingai pasiekti to, ko pasiekėme prekių srityje. Todėl siekiant iki šių metų pabaigos įgyvendinti Paslaugų direktyvą, 20 straipsnis nurodo, kad bet koks skirtingas požiūris, pvz., toks, apie kokį kalbėjo baronienė S. Ludford, turi būti tiesiogiai pagrįstas objektyviomis priežastimis.

Nesigilinant į jos paminėto konkretaus atvejo ypatumus, nes tai yra su transportu susijęs klausimas, kuris labiau tiktų mano kolegai A. Tajaniui, vienintelė priežastis, dėl kurios galėtų būti pateisinamas diskriminavimas dėl objektyvių priežasčių, yra tai, kad minėtu atveju aiškiai atsirastų papildomų išlaidų. Tai būtų objektyvus būdas pažvelgti į šį atvejį. Pvz., jei internetu užsisakėte prekę, kuri turėtų būti atvežama iš Strasbūro ir jums pristatoma į Dubliną, aiškiai atsirastų papildomos siuntimo paštu ir pakavimo išlaidos ir kt. Tai galėtų būti objektyvi priežastis sakant, kad esama tokio kainos skirtumo. Vis dėlto negalite diskriminuoti dėl jokios kitos priežasties. Todėl tikėkimės, kad įgyvendinus Paslaugų direktyvą tokių konkrečių atvejų bus mažiau.

Šiuo metu kalbėdami apie transporto sritį neturite užmiršti, kad Paslaugų direktyva transportui netaikoma. Vis dėlto mano kolega A. Tajani ir jo darbuotojai šioje srityje taip pat ketina pateikti kai kurių konkrečių iniciatyvų.

Pirmininkas. Klausimas Nr. 29, kurį pateikė **Claude Moraes** (H-0149/09)

Tema: ES Alzheimerio ligos strategija

Vasario mėnesį Jungtinė Karalystė paskelbė savo Nacionalinę demencijos strategiją, pagal kurią bus teikiamos investicijos į atminties klinikų tinklą, gerinama pagalba šia liga sergantiems žmonėms ir pradedamos plataus masto visuomenės informavimo kampanijos. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL> Be to, vasario 5 d. Strasbūre Parlamentas priėmė rašytinį pareiškimą 0080/2008 – <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL>, kuriame prašoma pripažinti, kad Alzheimerio liga – Europos visuomenės sveikatos prioritetas.

Kokias šios srities iniciatyvas numato Komisija kalbant apie mokslinius tyrimus, prevenciją ir visuomenės sąmoningumo didinimą?

Ar Komisija ketina kurti Europos Alzheimerio ligos strategiją, panašią į Jungtinėje Karalystėje patvirtintą strategiją, ypač atsižvelgiant į Europinio bendradarbiavimo demencijos srityje projekto rekomendacijas, kurios buvo pateiktos Komisijai?

Androulla Vassiliou, *Komisijos narė*. – Tarybai paskelbus išvadas dėl Alzheimerio ligos, kurios buvo patvirtintos Tarybai pirmininkaujant Prancūzijai, Komisijos 2009 m. teisėkūros ir darbo programoje Alzheimerio liga buvo įvardyta kaip prioritetinė iniciatyva ir Komisija ketina paskelbti komunikatą dėl Alzheimerio ligos ir kitų demencijų. Jis turi būti priimtas dar šiais metais.

Be to, siekiant skatinti koordinuotus veiksmingus mokslinius tyrimus šioje srityje numatyta, kad komunikatas bus priimtas kartu su pasiūlymu dėl Tarybos rekomendacijos dėl bendro mokslinių tyrimų, susijusių su neurodegeneracinėmis ligomis, įskaitant Alzheimerio ligą, programavimo. Tai išplaukia iš 2008 m. liepos 15 d. priimto komunikato dėl bendro mokslinių tyrimų programavimo.

Alzheimerio ligos srityje reikalingi tikslūs duomenys, kurie gali būti surinkti tik ES mastu siekiant valstybių narių lygmeniu planuoti ir priderinti sveikatos paslaugas. Iki šiol Europinio bendradarbiavimo demencijos srityje projektas pateikė tikslus, kokybinius ir kiekybinius duomenis ir Alzheimerio ligos poveikio Europos Sąjungai vertinimą, kurį metiniame leidinyje „*Dementia in Europe Yearbook*“ paskelbė Europos Alzheimerio ligos asociacija. Vis dėlto 2008 m. pabaigoje projektas buvo baigtas ir dabar reikia įvertinti galimybes, kaip šį darbą tęsti toliau.

Atviras koordinavimo metodas (AKM) socialinėje srityje ES valstybėms narėms suteikia sistemą, leidžiančią reformuoti savo socialinės apsaugos sistemas remiantis keitimusi politika ir abipusiu mokymusi. Pagal AKM

valstybės narės įvardija bendrus iššūkius ir susitaria dėl bendrų tikslų, susijusių su visuotine galimybe naudotis sveikatos priežiūra, jos kokybe bei darnia plėtra ir ilgalaikė priežiūra.

Nacionalinėse strateginėse ataskaitose valstybės narės išdėsto, kaip siekiamos bendrų tikslų jos plėtos savo politiką. Palengvindama dialogą ir keitimąsi pažangia patirtimi sveikatos priežiūros ir ilgalaikės priežiūros srityse, ES remia valstybių narių veiksmus, skirtus bendriems iššūkiams atremti ir siekti tikslų taikant AKM.

Savo finansavimo programomis ji taip pat remia naujoviškų pažangių metodų kūrimą. Keitimasis patirtimi gali vykti atliekant tarpusavio vertinimą, kai dalyvauja ribotas skaičius dalyvių, sutelkiančių dėmesį į konkrečią temą, arba konferencijose vykstant platesnėms diskusijoms.

Remiantis 2008 m. nacionalinių strateginių ataskaitų nurodymais ir 2009 m. bendroje ataskaitoje atlikta sinteze, kitą mėnesį Prancūzijoje vyks konkretus tarpusavio vertinimas tema „Alzheimerio liga ir kitos susijusios ligos: kaip susidoroti su krizinėmis situacijomis arba kaip prižiūrėti pacientą jo namuose“. Vėliau, Taryboje pirmininkaujant Švedijai, rugsėjo mėn. vyks konferencija „Sveikas ir garbingas senėjimas“, kurioje rengiamas seminaras apie Alzheimerio ligą ir kitomis demencijomis sergančių asmenų priežiūros koordinavimą.

Be to, Komisijos tarnybos svarsto galimybę 2010 m. viduryje surengti papildomą konferenciją, kurios konkreti tematika priklausys nuo 2009 m. įvykių ir kitų šaltinių rezultatų. Be to, Komisijos 2003–2010 m. veiksmų plane dėl negalios numatyti veiksmai, kurie taip pat yra svarbūs Alzheimerio ligą sergantiems asmenims, pvz., savarankiško gyvenimo skatinimas, kokybiškos paramos ir priežiūros paslaugos, galimybė gauti būtiniausias prekes bei paslaugas ir pagalbiniai sprendimai.

Kadangi tarp senėjančių Europos gyventojų gali didėti senyvo amžiaus žmonių, kurie turi sunkią negalią ir kuriems reikia ilgalaikės priežiūros, šis klausimas yra prioritetas numatant tolesnius veiksmus, įgyvendinus esamą veiksmų planą dėl negalios.

Dalyvaudama aukšto rango neigaliųjų reikalų grupėje, Komisija kartu su valstybėmis narėmis taip pat dirba stebėdama, kaip įgyvendinama JT neigaliųjų teisių konvencija, kurią pasirašė Europos Komisija ir visos valstybės narės. Konvencija apima platų spektrą tokių politikos tikslų, kurie yra svarbūs Alzheimerio ligą sergantiems asmenims, įskaitant naudojimosi galimybes, savarankišką gyvenimą, dalyvavimą visuomenės gyvenime ir socialinę apsaugą, ir yra įgyvendinami valstybių narių ir Bendrijos lygmeniu.

Claude Moraes (PSE). - Komisijos nare, kadangi Europoje turime daugiau nei šešis milijonus demencija sergančių piliečių ir dar daug milijonų europiečių, kurie turi juos slaugyti arba yra nukentėję nuo šios pavojingos ligos, aš nuoširdžiai džiaugiuosi dėl Komisijos sprendimo pripažinti šią ligą visuomenės sveikatos prioritetu. Tai buvo išsamus atsakymas.

Vis dėlto norėčiau paklausti, ar diskutuodama apie veiksmų planą dėl negalios jūs, būdama Komisijos nare ir atstovaudama Komisijai, atsižvelgėte į tai, kad Alzheimerio liga turi bendro poveikio neigaliesiems, su senėjimu susijusioms sritims ir visuomenės sveikatai, ar jūs puoselėjate visapusišką strategiją ne tik įvardydamą Alzheimerio ligą, bet ir įtraukdamą visus susijusius klausimus, ir ar jūs išsaugojate prioritetus? Senėjantiems gyventojams tai reiškia kritišką visuomenės sveikatos būklę. Vis dėlto dėkoju už išsamų atsakymą.

Androulla Vassiliou, Komisijos narė. – Suprantu, kad gerb. EP narys yra patenkintas išsamiu atsakymu, kurį pateikiau. Kalbant apie šį veiksmų planą dėl negalios, žinoma, tai yra platesnis klausimas, tačiau jis apima tam tikrus aspektus, kurie yra būdingi būtent Alzheimerio ligai ir kurių turime imtis vykdydami veiksmus šioje srityje.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 30, kurį pateikė **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0163/09)

Tema: Pietryčių Europai gresianti recesija ir poveikis Europos ekonomikai

Remiantis naujausiais tarptautinių finansų institucijų ir kreditų reitingų agentūrų atliktais vertinimo tyrimais, didžiausio ekonomikos nuosmukio tikimasi Pietryčių Europoje, kurį lydėtų nuostoliai dėl vartotojų ir įmonių negrąžintų paskolų. Tai galėtų turėti labai rimtų padarinių ES valstybių narių ekonomikai atsižvelgiant į dideles Vakarų Europos įmonių ir bankų investicijas šiame regione.

Ar Komisija pritaria, kad būtų teikiama parama Pietryčių Europos šalių bankams – pagal Europos kaimynystės politikos dalį sudarančias nacionalines veiksmų programas – bendradarbiaujant su tomis šalimis ir galbūt su Europos investicijų banku? Kaip Komisija ketina panaudoti turimą finansavimą, pvz., Pasirengimo narystei priemonę (IPA) ir Europos kaimynystės ir partnerystės priemonę (ENPI), gaivinant vietos ekonomiką ir užkertant kelią gresiančiai recesijai?

Janez Potočnik, *Komisijos narys*. – Klausimas susijęs su Komisijos požiūriu į galimą Europos ekonominę ir finansinę paramą Rytų ir Pietryčių Europos šalims, skaudžiai nukentėjusioms dėl pasaulinės ekonomikos krizės. Atsakau savo kolegos Komisijos nario J. Almunia vardu.

Staigus keleto šio regiono šalių ekonomikos nuosmukis iš tikrųjų gali turėti neigiamą poveikį Europos Sąjungos valstybių narių ekonomikai, ypač toms valstybėms, kurių komerciniai bankai dažnai per savo vietos filialus suteikė didelius kreditus šio regiono šalių įmonėms ir namų ūkiams.

Pirmiausia reikia pažymėti, kad šių šalių ekonomikos ir finansų padėtis yra labai skirtinga. Todėl Komisijos atsakas į krizę negalėjo būti formuluojamas globaliai ir todėl buvo atsižvelgiama į padėtį kiekvienoje šalyje.

Kalbant apie esamas ir galimas Pietryčių Europos šalis kandidates, 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu numatyta didelė techninė parama, skirta struktūrinėms reformoms ir institucijų kūrimui remti – kaip žinote, pagal Pasirengimo narystei priemonę (IPA) skirta 9,1 mlrd. eurų. Komisija taip pat įgyvendina 150 mln. eurų vertės atsako į krizę paketą, kuris finansuojamas pagal šią priemonę ir kuriuo siekiama trumpalaikėje perspektyvoje iš tarptautinių finansų institucijų gauti 500 mln. eurų paskolų. Paketas apima priemones, kurios siekia nuo mikrokreditų teikimo ir MVĮ finansavimo iki energijos vartojimo efektyvumo ir konkrečios techninės paramos finansų sektoriaus priežiūrai ir finansų reguliavimui.

Siekdama toliau remti realią ekonomiką, Komisija, EIB, ERPB ir Europos plėtros banko taryba kartu parengė infrastruktūros iniciatyvą, pagal kurią investicijoms į prioritetinę transporto, energetikos, aplinkos ir socialinio sektoriaus infrastruktūrą teikiama techninė parama ir bendras finansavimas. Iniciatyva buvo spartinama ir šiuo metu pradedamas jo įgyvendinimas. Tai pirmasis žingsnis kuriant Vakarų Balkanų valstybių investicijų sistemą, kuri taip pat apims investicijas į kitus socialinius ir ekonomikos sektorius, pvz., MVĮ ar energijos vartojimo efektyvumą.

Europos Sąjungos turimos priemonės, galinčios patenkinti finansų sektoriaus poreikius Rytų Europos šalyse, kurioms taikoma Europos kaimynystės politika – Ukrainoje, Baltarusijoje, Moldovoje ir trijose Kaukazo šalyse – yra labiau ribotos. Vis dėlto čia ES taip pat teikia reikšmingą techninę paramą pagal Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės nacionalines ir regionines programas, siekdama paremti Europos kaimynystės politikos bendrus veiksmų planus. Siekiant toliau padėti realiai ekonomikai buvo sukurta Kaimynystės investicijų priemonė, kuria sutelkiamos EKPP programų ir Europos Sąjungos valstybių narių dotacijos ir Europos viešųjų finansų institucijų paskolos. 2008 m. ši priemonė suteikė 71 mln. eurų dotacijų, kurios parėmė didelius infrastruktūros projektus, o jų vertė buvo apie 2,74 mlrd. eurų.

Dabar leiskite pasakyti keletą žodžių apie paramą regiono komerciniams bankams, kurią suteikė specializuotos finansų institucijos. Čia pats aktyviausias yra ERPB, kuris sutelkia visą savo priemonių arsenalą, įskaitant akcijas ir trumpalaikį skolinimą. EIB neturi įgaliojimų vykdyti tiesioginį šio regiono bankų kapitalizavimą ir jo veikla apsiriboja transporto, telekomunikacijų, energetikos ir aplinkos sektorių infrastruktūra. Jo įgaliojimai neapima MVĮ. Daug finansinės paramos regiono ekonomikai teikia „Bretton Woods“ institucijos, visų pirma Tarptautinis valiutos fondas (TVF). TVF suteikia didelį finansavimą, remdamas visapusiškas stabilizavimo programas. Komisija mano, kad TVF tenka labai svarbus vaidmuo kovoje su krizės padariniais.

Pagaliau keletas besirengiančių narystei ir kaimyninių šalių Europos Sąjungos paprašė makroekonominės paramos. Šiuo metu Komisija svarsto, kaip geriausiai suteikti paramą toms šalims, kurios su Tarptautiniu valiutos fondu taip pat sutarė dėl stabilizavimo programos.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, labai ačiū už man suteiktą informaciją.

Norėčiau jūsų paklausti, ar tikite, kad šios 71 mln. eurų vertės dotacijos mūsų partneriams Rytų Europoje yra pakankamos. Manau, kad Komisijos komunikate dėl krizės ir jos poveikio Rytų Europai skiriama nepakankamai dėmesio šiam klausimui. Be to, ar manote, kad turėtume persvarstyti pasirengimo narystei paramos tikslus, priemones ir prioritetus, nes Serbija jau paprašė paramos, siekdama patenkinti neatidėliotinas reikmes savo biudžete.

Janez Potočnik, *Komisijos narys*. – Kaip jau sakiau, kalbant apie realią ekonomiką ir Rytų Europos šalis, finansinės galimybės, kuriomis disponuojame, yra tikrai ribotos. Būtent todėl mes bandome užtikrinti kiek galime daugiau pinigų iš kitų finansų institucijų. Būtent todėl minėjau, kad pinigai, kurių suma yra 71 mln. eurų, taip pat iniciavo didelį infrastruktūros projektų, kurių vertė yra daugiau nei 2,5 mlrd. eurų, finansavimą.

Taigi nuoširdus atsakymas, manau, būtų toks, kad mes visi turime rimtų problemų ir kad, be abejonų, reikia atidžiai stebėti tai, kas vyksta šiame regione, nes su juo esame labai glaudžiai susiję ir daug Europos šalių palaiko glaudžius prekybos santykius su šiuo regionu.

Kalbant apie makroekonominės paramos galimybę, tarp valstybių, kurios turi galimybių tapti valstybėmis narėmis, yra daug šalių, kurios yra kandidatės arba galimos kandidatės ir kurios paprašė paramos. Tiesa, kad Serbija pateikė prašymą. Labai tikėtina, kad Juodkalnija taip pat jos paprašys. Iš pietryčių regiono šalių beveik visos šalys, išskyrus Rusiją ir Azerbaidžaną, jos paprašė. Jei būsiu atviras, makroekonominės paramos galimybės yra gana ribotos, o šios paramos prašančių šalių sąrašas yra gana ilgas.

Manau, kad pagrindinė priemonė – būtent todėl ši diskusija buvo viena svarbiausių temų G20 valstybių aukščiausiojo lygio susitikime – turi būti nukreipiama per TVF paramą. Labai pritariame tokiai veiklai ir svarbesniam TVF vaidmeniui arba jo kapitalizavimui šia linkme, nes tai be abejo yra pasaulinė problema.

Taip pat galėčiau paminėti, kad dėl šios makroekonominės paramos, jei ji būtų suteikta kuriai nors iš šių valstybių, taip pat turėtų vykti konsultacijų procesas Europos Parlamente.

Antroji dalis

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 31, kurį pateikė **Gay Mitchell** (H-0131/09)

Tema: Valstybės pagalba ES nepriklausančioms Europos šalims

Šiais ekonomikos pakrikimo laikais būtina, kad visoms Europos tautoms galiotų vienodos sąlygos ir kad jos nebijotų dėl darbo vietų, perkeliama į ES nepriklausančias šalis, kuriose sunkumų patiriančioms bendrovėms teikiama valstybės pagalba. Jei EEB ar ELPA narės, pvz., Šveicarija, gauna naudos dėl didėjančios prekybos su ES bloku, tai būtina reikalauti, kad atsimokėdamos jos taikytų tokias pačias taisykles dėl valstybės pagalbos teikimo. Šiuo metu taikomos procedūros, kuriomis imamasi priemonių prieš šias spragas, yra lėtos, varginančios ir nesuteikia apsaugos tiems, kurie netenka darbo. Kaip Komisija ketina sugriežtinti šią konkurencijos teisės sritį ir užtikrinti, kad būtų taikoma greita ir veiksminga skundų nagrinėjimo tvarka?

Neelie Kroes, *Komisijos narė*. – Pirma, norėčiau paminėti, kad svarbu paaiškinti, jog ELPA valstybės, kurios yra EEE susitarimo šalys – t. y. Norvegija, Islandija ir Lichtenšteinas – privalo laikytis griežtos valstybės pagalbos teikimo drausmės, pagrįstos ES modeliu.

EEE susitarimo 61 straipsnis yra parengtas remiantis EB steigimo sutarties 87 straipsniu. Už jo nuostatų įgyvendinimą atsakinga ELPA priežiūros institucija (ESA). Pagal EEE susitarimo 26 straipsnį valstybės pagalbos srityje šiai institucijai suteikti tokie patys įgaliojimai kaip Europos Komisijai. Šios valstybės turi pranešti ESA apie bet kokią naują valstybės pagalbos teikimo priemonę ir prieš ją įgyvendindamos turi gauti ESA pritarimą. ESA taip pat gali atlikti tyrimus dėl tariamai nesuderinamos pagalbos, kurią suteikė šios ELPA šalys.

Šveicarija yra atskiras atvejis, nes ji neratifikavo EEE susitarimo. Šveicarijos atveju galioja valstybės pagalbos teikimo taisyklės, nustatytos 1972 m. Europos ekonominės bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime. Remiantis šio susitarimo 23 straipsniu, valstybės pagalba, kuri turi poveikio Bendrijos ir Šveicarijos prekybai ir iškreipia arba gali iškreipti konkurenciją, prieštarauja šiam susitarimui. Remiantis galiojančia tvarka, nesuderinamos pagalbos atveju nukentėjusioji pusė gali perduoti klausimą nagrinėti jungtiniam komitetui, įsteigtam remiantis šiuo susitarimu, ir komitetas gali taikyti apsaugos priemones, jei pagalbą suteikusi šalis nenutraukia minėtos veiklos.

Nepaisant to, kad Šveicarijos atvejais yra sunkiau taikyti priemones, nukreiptas prieš nesuderinamą pagalbą, Komisija vis dar stengiasi taikyti 1972 m. laisvos prekybos susitarimo nuostatas, kai tai daryti įmanoma ir būtina. Pvz., 2007 m. vasario 13 d. ji priėmė sprendimą, kuriame daroma išvada, kad trys Šveicarijos kantonų mokesčių režimai prieštarauja 1972 m. susitarimui, ir šiuo metu Komisija derasi su Šveicarijos valdžios institucijomis, siekdama rasti tinkamą šio klausimo sprendimą.

Komisija žino, kad nuostatas dėl valstybės pagalbos teikimo, įtvirtintas galiojančiuose susitarimuose, pvz., 1972 m. susitarime su Šveicarija, būtina tobulinti ir būtent todėl pagal 2006 m. komunikato „Globalioji Europa: konkuravimas pasaulyje“ nuostatas Komisijos tikslas yra bandyti derėtis dėl griežtesnių valstybės pagalbos teikimo taisyklių ir geresnių priemonių, pvz., ginčų sprendimo mechanizmų naudojimo ateities laisvos prekybos susitarimuose.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Dėkoju Komisijos narei už naudingą atsakymą.

Komisijos narė žino, kad kalbu apie Dublino oro uoste įsikūrusią bendrovę „SR Technics“, kurioje dar neseniai dirbo kiek daugiau nei 1 100 darbuotojų. Šiuo metu darbo neteko 600 darbuotojų.

Tai bendrovė, turėjusi puikių ryšių pramonėje, puikių igūdžių, daug užsakymų ir puikią ateitį. Kyla pagrįstų abejonų dėl priežasčių, lėmusių šios bendrovės veiklos perkėlimą, taip pat kelia įtarimų tai, kad Šveicarijos Vyriausybė arba viena iš bendradarbiaujančių arabų šalių suteikė pagalbą, dėl kurios šie žmonės netenka darbo Airijoje, Europos Sąjungoje.

Ar Komisija tirs šį klausimą ir padės, pasinaudodama visomis savo galiomis? Tai labai protingi žmonės, kuriuos labai remia bendruomenė ir kurie suvokia problemas, su kuriomis jie susiduria ir verslo bendruomenėje, ir plačiojoje visuomenėje.

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Labai džiaugiuosi dėl jūsų klausimo, nes mums reikia daugiau informacijos ir jūs galite būti naudingas. Iki šiol apie šį atvejį neturime visiškai tikslios informacijos, o jos mums labai reikia. Netgi jei jos gausime, negalime garantuoti, kad mums pasiseks, tačiau verta pabandyti.

Norint susidaryti nuomonę apie suteiktą valstybės pagalbą, jau nekalbant apie jos prieštaravimą 1972 m. susitarimui su Šveicarija, turėtų būti įtraukiamos ne tik paslaugos, bet ir gamyba ar prekyba prekėmis. Taigi prašau raginti jums artimus asmenis, kad jie suteiktų mums informacijos. Be to, norėčiau pakviesti susijusius asmenis ir Airijos įmones Komisijos tarnyboms suteikti papildomos informacijos, kurios jie galbūt turi šiuo klausimu, kad galėtume išreikšti savo poziciją.

Turiu pridurti – tai sakau atvirai ir sąžiningai – kad pagal 1972 m. susitarimą nukentėjusi pusė gali tik prašyti pagalbą suteikusios šalies nutraukti priemonės teikimą, o 2007 m. priimtame sprendime Komisija padarė išvadą, kad šios priemonės laikytinos valstybės pagalba, kuri prieštarauja 1972 m. susitarimui su Šveicarija. Priėmus šį sprendimą, Šveicarijos valdžios institucijos pradėjo dialogą su Komisija, siekdamos rasti tinkamą sprendimą. Paskutinis susitikimas vyko 2009 m. vasario 13 d.

Taigi Šveicarijos valdžios institucijos pateikė konstruktyvių pasiūlymų, pvz., dėl valdymo bendrovių atleidimo nuo mokesčių panaikinimo. Vis dėlto iš esmės išsaugomas lengvatų taikymas kontroliuojančiosioms ir mišrioms bendrovėms. Būtent todėl labai reikalingos tolesnės diskusijos.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 32, kurį pateikė **Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk** (H-0165/09)

Tema: Lenkijos laivų statyklų diskriminavimas atsižvelgiant į Komisijos priimtą sprendimą dėl valstybės pagalbos skyrimo motorinių transporto priemonių pramonei.

Suteikusios savo bankams dešimčių milijardų eurų pagalbą keleto valstybių narių vyriausybės dabar nutarė paremti motorinių transporto priemonių pramonę. Jungtinė Karalystė, Vokietija, Prancūzija ir Italija sektoriui nori suteikti keleto dešimčių milijardų eurų pagalbą, o Komisija iš principo nuoširdžiai sutiko su šiuo pasiūlymu, nepaisant to, kad toks finansavimas iškreips konkurenciją rinkoje.

Neabejodamas tokia pagalba, aš norėčiau paklausti, kodėl Komisija anksčiau prieštaravo valstybės pagalbai, kurią Lenkijos Vyriausybė suteikė savo šalies laivų statykloms.

Dėl Komisijos požiūrio dvi Lenkijos laivų statyklos buvo uždarytos, o dešimtys tūkstančių laivų statyklose ir tiekėjams dirbančių žmonių neteko darbo. Ar atsižvelgiant į Komisijos neseniai patvirtintą pagalbą motorinių transporto priemonių pramonei ankstesnis sprendimas nebuvo diskriminuojantis?

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Komisija norėtų pabrėžti, kad Lenkijos laivų statyklų atveju ji taikė lygiai tokias pačias taisykles kaip ir visais kitais valstybės pagalbos restruktūrizavimui atvejais ir kad ji elgiasi su Lenkija taip pat kaip ir su kitomis valstybėmis narėmis.

Sunkumai, kurių patyrė laivų statyklos, prasidėjo devintajame dešimtmetyje, o tiksliau 1990 m., gerokai iki Lenkijos narystės ES ir jų, beje, nesukėlė dabartinė finansų ir ekonomikos krizė. 2004 m. Komisija pradėjo Lenkijos laivų statykloms skirtos pagalbos restruktūrizavimui tyrimą. Todėl padėtis Lenkijos laivų statyklose negali būti lyginama su padėtimi kitose bendrovėse, kurios turi konkrečių problemų, susijusių su dabartine finansų krize.

Gdynės ir Ščecino laivų statyklos daugelį metų naudojosi valstybės pagalba kitų Europos laivų statyklų sąskaita. Deja, Lenkijos laivų statykloms skirta pagalba nebuvo panaudota investicijoms ir būtinam restruktūrizavimui. Dar daugiau, laivų statyklos ir toliau dirbo nuostolingai, nesugebėjo sumokėti mokesčių ir socialinio draudimo įmokų, sukaupė daug skolų.

Dėl šių priežasčių Komisija neturėjo kito pasirinkimo kaip tik priimti neigiamą sprendimą dėl Gdynės ir Ščecino laivų statyklų, nurodyma susigrąžinti neteisėtai ir prieštaraujant taisyklėms laivų statykloms suteiktą pagalbą.

Vis dėlto, siekdama sumažinti neigiamus šių sprendimų padarinius ekonomikai ir visuomenei, Komisija leido Lenkijai grąžinti neteisėtai skirtą pagalbą pardavus valdomą laivų statyklų turtą ir vėliau likviduojant šias bendroves. Tai turėtų maksimaliai padidinti galimybes šiose teritorijose tęsti gyvybingą ekonominę veiklą.

Ypač reikėtų pažymėti tai, kad sėkmingai ir teisingai baigus pardavimo procesą, laivų statyklų turtą įsigyjančios bendrovės neturės grąžinti neteisėtų subsidijų, netgi jei jos nuspręs tęsti laivų statybą.

Komisija taip pat norėtų atkreipti dėmesį, kad siekiant sušvelninti mažėjančių darbo vietų socialinius padarinius būtų galima pasinaudoti Struktūriniais fondais, o ypač Europos socialiniu fondu ir Europos regioninės plėtros fondu. Be to, tam tikromis aplinkybėmis ir sąlygomis galima būtų svarstyti galimybę pasinaudoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Komisijos nare, aš suprantu, kad jūs esate atsakinga už įmonėms teikiamos valstybės pagalbos masto priežiūrą, tačiau Lenkijos visuomenei susidaro įspūdis, kad su Lenkijos laivų statyklomis, deja, elgiamasi skirtingai nei su senųjų ES valstybių narių įmonėmis ir kad pastarosiose duodamas sutikimas išsaugoti darbo vietas, o Lenkijos laivų statyklose sutikimas išsaugoti darbo vietas duotas nebus ir ši nelygybė mums labai kelia nerimą. Mes primygtinai raginame senųjų ir naujųjų valstybių narių įmonėms taikyti vienodą požiūrį. Taip pat norėčiau pasinaudoti proga ir paklausti, kokių abejonių turi Komisija dėl Gdanskio laivų statyklos restruktūrizavimo programos.

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Tie asmenys Lenkijoje, kurie sako tai, ką minėjo gerb. EP narys, yra visiškai neteisūs. Tai netiesa ir aš galiu tai įrodyti faktais ir skaičiais. Prieš atsakydama dėl jūsų minėtų Vokietijos laivų statyklų (jūs minėjote tik senąsias statyklas), aš norėčiau pabrėžti, kad laivų statybos pramonė kitose šalyse – ne tik Vokietijoje, bet ir, pvz., Danijoje, Jungtinėje Karalystėje, Nyderlanduose ar Ispanijoje, kuriose valstybių biudžetai nebuvo tokie dosnūs – buvo labai sumažinta arba net nutraukta jos veikla. Žinome keletą pavyzdžių, kai laivų statyklos buvo uždarytos. Ir jei kalbame apie vienodą požiūrį, į tai turime taip pat atsižvelgti, o ne vien kalbėti apie emocijas – ir nieko nekaltinu dėl emocijų rodymo. Galiu įsivaizduoti labai sudėtingą padėtį, tačiau vis tiek reikia susidaryti neteisingą įspūdį, kad sakytum, jog nebuvo laikomasi vienodo požiūrio.

Gerb. pirmininke, bet kuriuo atveju galiu jus užtikrinti, kad Komisija vienodai taikė savo taisyklės Vokietijos ir Lenkijos laivų statykloms ir visoms kitoms čia minėtoms įmonėms. Vertinant valstybės pagalbą buvo taikomi vienodi kriterijai, geriausiai žinomas buvo gyvybingumas, o Vokietijos laivų statyklos – leiskite pasinaudoti šiuo pavyzdžiu – buvo sėkmingai restruktūrizuotos ir paverstos gyvybingu verslu, kai Komisija mano, kad Lenkijos valdžios institucijų pateikti restruktūrizavimo planai neužtikrins ilgalaikio gyvybingumo.

Pagaliau, gerb. pirmininke, reikėtų palyginti su tais atvejais, kai Komisija neleido teikti valstybės pagalbos ir netgi pareikalavo grąžinti neteisėtai suteiktą valstybės pagalbą kitose valstybėse narėse.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 33, kurį pateikė **Giovanna Corda** (H-0171/09)

Tema: Kvepalų, drabužių ir prekių ženklų pažymėtų produktų pardavimas internetu

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2790/1999⁽²⁾ kartu su vertikaliųjų apribojimų gairėmis nustato susitarimus dėl paskirstymo susitarimų, taikomų kvepalams, drabužiams ir kitiems „prekių ženklų pažymėtiems produktams“. Remiantis šiomis nuostatomis, draudžiama pardavinėti (įskaitant pardavimus internetu) įvairius prekių ženklų pažymėtus produktus, jei tiekėjo užimama rinkos dalis yra mažesnė nei 30 proc.

Ar Komisija mano, kad sveikos konkurencijos sąskaita būtina ir toliau taikyti šias pasenusias taisykles kainų ir vartotojų pasirinkimo požiūriu, kad keletas pagrindinių grupių, kurios yra patogioje padėtyje gaudamos didesnę dalį savo pajamų iš išskirtinių teisių į šiuos produktus, gautų išimtinės finansinės naudos?

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Dabartinė ES konkurencijos politika vertikaliųjų susitarimų srityje yra labai palanki pardavimams internetu ir aš esu įsitikinusi, kad jūs, gerb. pirmininke, tai žinote. Taigi vertikaliųjų apribojimų gairės, kuriose pateikiamas Reglamentas (EB) Nr. 2790/1999 aiškinimas, aiškiai nurodo, kad „kiekvienas paskirstytojas turi turėti galimybę laisvai naudotis internetu, kad reklamuotų ar parduotų

(2) OL L 336, 1999 12 29, p. 21.

produktą“. Todėl aišku, kad tiekėjai negali taikyti apribojimų galimybei naudotis internetu – jie negali uždrausti platintojui turėti interneto svetainės, toje svetainėje vartoti norimas kalbas ar atskiriems vartotojams siųsti el. laiškus, jei tokie draudimai nėra objektyviai pagrįsti.

Netgi pasirinktinio paskirstymo tinkluose, naudojamuose ypač prabangos prekių sektoriuje, ir paskirstant sudėtingus produktus, pvz., elektronikos prekes – nepriklausomai nuo tiekėjui tenkančios rinkos dalies – bet kokie pardavimų internetu apribojimai, kuriuos gamintojas taiko savo paskirtiems platintojams, aiškiai pažeidžia konkurencijos taisykles.

Vis dėlto tai nereiškia, kad bet kuris mažmeninės prekybos atstovas galutiniam vartotojams gali pardavinėti – internetu ar kitaip – gamintojo produktus. Gamintojas gali laisvai nustatyti kriterijus platintojams, susijusius su jo prekių pardavimu internete taip pat, kaip gali nustatyti pardavimo kriterijus ne virtualiose parduotuvėse.

Tokie kriterijai gali padėti kurti tam tikrą įvaizdį arba užtikrinti tam tikrą aptarnavimo lygį. Pagal galiojančias taisykles pasirinktinis paskirstymas laikomas teisėtu, jei tiekėjo užimama rinkos dalis neviršija 30 proc., nes manoma, kad turint nepakankamai rinkos galios toks paskirstymas suteikia vartotojams daugiau pranašumų nei galimos žalos.

Šiuo metu Komisija tiria, kaip iki šiol buvo taikomas Reglamentas (EB) Nr. 2790/1999 ir ar reikia daugiau pakeitimų, įskaitant pakeitimus pasirinktinio paskirstymo srityje.

Komisija nori būtent teisingos pusiausvyros tarp užtikrinimo, kad vartotojai galėtų pasinaudoti rinkos internete pranašumais, ir tarp užtikrinimo, kad gamintojai galėtų savo nuožiūra tinkamai organizuoti savo paskirstymo sistemas.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, dėkoju jums, tačiau tikiuosi, kad Komisija laikosi nuomonės, jog atėjo tinkamas laikas persvarstyti vertikalųjų apribojimų gaires, kurias čia ką tik paminėjote, nes iš tikrųjų joms jau 10 metų.

Mums, žinoma, reikia atsižvelgti į pačius naujausius procesus: pardavimai internetu ir elektroniniai aukcionai iš esmės pakeitė mūsų paskirstymo būdus, taip pat konkurencijos sąlygas. Turime labai gerai tai suvokti.

Paul Rübigh (PPE-DE). – (DE) Komisijos nare, man būtų įdomu išgirsti jūsų požiūrį į padėtį, susijusią su atitinkama rinkos galia, kuri įgyvendinama tokiais paskirstymo būdais. Nuo kokio lygmens, jūsų nuomone, tokia rinkos galia pasireiškia ir kokių veiksmų prieš ją imtumėtės?

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Tiesiog pakartosiu tai, ką jau minėjau, kad šiuo metu Komisija tiria, kaip iki šiol buvo taikomas Reglamentas (EB) Nr. 2790/1999, kuriam, kaip teisingai sakė gerb. EP narė, jau 10 metų. Turime nuspręsti, ar reikia daugiau pakeitimų, įskaitant pakeitimus pasirinktinio paskirstymo srityje.

Per šį persvarstymą Komisijai svarbu pasiekti tinkamą pusiausvyrą, kad Europos vartotojai galėtų visiškai pasinaudoti interneto teikiamu pranašumu nugalėti geografines kliūtis kartu leidžiant gamintojams savo nuožiūra tinkamai organizuoti savo paskirstymo sistemas. Šiuo atžvilgiu pranašumai, kuriuos vartotojams suteikia pasirinktinis paskirstymas ir interneto, ir ne interneto pasaulyuose, tikrai bus persvarstyti.

P. Rübigh klausė, ką galime nuveikti dabar. Po šio persvarstymo turime atsižvelgti į tai, koks yra poreikis, o tada sugrįšime atgal su savo galutinėmis išvadomis ir iškelsime klausimą, kurį palietė gerb. EP narys.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 34, kurį pateikė **Georgios Papastamkos (H-0172/09)**

Tema: Valstybės pagalba mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ)

Ar Komisija nepasakys, kokių papildomų priemonių – neprieštaraujančių Bendrijos taisyklėms dėl valstybės pagalbos teikimo – turi valstybės narės, kad dabartinės ekonominės krizės metu padėtų MVĮ, ypač gerindamos šių įmonių galimybes gauti finansavimą?

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Darysiu viską, ką galiu. 2009 m. sausio 19 d. Komisija patvirtino naują laikinąją valstybės pagalbos teikimo sistemą, kuri suteikia papildomų galimybių valstybėms narėms iki 2010 m. pabaigos skirti valstybės pagalbą. Ši iniciatyva praeitą mėnesį buvo pristatyta Komisijos parengtame gaivinimo plane.

Pagrindinis sistemos tikslas yra apriboti krizės poveikį palengvinant bendrovių galimybes gauti finansavimą. Šios priemonės gali būti taikomos visoms bendrovėms, tačiau mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ) gali gauti didesnę pagalbą, nes sugriežtinus kreditų skyrimo sąlygas jos yra aiškiai labiausiai pažeidžiamos. Kitaip

tariant, ši priemonė yra ypač naudinga MVĮ. Svarbiausias dalykas MVĮ yra nauja galimybė įmonei skirti 500 000 eurų sumą, kuri būtų naudojama investicijoms ir (arba) apyvartiniam kapitalui padengti dviejų metų laikotarpiu.

Tai nauja laikinai suderinama pagalba – beje, ne nauja 500 000 eurų *de minimis* pagalba – ir su sąlyga, kad ji atitinka konkrečius reikalavimus, šią pagalbą Komisija laiko suderinama pagal EB steigimo sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktą, kitaip tariant remiantis aiškiai labai išimtinio teisinio pagrindu, kuris yra tiesiogiai susijęs su dabartine finansų krize. Ši nauja pagalba gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, tačiau iki 500 000 ribos 2008–2010 m. laikotarpiu.

Be to, remiantis laikinąja sistema valstybės narės taip pat galėtų suteikti valstybės pagalbos garantijas lengvatinėms paskoloms, subsidijuojamos palūkanų normos pagalbą visų rūšių paskoloms ir subsidijuojamas paskolas ekologiškų produktų gamybai, apimančias pirmalaikį prisiderinimą prie būsimų Bendrijos produktų standartų arba jų reikalavimų viršijimą.

Komisija taip pat padidino leistiną rizikos kapitalą – MVĮ skirtas injekcijas – nuo 1,5 mln. iki 2,5 mln. eurų per metus ir sumažino reikalaujamą privataus dalyvavimo lygį nuo 50 iki 30 proc.

Pagaliau, nors apie visas pagal šią laikinąją sistemą patvirtintas priemones vis dar būtina pranešti Komisijai, tačiau buvo parengti konkretūs planai, kuriais siekiama užtikrinti greitą Komisijos sprendimų priėmimą. Todėl jos yra greitos, veiksmingos ir efektyvios.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, dėkoju Komisijos narei už tikrai išsamų atsakymą. Europos Komisija, būdama konkurencijos politikos saugotoja, teisingai leidžia šią laikinąją pagalbą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, nes, kaip visi šiame Parlamente žinome, mažosios ir vidutinės įmonės yra Europos ekonomikos stuburas.

Turiu kitą klausimą, kuris išeina už mano pirmojo klausimo ribų: Europos Sąjunga nėra vienintelė pasaulyje, už Europos ribų yra daugiau pirmaujančių verslo subjektų ir galingų ekonomikos sistemų, mūsų partnerių trečiojoje šalyse, kurie šiuo metu dėl ekonomikos krizės iškraipo konkurenciją. Ar jūs plėtojate bendradarbiavimą, siekdami nagrinėti konkurencijos taisyklių pažeidimus, susijusius su trečiosiomis šalimis?

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Norėčiau sužinoti, kuri taisyklė šiuo atveju iš tikrųjų taikoma nuosavą kapitalą atstojančioms paskoloms.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, norėčiau paklausti Komisijos narės, ar šios ypatingos subsidijos taip pat apima socialines priemones visoms mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Ar šios su darbuotojais susijusios priemonės ir įmonė gali būti subsidijuojamos vienu metu?

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Tai intriguojantis klausimas. Mes esame pagrindiniai dalyviai, vertinantys veiklos erdvę kaip visumą, tačiau žinome, kad yra dar keletas kitų dalyvių ir kad jie ne visada elgiasi taip, kaip mes to iš jų norime.

Kita vertus, gerb. pirmininke, yra mažiausiai keletas institucijų, kuriose mes darome viską, ką galime, kad šis gerb. EP nario iškeltas klausimas būtų įtrauktas į darbotvarkę: pvz., Londone vykusiame G20 valstybių susitikime, kur jis buvo labai svarbi diskusijos dalis, o taip pat mums dalyvaujant PPO derybų etape. Manau, kad turi prasmės, jog mes darome spaudimą ir bandome pasiekti, kad visi dalyviai šį dalyką pripažintų.

Didžiojuosi sakydama, kad daugiau nei šimtas PPO valstybių narių dalyvauja tokios rūšies konkurencijos politikoje, kokiai mes pritariame, taigi mes esame ne vieni. Visame pasaulyje palaikome glaudžius ryšius, kartais per oficialius susitarimus, o kartais per dvišalius susitarimus, bandydami sužinoti daugiau.

Žinoma, su nauja JAV administracija dar tik pradėdame bendrauti iš naujo ir su savo kolegomis Vašingtone turime puikių bendradarbiavimo būdų, pvz., per Federalinę prekybos komisiją (FTC) ir Teisingumo departamentą (DOJ).

Taigi tai yra pagrindinis klausimas, tačiau jeigu leistumėte man šiek tiek nukrypti nuo jūsų klausimo temos, tai yra susiję ir su protekcionizmu: tai reikštų velnią, įsitaisiusį tarp mūsų, ir mes turėtume kovoti, kad tai netaptų tikrove. Protekcionizmas yra pasenęs, jis prieštarauja bendrajai rinkai ir jis iš tikrųjų yra labai bloga priemonė siekiant, kad mūsų piliečiai, mūsų vartotojai ir mūsų verslo pasaulis pajustų sėkmę esant vienodoms galimybėms.

Žinoma, būtent valstybės narės atsako už pastangas užimtumo ir socialinėje srityje ir jos turi priimti sprendimus, kaip būtų galima įtraukti galimybę truputį atverti valstybės pagalbos teikimo taisykles.

Komisija taip pat norėtų atkreipti dėmesį į tai, kad valstybės narės, siekdamos sušvelninti mažėjančių darbo vietų socialinius padarinius, gali naudoti struktūrinius fondus – ir tai buvo dalykas, kurį paliečiau ankstesniame klausime, kai kalbėjome apie Lenkijos laivų statyklos – ypač Europos socialinį fondą ir Europos regioninės plėtros fondą ir, be to, tam tikromis sąlygomis galima būtų svarstyti galimybę pasinaudoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondu.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 36, kurį pateikė **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0154/09)

Tema: Moksliniai tyrimai ir su jūra susijusios profesijos

Jūrų mokslas, jūrų technologijos ir moksliniai tyrimai yra svarbiausi dalykai tausiai vystant jūrinę veiklą, kurie taip pat padeda plėsti su jūra susijusių studijų sritį ir tobulinti su jūra susijusius profesinius įgūdžius bei profesinę kvalifikaciją.

Ar atsižvelgdama į tai Komisija nepasakytų, kokių priemonių ji imsis, skatindama šios srities mokslinius tyrimus, ir ar suteiks europiečiams daugiau ir platesnių galimybių siekti profesinės karjeros su jūra susijusiame sektoriuje? Ar ekonomikos krizė neigiamai paveiks šį tikslą?

Janez Potočnik, *Komisijos narys.* – Per praėjusius metus Komisija pastebėjo, kad jūrų mokslas ir technologijos priklauso bendrai prioritetų sričiai. Aukščiausio taško buvo pasiekta 2008 m. rugsėjo mėn., kai Komisija priėmė komunikatą dėl Europos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategijos.

Šia strategija ypač siekiama plėtoti prioritetinių temų integraciją siekiant spręsti sudėtingas, su jūra susijusias problemas, plėsti valstybių narių vykdomų mokslinių tyrimų sinergiją, skatinti jūrų mokslinių tyrimų finansų infrastruktūrų finansavimą ir kartu su jūrų ir jūrininkystės mokslo bendruomenėmis kurti naują valdymą, ypač stiprinant jūrų mokslo bei jūrų ir jūrininkystės pramonės bendradarbiavimą.

Toliau nurodyti veiksmai jau įgyvendinti šios strategijos sistemoje. Pirma, rengiami bendri kvietimai teikti paraiškas, kurie turėtų būti skelbiami dar šiais metais, siekiant spręsti pagrindinius, kelias temas apimančius jūrininkystės ir jūrų mokslinių tyrimų klausimus. Antra, imamasi priemonių siekiant, kad BONUS programa taptų pagrindine Bendrijos mokslinių tyrimų iniciatyva pagal EB steigimo sutarties 169 straipsnį – vienas iš vėlesnių klausimų taip pat susijęs su šiuo dalyku. Trečia, imamasi priemonių palaipsniui pakeisti visas esamas jūrų ERA-NET schemas integruotomis jūrų ERA-NET schemomis. Ketvirta, imamasi priemonių ieškant naujų šaltinių svarbioms jūrų mokslinių tyrimų infrastruktūroms finansuoti, ypač iš Struktūrinių fondų. Pagaliau du projektai bus finansuojami siekiant plėtoti jūrų mokslo bei jūrų ir jūrininkystės pramonės bendradarbiavimą, taip pat glaudesnę įvairių jūrų mokslinės bendruomenės narių integraciją.

Europos Sąjungos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategijos įgyvendinimas remiantis dabartine finansine perspektyva ateinančiais metais užtikrins jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų skatinimą Bendrijos lygmeniu taikant bendrosios programos priemones.

Profesinės karjeros perspektyvų, susijusių su jūrų sektoriaus klasteriu, plėtra, apie kurią taip pat klausiate savo klausime, nėra tiesioginis mokslinių tyrimų politikos tikslas. Vis dėlto jūrų srities mokslininkų ir jūrininkystės pramonės bendradarbiavimo skatinimas, taip pat labiau integruoti jūrų ir jūrininkystės srities moksliniai tyrimai ir Europos Sąjungos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategija gali netiesiogiai plėsti jūrininkystės įgūdžių taikymo sritį ir skatinti jūrų sektoriaus klasterius. Taip gali būti netiesiogiai prisidedama keliant su jūra susijusių profesijų kvalifikacijas ir gerinant įgūdžius.

Pagaliau, kalbant apie jūsų klausimą ir mano atsakymą platesne prasme, praėjusį rudenį Europos ekonomikos gaivinimo plane Komisija pasiūlė valstybėms narėms ir privačiam sektoriui didinti numatytas investicijas į mokslinius tyrimus ir plėtrą. Pavasarį paskelbtose Europos Vadovų Tarybos išvadose perduodama ryžtinga žinia dėl poreikio didinti investicijas į žinias bei mokslinius tyrimus ir gerinti šių investicijų kokybę ekonomikos gaivinimo labui. Žinoma, tai labai galioja ir jūrų bei jūrininkystės srities moksliniams tyrimams.

Vis dar per anksti pateikti vertinimus, kaip valstybės narės pasinaudos ir ar iš viso pasinaudos šiomis rekomendacijomis. Vis dėlto vienas dalykas yra aiškus: netgi esamomis sudėtingomis ekonominėmis ir finansinėmis sąlygomis mes neturėtume užmiršti ilgalaikių tikslų, pvz., tvarios plėtros ir mažai anglies junginių išmetančios ekonomikos. Todėl svarbu sutelkti dėmesį į vadinamąsias „apgalvotas investicijas“, kuriose dėmesys kartu kreipiamas į tai, kaip trumpalaikėje perspektyvoje nugalėti krizę, ir į ilgalaikes galimybes, taip pat į tai, kokie pajėgūs būsimie, kaip išbrisis iš krizės.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, dėkoju Komisijos nariui už išsamų atsakymą, kurį jis man pateikė, ir norėčiau jo paklausti, ar mokslinių tyrimų programa taip pat gali apimti

kaimynines šalis, ypač Viduržemio jūros regiono šalis, remiantis Europos ir Viduržemio jūros šalių bendradarbiavimu.

Janez Potočnik, *Komisijos narys*. – Žinoma, kaimyninės šalys gali būti įtraukiamos. Tikrai aišku, kad bendroji programa yra atvira, jei apima bendradarbiavimą su Europos Sąjungos valstybe nare.

Vis dėlto norėčiau dar labiau patikslinti. Turime vos keletą – daugiau nei 10 – vadinamųjų bendrosios programos „asocijuotų narių“. Šios įmokas mokančios asocijuotos narės praktiškai turi tokias pačias teises ir pareigas kaip valstybės narės. Pvz., Vakarų Balkanų valstybės, Šveicarija, Norvegija, Islandija, Izraelis ir kai kurios kitos valstybės yra asocijuotos šalys. Taigi visos šios šalys turi lygiai tokias pat teises ir pareigas.

Kitoms šalims remdamiesi savo strategija bandome kurti politiką, kurią pasiūlėme. Bandėme daryti viską, kad anksčiau, bet ne vėliau visos kaimyninės šalys – priklausomai nuo jų galimybių, taip pat nuo abipusių interesų – taptų asocijuotomis šalimis. Tikrovėje tai reiškia, kad mums kalbant apie mokslinius tyrimus Europos Sąjunga yra daug didesnė nei 27 valstybių narių Sąjunga.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 37, kurį pateikė **Emmanouil Angelakas** (H-0158/09)

Tema: Kūrybiškumo, naujovių ir technologijų plėtros valstybėse narėse vertinimas

Ar atsižvelgiant į tai, kad 2009 metai buvo paskelbti Europos kūrybiškumo ir naujovių metais, taip pat atsižvelgiant į Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros programą (2007–2013 m.) ir Konkurencingumo ir naujovių programą (CIP), Komisija galėtų pasakyti, ar ji turi statistinių duomenų apie iki šiol kiekvienos valstybės narės panaudotus asignavimus, skirtus minėtų programų apimamiems sektoriams? Kokie yra patys populiariausi sektoriai kiekvienoje valstybėje narėje (procentais)? Ar buvo atliktas MVĮ (mažųjų ir vidutinių įmonių) susidomėjimo šiomis programomis (procentais) vertinimas?

Janez Potočnik, *Komisijos narys*. – Galiu užtikrinti gerb. EP narį, kad kalbant apie Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų programą (BP7) Komisija sistemiškai kaupia ir viešai skelbia aiškius ir išsamius statistinius duomenis, rodančius šios programos įgyvendinimą.

Svarbu neužmiršti, kad Bendrijos mokslinių tyrimų finansavimas paramos gavėjams skiriamas remiantis vien jų pateiktų paraiškų mokslinės kompetencijos kriterijumi. Nors sudarant sutartis neatsižvelgiama į pilietybę, mes visgi kaupiame ir atidžiai sekame duomenis apie BP7 paramos gavėjų ir jų atitinkamų bendradarbiavimo ryšių geografinį pasiskirstymą. Tai mums suteikia svarbią galimybę pažvelgti į sinergijos, kuri atsirado tarp valstybių narių joms dalyvaujant BP7 veikloje, lygį ir intensyvumą.

Visus šiuos duomenis ir daug kitų išsamių statistinių duomenų apie BP7 įgyvendinimą galite rasti statistinių duomenų priede, pateiktame Komisijos metinėje ataskaitoje apie mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros veiklą, kurią kasmet pateikiame Tarybai ir Parlamentui. Dar svarbiau, kad pradedant nuo 1998 m. visos šios ataskaitos yra viešai skelbiamos Komisijos interneto svetainėje „Europa“.

Taigi, ką mums parodo šie duomenys? Aš negaliu šiandien pateikti ilgo statistinių duomenų sąrašo, nes tam neturime laiko, bet vis dėlto norėčiau jums pateikti keletą pagrindinių duomenų kalbant apie jūsų klausimo esmę: santykinį BP7 mokslinių tyrimų sričių populiarumą skirtingose valstybėse narėse.

Informacinės ir ryšių technologijos (IRT), sveikata ir Marie Curie veiksmas valstybėse narėse buvo pačios populiariausios sritys susitarimus dėl paramos pasirašiusių dalyvių skaičiaus požiūriu. Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad jų populiarumas taip pat priklauso nuo kiekvienai BP7 mokslinių tyrimų sričiai skiriamo biudžeto dydžio, taip pat nuo pasirašytų paramos sutarčių skaičiaus ir rūšies, buvusių duomenų bazėse tokio vertinimo metu. galima pažymėti, kad naujosios valstybės narės aktyviau dalyvauja saugumo, socialinių ir ekonominių mokslinių tyrimų ir kosmoso srityse, o silpniau dalyvauja, pvz., IRT ir sveikatos srityse. Šalyje, iš kurios yra kilęs gerb. EP narys, didžiausias dėmesys skiriamas IRT, tačiau gana silpnai dalyvaujama, pvz., sveikatos, socialinių ir ekonominių mokslinių tyrimų ir kosmoso srityse.

Kalbant apie MVĮ susidomėjimą BP7, kasmet Komisija skelbia išsamų vertinimą, kuriame pateikiamas MVĮ dalyvavimas pagal kilmės šalį ir kuris yra mano minėtos metinės ataskaitos dalis. Mūsų naujausi duomenys apie MVĮ dalyvavimą BP7 rodo, kad šiuo metu BP7 iš viso dalyvauja 2 431 MVĮ, pasirašiusių paramos susitarimą. Išsamesnės informacijos gerb. EP nariui rekomenduočiau ieškoti pačioje ataskaitoje. Vis dėlto, jei gerb. EP narys pageidauja, šiandien galėčiau išdalinti kai kurias lenteles su svarbia informacija apie BP7, nes turiu jas su savimi.

Konkretingumo ir naujovių pagrindų programos veiksmas yra labiau grindžiami politika, o ne orientuojami į paramą. Ypač Verslininkystės ir naujovių programa (EIP) daugiausiai naudojama kaip politikos rėmimo

programa. Jei pažvelgsime į jos pagrindines priemones, tai Europos įmonių tinklas padeda išimtinai MVĮ, teikdamas informaciją apie galimybę pasinaudoti įvairių rūšių MVĮ finansavimu, nustatydamas projektų finansavimo galimybes ir padėdamas rasti technologijų ir verslo partnerių. EIP finansinė priemonė, kuriai tenka maždaug pusė programos biudžeto, taip pat skirta išimtinai MVĮ. Iki 2008 m. rugsėjo mėn. pabaigos apie 12 000 MVĮ gavo finansavimą pagal MVĮ garantijų priemonę, o paraiškos buvo pateiktos iš 17 valstybių narių.

Be to, pirmasis kvietimas teikti paraiškas dėl ekologinių inovacijų bandomųjų bei pateikimo į rinką projektų buvo paskelbtas 2008 m. siekiant įgyvendinti veiksmus perdirbimo, maisto ir gėrimų sektoriuje, pastatų ir ekologinio verslo srityse. 2008 m. kvietimas ypač pavyko mažosioms ir vidutinėms įmonėms teikiamo prioriteto įgyvendinimo požiūriu. Iš viso 74 proc. visų dalyvių buvo MVĮ.

Ir pagaliau CIP Informacinių ir ryšių technologijų politikos rėmimo programa kviečia pradėti teikti paraiškas 2007 ir 2008 m. dėmesį skiriant bandomiesiems projektams, kuriais bandomos IRT pagrįstos naujos ir kurias vykdydamos MVĮ gauna daugiau nei 30 proc. viso biudžeto. Dar svarbiau, kad šia programa siekiama atverti ES rinkas tokioms naujovėms, kurias MVĮ tiekia visoje Europos Sąjungoje.

Jeigu kalbėtume apie BP7 ataskaitas, su Konkurencingumo ir inovacijų programa susijusios ataskaitos viešai skelbiamos svetainėje „Europa“.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, dėkoju Komisijos nariui už atsakymą; informacija iš tikrųjų pateikta svetainėje. Komisijos nary, taip pat dėkoju už lenteles, kurias man davėte.

Noriu užduoti papildomą klausimą: ar galite mums pasakyti, kiek darbo vietų buvo sukurta Europos Sąjungos valstybėse narėse vykdant projektus pagal programas, skirtas mažosioms ir vidutinėms įmonėms? Taip pat noriu paklausti, ar esate skaičiavę, kiek dėl šių projektų sukurtos vertės padidėjo bendrasis produktas?

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Minėjote keletą sričių, kuriose pagal abi programas naujosios valstybės narės plėtoja savo veiklą. Norėčiau jūsų paklausti, ką apibendrinamas galėtumėte pasakyti: ar naujosios valstybės narės yra mažiau aktyvios palyginti su senosiomis valstybėmis narėmis ir, jeigu tai tiesa, ko gali imtis Komisija, kad joms padėtų?

Janez Potočnik, Komisijos narys. – Pirmasis klausimas buvo gana konkretus. Žinoma, mes nežinome, kiek darbo vietų sukurta: tiesiog ekonomika yra daug sudėtingesnė nei priežastinis ryšys tarp to, kiek pinigų skyrei programai, ir to, kokio dydžio paramą suteikė. Esame įsitikinę – aš taip pat esu įsitikinęs, ir kai bendrauju su tyrėjais ir MVĮ, kai girdžiu reakciją ir jų emocijas ir tai, kaip puikiai jie iš tikrųjų naudoja programą, tada kartais būnu daug labiau patenkintas nei girdėdamas, kad esame truputį per biurokратиški ir pan. Vis dėlto manau, kad turime į tai pažvelgti. Bandome prisiderinti prie įvairių MVĮ poreikių: prie tų, kurios konkuruoja, kurios turi nuosavų pajėgumų konkuruoti, kurios turi mokslinių tyrimų pajėgumų. Vis dėlto mes taip pat bandome prisiderinti prie kitų – prie tų, kurios turi poreikių atlikti mokslinius tyrimus, tačiau neturi pajėgumų. Būtent todėl mes mokame, pvz., už mokslinius tyrimus, vykdomus dalyvaujant universitetams, institutams ir pan.

Jei kalbėtume apie BVP padidėjimą, statistiniu požiūriu, žinoma, neįmanoma nustatyti tiesioginio ryšio, tačiau galite atlikti koreliacinę analizę, iš kurios galite sužinoti, kad tarp šių dalykų esama ilgalaikės koreliacijos. Taigi šalys, kurios daugiau investuoja į mokslinius tyrimus ir plėtrą, žinoma, yra labiau išsivysčiusios ir priešingai. Tai yra tikrovė: tie, kurie yra labiau pasiturintys, vėliau daugiau investuoja į mokslinius tyrimus ir plėtrą. Taigi iš esmės, netgi jei negaliu tiksliai atsakyti į šį klausimą, remdamasis statistine analize galiu jums labai tiksliai atsakyti, kad tai yra būdas stiprinti konkurencingumą ir taip stiprinti kiekvieno, kuris investuoja šioje srityje, BVP, darbo vietas ir pan.

Atsakant į klausimą dėl naujųjų valstybių narių – ir tai yra iš tikrųjų įdomus klausimas, nes mes, žinoma, stebime tai labai atidžiai – galiu pasakyti, kad jos yra pakankamai aktyvios, nes teikia daug paraiškų. Vidutiniškai jų sėkmės procentas yra truputį didesnis nei labiau išsivysčiusių šalių ir tai, manau, yra normalu, nes institucijų stiprumas būdingas toms šalims, kuriose mokslinių tyrimų ir plėtros tradicijos yra senesnės ir tvirtesnės ir kurios, žinoma, taip pat yra pajėgesnės. Vis dėlto, jei pažvelgsite į labai paprastą dalyką – jei pažvelgsite į sąryšį: kiek šalis investuoja į mokslinius tyrimus ir plėtrą savo viduje ir kiek ji gauna iš bendrosios programos per gryną konkurenciją – čia pastebėsite glaudų ryšį. Taigi šalis, kuri iš tikrųjų investuoja daugiau savo viduje ir kuri taip pat turi stipresnį mokslinių tyrimų potencialą, gauna du kartus – ji gauna savo viduje ir gauna konkuruodama Europos bendrojoje programoje, kuri kelia kompetenciją.

Vis dėlto taip pat įdomus kitas dalykas. Jei pažvelgsite į tai, kiek valstybės narės – naujosios valstybės narės – investuoja į savo mokslinius tyrimus ir plėtrą globalinėje Europos investavimo aplinkoje ir kiek jos gauna iš BP7, pastebėsite, kad gaunama dalis yra didesnė nei jų investicijų savo šalyje dalis. Taigi šie ryšiai yra labai aiškūs ir mano patarimas būtų toks: naudokite visas įmanomas priemones, kad stiprintumėte pajėgumus šalies viduje; naudokite sumaniai – Struktūrinius ir Sanglaudos fondus tose srityse, kuriose būtent šiam tikslui jie skyrė bendrosios programos lėšas – skirta 50 mlrd. eurų – ir panaudokite tuos pinigus taip, kad ateityje jie padėtų konkuruoti šalies viduje ir padėtų taip pat užsitikrinant galimybes konkuruoti globaliai, nes pasaulis yra globalus.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 38, kurį pateikė **Justas Vincas Paleckis** (H-0174/09)

Tema: BONUS-169 iniciatyvos

Projektas BONUS (Baltijos jūros mokslams – finansuojančių institucijų tinklas) labai svarbus siekiant suvienyti nacionalines ir regionines Baltijos jūrai ir jos regiono tvariai plėtrai skirtų mokslinių tyrimų programas, jas koordinuoti, vystyti ir įgyvendinti plėtojant jungtinę bendradarbiavimo veiklą. Todėl Lietuva ir kitos Baltijos jūros valstybės stipriai palaiko projekto Eranet+ perėjimą į 169 iniciatyvą.

Norėčiau pasiteirauti, kokius tolesnius žingsnius Komisija yra numachiusi dėl BONUS-169 iniciatyvos? Ar siūlymas bus pateiktas dabartinės Komisijos įgaliojimų metu? Kokie trukdžiai, jeigu jų yra, kliudo BONUS perėjimui į 169 iniciatyvą?

Janez Potočnik, *Komisijos narys.* – Pone J. V. Palecki, esu įsitikinęs, kad 169 straipsnio BONUS iniciatyva tikriausiai iš esmės pagerins aplinkos ir tvarios plėtros politikos veiksmingumą visame Baltijos jūros regione. Ji ypač labai prisidėtų įgyvendinant daugiausiai su aplinka susijusią Europos Sąjungos Baltijos jūros regiono strategijos dalį, kurią Komisija numato pateikti Tarybai 2009 m. birželio mėn.

Dabar sparčiai judame į priekį rengdami šį teisėkūros pasiūlymą pagal 169 straipsnį ir įtraukėme BONUS-169 į savo 2009 m. teisėkūros programą. Dedame visas pastangas, kad pateiktume teisėkūros pasiūlymą kaip galėdami greičiau 2009 m. Vis dėlto teisėkūros pasiūlymo grafikas priklauso ne tik nuo mūsų: jis taip pat priklauso nuo nepavėluoto ir sėkmingo BONUS konsorciumo atsako persvarstant bandomąjį veiksmų planą. Jei pastarasis pasieks Komisiją iki birželio mėn. pabaigos – taip buvo sutarta BONUS konsorciume – tada aš būsiu visiškai įsitikinęs, kad teisėkūros pasiūlymas vis dar galės būti pateiktas dabartinės Komisijos įgaliojimų metu.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Labai ačiū, pone Komisijos nary, už tikslų ir aiškų atsakymą ir, matyt, yra vilčių, kad greit pajudės tas klausimas. Norėčiau paklausti jūsų, ar tai, kad aplinkosauga Baltijos jūroje bus dar griežčiau kontroliuojama, ar šitas projektas galės bus kažkaip tai susijęs su Nordstream projekto įtaka aplinkosaugai Baltijos jūroje? Ar tai realus dalykas, ar nelabai?

Janez Potočnik, *Komisijos narys.* – Dėl pačios BONUS programos taip pat turiu didelių vilčių. Būtent todėl labai intensyviai dirbu, kad galėčiau ją parengti ir pateikti jums vis dar eidamas šias pareigas.

Turėtumėte žinoti, kad mūsų viltys, susijusios su 169 straipsnio iniciatyvomis, pradedant ankstesnės bendrosios programos EDCTP iniciatyva, kartais buvo ne itin geros. Būtent todėl paprašėme W. van Velzeno parengti pranešimą šia tema. Beje, šiandien EDCTP partnerystė yra išbaigta ir vyksta tikrai gerai, tačiau mes paprašėme W. van Velzeno pateikti pasiūlymų tolesnėms 169 iniciatyvoms ir dabar vadovaujamės jo rekomendacijomis.

Būtina taip pat atsižvelgti į tai, kad tai pirmoji originalaus pobūdžio programa, ir tikroji Europos pridėtinė vertė turėtų būti pateikiama per tokią programą. Esu tikras, kad ji taps pavyzdžiu, kuriuo vėliau paseks kiti regionai. Trumpai tariant, labai pritariu pasiūlymui, tačiau manau, kad kuo stipriau jį parengsime, tuo geriau bus BONUS ir regionui.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 41, kurį pateikė **Marian Harkin** (H-0137/09)

Tema: Ryšiai su piliečiais

Ar atsižvelgiant į reikšmę, kurią Komisija teikia ryšiams su visuomene, ypač esant ekonomikos krizei, kai daug piliečių trūksta pasitikėjimo ateitimi, ir atsižvelgiant į tai, kad konsultacijų procesas yra veiksminga priemonė suteikiant piliečiams galių tiesiogiai daryti įtaką politiniams procesams ES lygmeniu, Komisija sutinka, kad reikia imtis tolesnių žingsnių gerinant piliečių žinias apie ES konsultacijas pasitelkiant žiniasklaidą ir kitus tinkamus apklausos būdus valstybių narių, regionų ir vietos lygmenimis siekiant užtikrinti, kad jame dalyvautų daugiau privačių asmenų ir plačiai visuomenei atstovaujančių organizacijų?

Margot Wallström, *Komisijos pirmininko pavaduotoja*. – Pirmiausia norėčiau pasakyti, kad demokratijoje pilietinė visuomenė yra vienas iš pagrindinių veikėjų. Ji vaidina labai aktyvų vaidmenį Europos integracijoje ir atlieka svarbią funkciją palaikant ryšius tarp Europos piliečių ir institucijų. Ji padeda piliečiams pasinaudoti savo teise dalyvauti demokratiname ES gyvenime.

Komisija pripažįsta, kad reikia kurti aiškesnes galimybes kreiptis į ES, kuriomis galėtų pasinaudoti ir organizuota pilietinė visuomenė, ir atskiri piliečiai, ir kad mes turime ilgas ir sveikas bendradarbiavimo su pilietinės visuomenės organizacijomis tradicijas, kurios prasidėjo daugiau nei prieš 30 metų.

Bėgant metams daug mūsų tarnybų palaikė nuolatinį dialogą su suinteresuotosiomis šalimis. Šis dialogas atsižvelgia į mūsų ilgalaikę atvirumo ir įtraukties politiką ir taip pat atspindi didelius politikos sričių skirtumus ir suinteresuotųjų šalių įvairovę.

Komisija konsultuojasi su pilietine visuomene įvairiais būdais, įskaitant konsultacijų dokumentus, komunikatus, patariamuosius komitetus, ekspertų grupes, seminarus ir forumus. Visuotinai naudojamos konsultacijos internetu. Be to, mes taip pat rengiame tikslinius susitikimus ir atvirus svarstymus. Daugeliu atvejų konsultavimasis yra įvairių priemonių derinys ir vyksta keletu politikos pasiūlymo rengimo etapų.

Reikia bendros veiklos sistemos siekiant užtikrinti, kad šios konsultacijos būtų vykdomos skaidriai ir nuosekliai. Todėl 2002 m. Komisija nustatė principus ir mažiausius reikalavimus, keliamus išorės šalių konsultacijoms.

Remiantis šiais reikalavimais, dėmesį reikia skirti aiškių konsultacijų dokumentų pateikimui, konsultacijoms su visomis svarbiomis tikslinėmis grupėmis, pakankamo dalyvavimui skirto laiko užtikrinimui, rezultatų skelbimui ir atsakymų pateikimui.

Europos skaidrumo iniciatyvoje taip pat prisiimami įsipareigojimai toliau užtikrinti galiojančių konsultacijoms taikomų mažiausių reikalavimų įgyvendinimą.

Buvo įdiegtas pavyzdinis atvirų, viešųjų konsultacijų šablonas, įskaitant kvietimą suinteresuotųjų šalių organizacijoms prisijungti prie interesų grupių atstovų registro.

Prisijungusios jos gaus pranešimą apie konsultacijas, paskelbtas Komisijos bendrame konsultavimosi žiniatinklyje „Jūsų balsas Europoje“, kuris skirtas atviroms konsultacijoms. Šio šablono naudojimas pagerins suinteresuotųjų šalių konsultacijų pateikimo skaidrumą ir nuoseklumą.

Žinoma, mums reikia nuolatos mąstyti, kaip toliau skatinti informuotumą apie konkrečių konsultacijų pradžią, kad daugiau žmonių sužinotų apie tai, kad pradedamos konsultacijos. Tikriausiai galime aktyviau naudotis savo atstovybių biurais.

Leiskite pridurti, kad D plano iniciatyvos, įskaitant konsultavimąsi su piliečiais, taip pat teikia naujų minčių, kaip pakviesti piliečius ir kaip įtraukti tuos, kurie dar nepriklauso politinėms partijoms ar pilietinės visuomenės organizacijoms, kad užtikrintume, jog turėsime tikrai atviras konsultacijas. Bandomė įvairius metodus, siekdami įtraukti piliečius.

Marian Harkin (ALDE). - Dėkoju Komisijos narei už atsakymą ir sutinku: Komisija iš tikrųjų deda pastangų. Vis dėlto atsižvelgiant į tai, kad 53 proc. Europos piliečių sako, kad jie nesidomi Europos rinkimais, manau, kad viena iš šios padėties priežasčių yra tai, kad daug Europos piliečių nežino, jog jie gali lemti pokyčius ir turėti poveikio dalyvaudami konsultacijų procese: mano patirtis, įgyta bendraujant su suinteresuotosiomis pilietinės visuomenės šalimis, rodo, kad daugelis iš jų tiesiog nežino apie šį procesą.

Asmeniškai dedu pastangas kas keletą mėnesių įspėti suinteresuotąsias šalis apie įvairius artėjančius konsultacijų procesus ir aš tikrai tikiu ir norėčiau paklausti jūsų, Komisijos nare, jei nesutinkate su tuo, kad būtų labai naudinga, jei Komisijos biurai kiekvienoje šalyje parengtų sąrašą, labai išsamų visų suinteresuotųjų šalių sąrašą ir užtikrintų, kad jos būtų įspėjamos apie konsultacijų procesą, kad jos apie tai žinotų ir galėtų jame dalyvauti, ar taip nebūtų geriau.

Margot Wallström, *Komisijos pirmininko pavaduotoja*. – Visiškai – 100 proc. sutinku. Apie tai šią popietę ką tik diskutavome tarpinstitucinėje informacijos ir ryšių grupėje: mūsų atstovybių biurų ir „Europos namų“ skatinimą, nes daugumoje sostinių bendrai naudojamės tomis pačiomis patalpomis.

Turėtume jomis naudotis kaip „Europos namais“, informuodami piliečius, kada vyksta konsultacija, kur jie gali pasidalinti nuomonėmis apie bendrąją žemės ūkio politiką, prekybą ar aplinkos politiką.

Taigi visiškai pritariu jūsų požiūriui dėl didesnių pastangų sutelkiant piliečius. Taip pat manau, kad šie bandymai su tokiais dalykais kaip konsultacijos su piliečiais sukelia didesnę susidomėjimą ES. Kaip sakė vienas dalyvis: parodžiau susidomėjimą ES, kai ES, klausdama mano nuomonės, parodė susidomėjimą manimi. Tikiu, kad klausdami piliečių ir su jais konsultuodamiesi pagaliau mes taip pat turėsime geresnę politiką.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 42, kurį pateikė **David Martin** (H-0155/09)

Tema: Komisijos vaidmuo ir dalyvavimas artėjančiuose Europos rinkimuose

Ar Komisija gali mane informuoti, kokią nešališką vaidmenį ji vaidins siekdama padidinti rinkėjų dalyvavimą Europos rinkimuose?

Margot Wallström, *Komisijos pirmininko pavaduotoja.* – Komisija remia ir papildoma Europos Parlamento, valstybių narių valdžios institucijų ir politinių partijų pastangas ryšių srityje, vykdydama teminę, informuotumą didinančią veiklą ir Europos, ir vietos lygmeniu. Mūsų tikslas pirmiausiai yra informuoti rinkėjus apie rinkimų datą bei svarbą, taip pat skatinti juos balsuoti.

Ypatingas dėmesys bus skiriamas moterims ir jaunimui taikant specialius produktus ir veiklą. Pvz., mes transliuosime Parlamento sukurtus televizijos ir radijo siužetus, kuriais Europai parodytume pagrindines Europos rinkimų temas, rodydami juos palydovu ir „EU Tube“. Mes taip pat padėsime juos skleisti pasinaudodami valstybių narių nacionaliniais, regioniniais ir vietos transliuotojais. Be to, Komisija kuria daugialypės terpės kampaniją visų valstybių narių jaunimui ir įtraukia sklaidos priemones, pvz., interneto socialinę žiniasklaidą, interneto dienoraščius ir žurnalus internete. Visuose pagrindiniuose tinklalapiuose, pvz., „Europa“, pateiktas rinkimų ženklas ir nuoroda į Parlamento rinkimų svetainę. Tai pat rengiami tradiciniai spaudiniai, įskaitant plakatus, atvirukus ir lauko reklamas.

Valstybėse narėse visos mūsų atstovybės sutelktos organizuotai, su rinkimas susijusiai veiklai ir telkia visus mūsų informacijos platintojus, taip pat beveik 500 „Europe Direct“ informacijos centrų organizuoja renginius, siekdami platinti reklaminę medžiagą ir kandidatams teikia diskusijų galimybes.

Pagaliau „Europe Direct“ ryšių centras visomis 23 oficialiomis kalbomis telefonu, el. paštu ir žiniatinklyje teikia nemokamą informaciją su ES susijusiais klausimais, kurie domina piliečius ir verslą.

David Martin (PSE). - Komisijos nare, dėkoju už jūsų suteiktą informaciją apie Komisijos veiklą. Ar galėčiau užduoti dar vieną klausimą?

Rinkimų kampanijos metu apie Europos Sąjungą bus sakoma daug melo. Kai kurį melą tiesiog lems požiūrių skirtumai ir aš nesitikičiau, kad tokiose situacijose Komisija įsikiš, tačiau ar tiems atvejams, kai bus sakomas atviras melas apie Bendriją, Komisija dviem ar trim mėnesiams nesteigs greito paneigimo padalinio, per kurį jūs galėtumėte tiesiogiai atsakyti į melą ir iškraipymus apie Europos Sąjungą arba per kurį kandidatai galėtų į jus kreiptis dėl faktinės informacijos, kad būtų paneigti klaidingi pareiškimai apie Bendrijos veiklą?

Margot Wallström, *Komisijos pirmininko pavaduotoja.* – Dėkoju už papildomą klausimą. Kartais paneigimas yra mūsų nuolatinės veiklos dalis ir jis taip pat yra darbo, kurį atlieka mūsų atstovybių biurai, dalis. Žinoma, kandidatai arba įvairios suinteresuotosios šalys visada gali kreiptis į mus prašydami pateikti faktinės informacijos ir taip pat atsakyti į tokius padarytus pareiškimus.

Vis dėlto manau, kad Komisija tikriausiai vaidins vaidmenį teikiant faktinę informaciją, o ne dalyvaudama diskusijose, kurios, manau, skirtos politinėms partijoms ir kandidatams. Vis dėlto mes visada bandysime pasiūlyti faktinės informacijos ir tokį darbą mes atliekame nuolatos.

Marian Harkin (ALDE). - Mano papildomas klausimas yra labai panašus į D. Martino klausimą, nes viena iš problemų, kurią laikiau labai sudėtinga referendumo dėl Lisabonos sutarties metu, buvo ta, kad negalėjau gana greitai gauti faktinės informacijos, kad galėčiau paneigti kai kurį melą ir skleidžiamą dezinformaciją.

Norėčiau žinoti, ar Komisija nesvarstytų galimybes – atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu liko nedaug laiko iki rinkimų – užtikrinti, kad būtų paskirta speciali grupė arba keletas žmonių kiekvienoje valstybėje narėje ir būtų nurodytas konkretus telefono numeris ir pan., kuriuo kandidatai galėtų skubiai kreiptis į Komisiją dėl informacijos tokiais konkrečiais klausimais.

Žinau, kad liko jau nedaug laiko iki rinkimų, tačiau norėčiau paprašyti Komisijos narės rimtai apsvarstyti galimybę įgyvendinti ką nors panašaus.

Margot Wallström, Komisijos pirmininko pavaduotoja. – Abejoju, ar taip vėlai ir artėjant rinkimams mes spėsime sukurti konkrečią tarnybą. Vis dėlto mes jau turime tarnybą, kuri suteikia galimybę paskambinti ar pateikti prašymą ir bandyti gauti kiek įmanoma daugiau informacijos.

Vis dėlto mes tikrai pradėsime rengti, pvz., piliečiams skirtą Lisabonos sutarties santrauką. Tai darysime bendradarbiaudami su kitomis institucijomis. Žinoma, mes bandysime tai padaryti kiek įmanoma greičiau, o ne kampanijos metu. Užtikrinsime, kad ji būtų pateikta visomis oficialiomis valstybių narių kalbomis.

Vis dėlto taip pat manau, kad turime progą atrinkti klausimus, nes jau žinome problemas. Mes taip pat atsakinėdavome į klausimus, pvz., per „Europe Direct“ ir per mūsų atstovybes, todėl bandysime padėti, kiek tik galime. Mes taip pat turime parengtą klausimų ir atsakymų medžiagą. Manau, kad tai gali būti naudinga ir kandidatams, ir kitoms suinteresuotosioms šalims.

Pirmininkas. – Atsakymai į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko stokos, bus pateikti raštu (žr. priedą).

Tuo baigiamė klausimus Komisijai.

(Posėdis sustabdytas 20 val. ir atnaujintas 21.05 val.)

PIRMININKAVO: A. VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

15. Parlamento sudėtis (žr. protokolą)

16. Igaliojimų tikrinimas (žr. protokolą)

17. Autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminai (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – B. Crowley pranešimas (A6-0070/2009) Teisės reikalų komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/116/EB dėl autorių ir tam tikrų gretutinių teisių apsaugos terminų (COM(2008)0464 – C6-0281/2008 – 2008/0157(COD)).

Brian Crowley, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti Komisijos narį Ch. McCreevy ir padėkoti visiems kolegoms, kurie šį vakar čia dalyvauja.

Autorių teisių pratęsimas ir apsaugos terminas mums visiems tapo ilga ir sunkia kelione, ypač todėl, kad labai daug žmonių ne iki galo žino visus faktus, susijusius su autorių teisėmis.

Iš pradžių leiskite man Parlamente oficialiai padėkoti visiems mano kolegoms – tiems, kurie pritarė, ir tiems, kurie nepalaukė mano teikiamo pasiūlymo – už jų indėlį, jų nuomones ir ypač už jų naudingus patarimus ir vadovavimą šiame kelyje. Taip pat norėčiau padėkoti Teisės reikalų komiteto sekretoriui ir ypač p. Giorgio, kuris buvo labai ryžtingas gynėjas ir patarėjas visose šiose srityse, ir pagaliau Komisijos nariui Ch. McCreevy ir visiems jo darbuotojams. Nenorėčiau jų įvardyti asmeniškai, tačiau vyras, sėdintis šalia jūsų, nuveikė milžinišką darbą rašant šį pranešimą ir rengiant šią direktyvą.

Buvo pasakyta daug melo – ir aš atsargiai vartoju žodį „melas“, kalbėdamas apie tai, ką bandomė čia nuveikti. Jis gali būti labai paprastai glaustai suskirstytas į keturias labai aiškias sritis. Pirma, apsaugos termino pratęsimas nuo šiuo metu galiojančių 50 metų iki ilgesnio termino. Šiuo metu kaip kompromiso dalį siūlome 70 metų. Šis kompromisinis pasiūlymas yra pagrįstas tam tikru Europos Vadovų Tarybos pasipriešinimu ir mane nuvylė tai, kad šį vakar čia neatstovaujama Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė. Iš tikrųjų viso šio proceso metu jaučiu, kad Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė nebuvo labai naudinga siekiant išspręsti šią problemą. Čekijos pirmininkavimo Tarybai pradžioje aš pranešiau Pirmininkui, atsakingam ministrui ir Tarybai pirmininkaujančios Čekijos pareigūnams, kad problemos sprendimas galėtų tapti didele sėkme Tarybai pirmininkaujančiai valstybei narei, taip pat šiam Parlamentui. Tačiau juos palietė kitos problemos ir jie ėmė laikytis nesuinteresuotos ar pusiau nepriklausomos pozicijos kalbant apie bandymus ieškoti sprendimų.

Kitos valstybės narės Europos Vadovų Taryboje taip pat tyčia bandė blokuoti procesą ir jam trukdyti, pateikdamos melagingus pareiškimus ir netikrus pakeitimus, netgi nesigilindamos į smulkmenas ar turinį ir netgi tinkamai neįtraukdamos Parlamento, kad pamatytų, koks lankstus galėtų būti Parlamentas kalbant apie tai, kas turi įvykti.

Antrasis dalykas, susijęs su šios direktyvos paskirtimi – ir tikriausiai pats svarbiausias dalykas iš visų – yra tai, kad joje pirmą kartą pripažįstamas samdomų muzikantų indėlis įsteigiant fondą, kuris leistų jiems užsitikrinti, kad gaus atlyginimą ir išmokas už savo darbą – kurį ilgą laiką žmonės išnaudojo – už kurį, jei pasiseks, jie galėtų gauti tik vienkartinę išmoką. Tai užtikrins, kad tie, kurie netrukus baigs muzikanto karjerą, arba tie, kurie galbūt turi kitų ekonominių problemų, galės iš jo gauti papildomą apsaugą.

Trečia, kalbant apie visą tų asmenų teisių ir galių balansavimo sferą, kurie dalyvauja įrašų bendrovių ir muzikantų derybose, direktyva suteikia papildomų teisių muzikantams ir kitiems asmenims užtikrinant, kad tai įvyktų.

Ketvirta ir visų svarbiausia, ji užtikrina, kad atsirastų aiškumo kalbant apie tai, kaip įstatymas veikia Europos Sąjungoje. Daug mano kolegų, ypač atstovaujančių Ispanijai ir kitoms Viduržemio jūros pakrantės šalims, pateikė idėjų dėl audiovizualinio sektoriaus ir mes bandėme į jas atsižvelgti, į pranešimo projektą įtraukdami idėją priimti atskirą direktyvą, skirtą audiovizualiniam sektoriui, nes jame yra kitokių problemų, kurios susijusios su nagrinėjamu klausimu ir kurios reikalauja kitokių sprendimų. Mūsų diskusijose taip pat buvo pastebėta, kad esama milžiniškos srities kalbant apie kolektyvinių teisių administravimo organizacijų valdymą ir tai, kaip jos geriausiai atstovauja teisėms ir menininkams nesumokėtų pinigų surinkimo administravimui siekiant užtikrinti, kad menininkai galėtų juos gauti.

Pagaliau, leiskite tiesiog pasakyti, kad žmonės turėtų suvokti, jog tai kūrybinė teisė. Tai yra kūrinys, kurį asmuo sukūrė ir davė mums, tai darbas, už kurį turime mokėti – ne perdėtą sumą, o nedidelę sumą. Autorių teisių idėja šiandien atrodo išmetama pavėjui – visi gali viską gauti nemokamai. Jei toliau eisime šiuo keliu, trumpalaikėje perspektyvoje mums viskas bus gerai, tačiau ilgalaikėje perspektyvoje tai sunaikins kūrybiškumą, galimybes turėti naujų muzikantų, naujų grupių ir galimybes mums visiems patirti naujų išpūdžių.

Šioje auditorijoje šį vakar turime muzikantų, gamintojų ir, žinoma, kai kurių suinteresuotųjų šalių. Jiems pasakysčiau, kad tai pirmas žingsnis, kurį matome scenoje ir kuris žengtas kryptimi, užtikrinančia, kad menininkai ir muzikantai galėtų geriau valdyti tai, į ką turi teises. Jei mums pavyks žengti pirmą žingsnį, galėsite užtikrinti, kad mes galėtume žengti toliau Everesto link.

Charlie McCreedy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, Komisija visiškai pritaria Parlamento kompromisiniam dokumentui, kuris pateiktas balsuoti šioje sesijoje. Šis labai suderintas kompromisinis dokumentas tikriausiai palengvins pasiūlymo priėmimą per vieną svarstymą. Toks rezultatas ES atlikėjams bus labai sveikintinas įvykis. Jis parodys mūsų pagarbą kūrybiniam indėliui, kurį muzikantai įneša į mūsų gyvenimą ir mūsų kultūrą.

Parlamento kompromisiniame dokumente yra keturi pagrindiniai ramsčiai, kuriems mes nuoširdžiai pritariame: pirma, atlikėjų ir įrašų gamintojų autorių teisių apsaugos termino pratęsimas nuo 50 iki 70 metų; antra, naujas reikalavimas, samdomiems muzikantams duodantis 20% garsių įrašų bendrovių pardavimų internetu ir ne internetu pajamų; trečia, „naudok arba prarask“ išlyga, kuri leidžia atlikėjams po 50 metų atgauti teises, jei gamintojui nepavyktų rinkoje parduoti garso įrašo; ir, ketvirta, vadinamasis *tabula rasa* principas, pagal kurį draudžiama mažinti mokamą honorarą dėl atlikėjams išmokėto avanso.

Man ypač malonu pažymėti, kad samdomų muzikantų fondas, kurio veikla grindžiama 20 proc. bendrųjų pardavimų pajamomis, iki šiol teisėkūros procese nebuvo paliestas. Iš esmės šis fondas išbandomas tuo, kad priešingai visai kritikai, kurią girdėjome per pastaruosius metus, termino pratęsimas, viena vertus, užtikrins atlikėjų pajamas senatvėje ir, kita vertus, skatins naujos kūrybos atsiradimą.

Leiskite pabrėžti, kad šiuo pasiūlymu ne vien tik paprasčiausiai pratęsiamas terminas. Pirmą kartą Europoje autorių teisių įstatymai taps schema, pagal kurią menininkai gaus dalį pelno už garsių įrašų bendrovių pardavimus: 20 proc. nuo bendros apyvartos atidedama samdomiems atlikėjams. Tai tikrai naujoviška. Svarbiausia, kad 20 proc. atidėjimai nėra pajamos, kurios tenka keletui garsiausių atlikėjų. Šie 20 proc. skirti išimtinai padalyti samdomiems muzikantams. Priešingai visuotinai paplitusiam įsitikinimui, tokie kaip seras Cliff Richard iš samdomų muzikantų fondo negaus nė penso, o garsios įrašų bendrovės, pvz., EMI ar „Universal“, kurios prisidės prie samdomų muzikantų fondo, turės pasitenkinti tik 80 proc. nuo bendros apyvartos siekiančiu pelnu.

Taip pat taikomas *tabula rasa* principas – išlyga, kuri nutrauks taikomą apgailėtiną pagrindinio menininko honoraro mažinimą išmokėtu avansu. Ši nuostata skirta mažiau žinomiems atlikėjams, nes būtent jų įrašai dažnai neatlygina išmokėto avanso.

Tai pat taikoma išlyga, leidžianti atlikėjams atšaukti išpirkimo sutartis, jei įrašų gamintojai nutraukia jų įrašytų kūrinių pardavimą. Visa tai yra labai naujoviška ir nė viename ES pasiūlyme niekada nebuvo nueita

taip toli atlikėjų labui. Tai nėra pasiūlymas, kuriuo ginama žinomų įrašų bendrovių nauda. Tai atidžiai suderintas požiūris, kuriuo siekiama atlyginti Europos kūrėjams.

Kai kas gali prieštarauti, kad Europos kūrėjai yra per daug apsaugoti. Tie, kurie gaudami pajamas pasikliauja autorių teisėmis, būtų kitokios nuomonės. Jei menininkai liko muzikos įrašų versle, nes tai apsimoka, tai vartotojams patiktų matyti daugiau įvairovės.

Mes taip pat pritariame kvietimui Komisijai atlikti atskirą poveikio audiovizualinės sritys atlikėjams vertinimą ir per 2010 m. pateikti atitinkamus pasiūlymus. Esame įsitikinę, kad galime pateikti poveikio vertinimą per Parlamento numatytą laiką.

Komisija sutinka, kad teisių į internetu pakartotinai platinamas televizijos ir radijo programas administravimas nusipelnė didelio dėmesio. Pateikę pasiūlymą dėl termino, mes atsižvelgėme į teisėtą transliuotojų susirūpinimą teisėmis į internetu platinamus kūrinius. Todėl Taryboje priėmus pasiūlymą Komisija siūlo priimti tokį pareiškimą.

Pareiškimas būtų toks: „Komisija pripažįsta neatidėliotiną kolektyvinio fonogramų atlikėjų ir fonogramų gamintojų teisių administravimo poreikį, kai radijo ar televizijos produkcijoje komercinės fonogramos yra viešai transliuojamos taip, kad visuomenės nariai turi galimybę radijo ar televizijos produkcija pasinaudoti jų atskirai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku. Komisija imsis atitinkamų priemonių palengvinti tokio kolektyvinio administravimo įgyvendinimą ir pirmiausia Komisija pradės suinteresuotųjų šalių struktūrinį dialogą siekiant nustatyti veikiančią licencijavimo tvarką. Šis pareiškimas taikomas tik užsakomajam radijo ar televizijos produkcijos pateikimui ir neapima pačios fonogramos pateikimo.“ Numatomo pareiškimo pabaiga.

2008 m. liepos mėn. Komisija pateikė pasiūlymą. Šiuo metu esame sunkiausios ekonomikos krizės, kokią tik matė pasaulis, viduryje. Krizė daro poveikį daugelio ES piliečių kasdieniam gyvenimui. Europos atlikėjai dažnai gyvena labai nesaugų gyvenimą netgi geriausiais laikais. Šis pasiūlymas užtikrina, kad gyvenime atlikėjai galės atgauti dalį pajamų, kurias jie sukūrė.

Parlamentas jautriai į tai reaguoja, o procesas parodė, kad paskata veikti mūsų kūrėjų labui vis dar neišnyko. Tikiuosi, kad visi būkštavimai, kuriuos išreiškė tie, kurie prieštarauja termino pratęsimui, pasirodys esantys nepagrįsti.

Baigdamas norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjui Brianui Crowley ir išreikšti pagarbą ir pasigėrėjimą gražiu šio dokumento nagrinėjimu Europos Parlamente.

Erna Hennicot-Schoepges, *Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto nuomonės referentė*. – (FR) Gerb. pirmininke, norėčiau pasveikinti mūsų pranešėją ir visus EP narius, kurie dirbo šiuo klausimu. Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos nariui už dokumentą, kurį jis mums pateikė.

Atlikėjai per daug dažnai likdavo nepastebėti ankstesniuose įstatymuose ir kaip niekas kitas, padedantis kurti intelektualinę nuosavybę, jie turi teisę gauti tinkamą atlyginimą. Todėl šis pakeitimas išplėtė šio principo taikymą atlikėjams ir tai jau yra svarbus žingsnis į priekį.

Vis dėlto dar daug ką reikia nuveikti, nes šis kompromisas yra tik pirmas žingsnis. Sąlygos įvairių šalių autorių teisių platinimo bendrovėse, turinčiose labai skirtingus įstatus, vis dar labai skiriasi ir šiuo atžvilgiu derinimas dar nėra parengtas įgyvendinti praktikoje.

Parlamento pranešime Komisija raginama atlikti poveikio vertinimą ir vykdyti šios priemonės priežiūrą. Todėl kitos kadencijos Komisija bus raginama tęsti šį darbą. Kalbėdamas apie licencijų suteikimą, norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad menininkų bendruomenė yra labai neužtikrinta dėl tokių mėginimų kaip šis, nes menininkai bijo, kad didieji gamintojai įgaus pranašumą mažųjų gamintojų sukurtų darbų atžvilgiu. Todėl šioje srityje vis dar būtina rasti pusiausvyrą.

Emmanouil Angelakas, *Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonės referentas*. – (EL) Gerb. pirmininke, aš taip pat norėčiau prisidėti ir pasveikinti pranešėją ir Komisiją dėl pasiekto kompromiso.

Pagrindiniai į direktyvą įtraukti pasiūlymai apima apsaugos laikotarpio atlikėjams ir gamintojams pratęsimą nuo 50 iki 70 metų, muzikantams skirtą fondo įsteigimą ir „naudok arba prarask“ išlygos įtraukimą į sutartis. Visa tai yra svarbu ir buvo mūsų aptarta komitete, taip kaip ir idėja dėl „naudok arba prarask“ išlygos, administracinių procedūrų supaprastinimas ir visų valstybių narių taisyklių suderinimas.

Tai buvo svarbūs klausimai, kurie įtraukti į kompromisinį dokumentą, kuriuo esame patenkinti. Kartu esame patenkinti, kad 70 metų terminas suteikia apsaugą tokiam pačiam laikotarpiui, kurį yra saugoma intelektinė nuosavybė ir kuris taip pat lygus 70 metų. Šio laikotarpio pratęsimas palengvins pastangas remti jaunimą, taip sudarant sąlygas Europai tapti pasauliniu išskirtinių muzikos talentų, kurie įneša aktyvų indėlį į meninę kūrybą ir užsitikrina darbą, šaltiniu. Kartu valstybės narės turės pajamų iš mokesčių, o Europa taps intelektinės nuosavybės eksportuotoja.

Pasiektą kompromisą laikau priimtinu ir sveikinu su pasiekta pergale.

Christopher Heaton-Harris, *Kultūros ir švietimo komiteto nuomonės referentas*. – Gerb. pirmininke, taip pat norėčiau pasveikinti pranešėją ir pirmą kartą per dešimtį metų, kuriuos čia praleidau, pasveikinti Komisiją, kad sugebėjo pateikti tokių pasiūlymų ir kompromisų.

Pradėsiu nuo priežasčių, dėl kurių man patinka autorių teisės. Manau, kad autorių teisės ir patentai apsaugo žmones, verslą ir intelektinę nuosavybę (IN), o intelektinė nuosavybė yra verslumu pagrįstos laisvosios rinkos ekonomikos pamatinis akmuo. Laimė, žmonės ir bendrovės investuoja laiką ir pinigus, tikėdamiesi sukurti produktą – šiuo atveju muziką – kuris žmonėms patiks ir kurį jie norės pirkti. Visame pasaulyje visuomenės, kuriose griežtai saugoma IN, juda į priekį. Tos, kurios turi mažiau verslininkų ir mažiau patentų, tiesiog juda atgal.

Šiuo metu 38 000 Jungtinės Karalystės samdomų muzikantų pasirašė peticiją, remiančią šiuos pasiūlymus. Samdomi muzikantai nusipelnė pagalbos, kurią jiems suteiks šis pasiūlymas. Mano rinkimų apygardoje yra vienas žmogus, jo vardas Ted Carroll – vienas iš daugelio šimtų samdomų muzikantų, – kuris man parašė ir prašo, kad mes priimtume šiuos kompromisus. Būtent todėl aš pritariu šiam pranešimui.

Jacques Toubon, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šis jums pateiktas pasiūlymas yra naudinga priemonė menininkams, menui ir kultūrai ir Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija jam pritars.

Iš tikrųjų tai, kas jums pateikta, yra kompromisas, kuriuo siekiama atsižvelgti į įvairias nuomones ir įvairius interesus ir kuris – ir tai yra įdomioji dalis – tikriausiai bus patvirtintas Tarybos, kuri iki šiol susidūrė su nedidele blokuojančia mažuma.

Šis kompromisas pagerins Komisijos poziciją. Leidėjų ir atlikėjų santykiai bus teisingesni dėl išlygos, kuri leidžia atlikėjams įgyvendinti savo teises ten, kur jų neįgyvendina leidėjas. Jis užtikrina teisingesnes sąlygas samdomiems muzikantams (čia kalbu ir apie solistus). Samdomiems muzikantams bus naudingas nuolatinis 20 proc. rezervas.

Kai Tarybai pirmininkaus Ispanija, ketiname apsvarstyti galimybę pasiūlymą taikyti audiovizualiniam sektoriui, t. y. leidėjams ir menininkams. Dėl transliuotojų esu dėkingas jums, Komisijos nary, už pareiškimą, kurį ką tik perskaitėte, ir manau, kad labai tikslus pareiškimas iš tikrųjų turi būti pridedamas prie Tarybos bendrosios pozicijos, kad nekiltų pavojų dalykams, susijusiems su muzikos transliacijomis per radiją.

Čia kalbame apie realias pajamas. Samdomi muzikantai pamatys, kad jų pajamos patrigubės ir pasieks 2 000 eurų. Vartotojų interesai dėl to nenukentės, nes termino pratęsimas nedidina kainų. Bibliotekų interesai nepažeidžiami, nes bibliotekos nemoka honorarų atlikėjams ar įrašų gamintojams. Jos moka honorarus tik autoriams ir netgi tokiais atvejais yra daug išimčių.

Būtent todėl esu labai dėkingas B. Crowley, N. Gill, Komisijos nariui Ch. McCreevy ir Komisijai už visą šį darbą. Jis atspindi padėtį pasaulyje, ilgėjančią gyvenimo trukmę ir naujus darbų panaudojimo būdus ir būtent todėl privalome patvirtinti šį dokumentą – bandyti užtikrinti, kad tai būtų padaryta per pirmąjį svarstymą.

Neena Gill, *PSE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, šis pranešimas Parlamente nuėjo ilgą, kartais sudėtingą kelią, buvo intensyvaus įvairių šalių lobizmo objektas ir savo mitais bei prieštaraujančiųjų pretenzijomis buvo įprastu dienos įvykiu. Atsižvelgdami į svarbą ir skubą, su kuria šis pranešimas turėtų būti patvirtintas šios Parlamento kadencijos metu, pranešėjas ir mūsų gerbiamas pagalbinis pranešėjas sunkiai dirbo, siekdami susitarimo dėl svarbiausių Tarybos pozicijos dalių. Todėl sveikinu visus tuos, kurie dalyvavo siekiant protingo, teisingo ir tvaraus susitarimo. Vis dėlto, esu nusivylusi, kad Tarybai vėl nepavyko pasiekti jokio panašaus susitarimo.

Vis dėlto man malonu, kad pranešimas atitinka pagrindinius mano tikslus ir PSE frakcijos siekius ir kad tuo atveju, jei mums reikia autorių teisių apsaugos termino pratęsimo, iš padidėjusių pajamų pirmiausiai privalo

turėti naudos atlikėjai. Būtent todėl aš galiu pritarti kompromisiniams pakeitimams, kuriuos pateikė pranešėjas, nes juose numatytos papildomos priemonės atlikėjams.

Norėčiau išskirti kai kuriuos svarbiausius pakeitimus: 58 pakeitimas, kuris iš esmės yra „naudok arba prarask“ išlyga; 59 ir 61 pakeitimai dėl samdomų atlikėjų teisių, pagal kuriuos garsios įrašų bendrovės turi atidėti 20 proc. pardavimų pajamų; 62 pakeitimas dėl *tabula rasa* išlygos menininkams; 71 pakeitimas dėl galimybės menininkams iš naujo derėtis dėl geresnių sutarčių; ir pagaliau 75 pakeitimas dėl poveikio audiovizualinės srities atlikėjams vertinimo.

Todėl norėčiau paprašyti abejojančių kolegų apsigalvoti ir balsuoti už šį pranešimą. Pripažįstu, kad jis nėra tobulas ir kad esama susirūpinimo. Kitokiomis aplinkybėmis man labiau patiktų, jei būtų svarstomas garsioms įrašų bendrovėms pagal *tabula rasa* išlygą leidžiamas laikotarpis, kuris prasideda po metų, o ne po keleto mėnesių, nors pastarasis laikotarpis būtų priimtinesnis.

Baigdama norėčiau paprašyti Tarybos skubiai pasiekti susitarimą šiuo klausimu. Visi kiti svarbiausi dalyviai pasiekė susitarimą, o atlikėjams aiškumo reikia greičiau, o ne vėliau.

Sharon Bowles, ALDE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, nepaisant apsukraus ir žavaus Komisijos nario ir jo tarnybų puolimo aš vis dar negaliu pritarti šiam pasiūlymui pratęsti autorių teisių terminą.

Žinau, kad pasiūlymas pateiktas turint gerų siekių, tačiau kodėl skaitmeninėje eroje, kai sparčiai keičiasi įrašų platinimo būdai, turėtume daryti negrąžinamą pakeitimą pratęsdami tokios sistemos galiojimą, kurios veikla iš esmės vis dar grindžiama sutartimis, o jos struktūra yra labiau tinkama fiziniam platinimui ir pardavimui? Vienintelė viltis gelbėjant padėtį būtų spręsti klausimą dėl sutarčių, kurios laikui bėgant tapo nesąžiningos, o tai nebuvo padaryta. Turėtume aiškiai pasakyti, kad sutarčių sudarymas visam laikui, be išlygų dėl pratęsimo jau nėra priimtinas ir įrašų bendrovės turi sumokėti vieną iš kainų už kiekvieną pratęsimą.

Daug pagirtino darbo atlikta siekiant nustatyti geras sąlygas atsilyginant už pratęsimą, bet bijau, kad tos įterptos papildomos nuostatos ne visiškai tinka ilgalaikėje perspektyvoje ir jos taip pat turi savo neatitikimų ir nelygybės, nes jose nebuvo atsižvelgta į sutarčių klausimą.

Ieškojau kompromiso, kuriam galėčiau pritarti, ir pasiūliau mintį dėl pratęsimo termino ribojimo įrašams, kurie buvo paskelbti iki 1975 m., kaip pateikta ALDE frakcijos 80 ir 81 pakeitimuose, kurie neprieštarauja pagrindiniams pasiūlymų paketui. Pripažįstu, kad tai būtų dilema rokenrolo erai, kuri būtent dabar atkreipia dėmesį, būtent tuo metu įvyko populiariosios muzikos prasiveržimas, o tos muzikos atlikėjams būdingos ypač prastos sutartys. Vis dėlto toks pakeitimas neįstumtų mūsų į negrįžtamą padėtį visų naujesnių įrašų atveju. Jis mums leistų iki galo užbaigti esamą įrašų kompanijų modelį, nes jos galų gale yra pagrindinės naudos gavėjos ir agitatorės už šį pratęsimą. Jis taip pat mums suteiktų laiko apmąstyti ir parengti daugiau į atlikėjus ir ateitį orientuotų pasiūlymų, kurie tikrai tikėtų skaitmeniniam amžiui.

Jei jūs sugrįšite spręsti mano iškeltų klausimų, tada tai galėtų būti paketas, dėl kurio verta balsuoti, tačiau kitaip aš negaliu jam pritarti.

Roberta Angelilli, UEN frakcijos vardu. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau pasveikinti pranešėją, darbas atliktas puikiai. Autorių teisių apsauga šiuo metu trunka daugiausiai 50 metų ir, mano nuomone, šis laikotarpis yra nepakankamas siekiant menininkams sumokėti teisingą atlyginimą už jų kūrybinį darbą ir rezultatus. Iš tikrųjų svarbu gerinti socialinę menininkų padėtį, institucijoms užtikrinant geresnę apsaugą.

Būtent dėl šios priežasties mes pritariame autorių teisių apsaugos laikotarpio pratęsimui iki 95 metų ir reikalaujame, kad papildomas uždarbis, kurį sukurtų šis pratęsimas, būtų skiriamas išimtinai menininkams ir ypač, kad papildomus 45 metus jie būtų atleidžiami nuo sutartinių įsipareigojimų, pagal kuriuos iš jų reikalaujama pervesti dalį pajamų trečiosioms šalims. Šia priemone iš tikrųjų turėtų būti siekiama užtikrinti tikrą naudą menininkams ir atlikėjams. Kita vertus taip pat būtų pageidautina, jei Komisija įvertintų šio pratęsimo poveikį ir būtinybę plėsti jo taikymo sritį siekiant įtraukti audiovizualinį sektorių.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, turime problemą dėl autorių teisių ir turime problemą dėl menininkų atlyginimo. Taigi turėtume ir turime veikti ir ką nors daryti. Vis dėlto, jei imsime aktyviai veikti, tai svarbu, kad atremtume skaitmeninės eros iššūkius, o ne balnotume kritusius arklius.

Leiskite paaiškinti, kaip man kilo ši mintis. Pateiktas pasiūlymas iš tikrųjų žada tik vienintelį dalyką – tai pažadas remti muzikos pramonę. Jei turėtume panagrinėti, kas iš tikrųjų atsitinka menininkams ir jų pajamoms

ir jas suskaičiuoti, mes pamatytume tokias vidutines sumas, kurios yra aiškiai per mažos, kad menininkai galėtų save išlaikyti.

Be to, šių pinigų menininkai tiesiogiai negauna. Fondas yra per mažas, kad galėtų ko nors pasiekti. Menininkas, su kuriuo apie tai diskutavau, man sakė, kad čia vyksta perskirstymas, paimant iš gyvųjų ir atiduodant mirusiesiems. Turėjau jam paprieštarauti: tai perskirstymas paimant iš menininkų ir atiduodant leidėjams, muzikos pramonei ir tik didžiausiems jos atstovams.

Iš viso, Komisijos nary, šis pasiūlymas netinkamas. Mums reikia rasti kitų būdų. Mums reikia, pvz., sukurti kažką panašaus į vienodo dydžio sumų mokėjimą. Netgi pasiūlymai, kuriuos pateikėte dėl „naudok arba prarask“ išlygos vis dar yra teorinė teisė. Gal galėtume nuveikti ką nors protinga ir pagrįsta, kaip Teisės reikalų komitete vykusiam svarstyme rekomendavo ir prašė menininkai.

Mary Lou McDonald, GUE/NGL frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, manau, kad šia iniciatyva tikrai buvo siekiama gerinti socialinę atlikėjų padėtį, kaip tvirtino Komisijos narys Ch. McCreevy ir mūsų kolega B. Crowley, tačiau iš tikrųjų to nebuvo pasiekta. Deja, netgi komiteto įtraukti pakeitimai nėra pakankami, kad pagerintų pasiūlymą. Tai pasiūlymas, kuris, manau, galų gale atlygins tiems menininkams, kuriems jau pasisekė ir iš tikrųjų atlygins leidėjams.

Esu pritrenkta idėjos pratęsti autorių teisių terminą, nesvarbu ar iki 70, ar 95 metų ir esu dėl to pritrenkta ne tik todėl, kad tai įtartina ir beveik neatitinka skaitmeninio amžiaus, bet ir todėl, kad labai aišku, jog toks žingsnis pirmiausia atitiks leidėjų, o ne iš visų jėgų besistengiančių menininkų interesus.

Manau, kad nepaisant viso sunkaus darbo ir geros valios EP nariai turėtų atmesti šį pasiūlymą. Manau, kad Komisijai reikia grįžti prie braižomosios lentos ir pateikti tinkamą pasiūlymą, kuriame ne tik būtų kalbama apie atlikėjų ir menininkų rėmimą, bet kuris realiai ir praktiškai būtų tai užtikrinant.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Gerb. pirmininke, priešingai nei du ankstesni pasisakiusieji, aš sutinku su dauguma EP narių, kurie kalbėjo šiuo klausimu.

Tai gera direktyva, iš tikrųjų tai puiki direktyva, skirta apsaugoti atlikėjus.

Kai kalbama apie būtinybę rasti protingesnę verslo būdą, iš tikrųjų diskutuojama apie intelektinės nuosavybės koncepcijos panaikinimą. Verslas galimas tik tuo atveju, jei yra sukurti įstatymai.

Jau turime valstybių narių lygmeniu sukurtus įstatymus. Komisija, vadovaujama Ch. McCreevy, priėmė puikią iniciatyvą, teigiamą iniciatyvą, ir aš tikiu, kad Parlamentas turėtų patvirtinti susitarimą, kurio Teisės reikalų komitete pasiekėme pranešėjo B. Crowley ir įvairių pagalbinių pranešėjų, pvz., N. Gill ir J. Toubon dėka.

Esu įsitikinusi, kad tai nuostabi direktyva ir kad ji sustiprins intelektinės nuosavybės kūrimą. Be to, į direktyvą įtraukta keletas rekomendacijų dėl tolesnio darbo, kurį būtina nuveikti.

Esu įsitikinusi, kad pranešimo patvirtinimas šiame Parlamente – ir tikiuosi, kad Taryba laikysis Komisijos ir Parlamento pozicijos – pasitarnaus užtikrinant, kad kitos kadencijos metu Komisija tęstų šį darbą, pateiks pasiūlymų Parlamentui ir kad mes pasieksime pažangos intelektinės nuosavybės apsaugos sistemoje, kuri yra gyvybiškai svarbi mūsų Europos Sąjungos, kuri yra didi institucija, grindžiama bendra kultūra, vystymusi.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, B. Crowley yra protingas EP narys ir dažnai pateikia protingų pasiūlymų. Vis dėlto šį kartą, manau, sunku suvokti jo ketinimus. Komisija siūlo, kad muzikos apsaugos terminas būtų pratęstas nuo šiuo metu galiojančių 50 iki 95 metų, tai būtų beveik dvigubai ilgesnis, nei esamas terminas. Daugelis sutiktų, kad jis per ilgas. Kompromisas, apie kurį dabar kalbama, yra 70 metų ir tai krypta teisinga linkme.

Vis dėlto lieka keletas klausimų. Ar pratęsimas padidins kultūrinę įvairovę ir palengvins naujų kūrinių rašymą? Kokio poveikio autorių teisių pratęsimas Jungtinėse Amerikos Valstijose turėjo šioje šalyje? Ar jis sustiprino menininkų pozicijas, o gal pagrindiniais naudos gavėjais buvo muzikos įrašų bendrovės? Ar galime pateisinti pratęsimą, kuris taip dramatiškai prailgina apsaugos terminą? Ar nėra per daug paprasta tvirtinti, kad kūrybiškumas ir troškimas kurti yra tiesiogiai susiję su apsaugos trukme? Mano nuomone, į šiuos klausimus vis dar nebuvo atsakyta.

Būdamas liberalas, aš tikiu autorių teisių apsaugos įstatymu ir jo tikslu, todėl galiu sutikti su kai kuriais gerb. Parlamento nariais. Jis, žinoma, yra svarbus užtikrinant naujų kūrinių gamybos apsaugą, taip pat svarbus kompozitoriams kontroliuojant savo pačių darbus, įskaitant jų kontrolę finansiniu požiūriu. Vis dėlto mūsų teisinis kišimasis šiame Parlamente, žinoma, turi būti proporcingas ir aš nemanau, kad taip yra šiuo atveju.

Mano gimtojoje šalyje diskutuojama dėl teisės naudotis kūrinių internetu, ypač po garsaus teismo proceso, kuris baigėsi sprendimu dėl *Pirate Bay*. Todėl šiuo metu, kai autorių teisės yra intensyvių diskusijų tema, aš manau, kad mes padarytume klaidą, jei patvirtintume Komisijos pasiūlymą pratęsti muzikos kūrinių apsaugą nuo 50 iki 95 metų. Todėl kaip ir Sh. Bowles ketinu atmesti visą pasiūlymą. Esu įsitikinęs, kad Komisija turėtų pabandyti dar kartą. Komisijos nary, apmąstykite dar kartą, pakeiskite pasiūlymą ir sugrįžkite!

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, man atrodo, kad atsižvelgdama į svarbiausius iššūkius, turinčius bendro poveikio muzikos ir kultūros sektoriui, Europa rizikuoja atsakyti protekcionistiniais sprendimais ir pasenusiomis schemomis, žadėdama atlikėjams ir mažoms muzikos įrašų bendrovėms trupinius, o iš tikrųjų atstovaudama didžiųjų žvaigždžių interesams, kurios turės dar daugiau galimybių didinti savo pelną.

Matote, dėl Švedijos teismo sprendimo byloje prieš interneto svetainės *The Pirate Bay* administratorius, kurie buvo nubausti už keitimosi muzikos įrašais lygiarangiu ryšiu skatinimą, Parlamento pritarimas tokiai priemonei konsoliduotų neigiamą ir visiškai netinkamą požiūrį į naują šiuolaikinių technologijų eros vystymosi spartą ir į ištisų kartų kultūros, ryšių ir laisvės poreikį.

Menininkų raiškos laisvės apsauga iš tikrųjų slypi jų santykiuose su visuomene. Laisvė kurti meną ir laisvė juo naudotis eina išvien ir turi bendrą priešininą – komercinę naudą, kurią šis įstatymas sustiprintų.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos pasiūlymu ir pranešimu norima pasiekti, kad meno kūrimas ir žmogaus sukurta kultūra taptų nuolatine preke. Jie skirti ne tam, kad apsaugotų muzikantus.

Šis pratęsimas duos naudos tik monopolijų milžinams, tarptautinėms muzikos įrašų bendrovėms, šou ir pramogų industrijai, kuri toliau turtės iš kitų sukurtų kūrinių. Pralaimės darbuotojai, menininkai ir pati žmogaus raida, nes dėl tarptautinių bendrovių prievartos didžioji dauguma muzikantų ir atlikėjų už išmaldą turės joms perduoti visas savo teises.

Šis pratęsimas duos šimtų milijonų eurų pelno tarptautinėms bendrovėms, tačiau muzikantams per metus jis duos tik keletą dešimčių eurų. Kartu didelės bendrovės, besivadovaudamos pelno taisyklėmis, taip pat valdys intelektinės nuosavybės kūrinius.

Komisijos pasiūlymas, kurį remia pagrindinės Europos Parlamento politinės frakcijos, įrodo Europos Sąjungos ginamų ir saugomų vertybių prigimtį, pobūdį ir interesus. Siekdama apsaugoti pelningumą, ji paverčia preke viską nuo vandens iki meno, kultūros ir žmogaus sukurtų kūrinių.

Jens Holm (GUE/NGL). – (SV) Gerb. pirmininke, pasiūlymas pratęsti autorių teisių terminą iki 95 metų yra baisus pavyzdys, kaip pavyko didžiųjų įrašų kompanijų lobistinė veikla, kurių pasiūlymas visiškai atitinka jų interesus. Toks ilgalaikis apsaugos termino pratęsimas tik suduos smūgį atskiriems vartotojams ir slopins naują muzikos produkciją. Todėl mes, Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija/Šiaurės šalių žalieji kairieji, pateikėme pakeitimą, kuriame prašome išbraukti reikalavimą dėl 95 metų. Mes taip pat prašome, kad būtų atmesta visa direktyva.

Spėjama, kad dainos *Happy Birthday* teisės priklauso Šiaurės Amerikos bendrovei *Warner*. Žmonės, savo gimtadienį švenčiantys viešumoje, kai kuriose Jungtinių Amerikos Valstijų vietose vos drįsta dainuoti šią dainą, bijodami atsakomųjų priemonių ir baudų. Tai absurdiškas pavyzdys, kaip blogai gali būti, jei asmenų ir pramonės interesams leisime valdyti politiką. Tai buvo pavyzdys iš JAV, kur jau nustatytas 95 metų autorių teisių apsaugos terminas. Neleiskime, kad taip atsitiktų Europoje. Atmeskime reikalavimą dėl 95 metų ir atmeskime visą direktyvą!

Aš taip pat norėčiau žinoti, ar Komisija atliko poveikio vertinimą, kuris nustatytų, kiek būsimų pajamų atitektų atskiriems menininkams ir kiek jų iš tikrųjų liktų didžiosioms bendrovėms.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Komisijos nary, kaip girdėjome diskusijos metu, yra skirtingų nuomonių dėl įstatymo galią turinčio teisės akto dėl autorių teisių apsaugos laikotarpio pratęsimo.

Norėčiau dar kartą pabrėžti, kad šios konkrečios direktyvos priėmimas nepaveiks vartotojų ir nepadidins fonogramų kainų. Ilgėjant vidutinei gyvenimo trukmei, visi stengiamės pratęsti gretutinių teisių apsaugos laikotarpį. Intelektinė nuosavybė po autoriaus mirties saugoma 70 metų, taip sukuriant tam tikras pajamas jo šeimai. Todėl šiuo metu galiojanti atlikėjų gretutinių teisių apsauga, kuri apima 50 metų laikotarpį nuo muzikos įrašymo, yra labai trumpa. Būtent todėl kompromisas, kuriuo nustatomas 70 metų laikotarpis, būtų gera mintis.

Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į tyrimą, susijusį su aktorais, ir į galimą pasiūlymą dėl direktyvos, kuris bus pateiktas 2010 m. Taip pat manau, kad reikėtų saugoti aktorius, ypač laikotarpiu, kai svarbi meninė kūryba ir kai technologijų plėtra gali padėti apsaugoti menininkų pajamas.

Baigdamas tikiuosi Europos Komisijos bendradarbiavimo, susijusio su pasiūlymu dėl naujos direktyvos.

Glyn Ford (PSE). - Gerb. pirmininke, leiskite paaiškinti: remiu autorių teisių termino pratęsimą nuo 50 iki 70 metų. Man labai įdomu, kas turės naudos?

Pritariu, kad samdomi muzikantai, kaip reikalavo Muzikantų sąjunga, gautų 20 proc. iš mažmeninių pardavimų gauto pelno. Problemų kelia tarptautinių įrašų bendrovių ir pagrindinių menininkų interesų pusiausvyra. Daug šių asmenų prieš 30 ar 40 metų pasirašė sutartis, kurios jiems suteikia 8 proc. mažmeninės kainos ir kurias jie pasirašė su bendrovėmis, atsakingomis už gamybą, paskirstymą ir pinigų už parduotus įrašus surinkimą. Dabar vėl tos pačios tarptautinės įrašų bendrovės visiškai nieko nedarydamos gaus daugelio milijonų eurų nelauktos naudos, nes šiame naujame skaitmeniniame amžiuje nereikia nieko daryti. Pramonės struktūra, kuri dėl technologijos pokyčių tapo nereikalinga, lemia tai, kad laimi Notingemo šerifas, o ne Robinas Hudas. Šiems menininkams turėtų būti suteikta galimybė atgauti savo turtą, kurį jie vieninteliai sukūrė.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Gerb. pirmininke, išsiaiškinkime vieną dalyką: dėl autorių teisių termino pratęsimo neturėsime daugiau ir geresnės muzikos. Ar 25 metų muzikantas sąžiningai pasakytų: „ne, aš neketinu įrašyti šio kūrinio, nes man už jį mokės tik tol, kol man sukaks 75 arba kol man sukaks 120“? Pratęsimas netgi nepaskatintų *neturtingų* muzikantų, nes ne jų įrašai yra parduodami praėjus 50 metų po įrašymo. Priešingai, jis skatina arba didžiąsias įrašų bendroves, arba tuos, kurie jau daug uždirbo iš savo įrašų. Manau, kad šiame pasiūlyme buvo visiškai prarastas proporcingumo jausmas.

Asmuo, kuris šiandien išranda vaistus nuo vėžio – ir be to, gauna Nobelio premiją medicinos srityje – apsaugos savo išradimą ne ilgesniam kaip 20 metų laikotarpiui, o asmens, kuris gali įrašyti kūrinį, išradimas arba, tiksliau, įrašas būtų apsaugotas 95 metus. Tai viršija bet kokią proporcingumą. Vis dėlto aš sutinku, kad 70 metų yra geriau nei 95 metai, nors manau, kad geriausiai būtų atmesti visą pasiūlymą.

Charlie McCreevy, Komisijos narys. – Gerb. pirmininke, manyčiau, kad per laiką, kurį praleidau čia kaip Komisijos narys daug sužinojau. Kai kurie žmonės galbūt tvirtintų, kad nesužinojau, tačiau aš manau, kad sužinojau.

Vis dėlto vienas dalykas, kurį sužinojau, yra, kad bandymas paliesti intelektinės nuosavybės sritį yra pilnas įvairių spąstų. Man būnant Komisijos nariu, taip pat anksčiau užimant Airijos Vyriausybės ministro pareigas, Parlamente ir Europos Vadovų Taryboje buvo iškelta keletas klausimų, susijusių su šia intelektinės nuosavybės sritimi, ir kai kurie iš šių klausimų buvo svarstomi 20 ar 30 metų. Taigi aš sužinojau, kad bet kuris šios temos aspektas susilaukia milžiniško dėmesio, sukelia daug diskusijų ir supriešina daug Parlamento narių, valstybių narių ir įvairių suinteresuotųjų šalių.

Sužinojau, kad sudėtinga nagrinėti bet kokius šios srities dalykus ir bandyti pasiekti priimtina sprendimą. Man būnant Komisijos nariu, buvo daug atvejų, kai nepavyko pasiekti susitarimo tam tikrose srityse.

Aš nė kiek nesu nustebeš šioje diskusijoje šalių pateiktų argumentų gilumu ir nuoširdumu, nes bet kuris klausimas, susijęs su intelektine nuosavybe, visada iškelia tokį argumentą, o žmonės, kurie prieštarauja B. Crowley pateiktam kompromisiniam pasiūlymui, kitose intelektinės nuosavybės srityse palaikys visiškai priešingą pusę.

Todėl labai įdomu tokiose diskusijose matyti žmones, kurie užimtą vienokią poziciją kitose srityse ir užimančių kitokią poziciją čia, nes tai labai sudėtinga sritis, ir aš pritariu pasisakiusiųjų nuoširdumui.

Nėra prasmės man vardyti įvairius atskirai iškeltus klausimus ir juos svarstyti, nes jie *ad nauseam* buvo nagrinėjami komitete. Vienas dalykas, kurio siekė B. Crowley ir kitų komitetų pranešėjai, buvo skirti daugiau laiko. Parlamentas skyrė ypač daug laiko ir nepaprastai daug pastangų, o daugelis padėjėjų ir mano direktorato darbuotojų šiuo klausimu ypač sunkiai dirbo bandydami pasiekti to, ką laikėme priimtinu kompromisu.

Vis dėlto paliesiu kai kurias sritis. Leiskite man iš pradžių tiesiog išskirti kai kuriuos su diskusija per daug nesusijusius dalykus, gaubusius ankstesnę diskusiją, kurioje mes priartėjome prie šio pasiūlymo.

Norėčiau užtikrinti, kad žmonės, kurie manęs prašė toliau tęsti pasiūlymą, buvo atlikėjai – intensyvaus lobizmo sulaukėme būtent iš šių asmenų pusės.

Jei šiame Parlamente ir valstybėse narėse nesutariama, aš taip pat galiu pasakyti, kad šiuo klausimu mano direktorate buvo skirtingų požiūrių, kai pirmą kartą iškėliau klausimą, kaip turėtume elgtis toliau, taip pat buvo išsakyta daugelis iš čia pateiktų skirtingų požiūrių. Manau, kad tai natūralu: jei klausimas sukelia tokius skirtingus požiūrius čia ir valstybėse narėse, to paties galite tikėtis ir direktorate.

Vis dėlto į mane labai dažnai kreipėsi lobistai, kurie buvo eiliniai atlikėjai. Taip, atėjo žinomi atlikėjai ir išreiškė paramą šiuo klausimu, nes eiliniai atlikėjai manė, kad būtų geriau šioje konkrečioje srityje taip pat turėti gerai žinomų vardų, tačiau eiliniai atlikėjai – samdomi muzikantai, apie kuriuos daugelis žmonių niekada nėra girdėję – buvo didžiausi lobistai. Manau, kad Ch. Heaton-Harris pastaba, jog šį pasiūlymą parėmė 38 000 samdomų muzikantų, yra svarbi.

Taigi reikia apsispręsti, kuris iš kelių yra teisingas. Sakyčiau, kad daugelis žmonių žino dainininkus iš savo keturių mėgstamų dainų ar įrašų, tačiau labai abejoju, ar daugelis iš jų žino, kas iš tikrųjų yra jų autorius. Vis dėlto dainos autorius turi į ją teisę visą gyvenimą ir dar 70 metų po mirties.

Jei šįvakar čia paminėčiau šešias pačias populiariausias sukurtas melodijas, abejoju, ar salėje atsirastų bent vienas, kuris galėtų pasakyti dainų autorių vardus, tačiau kiekvienas, kuris žino konkretų įrašą, galėtų pasakyti: šią dainą dainavo tas ir tas atlikėjas. Autorius turi teisę visą gyvenimą ir 70 metų po mirties, tačiau atlikėjui suteikiama tik 50 metų teisė nuo kūrinio atlikimo datos.

Bet kuriuo moraliniu požiūriu tai neteisinga. Kai kurie žmonės sudainavo vieną pasisekimo sulaukusią dainą, kai jiems buvo 21 ar 22 metai, daugiau niekas jų negirdėjo ir iš to jie neuždirbo labai daug pinigų. Senatvėje, kai jiems sukanka 70 ar daugiau metų, manau, būtų protinga, jeigu jie galėtų gauti truputį papildomų pajamų. Galite sakyti techninius argumentus, intelektinius argumentus ir visa kita, tačiau manau, kad remiantis teisingo žaidimo taisyklėmis, nugalėti pateiktas argumentas.

Kaip minėjo B. Crowley ir kiti, tai buvo tikras bandymas nagrinėti kai kuriuos iš šių klausimų – ir kai kurių labai prieštaringų klausimų. Padarėme viską, ką galėjome, kad turėtume pasiūlymą. B. Crowley įdėjo ypač daug darbo šioje srityje, bandydamas pasiekti susitarimų ir kompromisų, jis ilgai ir sunkiai dirbo.

Tiesiog atkreipčiau dėmesį į kai kuriuos iškeltus klausimus.

N. Gill, kuri labai remia pasiūlymą ir kuriai labai dėkoju už paramą, minėjo „naudok arba prarask“ išlygą, kuri įsigalioja po metų, tačiau ją įgyvendinant valstybėse narėse, valstybės narės gali leisti jai įsigalioti po trijų arba šešių mėnesių, jei jos to pageidauja.

Sh. Bowles – ir aš nei akimirkai neabejoju jos nuoširdumu šiuo klausimu – mano, kad negali balsuoti už šį pasiūlymą arba kompromisinį pasiūlymą, kurį pateikė Brian Crowley. Ji minėjo sutarčių klausimą. Gerai, aš nemanau, kad sutarčių klausimas galėtų užkirsti kelią pasiūlymui. Tai yra kita problema, kuri galėtų būti kitos iniciatyvos tema, jei – ir tik tuo atveju jei – šį pasiūlymą pavyks priimti.

E. Lichtenberger pasakė puikią kalbą. Atkreipčiau jos dėmesį, kad 2 000 eurų samdomam muzikantui iš tikrųjų nėra maži pinigai. Fondą, kaip anksčiau minėjau, remia 38 000 atlikėjų ir manau, kad jie tai turi žinoti.

Medina Ortega iš savo didelės politinės patirties nurodė labai gerą dalyką ir aš sutinku su juo, kad turime pasiūlyti ką nors, kas turėtų realesnių galimybių būti patvirtintas Europos Vadovų Taryboje. Kaip nurodė M. Ortega, mes turime būti realistai, nes ten taip pat esant skirtingiems požiūriams mes turime pateikti pasiūlymą – kaip pateikė B. Crowley ir kiti – kuris turi realių galimybių būti patvirtintas Europos Vadovų Taryboje, ir jis šį dalyką nurodė labai įtikinamai ir gerai.

O. Schmidt ir R. Musacchio pateikė pastabų apie taikomus garsių įrašų bendrovių verslo modelius, tačiau mes neremiame taikomų garsių įrašų bendrovių verslo modelių. 70 metų terminas yra atviras visiems naujoviškiems verslo modeliams.

J. Holm atkreipė dėmesį į galimybę būti nubaustam, pvz., už *Happy Birthday* dainavimą, tačiau aš manau, kad jis susipainiojo savo mintyse. Kalbama ne apie dainą: kalbama tik apie jos įrašymą dainuojant atlikėjui, taigi J. Holm gali kada tik nori dainuoti *Happy Birthday* ir jam nekils pavojus kokiu nors būdu būti nubaustam. Kalbama apie atlikėjo atliekamo kūrinio įrašymą, o ne autoriaus atliekamo kūrinio dainavimą.

M. Mavrommatis pateikė keletą pastabų, kurias mes pasižymėjome, tačiau aš manau, kad 70 metų yra geriausias laikas.

Baigdamas norėčiau išreikšti savo pagarbą ir susižavėjimą tuo, kaip produktyviai visi Europos Parlamente nagrinėjo šį dokumentą. Šis nagrinėjimas leido parengti kompromisinį pasiūlymą, kurį pateikė Brian Crowley,

ir manau, kad tai rodo mūsų pasiryžimą gerinti mūsų kūrybinės bendruomenės teisinę sistemą. Manau, kad ateityje ji parodys, kad kuriančiųjų gynimas buvo teisingas pasirinkimas ir kad gerėjantis teisių administravimo infrastruktūros veiksmingumas įrodys, jog buvo neteisūs tie, kurie tvirtino, kad geresnė apsauga apribos interneto kultūros gerovę.

Norėčiau padėkoti visiems dalyvavusiems diskusijoje, ypač pranešėjui Brianui Crowley, ne todėl, kad jis yra mano kolega iš Airijos ir senas draugas, o todėl, kad jis įdėjo labai daug darbo bandydamas pasiekti kompromisą, kuris būtų priimtinas kiek įmanoma didesniai skaičiui Parlamente besivaržančių interesų ir palengvino kompromisą, kuris, kaip sakė M. Ortega, taip pat turi pakankamai galimybių būti patvirtintas Europos Vadovų Taryboje.

Brian Crowley, pranešėjas. – Gerb. pirmininke, norėčiau dar kartą padėkoti kolegoms už jų indėlį šioje diskusijoje. Deja, nepaisant visų mūsų diskusijų, pasiūlymų, pakeitimų, vėlesnių pakeitimų ir atliktų pakeitimų, kai kurie kolegos vis dar nesuvokė, kad padėtis pasikeitė. Turiu labai asmeniškai pasakyti, kad galiu vertinti kiekvieno požiūrį ir suprasti, dėl ko jis atsiranda.

Sunku tai daryti, kai iš kolegų gauni pakeitimus, prie kurių pridėtas *Financial Times* straipsnis, kuriame pareiškama, kad mes turime balsuoti prieš autorių teises, o po šiuo straipsniu parašyta „autorių teisės saugomos“. Netgi *Financial Times*, kuris nepritaria autorių teisių apsaugai ar pratęsimui, pats naudoja autorių teisių apsaugos priemonę!

Panašiai girdžiu vartotojų apsaugos organizacijas sakant, kad yra negerai pratęsti autorių teises, nes tai trukdys vartotojų teisėms ir vartotojo pasirinkimui, nesuvokdamos ar netikėdamos, kad autorių teisės jau egzistuoja ir kad tos teisės ir jų apsauga jau yra.

Panašiai girdžiu kolegas minint papildomas prievoles, kurias šis įstatymas užkraus naujovėms ir kūrybiškumui, tačiau kaip žmonės ką nors kurs, jei jie negali apsaugoti savo teisių? Jei jie negali apsaugoti savo kūrinį, kaip jie tai darys?

Panašiai žmonės, kurie kalba apie prekybą (angl. *merchandising*) – arba, kaip buvo pateikta vertime, prekiavimą (angl. *mercantiling*) – įrašų pramonėje turėtų atsibusti ir pajusti kavos kvapą. Tai taikoma jau metus laiko, taškas. Prieš atsirandant įrašytai muzikai, jums nusipirkus muzikos plokštelę turėdavote sumokėti tam tikrą mokestį, kuris grįždavo tos muzikos kūrėjui, o kiekvieną kartą grojant šią muziką atlikėjas taip pat gaudavo savo dalį.

Tai, apie ką kalbame, yra pusiausvyros ir teisingumo kaip argumento naudojimas siekiant užtikrinti tų asmenų teises, kurie yra patys silpniausi sutarčių požiūriu, kurie yra silpniausi įgyvendinimo požiūriu ir kurie artėja prie savo muzikinės karjeros pabaigos, kad jie galėtų gauti apsaugą ir naudą.

Svarbu, kad žmonės suvoktų, jog naujų technologijų atėjimas – kurį mes visi sveikinam, nes tai fantastiška – nereiškia, kad jūs turite teisę ką nors gauti nieko nemokėdami. Jei eitumėte į įrašų parduotuvę, pasiimtumėte garsios įrašų bendrovės kompaktinę ar vinilinę plokštelę ir išeitumėte, jus sulaikytų už vagystę iš parduotuvės, o nemokamas muzikos atsisiuntimas kai kam yra tolygus šiam poelgiui.

Kalbama apie leidimą nustatyti tinkamą mechanizmą.

Noriu padėkoti Jacques'ui Toubon'ui, Neenai Gill ir visiems mano kolegoms už pagalbą ir paramą, o ypač dėkoju ponui Medina Ortegai už jo naudingą vadovavimą ir patarimus, kurie man padėjo susidoroti su ispaniška šio dalyko puse.

Pirmininkas. – Šiuo pasisakymu baigiamė klausimo nagrinėjimą.

Balsavimas vyks rytoj 12 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), raštu. – (PL) Šiuo pranešimu siekiama remti Europos menininkus pratęsiant autorių teisių apsaugos terminą fonogramoms nuo 50 iki 70 metų.

Dokumente taip pat ketinama įsteigti fondą sandomiems muzikantams, kuris būtų kaupiamas iš gamintojų įmokų, o jos sudarytų ne mažiau kaip 20 proc. metinių pajamų, gautų pratęsus autorių teises. Praėjus penkiasdešimčiai metų nuo fonogramos išleidimo, atlikėjas galės nutraukti sutartį, jei gamintojas nepardavinės fonogramos.

Tai nauji, nors ir minimalūs pakeitimai autorių teisių įstatymuose, kuriuos reikia skubiai ir išsamiai persvarstyti. Autorių teisės egzistavo iki atsirandant internetui ir yra susijusios su kitokia era. Dabar reikalingas naujas požiūris į šį klausimą.

Galiojantys teisės aktai, įskaitant 2006 m. gruodžio 12 d. Direktyvą 2006/116/EB, neužpildo esamų teisės spragų dėl naujų technologijų plėtros. B. Crowley pranešimo priėmimas Europos Parlamente leis užtikrinti tam tikrą daugiakultūrės aplinkos apsaugą, kuri skatintų pasaulinės muzikos pramonės konkurencingumą. Parlamentas taip pat paprašė Komisijos atlikti vertinimą dėl būtinybės panašiai pratęsti autorių teisių apsaugos terminą audiovizualinio sektoriaus atlikėjų ir gamintojų atveju. Ne vėliau kaip iki 2010 m. sausio 1 d. Komisija turi pateikti Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą apie šio vertinimo rezultatus. Mes dar turime palaukti nuodugnaus autorių teisių apsaugos įstatymų persvarstymo.

18. Judumo mieste veiksmų planas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – G. Savary pranešimas (A6-0199/2009) Transporto ir turizmo komiteto vardu dėl judumo mieste veiksmų plano (2008/2217(INI)).

Gilles Savary, pranešėjas. – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, dėkoju. Tam tikra prasme tai precedento neturinti veikla, nes Europos Parlamentas imasi šio pranešimo nuo tada, kai, leiskite jums priminti, daugiau nei prieš dvejus metus judumo mieste klausimą pirmą kartą iškėlė už transportą atsakingas Komisijos narys Jacques Barrot ir juo remdamasi Europos Komisija, kuri 2007 m. pavasarį pateikė mums savo išvadas ir parengė Žaliąją knygą. Išvados buvo nagrinėjamos Parlamento pranešime savo iniciatyva, kuri parengė gerb. EP narys R. Rack, šiuo metu esantis salėje.

Europos institucinė sistema nustato, kad po Žaliosios knygos turi būti paskelbta Baltoji knyga, o šiuo atveju buvo pateikti Europos Komisijos pasiūlymai dėl judumo mieste veiksmų planų.

Turiu padėkoti čia esančiam A. Tajaniui už gruodžio mėn. man duotą patarimą, kad politikos požiūriu Europos Komisija negalėtų skubiai pateikti pasiūlymo. Tai suprantama: šiuo metu kai kurios valstybės narės dėl savų priežasčių turi abejonių šiuo klausimu, nes artėja Europos Parlamento rinkimai, tačiau Parlamentas stengėsi priimti iššūkį.

Taip pat norėčiau išreikšti pagarbą šiandien čia dalyvaujantiems gerb. EP nariams, priklausantiems visoms politinėms frakcijoms – ypač koordinatoriams – ir Regioninės plėtros komitetui už paramą, parodytą mano pranešimui, kuris buvo grindžiamas pranašumu, kurio turėjome, ir pasakyti, kad Komisijai daugiau negalint imtis iniciatyvos tai turime daryti mes.

Tai, ką ketiname pasiūlyti, yra precedento neturintis dalykas. Nežinau, ar šiame Parlamente buvo sukurtas precedentas. Ketiname pasiūlyti Komisijai veiksmų planą, kurį ji turėtų pasiūlyti mums.

Žinoma, iš pranešimo savo iniciatyva nereikia tikėtis jokio teisinio persilaužimo. Siūlydamas labai praktišką veiksmų planą, į kurį įtraukti labai tikslūs pasiūlymai, Parlamentas, nebūdamas vykdomosios valdžios institucija ar Europos Sąjungos vyriausybė – tai Komisijos vaidmuo – negali tikėtis daugiau nei būti išklaustas.

Beje, turiu pasakyti, kad per keletą pastarųjų mėnesių mes sulaukėme milžiniškos paramos iš visų organizacijų, kurios domisi šiais dalykais. Joms ypač priklauso – čia norėčiau atkreipti keleto likusių valstybių narių, kurios turi kai kurių abejonių dėl šios iniciatyvos, dėmesį – vietos valdžios institucijos ir visos organizacijos, atstovaujančios vietos valdžios institucijoms, įskaitant tų šalių institucijas, kurios šiandien pasitelkia subsidiarumą kaip priemonę mums aiškindamos, kad apie šį veiksmų planą negali būti ir kalbos.

Todėl manau, kad vietos valdžios institucijos suprato, kad judumas mieste tikriausiai bus vienu pagrindinių XXI amžiaus iššūkių. Kodėl? Kadangi šiandien 60 proc. europiečių gyvena miesto bendruomenėje. 2020 m. šis skaičius išaugs iki 80 proc. ir mes, Europos Sąjunga, turime teisinį pagrindą, kuris mums kartu su valstybėmis narėmis ir vietos valdžios institucijomis suteikia bendrą atsakomybę už transporto politiką.

Ar mes, europiečiai, atsisakytume menkiausios idėjos ar menkiausios iniciatyvos srityse, kuriose ateityje transportas sukels pačias sudėtingiausias ir, be abejonės, pačias pagrindines problemas? Manome, kad neturėtume atsisakyti, ir būtent todėl Europos Parlamentas nenorėjo, kad tylėtume dėl judumo mieste. Tam tikra prasme jis veikiau norėjo, kad pasinaudodami šia iniciatyva mes paragintume Komisiją dar kartą imtis šio reikalo kaip kitos kadencijos prioriteto.

Norėčiau padėkoti visiems koordinatoriams, nes dirbome iki šiol neįprastu būdu, dirbome staigiai judėdami aukštyn, o pateiktas pranešimas susilaukė plataus pritarimo Transporto ir turizmo komitete.

Norėčiau pasakyti, kad tai pranešimas, kuris yra grindžiamas subsidiarumo principu. Be abejonės – gerb. pirmininke, taip, užtrukau per ilgai, tačiau esu tikras, kad atleisite savo pranešėjui – Europai reikia galvoti apie bet kurių su miesto transportu susijusių sprendimų priėmimą vietos valdžios institucijų vardu.

Asmeniškai esu išrinktas vietos atstovas ir esu labai įsipareigojęs vietos valdžios institucijų administracijos laisvei, kaip parodė kampanijos, kurioms šiame Parlamente vadovavau kartu su savo kolega W. Piecyku iš Transporto ir turizmo komiteto. Vis dėlto tikiu, kad Europa gali imtis iniciatyvų, gali gerinti keitimąsi informacija ir gerąja patirtimi, ir tai yra mūsų pasiūlymų, kurie bus trumpai apibūdinti, esmė.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (FR) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti G. Savary už atliktą darbą. Norėčiau padėkoti jam už pasiryžimą, kurį jis parodė skatindamas Europos didmiesčių ir miestų transporto politiką. Tai ne antraeilis klausimas: jei iš tikrųjų norime priimti Europos transporto iššūkį, turime dirbti miesto transporto srityje.

Būtent todėl pirmiausia norėčiau padėkoti G. Savary. Kartoju: jo dėka mes pasiekėme pažangos miesto transporto srityje, o šiandienos pranešimas, dėl kurio bus balsuojama rytoj, yra labai svarbi žinia. Tai žinia, kurios aš turiu klausytis, ir tikiuosi, kad kitos kadencijos metu galėsiu G. Savary duoti teigiamą atsaką. Dar kartą jam dėkoju už darbą, kurį jis nuveikė miesto transporto klausimu.

Toliau tęsiu gimtąją kalbą.

(IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, miesto transportas aiškiai yra neatskiriama Europos Sąjungos transporto sistemos dalis, nes visa sistema dažnai prasideda ir baigiasi didelėse miesto zonose, o pakeliui kerta daug tokių zonų. Dėl šios priežasties svarbu nagrinėti judumą mieste ne tik miesto gyvenimo požiūriu, bet ir visų rūšių transporto, įskaitant tolimojo susisiekimo transportą, požiūriu.

Kova su klimato kaita, prekybos palengvinimas, energijos tiekimo užtikrinimas, piliečių poreikio judėti patenkinimas, su spūstimis susijusių problemų masto mažinimas ir demografinės kaitos klausimo sprendimas vis dar yra ypač svarbūs Europos politikos klausimai, o judumas miesto zonose yra artimai susijęs su visais šiais iššūkiais.

Būtent dėl šios priežasties 2007 m. rugsėjo mėn. Komisija pateikė savo Žaliąją knygą dėl judumo mieste, o konsultacijos, kurios vyko priėmus Žaliąją knygą, parodė, kad plačiai sutariama, kad šioje srityje Europos Sąjunga turi vaidinti atitinkamą vaidmenį. Jūsų rezoliucijoje dėl Žaliosios knygos dėl judumo mieste, kuri buvo parengta vadovaujant R. Rackui ir priimta 2008 m. liepos 9 d., pritariama šiai išvadai.

Žaliąja knyga siekiama praskinti kelių judumo mieste veiksmų planui. Parlamento priimtas sprendimas toliau rengti savo paties veiksmų planą nelaukiant Komisijos pasiūlymo perduoda griežtą politinę žinią, būtent todėl aš pabrėžiu G. Savary nuveikto darbo svarbą, nes jis parodo, koku svarbiu Parlamentas laiko šį darbą, į kurį visiškai negalime neatsižvelgti.

Kaip puikiai žinote, esu įsipareigojęs šiam judumo mieste klausimui ir tinkamai parengto veiksmų plano greitam patvirtinimui. Norėčiau dar kartą pakartoti, kad jis numatytas 2009 m. Komisijos darbo programoje ir aš tikiuosi, kad jis bus patvirtintas kaip įmanoma greičiau. G. Savary labai gerai pasakė savo kalboje, kad juntamas tam tikras Europos institucijų pasipriešinimas, nes kai kurie žmonės mano, kad toks veiksmų planas pažeistų subsidiarumo principą. Nemanau, kad čia kyla toks klausimas, ypač jei pažvelgsime į lotynišką žodžio „subsidiarumas“ kilmę, nes jo reikšmė yra „pagalba“: mūsų, Europos institucijų, darbas yra padėti vietos institucijoms sėkmingiau dirbti. Kam nors padėti nereikia jį pakeisti, o reikia prisidėti ieškant geresnio problemos sprendimo!

Nesigilindamas į pasiūlymo smulkmenas, galiu patvirtinti, kad mūsų veiksmų planas bus grindžiamas veikla, kurią vykdėme tam tikrą laiką, ir ją įtrauks į darnų kontekstą siekiant pristatyti tą politinę viziją, kurios vis dar trūksta Europos judumo mieste veiksmų planui. Taip turėtų būti apibrėžta politinė sistema, kuri skirta tolesniam įsikišimui tose srityse, kuriose veiksmai Bendrijos lygmeniu laikomi naudingais ar netgi esminiais.

Jūsų pranešimas iš tikrųjų įneš svarų indėlį į mūsų vidaus diskusijas ir aš galiu jus užtikrinti, kad mes galėsime atsižvelgti į daugelį jame pateiktų pasiūlymų. Žinoma, jame yra aspektų ir smulkmenų, kurios reikalauja tolesnio aiškinimosi ar diskusijos. Galiu jus užtikrinti, kad mes labai atidžiai išnagrinėsime jūsų pasiūlymus kartu su Regionų komiteto, su kuriuo jūs konsultavotės, rekomendacijomis.

Mūsų dialogas šiuo klausimu nesibaigs šiandienos balsavimu. Komisijai tęsiant darbą aš užtikrinsiu, kad toliau palaikysčiau ryšį su G. Savary ir kitais EP nariais, kurie atidžiai sekė transporto sektorių, kad Komisijos patvirtintas planas būtų derinamas su Parlamento priimamais dokumentais ir būtų tikrai kokybiškas. Pagaliau – leiskite dar kartą pakartoti – mūsų planas parodys, kad Komisija nepakeičia vietos institucijų, bet nori padėti vietos institucijoms gerinti jų darbą, pasidalydama informacija ir gerą patirtimi, kurios leis piliečiams gyventi geriau ir paprasčiau judėti miestuose, už miestų ribų ir keliaujant per miestus. Todėl dėkoju Europos Parlamentui už darbą, kurį jis nuveikė, ir už balsavimą, kuris turi vykti dėl šio plano.

Jean Marie Beaupuy, *Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentas.* – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, p. G. Savary, ponios ir ponai, mes esame parlamento susirinkime, kuris rengiamas tam, kad būtų balsuojama dėl dokumentų, Komisijos nary, ir mes visų pirma esame Parlamento susirinkime tam, kad dokumentai būtų įgyvendinami.

Šiandien pastebime, kad po puikaus darbo, kurį atliko jūsų pirmtakas kalbant apie Žaliąją knygą ir apie maždaug 400 vėlesnių darbų, tolesnis darbas vos pajudėjo iki tokio lygio, kaip ką tik pats pakartojote, kad buvo įdomu, jog Europos Parlamentas turėjo pareikšti nuomonę.

Iš tikrųjų gamta bjaurisi tuštuma, taigi kai Europos Komisija nedirba savo darbo, būtent Parlamentas turi tai daryti ir šiuo požiūriu turiu pasakyti – ir jūs taip pat turite tai pasakyti, Komisijos nary – kad G. Savary nuveiktas darbas yra labai įdomus, nes iš tikrųjų jis pateikė jums visą medžiagą, kurios reikia veiksmų planui parengti.

Nemanau, kad Komisija ir Parlamentas apsieičia vaidmenimis, tačiau mes turėtume pažymėti, kad nors Lisabonos sutartis dar nėra priimta, Parlamentas įgauna truputį daugiau galių.

Šis G. Savary darbas yra puikus, nes jame dar kartą atsižvelgiama į keletą Regioninės plėtros komiteto pasiūlymų.

Mes tikimės, kad pateiksite mums gaires, žinoma, nepažeisdami subsidarumo principo. Jos bus naudingos. Jomis bus siekiama ne apriboti vietos valdžios institucijų galias, bet veikiau joms padėti. Mes tikimės, kad nurodysite mums rodiklius – vėl, ne kaip apribojimą, bet kaip paramą. Pirmiausia mes taip pat tikimės, kad jūs pateiksite mums su kelionės planu susijusius elementus. Kai kuriose šalyse jų esama, kai kuriose šalyse jie netgi privalomi.

Norėčiau pateikti pavyzdį. Jungtinėje grupėje miestų apgyvendinimo klausimais, kuriai turėjau garbės pirmininkauti, mes akcentavome miestų augimą per keletą pastarųjų metų: per 10 metų augantys miestai padengė tris kartus už Liuksemburgą didesnę plotą. Taigi, kaip tai susiję su mūsų šio vakaro diskusija? Tai susiję labai tiesiogiai, nes mieste gyvenantys naudotojai dėl miestų augimo kasdien keliauja lygiai 20 proc. ilgiau, ir daugiau nei 70 proc. keliaujančių asmenų naudojami asmeniniais automobiliais.

Visu tuo noriu pasakyti, kad Regioninės plėtros komitetas prašydamas, kad atsižvelgtumėte ne tik į integruoto požiūrio sąlygą, bet ir į kelionių planus, nustato bendrą principą, į kurį, mes labai tikimės, atsižvelgsite savo veiksmų plane.

Šis klausimas akivaizdžiai jau buvo iškeltas mūsų Jungtinėje grupėje miestų apgyvendinimo klausimais ir mes norėtume jums iš anksto pareikšti dėkingumą už tai, kad čia taip pat atsižvelgsite į integruotą požiūrį.

Komisijos nary, šiandien jūs neatsakėte į mūsų klausimus. Jūs prisiėmėte tai, kas tam tikra prasme yra abejingas įsipareigojimas, iš principo jūs buvote tvirtas, tačiau jūs nesuteikėte mums jokių garantijų.

Iš tikrųjų padėtis yra rimta: kodėl? 400 milijonų europiečių gyvena miestuose ir tie 400 milijonų europiečių patiria, pvz., tokias gyvenimo sąlygas, dėl kurių jie kasdien gaišta laiką transporto spūstyse. Žinome, kad šios spūstys mums kainuoja 1 proc. BVP. Tai vyksta tuo pat metu, kai mes kalbame apie gaivinimo planą – ekonomikos gaivinimo planą – mes leidžiame švaistyti milijardus eurų.

Komisijos nary, reikia skubesnių veiksmų šiems judumo mieste veiksmų planams, kurie yra svarbiausia gaivinimo plano sudėtinė dalis, tačiau jie taip pat svarbūs klimato kaitos požiūriu, nes, kaip nurodėte, 40 proc. gyventojų gyvena miestuose. Taip pat nenorėčiau ignoruoti saugos aspektų, nes du trečdaliai kelių eismo įvykių atsitinka miestuose. Kai žinome, kad viena mirtis kainuoja apie 1 mln. eurų, o vienas atvejis, kai patiriami sunkūs kūno sužalojimai, kainuoja daugiau nei 1 mln. eurų, matome kainą ekonomikai ir kainą žmogui, kurią kasmet reiškia šis judumo mieste iššūkis.

Todėl dėl šių visų praktinių priežasčių, Europos rinkimų išvakarėse mes klausiamo jūsų, Komisijos nary, ar baigus šią vakaro diskusiją įmanoma pasistūmėti į priekį su jūsų pasiūlymais, ne duodant bendro pobūdžio

pažadus, bet įsipareigojant dėl veiksmų plano – jūsų veiksmų plano – kad birželio 7 d. mūsų brangūs piliečiai labiau norėtų balsuoti.

Reinhard Rack, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, prisijungiu prie pranešėjo Gilles Savary išreiškdamas apgailestavimą, kad Komisija atsisakė savo pirminio ketinimo parengti integruotą veiksmų planą.

Yra daug priežasčių, dėl kurių visos dalyvaujančios šalys pradedant vietos valdžios institucijomis ir baigiant Europos Sąjunga bando gerinti sąlygas miesto transporte. Žinome, kad dauguma Europos žmonių gyvena miestuose ir kad esamos transporto sąlygos yra visiškai neoptimalios. Būtent todėl iš esmės pasiekta susitarimo Parlamento iniciatyva pateikti integruotų pasiūlymų dėl plano ir G. Savary pranešimo. Dėkoju jam už pasiryžimą ir jo konkrečius pasiūlymus.

Vis dėlto kartu norėčiau labai aiškiai pasakyti, kad tai, dėl ko daugelis bijo ar mano, kad turi bijoti, neįvyks. Niekas nenori iš savivaldybių, vietos ar regionų valdžios institucijų atimti jų teisės nustatyti eismo sąlygas. Tiesiog norime padėti iš Europos pozicijų užtikrinti, kad remiantis priimtinais bendromis taisyklėmis veiksmų būtų imamasi ten, kur savivaldybė, miestas ar regionas tai laiko priimtiniu. Subsidiarumo principui pavojus nekyla. Šiuo atveju mes norime tik padėti apsaugoti šį principą.

Būtent todėl piliečių labui mes ir toliau bandysime užtikrinti, kad piliečiui Europoje nukeliavus dešimt ar dvidešimt kilometrų jis neužkliūtų riboto eismo zonoje manydamas, kad ji tokia pati kaip jo gimtojoje savivaldybėje, ir pagaliau sužinodamas, kad joje galioja visiškai kitokios taisyklės.

Niekas nenori bendruomenėms pristesti tam tikro perkrovos valdymo mokesčio ar kitų taisyklių, tačiau jei jie taikomi, tai turėtų būti daroma remiantis piliečių pripažinta sistema. Daugiau nei šimtą metų sutariame dėl bendro požiūrio į kelių eismo ženklus pagrįstumo. Tai ateityje ir toliau turėtų galioti šiuo klausimu.

Saïd El Khadraoui, *PSE frakcijos vardu*. – (NL) Norėčiau pradėti padėkodamas pranešėjui G. Savary ir visiems tiems, kurie prisidėjo prie galutinio rezultato, už jų nuveiktą darbą ir ypač už pranešėjo atkaklų tikslo siekimą nepaisant to, kad Komisija parodė savo ketinimą bent kol kas atsisakyti veiksmų plano, kurio taip seniai prašėme.

Norėčiau paprašyti Komisijos patvirtinti rekomendacijas, dėl kurių rytoj balsuosime, ir pasitaikius pirmai progai pradėti veikti. Nors turime nedidelę mažumą Parlamente, taip pat žmonių Komisijoje bei valstybėse narėse, kurie tiki, kad turėtume vengti visko, kas yra susiję su miestais, yra labai aišku, kad Europa duoda pridėtinės vertės, kai reikia spręsti problemas, kurios yra svarbios ir labai bendros.

Pranešime pateikta keletas įdomių pasiūlymų. Akivaizdus pasiūlymas yra rinkti informaciją, palyginamus duomenis, kurie padės nustatyti problemas. Kiti pasiūlymai apima keitimąsi geromis idėjomis ir jų skatinimą, technologinių naujovių nukreipimą, užtikrinimą, kad sistemos būtų tarpusavyje susijusios, miestų skatinimą rengti judumo planus ir priemonių tvariam judumui pasiekti įgyvendinimą. Šie ir kiti pavyzdžiai aiškiai susiję su dalykais, kurie turi būti organizuojami Europos lygmeniu siekiant užtikrinti, kad mūsų miestai taptų labiau tinkamais gyventi, paprasčiau pasiekiamais ir labiau tausojančiais aplinką. Todėl tikiuosi, kad Komisija ims šio klausimo ir jį spręs mūsų gyventojų labui.

Michael Cramer, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, taip pat dėkoju pranešėjui.

Kalbant apie klimato kaitą, miesto transportas vaidina svarbų vaidmenį, nes jis yra atsakingas už 70 proc. visų išmetamų teršalų. Tik pakeitę ES transporto politiką galėsime pasiekti savo klimato apsaugos tikslų. Daugiausiai galimybių slypi miestuose, kuriuose 90 proc. visų kelionių automobiliu yra trumpesnės nei 6 km ir kurie dėl šios priežasties suteikia idealias galimybes keliauti autobusu, traukiniu, dviračiu ar pėsčiomis.

Mums malonu, kad daugelis pritaria tam, kad pinigai būtų skiriami tik tiems miestams, kuriuose gyvena daugiau kaip 100 000 gyventojų ir kurie taip pat gali pateikti ilgalaikį judumo planą. Mums gaila, kad mūsų pasiūlymas įvesti visuotinį 30 km/h greičio ribojimą numatant galimybę miestams tam tikruose keliuose nustatyti didesnę greitį remiantis subsidiarumo principu, nesulaukė daugumos paramos. Tai būtų naudinga ne tik klimatui. Šis ribojimas taip pat sumažintų kelių eismo įvykių skaičių. Kasmet Europos keliuose žūsta 40 000 asmenų.

Johannes Blokland, *IND/DEM frakcijos vardu*. – (NL) Norėčiau pradėti padėkodamas G. Savary už gerą bendradarbiavimą. Jis parengė gerą pranešimą glaudžiai bendradarbiaudamas su pagalbiniais pranešėjais.

Pranešimas yra aiškiai apie tai, kad judumas mieste yra transporto sektoriaus dalis, kuriame glūdi daug iššūkių ir galimybių. Tai iššūkių Europos klimato tikslų srityje, spūščių valdymas, eismo saugumas ir patogumas naudotojui, galimybės kalbant apie tvarią ekonomikos plėtrą ir glaudžiai tu ja susijęs vidaus vandenų laivininkystės augimas.

Kadangi pranešimas yra puikus ir teisingas siekiant tinkamai atsižvelgti į subsidiarumo principą, aš norėčiau trumpai aptarti judumo mieste ir vidaus vandenų laivininkystės sąryšį. Tvari Europos ekonomikos plėtra, taip pat transporto srityje ir miesto srityse, labiausiai priklausys nuo vidaus vandenų laivininkystės naudojimo. Daug Europos miestų turi vidaus vandens kelius ir todėl taip pat įgimus pajėgumus tvariai patenkinti didėjančią transporto paklausą. Be to, intensyvėjanti vidaus vandenų laivininkystė nereikalauja didelių investicijų į infrastruktūrą, nedidina spūščių Europos miestuose ir nedidina aplinkos ir klimato problemų Europos miestuose su sąlyga, kad naudoja neteršiančius variklius ir švarius degalus. Jei Europos miestai jau turi vidaus vandenų laivininkystės pajėgumų, juos reikia panaudoti ir skatinti.

Todėl judumo mieste ateitis yra glaudžiai susijusi su vidaus vandenų laivininkystės ateitimi. Todėl norėčiau paprašyti Europos Komisijos rengiant naujus teisės aktus dėl judumo mieste atidžiai stebėti vidaus vandenų laivininkystės interesus.

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, mes ilgą laiką diskutavome apie ES miesto transportą. Kodėl gi? Mes netgi neturime tam įgaliojimų. Iš pradžių buvo suformuluoti įgaliojimai, nes apie 80 proc. gyventojų gyvena miestuose, ir dabar dėl klimato kaitos mes norime imtis šio reikalo.

Gerai, kad savo protestais galėjome sumažinti šias Europos Komisijos ambicijas dėl judumo mieste veiksmų plano. Dėkoju Komisijos nariui A. Tajaniui už įžvalgumą. *Subsidere* veikiau reiškia „remti“, o ne „nurodyti“, bet, žinoma, būdamas italas, jis žino geriau nei aš, vokietai, gavusi puikų lotynų kalbos žinių įvertinimą.

Man svarbu pirmiausia tai, kad mūsų pranešimas, Parlamento pranešimas turėtų akcentuoti griežtą atitikimą subsidiarumo ir proporcingumo principams. Europos lygmens teisėkūros priemonės miesto transporto srityje yra nepriimtinos. Mūsų tikslas – paramos priemonės. Idėjų paieška ir keitimosi gerąja patirtimi skatinimas yra tikslingi. Ne visi turime išradinėti dviratį. Mūsų miestams reikia pritaikytų priemonių, tačiau jas gali parengti tik vietos dalyviai, nes tik jie žino, ko reikia.

Savivaldybėms reikia atsižvelgti į labai skirtingą padėtį ir todėl joms reikia pakankamai veiksmų laisvės, ypač jei jos nori išsaugoti gyvybingą prekybą miestų centruose. Tai svarbu miesto patrauklumui. Todėl svarbu nedrausti privačių automobilių eismo ir mieste daugiau dėmesio skirti logistikai. Todėl norėčiau matyti daugiau paramos miestų centrų mažmeninės prekybos logistikos moksliniams tyrimams. Tai šiek tiek sumažintų miestų sunkumus.

Taip pat svarbu atsižvelgti į demografinę kaitą. Mūsų visuomenė nuolat senėja. Judumo poreikiai ir apgyvendinimo poreikiai keičiasi. Jei norime sumažinti eismą, žmonėms turi būti sudarytos galimybės savo kasdienius poreikius patenkinti netoli namų ir tai yra iššūkis mažmeninei prekybai. Visi kiti sprendimai tiesiog skatintų žalių plotų atsiradimą.

Mums nereikia judumo mieste stebėjimo tarnybos. Ji kainuotų nemažai pinigų ir sukurtų nemažai dokumentų, kurie tiesiog būtų kaupiami Briuselyje.

Maria Eleni Koppa (PSE). - (EL) Gerb. pirmininke, šis pranešimas dėl judumo mieste yra svarbi augimo galimybių turinčio judumo Europoje dalis ir neatsiejama strategijos, kuria siekiama tvaraus augimo ir Lisabonos tikslų, dalis.

Iššūkis metamas naujoviškiems veiksams, kuriuos reikia patvirtinti, ir teisėkūros priemonėms, kurių reikia imtis ir kurios labai pagerins miestų gyventojų gyvenimo kokybę. Žinoma, kad kasdienis Europos piliečių gyvenimas tapo žymiai sudėtingesnis dėl įtampų, kurią lemia keliavimas, spūstys, tarša, triukšmas ir aplinkos sąlygų blogėjimas. Todėl būtina pasiekti pusiausvyros tarp, viena vertus, ambicingų siekių kurti bendrąją transporto politiką kaip teisę į judumą ir kaip svarbią ekonomikos augimo dalį ir, kita vertus, integruoto požiūrio, kuris mažins transporto spūstis ir įneš milžinišką indėlį į kovą su klimato kaita.

Trumpai tariant, ji padės užtikrinti žmogiškesnį gyvenimą. Turime kaip įmanoma greičiau kurti kombinuotąsias transporto priemones ir suteikti piliečiams informacijos apie visus miesto transporto tinklus, kad jie galėtų pasirinkti.

Taip pat norėčiau pasveikinti pranešėją, nes pranešimas labai geras ir svarbus, ir paprašyti Europos Komisijos negaišti laiko ir neiekvoti jėgų rengiant veiksmų planą.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, sveikinu G. Savary su išnagrinėta tema. Transportas yra pagrindinė miesto zonų problema. Šiuos klausimus pagal subsidiarumo principą reglamentuoja nacionaliniai ir ypač vietos įstatymai. Vis dėlto reiktų pripažinti šios problemos svarbą ir susitarti dėl konkrečios pagalbos ir koordinavimo Europos lygmeniu. Tai liečia ir gerosios patirties skatinimą, ir naujoviškų, techninių ir organizacinių sprendimų propagavimą.

Reikia konkrečios pagalbos miesto zonų pažangiosioms transporto sistemoms, kurios leidžia užtikrinti veiksmingą eismo valdymą, taip pat saugumą. Čia naudingas transporto, informacinių technologijų ir telekomunikacijų galimybių derinimas. Taip pat reikia modalių sprendimų, kurie apimtų įvairių rūšių transporto priemonių naudojimą ir sumažintų spūstis miestų centruose. Manau, kad svarbu keisti miestų planavimo modelius, kad miesto transportas būtų pritaikytas žmonių poreikiams ir tausotų aplinką. Taip pat pritariu idėjai kitoje finansinėje perspektyvoje kurti specialią judumui mieste skirtą finansinę priemonę.

Prisiminkime tai, ką akcentavo pranešėjas, kad beveik 80 proc. ES gyventojų gyvena miesto zonose. Jie praranda daug laiko dėl blogo transporto organizavimo. Nepraraskime to laiko.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, atsakydamas į tai, galiu dar kartą pabrėžti, kad esu įsipareigojęs 2009 m. pateikti veiksmų planą.

Žinau apie skubos jausmą, kurį patiria dauguma EP narių, tačiau – S. El Khadraoui į tai atkreipė dėmesį – keletas Europos institucijų, ne tik Komisija, turi teisinių prieštaravimų ir mes turime juos nugalėti įtikindami tuos, kurie turi abejonių, kad toks veiksmų planas, kartoju, nepažeis subsidiarumo principo. Pasakysiu tai dar kartą, nes daug metų mokiausi lotynų kalbos ir gerai žinau šio žodžio reikšmę, kuri yra teigiama; jis reiškia „padėti“.

Po diskusijos, kurioje šiandien dalyvavome, ir perskaitę G. Savary parengtą dokumentą, mes norime tęsti darbą šia linkme. Asmeniškai aš nesvyruoju, tačiau norėdami pasiekti savo tikslo mes turime įtikinti daug žmonių ir aš manau, kad teisingas būdas tai padaryti yra įtikinančių politinių, techninių, taip pat teisinių argumentų naudojimas. Parlamento parengtas dokumentas tikrai labai padės siekiant nugalėti prieštaravimus, kuriuos, esu tikras, galima nugalėti per keletą ateinančių mėnesių. Todėl Komisija pateiks piliečiams veiksmų planą, kuris tikrai iki galo atsižvelgs į pastarosiomis savaitėmis ir mėnesiais jūsų atliktą darbą.

Būtent todėl norėčiau jums dar kartą padėkoti, patvirtindamas savo įsipareigojimą ir norą spartinti procesą mano pirmtakų nustatyta ir Europos Parlamento pasirinkta kryptimi, kartu norėdamas užtikrinti, kad sprendimą remtų kiek įmanoma daugiau žmonių, kad planas būtų veiksmingesnis. Pasirinkimas patvirtinti planą galbūt keletu savaičių anksčiau, bet neužsitikrinus visų šalių paramos, gali būti ne pats naudingiausias būdas pasiekti tikslų, kuriais visi tikime.

Vis dėlto manau, kad po šios diskusijos ir Parlamentui priėmus sprendimą mes būsimė pasiekę didelės pažangos ir todėl EP narių daugumos pareikštas reikalavimas – nes netgi diskusijoje buvo skirtingų pusbalsių išreikštų nuomonių dėl veiksmų plano – manau, ateinančiais mėnesiais gali būti priimtinais įvykdytas.

PIRMININKAVO: D. WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

Gilles Savary, pranešėjas. – (FR) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau tuojau pat šioje diskusijoje dar kartą užtikrinti R. Sommer. Buvo daug įstatymų, kurie turėjo poveikio vietos valdžios institucijoms: pvz., dėl savivaldybių komunalinių paslaugų įmonių tarpusavio konkurencijos; dėl įsipareigojimų teikti viešąsias paslaugas transporto sektoriuje; ir dėl viešųjų pirkimų direktyvų.

Puiku, tačiau kalbame ne apie tai. Tai labiau susiję su subsidiarumu. Tai nėra klausimas, susijęs su sprendimu, kad seniūnijoje, savivaldybėje ar miesto zonoje turėtų būti ribojamas greitis iki 30 km/h ar turėtų būti skiriama pirmenybė kelionėms geležinkeliu. Man pavyko užtikrinti, kad nenukryptume į tokias diskusijas.

Klausimas, kurį sau uždaviau, buvo toks: „Kokia gali būti Europos Sąjungos pridėtinė vertė?“ Atsakymas visų pirma yra toks: jos noras veikti. Europos Sąjunga negali palikti nuošalyje miestų klausimo tą patį mėnesį – 2008 m. gruodį, – kai A. Merkel ir N. Sarkozy dėka ji sau nustato ambicingą klimato kaitos planą.

Kaip galime imtis „šešiasdešimto“ klimato kaitos plano ir sakyti „man neįdomi miestų aplinka“, kai pastaroji turi didžiausio poveikio klimato kaitai?

Tai politikos nuoseklumo – Europos politikos nuoseklumo – klausimas, nes mes sutarėme – ir vyriausybės pasiūlymą taip pat – imtis klimato kaitos plano. Esama teisėto poreikio sutelkti dėmesį į miesto aplinką ir mes negalime nuo to pabėgti nei transporto, nei kitose srityse.

Taip, mes turime užtikrinti, kad vietos tarybos savarankiškai priimtų sprendimus, nes jos yra arčiau mūsų. Vis dėlto mes galime užtikrinti, kad jos susitiktų ir keistųsi gerąja patirtimi ir informacija.

Galime užtikrinti, kad jos būtų skatinamos įgyvendinti miestų plėtros planus, kuriuos ne visoms pavyko įgyvendinti.

Galime užtikrinti, kad jos įtrauktų visų rūšių transportą: netaršių susisiekimo priemonių transportą, visuomeninį transportą, vandens transportą – J. Blokland yra teisus – ir geležinkelių transportą.

Galime užtikrinti, kad jų dėka miesto transportas taps patrauklesnis naudotojams.

Būtent to siekiame ir todėl prašome finansinės priemonės. Yra „Marco Polo“ programa, kuri skatina visų rūšių transporto priemonių naudojimą. Yra URBAN programos. Turime keletą Europos programų, kurios teikia paskatas. Šį kartą mes nekuriamo programų, tai buvo daroma metų metus.

Kita finansinė perspektyva, nedidinant jos apimties, turėtų būti perorientuojama į miesto transportą. Tai mūsų pasiūlymas.

Baigdamas pasakyčiau A. Tajani – atsiprašau, gerb. pirmininke, esu pranešėjas – kad jei rytoj turėsime didžiąją daugumą balsų, jis turėtų grįžti į Komisiją ir pasakyti: „Manau, kad turime kažką daryti, nes veikiamo teisėtai ir Parlamentas veikė ne vienas“.

(Plojimai)

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Europos piliečių gyvenimo kokybė tiesiogiai priklauso nuo to, ar miesto transportas bus patogesnis ir ekologiškesnis. Dėl šios priežasties galimybių naudotis transportu gerinimas ir sąveikos skatinimas yra gyvybiškai svarbūs veiksmai. Kartu investicijos, nukreipiamos į šių rūšių viešuosius projektus, yra veiksmingas būdas investuoti lėšas, skiriamas pagal Europos ir nacionalinius ekonomikos gaivinimo planus. Šis požiūris dėmesį skiria piliečiams, kuriems tenka dvejopas darbuotojų – kuriant naujas darbo vietas – ir transporto paslaugų gavėjų vaidmuo, ir gerinant aplinkos sąlygas.

Vis dėlto daugeliui Europos iniciatyvų ir rekomendacijų dėl judumo mieste gerinimo reikia integruoto požiūrio. Pastebėjime, kad subsidiarumo principas neatmeta poreikio įgyvendinti nuoseklią teisinę sistemą ir kurti bendrą orientacinę sistemą, kuri be integruotų rekomendacijų apima išsamų gerosios patirties rinkinį.

Dėl to vietos valdžios institucijos, tiesiogiai atsakingos už šį dalyką, turės galimybę ir bus suinteresuotos stiprinti savo bendradarbiavimą su visais tais, kurie yra suinteresuoti tvaria transporto plėtra vietos ir regionų lygmeniu.

Taip pat raginu Europos Komisiją skubiai parengti judumo mieste veiksmų planą siekiant apskritai spartinti nuoseklų šio sektoriaus kaip Europos transporto tinklo dalies integravimą.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), raštu. – (BG) Turimos technologijos ir keleivių bei krovinių vežimo priemonės miesto aplinkoje pasiekė savo ribą. Iš tikrųjų mažesnius Europos miestus jau užkimšo transporto priemonių eismas. Siekdami gerinti savo piliečių gyvenimo kokybę turime spartinti mokslinių tyrimų ir naujovių plėtrą ir įgyvendinimą judumo mieste srityje. Akivaizdu, kad paprasčiausiai nukreipiant išteklius į esamos infrastruktūros plėtrą tai nepadės mums nugalėti didėjančios krizės. Turime rasti naujų, „pažangių“ sprendimų, kurie padėtų spręsti ne tik šiandienos, bet ir ateities problemas miesto transporto srityje. Būtent todėl pritariu pasiūlymui kurti naujos kartos programą CIVITAS, nes manau, kad dėmesį reikia skirti naujos kartos informacinių technologijų, skirtų eismo srautams valdyti, kūrimui.

Pastaraisiais metais patvirtintas integruoto planavimo metodas yra santykinai plačiai taikomas rengiant didesnių Europos miestų plėtros planus.

Nuolatinės europinės struktūros, kuri kaupis ir skleis šios srities gerą patirtį, taip pat skatins visų Europos Sąjungos regionų suinteresuotųjų šalių dialogą, kūrimas ir finansavimas reikš naują, svarbų žingsnį skatinant tvarų judumą miestų zonose.

19. Pažangiųjų transporto sistemų veiksmų planas - Pažangiosios kelių transporto sistemos ir sąsajos su kitų rūšių transportu (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl

– Anne E. Jensen pranešimo Transporto ir turizmo komiteto vardu dėl pažangiųjų transporto sistemų veiksmų plano (2008/2216(INI)) (A6-0227/2009) ir

– Anne E. Jensen pranešimo Transporto ir turizmo komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria nustatomi kelių transportui ir jo sąsajoms su kitų rūšių transportu skirtų pažangiųjų transporto sistemų diegimo pagrindai (COM(2008)0887 - C6-0512/2008 - 2008/0263(COD)) (A6-0226/2009).

Anne E. Jensen, pranešėja. – (DA) Gerb. pirmininke, nesu tikra, ar galiu kalbėti su tokiu pačiu entuziazmu kaip G. Savary, tačiau pažangiosios transporto sistemos yra labai įdomi tema. Taigi, kas yra pažangiosios transporto sistemos? Į šį klausimą ne taip paprasta atsakyti, nes kalbame apie visą daugybę skirtingų sistemų: sistemas, kurios gali saugiau, veiksmingiau ir ekologiškiau važti, pasinaudodamos šiuolaikine informacine ir ryšių technologija. Todėl PTS, kaip dar vadinamas pažangusis transportas, yra pirminė sąvoka, apimanti daug įvairių dalykų. PTS galima rasti tokių skirtingų dalykų kaip sistema „eCall“, kuri eismo įvykio atveju automatiškai skambina į pagalbos skambučių centrą, kelių mokesčių rinkimo sistemos ir jau plačiai žinomos GPS sistemos, kurias daugelis iš mūsų turi savo automobiliuose ir kurios mums padeda rasti kelią nežinomoje vietovėje.

Vis dėlto PTS turi daug kitų neatskleistų galimybių: galimybę palaikyti ryšį tarp transporto priemonių, tarp transporto priemonės ir kelio, taip pat tarp transporto priemonės ir informacijos centro. Taigi kodėl tiesiog nepradedame naudoti šios technologijos dideliu mastu, jei ji tokia gera? Čia susiduriame su klausimu, kas buvo pirmas – višta ar kiaušinis. Ar automobilyje įdiegta technologija, kuri gali palaikyti ryšį su pakelėje esančiu siųstuvu, turėtų būti pirma? Automobilių gamintojai žino apie šias galimybes, tačiau jie negalės pritraukti investicijų į tokias technologijas, jei pirmiausiai nebus pakelės siųstuvų. Kita vertus, valdžios institucijos nenori investuoti į siųstuvus, kol automobiliai nebus su signalų priėmimo įranga. Vis dėlto kažkas turės įvykti ir mes turėsime priversti reikalus pajudėti.

Šiuo atžvilgiu Komisija parengė pažangiųjų transporto sistemų veiksmų planą ir pateikė pasiūlymą dėl direktyvos, kuri turėtų skatinti PTS naudojimą vėl stiprinant jų standartizaciją. Turėtume Komisiją už tai pagirti. Ši iniciatyva yra reikalinga. Du pranešimai dėl pažangiųjų transporto sistemų, apie kuriuos šiandien diskutuosime – veiksmų planas ir direktyva – yra neatskiriamai tarpusavyje susiję. Taip ir turėtų būti, nes veiksmų planas be direktyvos mums nieko labai naujo neduotų. Daugelis į veiksmų planą įtrauktų dalykų yra projektai, kurie jau vykdomi. Vis dėlto labai svarbu turėti direktyvą, nes ji paskatins svarbių ES standartų kūrimą. Kita vertus, veiksmų planas yra parengtas siekiant apibrėžti direktyvos taikymo sritį ir užtikrinti, kad standartizacijai perduotume patirtį, kurios sukaupėme bendruose projektuose.

Bendri standartai, kuriuos patvirtina Europos PTS komitetas, apima keturias konkrečias sritis: optimalų kelių, eismo ir kelionės duomenų naudojimą; antra, eismo ir krovinių valdymo PTS paslaugų tęstinumą Europos transporto koridoriuose ir miestų aglomeracijose; trečia, kelių saugą ir saugumą; ir ketvirta, transporto priemonės integravimą į transporto infrastruktūrą. Be to, mes taip pat susiduriame su labai svarbiu duomenų saugumo klausimu. Mes nenorime turėti visuotinio stebėjimo visuomenės, todėl į standartus iš pat pradžių būtina įtraukti reikalavimus dėl duomenų saugumo ir asmenų teisių apsaugos. Kitas ypač svarbus klausimas yra atsakomybė ir atsakomybės pasidalijimas. Jei kas nors nepavyktų, mes privalome turėti galimybę nustatyti, dėl ko kilo problema – dėl vairuotojo, palydovinės navigacijos sistemos ar transporto priemonėje įdiegtos technologijos. Kitaip mes nepasieksime tolesnės pažangos. Ir dėl to mes neužtikrinsime būtinų investicijų.

Norėčiau padėkoti pagalbiniais kitų frakcijų pranešėjams už jų glaudų bendradarbiavimą. Mūsų nuomonės truputį išsiskyrė dėl to, kiek dėmesio turėtume skirti kelių transportui alternatyvioms transporto rūšims, tačiau manau, kad mes pasiekėme pusiausvyrą tarp PTS technologijos naudojimo kelių transporte užtikrinimo ir jos sąsajos su kitų rūšių transportu. Naudojant informacines technologijas galima nesunkiai palyginti įvairius būdus patekti iš taško A į tašką B ir gauti suvestinę apie greičiausius, pigiausius ir aplinkai mažiausiai kenkiančius keliavimo būdus. Norėjau, kad šiuo klausimu greitai pasiektume susitarimą Taryboje, bet tai

buvo neįmanoma. Tarybai pirmininkaujanti Čekija labai gerai dirbo, tačiau aš tikiuosi, kad dėl to, kaip mes sustiprinome Komisijos pasiūlymą, direktyva Tarybai patiks labiau, nes tai direktyva, kurios taip siekiame.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti Parlamentui, ypač pranešėjai A. E. Jensen ir visiems pagalbiniams pranešėjams už jų puikų darbą ir už tai, kaip jie sutiko Komisijos pasiūlymus.

Žinoma, man malonu dėl pasirinktų dalykų ir pasižymiu siūlomus direktyvos projekto pakeitimus. Labiausiai esu laimingas matydamas, kad Parlamentas patvirtino EGNOS ir „Galileo“ palydovinių padėties nustatymo sistemų taikymo pažangiosiose transporto sistemose (PTS) svarbą. Vis dėlto norėčiau Parlamentui užduoti keletą klausimų ir bandyti pateikti atsakymus, kodėl Komisija pateikė direktyvą, kuria siekiama skatinti PTS diegimą ir, antra, ar vietos ir valstybių narių šios srities iniciatyvos yra nepakankamos.

Komisija nuo 1988 m. finansavo konkrečias pažangiųjų transporto sistemų mokslinių tyrimų ir plėtros programas, kurios davė neabejotinai teigiamų rezultatų ir įkvėpė pateikti nemažai rekomendacijų. Šie mokslinių tyrimų ir plėtros projektai sukūrė svarbų pagrindą, būtiną technologijų pažangai, koordinuotiems veiksams ir apskritai skatinant pirminį diegimą pavieniais atvejais.

Todėl dabar atėjo laikas pereiti nuo rekomendacijų prie konkrečių veiksmų siekiant gauti naudos iš pažangiųjų transporto sistemų taikymo: naudos, kuri gali pasireikšti saugumu keliuose, mažėjančiomis transporto spūstimis ir mažėjančiu kelių sistemos poveikiu aplinkai. Šiuo labai svarbios direktyvos projektu siekiama skatinti priemones, kurių tikslas pašalinti kliūtis didesnio masto ir geriau koordinuotam PTS diegimui.

Norėčiau pateikti keletą pavyzdžių, kurie padės paaiškinti, kodėl ne visada pakanka savanoriškų ar vietos strategijų: šiandien vežėjas, keliaujantis iš Barselonos į Frankfurtą, yra aprūpintas ne tik mobiliuoju telefonu ir transporto priemonėje įrengta navigacijos sistema, bet ir ne mažiau kaip trimis skirtingais elektroniniais mokesčių rinkimo terminalais, naudojamais tose šalyse, per kurias jis turės keliauti, arba skirtais išvengti važiavimo per gyvenamuosius rajonus. 2001 m. Komisija rekomendavo, kad valstybės narės paskelbtų išsamią informaciją apie tinklo kelių rūšis ir ribojamo eismo zonas. Deja, matėme vos keletą vietos ar valstybių narių valdžios institucijų, kurios atsižvelgė į šią rekomendaciją. Dėl to galų gale atsitinka taip, kad vairuotojai, besinaudojantys navigacijos sistemomis, naudojami visų kelių tinklu ir per daug dažnai sunkiosios krovinės transporto priemonės nukreipiamos visiškai netinkamais keliais ar pavojingais maršrutais, pvz., šalia mokyklų ar keliais su labai stačiomis įkalnėmis.

Naujoji direktyva leis imtis būtinų priemonių siekiant išvengti tokių situacijų, taip mažindama visas problemas, su kuriomis susiduriame. Komisija laukia Parlamento ir Tarybos susitarimo dėl direktyvos projekto, kuri yra pagrindinė priemonė įgyvendinant veiksmų planą.

Glaudžiai bendradarbiausime ir su jumis, ir su Taryba, kad kaip įmanoma greičiau pasiektume susitarimą, ir aš tikiu, kad kitą savaitę Litoměřico mieste Čekijos Respublikoje vyksiantis neoficialus Tarybos susitikimas, į kurio darbotvarkę įtrauktas klausimas dėl PTS, šiuo atžvilgiu bus naudingas. A. E. Jensen buvo pakviesta ir todėl, manau, ji dalyvaus, nors tik neoficialiai, tačiau svarbiausia tai, kad galėsime palyginti Komisijos, Parlamento ir Tarybos pozicijas, kad galėtume paspartinti tai, kas, tikiuosi, bus lengvas susitarimas, kad galėtume duoti praktišką atsakymą piliečiams ir kaip įmanoma greičiau patvirtinti bendrą dokumentą.

Giovanni Robusti, *Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentas*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, stebėjau PTS planą būdamas Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentu. Mūsų komiteto nuomonė, kuri buvo patvirtinta vienbalsiai, beveik sutapo su Transporto ir turizmo komiteto nuomone ir buvo parengta bendradarbiavimo dvasia, kuria mes vadovaujamės kurdami ilgalaikius projektus. Norėčiau padėkoti visiems tiems, kurie prisidėjo savo darbu ir idėjomis.

Visi stengėmės išvengti griežtų ir ilgų žodžių, kurie per dažnai apibūdina principines deklaracijas. Bandėme aiškiai pasakyti, kad nediskutuojame, kiek ar kokių kelių planuoti, o tiesiog sprendžiame, kaip galime labiau koordinuoti, saugiau, patogiau, ekologiškiau ir todėl pažangiau keliauti, ir tai savaime yra didelis darbas. Bandėme parodyti technologijų, saugumo, periferinių zonų, vandens kelių vaidmenį, o visų svarbiausia – derinimo su struktūriniais fondais vaidmenį, kad numatyti grafikai ir tikslai būtų nuoseklūs ir suderinti. Bandėme numatyti vis didėjančią saugumo ir integruoto valdymo, o ne vien transporto vaidmenį, tačiau visų pirma – vežamų žmonių vaidmenį. Manau, kad man pavyko pateikti nuoseklų ir įtikinamą požiūrį.

Dabar tikiuosi dviejų dalykų: kad Komisija ne vien „pasižymės“ ir tada judės bet kuria kryptimi, kurią ji laikys tinkama, kai ateis laikas priimti sprendimus dėl veiksmų, ir kad plane nurodytos veiklos strategijos taps pasirinkimo pagrindu visiems kitiems su panašia veikla susijusių programų rengėjams. Per dažnai mes

žiūrėjome į kriošto rutulius ir matėme daug nuostabių planų, tačiau vienas buvo labiau nepasiekiamas už kitą.

Būtų apmaudu, jei toliau finansuotume kelius, kai nusprendėme, kad keliuose turėtų būti mažiau automobilių, būtų apmaudu, jei toliau finansuotume transporto priemones, sukurtas neatsižvelgiant į sąsajas su kitų rūšių transportu ar pasyviąją saugą ir ne tik naudojančias degalus, bet ir teršiančias aplinką, būtų apmaudu, jei kartu planuotume eiti vienu keliu, o pinigai ir ištekliai, už kuriuos esame atsakingi, patektų kitur ir būtų panaudoti nesuderinus laiko.

Etelka Barsi-Pataky, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (HU) Gerb. pirmininke, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija laikosi požiūrio, kad vienas iš svarbiausių Europos transporto politikos ramsčių yra pažangiosios transporto technologijos. Prieš dvejus metus, kai Parlamente diskutavome šiuo klausimu, svarstydami Baltosios knygos dėl transporto politikos laikotarpio vidurio apžvalgą, o aš buvau pranešėja, vienu iš svarbiausių tikslų mes nustatėme pažangiųjų technologijų diegimą kaip priemonę, padėsiančią gerinti mūsų kelių veiksmingumą ir kelti paslaugų lygį. Vis dėlto tokių pažangių projektų, dėl kurių mūsų keliai taps saugesni, o kelių transportas bus ekologiškesnis, yra jau dabar.

Vis dėlto siekiant užtikrinti mūsų technologinių pasiekimų diegimą reikia šio veiksmų plano ir direktyvos. Reglamente siūliau, kad nustatytume mažiausią pažangių prietaikų lygį, kad galėtume suteikti mūsų TEN-T tinklui bent jau mažiausią lygį. Tada šios prietaikos padidins veiksmingumą ir saugą. Aišku, kad tikimės Komisijos pasiūlymų dėl finansavimo tiems pažangiesiems sprendimams, kurie nebus įgyvendinami panaudojant privačių subjektų finansavimą. Mes taip pat tikimės Komisijos pasiūlymų dėl to, kaip išorės sienas kertantis transporto eismas galėtų būti sklandžiai priderintas prie Europos pažangiosios infrastruktūros, kurią tikimės turėti. Kalbant apie direktyvą Europos Komisijai buvo suteikta neįprastai daug atsakomybės atsižvelgiant į tai, kad ši direktyva yra pagrindų direktyva. Būtent todėl svarbu, kad rengiant vykdomuosius reglamentus Parlamentas dalyvautų kaip komitologijos procedūrų dalis.

Gerb. pirmininke, šiandien balsavome dėl Žaliosios knygos dėl būsimosios TEN-T politikos peržiūros. Galime būti tikri, kad Europos TEN-T tinklo ateitis yra pažangus transportas. Labai jums ačiū.

Silvia-Adriana Țicău, *PSE frakcijos vardu*. – (RO) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau pradėti pasveikindama A. E. Jensen, ji atliko kokybišką darbą, ir ir parengė du pranešimus.

Pažangiosios transporto sistemos yra šiuolaikinės prietaikos, kuriomis siekiama pasiūlyti naujoviškų paslaugų transporto rūšių ir eismo valdymo požiūriu, taip pat suteikti įvairiems naudotojams daugiau informacijos ir saugumo, daugiau koordinavimo ir galimybių „sumaniau“ naudotis transporto tinklais. Vis dėlto manau, kad svarbu, jog pažangiosios transporto sistemos būtų susijusios su visų rūšių transportu, o ne tik su miesto transportu, ir būtent todėl apie tai galvodama pateikiau pakeitimų. Be to, miesto transportas ir judumas mieste yra labai svarbi miestų plėtros dalis. Todėl man malonu, kad salėje taip pat yra mūsų kolega iš Regioninės plėtros komiteto. Manau, kad svarbu, jog pažangiųjų transporto sistemų naudojimas galėtų veiksmingai prisidėti mažinant degalų sunaudojimą ir atitinkamai gerinant oro kokybę miestuose, taip pat valdant transporto eismo srautus.

Manau, kad svarbu keleiviams teikti informaciją, apsaugoti asmens duomenis ir, žinoma, užtikrinti, kad duomenys būtų anoniminiai, kad būtų galima apsaugoti naudotojus. Paskutinis, bet ne mažiau svarbus sakiny – manau, kad tai yra žingsnis į priekį, tačiau šiame sektoriuje būtinos didelės investicijos.

Sepp Kusstatscher, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, iš esmės reikia sutikti su pagrindiniu direktyvos tikslu. Geresnės informacijos sistemos keleiviams ir kelių infrastruktūros operatoriams, kuriomis siekiama, pvz., sumažinti kelių eismo įvykių skaičių ir sumažinti transporto kainą bei padidinti jo veiksmingumą, yra tikrai gera idėja, kaip ir aplinkos duomenų rinkimo įranga. Vis dėlto man susirūpinimą kelia trys pagrindiniai dalykai.

Pirma, tikėjimas vadinamosiomis sumaniosiomis technologijomis lengvai suvilioja žmones perkelti savo atsakomybę mašinoms ir prietaisams.

Antra, kyla vis didesnis pavojus, kad bus piktnaudžiaujama visais surinktais duomenimis. Asmenų privatumui kyla vis didesnis pavojus.

Trečia, direktyva yra per daug orientuota į automobilius. Sąveika su kitų rūšių transporto sistemomis, pvz., visuomeniniu transportu, būtų daug svarbesnė nei tas sudėtingas žaidimas, kurį pramonė bando su mumis žaisti.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, besąlygiškai remiu Komisijos siekį kurti teisingą sistemą koordinuotam pažangiųjų transporto sistemų diegimui ir naudojimui kelių transporto srityje. Mano asmeninė ilgalaikė kova už plataus masto elektroninės pagalbos išskvietimo sistemos „eCall“ diegimą man beveik kasdien primena šio klausimo skubumą, o pažangiosios transporto sistemos tikrai gali daug daugiau. Jos padeda palaikyti aplinkos tvarumą, gerinti keleivinio ir krovinio kelių transporto veiksmingumą, didinti jo saugumą ir nediskriminuojantį konkurencingumą. Jos skatina įvairiarūši transportą taip pat kurdamos sąsajas su kitų rūšių transportu, pvz., geležinkeliais, laivyba ir oro transportu, kurie jau seniai pradėjo diegti pažangiąsias transporto sistemas.

Viso to valstybės narės negali pasiekti vienos. Tai įmanoma tik užsibrėžus tikslą Bendrijos lygmeniu. Pažangiosios transporto sistemos, pagrįstos ES privalomomis pagrindinėmis normomis ir taisyklėmis, gerina aplinką naujovėmis ir leidžia saugiai planuoti, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Ypač džiaugiuosi numatoma atvirąja integruota transporto priemonių platforma pažangiųjų transporto sistemų paslaugoms.

Veiksmų plane pagaliau pateikiamas kiekvienos sistemos diegimo grafikas: a) kelių transporto saugos sistemų, pvz., ESP ir „eCall“, b) eismo valdymo tęstinumą užtikrinančių sistemų, pvz., informacija apie perkrovos valdymo mokesčius ar stovėjimo vietų valdymą mažina važinėjančių ir stovėjimo vietos ieškančių automobilių skaičių, c) kelių, eismo ir kelionės duomenis tikruoju laiku naudojančių sistemų, kurios bus naudingos ir profesionaliems sunkvežiminių vairuotojams, ir visiems kitiems kelių naudotojams.

Direktyvoje nustatyti išsamūs visoje ES galiojantys reikalavimai privalomam ir koordinuotam pažangiųjų transporto sistemų diegimui ir taikymui valstybėse narėse. Ji taip pat saugo asmens duomenų naudojimą. Vis dėlto būkime atsargūs, nes pažangiųjų transporto sistemų diegimas brangiai kainuos, nes į infrastruktūrą ir transporto priemones reikės įdiegti būtinas informacines ir ryšių technologijas. Vis dar per mažai žinome apie tai, ar galimi vartotojai nori ir gali už tai mokėti.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti A. E. Jensen už jos puikų darbą, nes jis yra labai atviras ir labai atidžiai atsižvelgiama į visas išreikštas nuomones.

Norėčiau pradėti pasakydamas, kad pažangiosios transporto sistemos finansuojamos iš tų pačių Europos lėšų ir aš šiek tiek nustebau sužinojęs, kad šios lėšos beveik visos buvo nukreipiamos automobiliams finansuoti.

Manau, kad automobiliai turi gerųjų pusių. Automobilių pramonės sektorius yra labai stiprus Europos ekonomikos sektorius. Vis dėlto manau, kad mums reikia pažangos visų rūšių transporte.

Aš negaliu nepastebėti, kad turime ERTMS geležinkeliams, taip pat SESAR ir GALILEO, tačiau, mano požiūriu, mums trūksta į naudotoją nukreipto požiūrio kalbant apie naudotojo informavimą, apie prieinamumą riboto judumo asmenims ir esamas galimybes pritaikyti miesto transporto priemones, apie energiją taupiai naudojančios miesto transporto priemonės kūrimą, apie saugumą transporto ir ypač visuomeninio transporto srityje, kuris yra labai svarbi problema, taip pat kalbant apie informacijos teikimą ir bilietų pardavimą naudotojui – sritis, kuriose dažnai reikia didelės pažangos.

Todėl manau, kad ateinančiais metais būtina įvairinti išteklių skyrimą. Ypač norėčiau, kad būtų atkreiptas dėmesys į pagarbą asmens duomenims; turime užkirsti kelią padėčiai, vaizduojamai G. Orwellio knygoje „1984“, kurioje bandomė įgyvendinti fantastinę idėją – žmones visiškai pakeisti mašinomis. Matėme, kas praėjusią žiemą atsitiko Hudsono upėje: be piloto, be abejonės, nebuvo kito mechanizmo, kuris galėtų tiesiai nukreipti lėktuvą. Baigdamas noriu pasakyti, kad tikiu, jog pirmenybę taip pat reikia teikti kitų rūšių transportui, ne tik automobiliams.

Nepaisant šių abejonių, remiu pateiktą pranešimą.

Zita Gurmai (PSE). – (HU) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pažangiųjų transporto sistemų įgyvendinimas suteikia gausios ir akivaizdžios naudos. Dėl šių sistemų Europos transportas taps saugesnis ir veiksmingesnis, jos taip pat skatins aplinkos apsaugą ir energijos vartojimo efektyvumą. Taip pat turėtume pripažinti Komisijos veiksmų planą ir aiškų galutinį terminą, kuris buvo nustatytas. Taip pat manau, kad įdiegtas sistemas svarbu taikyti su suderinamumu, nuoseklumu ir reguliavimu susijusius aspektus. Kalbant apie vartotojus, be prieinamumo, jiems taip pat turi būti suteikta galimybė laisvai rinktis, taip pat turi būti priimti tinkami įstatymai, kurie užtikrintų, kad visiškai neliktų galimybės piktnaudžiauti privačių asmenų duomenimis. Turi būti įdiegta logiška, aukšto lygio, pažangi sistema, kuri gali būti toliau tobulinama ir gali veiksmingai diegti naujus technologijų pasiekimus. Tai turi tapti tikrove visų mūsų labui. Kartu Europos automobilių pramonei taip pat yra labai svarbu, kad galėtume judėti. Norėčiau padėkoti pranešėjai už nuveiktą darbą.

Den Dover (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, kalbu kaip statybos inžinierius, o mano sūnus turi transporto stebėjimo verslą, kuris apima visą Jungtinę Karalystę.

Ši tema yra labai svarbi, nes Europoje galime įsitikinti, kad naujausia technologija turi poveikį visų rūšių kelių transporto naudingumui ir veiksmingumui. Tai metai po metų labai auganti sritis. Netgi esant recesijai, iki 2020 m. mes numatome apie 55 proc. krovininių automobilių augimą ir 35 proc. keleivinių ir panašių automobilių augimą bei su tuo susijusį suvartojamo energijos kiekio augimą.

Būdami EP nariai, mes taip dažnai keliaujame savo rinkimų apygardose ir atsiduriame transporto spūstyse ir taip dažnai turime skambinti telefonu, kad sužinotume apie padėtį priekyje. Turime matyti daugiau duomenų ant savo automobilio prietaisų skydelio, kad galėtume veiksmingiau pasirinkti išeitį.

Poniai A. E. Jensen ir Komisijos nariui linkiu sėkmės.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas.* – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. EP nariai, manau, kad turėtume žvelgti į ateitį optimistiškai, nes kalbant apie direktyvos patvirtinimą manau, kad greta intensyvaus bendradarbiavimo su Tarybai pirmininkaujančia Čekija, taip pat Tarybai pirmininkausianti Švedija rodo pasiryžimą pasiekti konstruktyvaus Komisijos, Parlamento ir Tarybos susitarimo. Todėl tai teikia daugiau vilčių ir manau, kad netgi galėtų įkvėpti Parlamentą rytoj balsuoti už dokumentą, dėl kurio diskutuojame.

Norėčiau atsakyti į kai kurias išsakytas pastabas ir dar kartą užtikrinti S.-A. Tįčiau dėl mūsų tikslų: pradėję nuo veiksmų plano ir direktyvos, kuri bendrai žvelgia į transporto sistemą, ir laikydamiesi šio požiūrio mes pažvelgsime į miestų problemą ir sutelksime į ją dėmesį, bet pirmiausia ją turime nagrinėti bendrai, kad galėtume prieiti prie konkrečių dalykų.

Taip pat norėjau atsakyti S. Kusstatscher dėl kelių sektoriaus ir kitų transporto sistemų. Šiuo metu neturime nuoseklios Europos sistemos, skirtos kelių sektoriuje diegti ir naudoti pažangiąsias transporto sistemas (PTS), o kitoms transporto rūšims, kaip nurodė G. Savary, buvo sukurti konkretūs planai: oro eismo naujos kartos valdymo sistema (SESAR), upių transporto sistema (RIS) ir jūrų transporto sistema (VTMIS), nepamirštant geležinkelio transporto sistemos (RTMS). Todėl PTS veiksmų planas pirmiausia susijęs su kelių sektoriumi, bet taip pat apima konkrečias priemones ir iniciatyvas, kuriomis siekiama užtikrinti ir gerinti kelių transporto suderinamumą su kitų rūšių transportu taikant atitinkamas sąsajas.

Labai norėjau atkreipti dėmesį, ir ne vien tik pono G. Savary, kad PTS veiksmų planas aiškiai apima ne tik vyresnio amžiaus vairuotojams skirtas priemones, bet ir priemones vadinamiesiems „pažeidžiamiesiems“ kelių naudotojams, būtent motociklininkams ir pėstiesiems. Šios priemonės yra pateiktos greta kitų priemonių sąrašė, kurį Komisija galbūt patvirtins direktyvoje nurodytoms pažangiosioms transporto sistemoms. Šios priemonės ypač susijusios su PTS naudojimu gerinant naudotojų saugumą, pvz., naudojant silpnaregiams skirtus pažangiuosius ženklus.

Atsižvelgiant į tai priimdami direktyvą galime nustatyti tam tikras taisykles, tačiau problema yra ta, kad vairuotojai turi būti protingi. Nepakanka turėti pažangių sistemų – mes taip pat turime užtikrinti, kad bet kuris vairuotojas, sėdintis prie automobilio ar sunkvežimio vairo, ar vairuojantis motociklą arba dviratį, juo naudotųsi protingai. Gaila, bet to negalime reguliuoti direktyva, reglamentu ar veiksmų planu. Mes turime tiesiog priimti geras taisykles, kurios įtikintų Europos piliečius vadovautis protu ir vairuojant nevartoti alkoholio ar narkotinių medžiagų.

Anne E. Jensen, *pranešėja.* – (DA) Gerb. pirmininke, manau, kad Komisijos narys A. Tajani ką tik visa tai priminė, nes būtent apie tai ir kalbame. Turime priversti vairuotojus elgtis protingiau. Apie tai kalbėjome labai išsamiai ir S. Kusstatscher taip pat įvairiomis progomis sakė, kad mes turime ne leisti šioms sistemoms priversti mus elgtis kvailiau, o turime užtikrinti, kad jos iš tikrųjų mums padėtų gauti daugiau informacijos ir protingiau elgtis. Tai labai svarbu. Taip pat manau, kad svarbu, jog turėtume atsiminti po visą Europą važinėjančio sunkvežimio pavyzdį – šiandien sunkvežimių vairuotojai skundžiasi, kad netrukus jie nieko negalės matyti pro priekinių stiklų dėl visų prietaisų, kurių jiems reikia ryšiui su kelių rinklavių ir mokesčių už įvažiavimą sistemomis, taip pat su kitomis informacinėmis sistemomis. Mums reikia bendros sistemos, kad bet kokie duomenys, įvesti į kompiuterį, sunkvežimio vairuotojui būtų grąžinami jo gimtąja kalba. Tam galimybių yra. Iš tikrųjų yra labai daug gerų galimybių.

Kurį laiką taip pat diskutavome dėl šiam reikalui skiriamo finansavimo dydžio. Mes sužinojome, kad tai turėtų būti apie 300 mln. eurų, iš kurių didesnė dalis bus nukreipiama į „EasyWay“ – pirmiausiai ir daugiausiai tai darys Komisija. Galbūt minėjau, kad mano šalyje, Danijoje, ką tik patvirtintas planas per ateinančius penkerius metus PTS skirti 40 mln. eurų. 40 mln. mažai valstybei, turinčiai 5 milijonus gyventojų, yra didelė

suma, tačiau ji iš tikrųjų leis mums pasiekti didelę pažangą. Todėl manau, kad jei mes pradėsime žvalgytis į įvairias valstybes nares, šiuo klausimu įmanoma užsitikrinti tam tikrą perspektyvą. Turime pajudėti, ir aš tikiuosi, kad būtent ši tema bus įtraukta į transporto ministrų darbotvarkę, kai 29 d. sušauksime susitikimą.

Baigdama norėčiau tarti keletą žodžių dėl pakeitimų: sulaukėme plačios paramos dėl šio pasiūlymo dėl direktyvos ir rytdienai liko tik keturi pranešimo pakeitimai. Asmeniškai aš pritariu 57 pakeitimui, kurį pateikė Socialistų frakcija, ir 59 pakeitimui, kurį pateikė Žalieji, tačiau prieštarauju 58 ir 60 pakeitimams. Manau, kad tai, jog turime tiek nedaug pakeitimų, įrodo Parlamento paramos mastą. Taigi, pone A. Tajani, jūs pajudėjote, turėdamas tvirtus įgaliojimus deryboms.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Šiandiena ir šis amžius reikalauja greitai priderinti transportą prie eksponentiškai augančio jo naudojimo ir visuomenės lūkesčių. Todėl manau, kad Pažangiųjų transporto sistemų (PTS) diegimas yra labai naudingas. Turėtume žinoti, kad esama padėtis kelių transporto srityje kelia didelį nerimą. Tai rodo tokie statistiniai duomenys:

- 2006 m. mirčių skaičius ES keliuose siekė 43 000, iš jų 5 500 Lenkijoje;
- per metus nuostoliai dėl kelių eismo spūsčių ES siekia apie 1 proc. BVP;
- kelių transporto išmetamas CO₂ kiekis sudaro 70 proc. viso su transportu susijusio išmetamo CO₂ kiekio.

Todėl būtina užtikrinti:

optimalų kelių, eismo ir kelionės duomenų naudojimą;

eismo ir krovinių valdymo PTS paslaugų tęstinumą Europos transporto koridoriuose ir miestų aglomeracijose;

telematikos prietaikų, kurios transporto problemas sprendžia pasitelkdamos informacines technologijas ir telekomunikacijas, plataus masto naudojimą didmiesčių zonose;

spartų ir suderintą prietaikų, kurios didina kelių transporto eismo saugumą, pvz., „eCall“, ADAS ir kt., diegimą;

geresnę transporto infrastruktūros ir transporto priemonių integravimą ir geresnę integravimą tarp transporto priemonių;

Europos masto koordinavimą, pasinaudojant pirmaujančių šalių gerąja patirtimi ir praktika.

Todėl pabandykime įgyvendinti PTS visoje ES, visų rūšių transporte ir visiems keleiviams, taip pat ir visuomeninėse, ir asmeninėse transporto priemonėse.

20. Antroji „Marco Polo“ programa (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Ulricho Stockmanno pranešimas Transporto ir turizmo komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1692/2006, nustatantį antrąją „Marco Polo“ programą dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo krovinių transporto sistemos atitikčiai aplinkosaugos reikalavimams didinti („Marco Polo II“) (COM(2008)0847 - C6-0482/2008 - 2008/0239(COD)) (A6-0217/2009).

Ulrich Stockmann, pranešėjas. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, krovinių vežimo perkėlimas iš kelių į geležinkelį ir vidaus vandenų laivybą ar trumpųjų nuotolių laivybą yra nuolatinė mūsų diskusijų dėl transporto tema ir taip buvo buvęs dešimtmečius. Dabar diskusijų dėl klimato fone ši diskusija savaime įgavo reikšmės.

Jau turime įvairių politikos požiūrių ir priemonių, kad priartėtume prie šio perkėlimo. Vis dėlto, jei atidžiai pažvelgtume, praktikoje transportą perkelti yra labai sudėtinga ir tai pavyksta labai retais atvejais.

Pirma, kadangi ryšiai tarp transporto ryšių vis dar nepakankamai suderinti, antra, kadangi geležinkelių ir vidaus vandenų transportas vis dar nepakankamai išvystyti kaip Europos paslaugų teikėjai ir, trečia, kadangi

aplinkai mažiau kenksmingos transporto rūšys aiškiai negali teikti „išnešiojamosios“ (angl. *door-to-door*) paslaugos.

Visus šiuos sunkumus dar labiau pagilina dėl dabartinės recesijos krintančios krovinių vežimo kelių transportu kainos. „Marco Polo II“ programa taip pat pajuto visų šių problemų poveikį. Būtent todėl mes, transporto srities politikai, esame suinteresuoti skubiais sprendimais, nes mūsų užsibrėžtas tikslas, kad „Marco Polo“ programa turėtų padėti perkelti 60 proc. krovinių vežimo kelių transportu prieaugio, šiuo metu yra labai nutolęs. Todėl iki šios parlamentinės kadencijos pabaigos mums reikia keisti kryptį ir todėl mes radome labiausiai priimtina kompromisą.

Kas turi įvykti? Pirma, dar prieš pateikdama šį pasiūlymą, Komisija įpareigojo agentūrą perimti programos administravimą ir supaprastinti administracines procedūras. Tai turi prasmės. Mes radome ir bendrai susitarėme dėl keleto kompromisinių dalykų, kad programa taptų patrauklesnė. Pirma, viršutinė riba jūros greitkeliams buvo sumažinta nuo 250 iki 200 mln. tonkilometrų per metus, antra, viršutinė riba eismo perkėlimo projektams buvo sumažinta nuo 80 iki 60 mln. tonkilometrų, kaip ir viršutinė riba vidaus vandenų kelių projektams, kuriems Parlamentas patvirtino ribos mažinimą nuo 17 iki 13 mln. tonkilometrų. Taip pat padidinome leistiną finansavimo ribą papildomai infrastruktūrai nuo 10 iki 20 proc. Tai turi prasmės. Pagaliau, mes taip pat sėkmingai pagrindėme, kad tokios ekonomikos krizės, kokią dabar patiriame, gali būti laikomos priežastimi pratęsti sutarčių terminą.

Taigi mes pavertėme programą daug patrauklesnę. Šis kompromisas, kurio pasiekėme, taip pat tapo įmanomu dėl plataus Parlamento narių sutarimo, kurie šioje vietoje atidėjo į šalį pateisinamus svarstymus ir visuotinę diskusiją, kad būtų galima nedelsiant vėl pradėti programą. Būtent todėl, kol Komisija pateiks pasiūlymą dėl „Marco Polo III“ programos, mums tikrai reikia visuotinės diskusijos, kad galėtume vėl įtraukti visus šiuo dalykus, kurie yra būtini mūsų tolesnei orientacijai. Be to, mes, be abejonės, norime žinoti, koks bus mūsų šiuo metu atlikto derinimo poveikis. Tai yra balsavimo objektas ir aš tikiuosi jūsų paramos rytojaus balsavime.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. EP nariai, norėčiau padėkoti U. Stockmannui už nuveiktą darbą. Nuo 2003 m. „Marco Polo“ programa buvo siekiama kurti tvaresnę Europos transporto sistemą perkeltiant didelę dalį kasmetinio krovinių kelių transporto srautų prieaugio į kitas, aplinkai mažiau kenksmingas transporto rūšis, pvz., vidaus vandenų transportą, geležinkelių transportą ir trumpųjų nuotolių laivybą. Pirmoji „Marco Polo“ programa, kuria buvo siekiama per ketverius metus iš kelių perkelti 48 mlrd. tonkilometrų, buvo baigta 2006 m., nors išorinis vertinimas parodė, kad buvo pasiekta tik 64 proc. šio skaičiaus.

Antrojoje „Marco Polo“ programoje sukaupta patirtis rodo, kad, deja, ji netampa veiksmingesnė ir kad Europa iki galo nepanaudoja šios svarbios priemonės siekdama, kad transporto sistema labiau atitiktų rinkos raidą. Praėjusiais metais išsiunčiau keletą laiškų visiems ES transporto ministrams, ragindamas juos pasinaudoti „Marco Polo“ programa.

Todėl manau – ir atrodo, kad Parlamentas yra tokios pačios nuomonės – kad atėjo laikas keisti reglamentą, keisti dalyvavimo šiame projekte taisyklės arba programą, kuri skiria lėšas, o jos ne visada panaudojamos. Mes tikrai judame teisinga kryptimi, nes bandome padėti mažosioms ir vidutinio dydžio įmonėms pasinaudoti Bendrijos projektu. MVĮ iki šiol patyrė daug sunkumų bandydamos gauti Europos finansavimą, kuris skiriamas per „Marco Polo“ programą.

Žinia, kurią šiandien perduodame, yra skirta ne tik tiems, kas naudoja „Marco Polo“ programą. Tikiu, kad tai raginimas keisti daugelį Europos reglamentų, nes tai galioja taip pat kitiems sektoriams ir valstybių narių taisyklėms dėl Europos skiriamų lėšų. Jos sudarytos ne visada taip, kad palengvintų galimybę pasinaudoti lėšomis. Tai labai tikroviška problema, josose valstybėse narėse ir aš dar kartą akcentuočiau, kad ji susijusi ne tik su mūsų reglamentais, bet ir su valstybių narių taisyklėmis, kurios apima Europos skiriamas lėšas.

Taigi tikiu, kad šiandien mes ne tik svarstome „Marco Polo“ programą, bet veikiau perduodame žinią dėl geros teisėkūros piliečių labui ir dėl galimybių pasinaudoti Bendrijos projektais palengvinimo. Todėl, žinoma, manau, kad U. Stockmanno darbas vertas paramos ir kad siūlomas dokumentas turėtų būti priimtas, kad rytoj Parlamentas, kartoju, visai Europos Sąjungai galėtų perduoti gerą žinią.

Leiskite dar kartą pasakyti, kad tai ne tik su „Marco Polo“ susijęs klausimas, tai daug platesnė problema. Manau, kad pradėdami „Marco Polo“ mes padarysime paslaugą kitiems sektoriams, kurie labai gerai žino apie Bendrijos lėšų naudojimą ir dalyvavimą įvairiose programose, kurias Bendrija siūlo 27 ES valstybėms ir jų verslui.

Anne E. Jensen, *Biudžeto komiteto nuomonės referentė*. – (DA) Gerb. pirmininke, kai Biudžeto komitetas nusprendė paskelbti pareiškimą dėl „Marco Polo“ programos, tiksliai šio sprendimo priežastis buvo ta, kad komitetui buvo sunku užtikrinti, kad lėšos būtų naudojamos pagal paskirtį. Todėl mes aiškiai pritariame tam, kad šiuo metu imamasi veiksmų. Už tai Komisija nusipelnė pagyrimo. Bandome supaprastinti administravimą ir sugriežtinti taisykles, kad lėšas būtų lengviau naudoti pagal paskirtį. Atsakydami Biudžeto komitete mes taip pat sutarėme, kad jei nepagerinsime programos įgyvendinimo, jei neužtikrinsime, kad lėšos būtų naudojamos pagal paskirtį, mums reikės iš naujo svarstyti, ar „Marco Polo“ programai reikėtų skirti tiek daug lėšų ir ar dalies lėšų nereikėtų nukreipti į kitas programas, kuriose jos galėtų būti panaudojamos geriau. Žinoma, po 2010 m. rinkimų mums reikės atlikti biudžeto laikotarpio vidurio peržiūrą ir dalykas, su kuriuo tada mums akivaizdžiai reikės susidoroti, yra vertinimas, kurios programos veikia, o kurios neveikia. Jei matysime, kad kitur esama didesnio poreikio, mes aiškiai paimsime lėšų iš projektų, kuriuose jos negali būti panaudotos, ir jas nukreipsime, kad veltui nebūtų švaistomos.

Dieter-Lebrecht Koch, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (DE) Gerb. pirmininke, rytoj plenariniame posėdyje bus balsuojama dėl „Marco Polo II“ programos dėl krovinių transporto sistemos atitikties aplinkosaugos reikalavimams didinimo. „Marco Polo II“ programa užtikrina saugesnį planavimą, nes jis trunka iki 2013 m. Jos biudžetas yra 450 mln. eurų. Pateiktų projektų tinkamumo finansuoti viršutinės ribos turi būti sumažintos palyginti su „Marco Polo I“ programa ir tai suteikia galimybę ją pasinaudoti mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Už tai esu ypač dėkingas pranešėjui. Atsižvelgiant į esamą finansinę mažųjų ir vidutinių įmonių padėtį, tai labai piliečiams palanki politika, kuriai galiu besąlygiškai pritarti.

Programa pagrįsta eismo perkėlimu ir kelių transporto perkrovos mažinimu. Ji taip pat sustiprins įvairiarūši transportą ir taip prisidės kuriant veiksmingą ir tvarią transporto sistemą. Balsavus už – rytoj taip ir rekomenduoju pasiegti – teisėkūros procedūra bus baigta per pirmąjį svarstymą.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *UEN frakcijos vardu*. – (PL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, kalbėdamas Sąjungos už tautų Europą frakcijos vardu, norėčiau atkreipti dėmesį į šiuos dalykus.

Nepaisant girtinų tikslų, pvz., mažinti kelių perkrovą, mažinti kelių transporto poveikį aplinkai ir vežant krovinius pirmenybę teikti trumpųjų nuotolių laivybai, geležinkelių ir vidaus vandenų transportui arba transporto rūšių deriniam, kasmet panaudojama vos pusė finansinių priemonių, skirtų „Marco Polo“ programai vykdyti, ir įgyvendinama vos 60 proc. programoje numatytos veiklos.

Todėl reikėtų pritarti Europos Komisijos pasiūlymams supaprastinti programą ir ypač: konsorciumo nesukūrusių mažųjų ir individualių įmonių dalyvavimui programoje, aiškiam programos kriterijų atitikimo viršutinės ribos mažinimui, finansavimo intensyvumo didinimui didinant finansinę paramą, kuri padidėjo nuo 1 iki 2 eurų už 500 tonkilometrų perkeltų keliais gabenamų krovinių, ir supaprastinant finansinės paramos teikimo procedūras. Norėčiau išreikšti viltį, kad visos šios priemonės padės užtikrinti geriausią programai skirtų finansinių priemonių panaudojimą.

Johannes Blokland, *IND/DEM frakcijos vardu*. – (NL) Šį vakarą mes svarstome „Marco Polo“ programos pakeitimus. Esu dėkingas Europos Komisijai už pasiūlymus mažinti kriterijų atitikimo viršutinės ribos ir man malonu, kad U. Stockmann šiuos pasiūlymus apgaubė būtinu veržlumu. Ypač papildomas viršutinės ribos mažinimas vidaus vandenų laivininkystei gali tikėtis mano paramos.

Vis dėlto yra viena problema. Šis mažinimas yra nepakankamas. Transporto ir turizmo komitete mes su C. Wortmann-Kool sėkmingai ištaisėme šią klaidą. Vis dėlto apgailestauju, kad U. Stockmann laiko mūsų pateiktą 24 pakeitimą nepageidautinu. Pažįstu jį kaip ištikimą vidaus vandenų laivininkystės rėmėją ir tikėjaisi, kad tokie pakeitimai būtų jam priimtini. Komisijos pasiūlyta viršutinė riba yra vis dar žymiai per didelė tokiam smulkiam verslininkui, koks beveik iš prigimties yra kanalų laivininkystės besiverčiantis verslininkas. Negaliu suprasti, kodėl kitos institucijos norėtų aršiai kritikuoti 24 pakeitimą.

Turime gerai aprūpintą fondą, skirtą tvariam transportui. Vidaus vandenų laivininkystė yra mažiausiai teršianti transporto rūšis. Kodėl šiam sektoriui neturėtume dar labiau sumažinti viršutinės ribos? Mano nuomone, Europos Komisija bijo, kad tokie pasiūlymai paskatins keletą valstybių narių Taryboje reikalauti mažinimo kitose srityse. Norėčiau paprašyti Europos Komisijos likti tvirtai ir šiame Parlamente aiškiai pripažinti vidaus vandenų laivininkystės kaip mažiausiai teršiančios transporto rūšies svarbą.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, iki 2013 m. į „Marco Polo“ programą investuosime 400 mln. eurų, o kartu ir daug vilčių turėti veiksmingesnę ir perspektyvesnę transporto sistemą, kuri Europos Sąjungoje užtikrins pridėtinę vertę aplinkos srityje, kartu kovodama už ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą.

2008 m. paskelbti kvietimo teikti paraiškas „Marco Polo“ programai rezultatai ir pirmosios „Marco Polo“ programos vertinimo išvados parodė, kad ši programa gali lemti pastebimus transporto pokyčius. Vis dėlto labai tikėtina, kad jos teisiniame pagrindė nustatytas tikslas, būtent užkirsti kelią spūstims arba perkelti didelę dalį bendro numatomo tarptautinio krovinio Europos kelių transporto prieaugio, nebus pasiektas.

Kad programos tikslas būtų pasiektas, „Marco Polo II“ programa turi būti parengta patraukliau. Reikia pakeisti jos teisinį pagrindą, o tikrinimo procedūros turi būti supaprastintos ir patikslintos. Be to, turi būti patikslintos finansavimo sąlygos ir reikalavimai atsižvelgiant į tikrąjį tikslą, o pakeitimai turėtų būti atlikti kiek įmanoma greičiau, kad poveikis būtų kuo didžiausias.

Europos Parlamente mes remiame programą ir tikimės, kad bus pagerintos mažųjų įmonių galimybės pasinaudoti programa, mažinamos ir paprastinamos projektų kriterijų atitikimo viršutinės ribos ir didinamas finansavimas. Kitaip tariant, tikimės programos, kuri būtų naudingesnė ir veiksmingesnė.

Šie pokyčiai ir pakeitimai gali tapti perspektyvios, dinamiškos ir veiksmingos Europos pavyzdžiu, kurios mums reikia, kad piliečiai ją suvoktų ir pajustų Europos rinkimų išvakarėse.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. EP nariai, baigiant diskusiją norėčiau atsakyti į kai kuriuos klausimus, kuriuos pateikėte, ir padėkoti jums už paramą, suteiktą šiam susitarimui per pirmąjį svarstymą, nes tai tikrai aiškiai padės gerinti antrosios „Marco Polo“ programos veiksmingumą.

Norėčiau pasakyti, kad pastaraisiais metais mano darbuotojai – kuriems dar kartą dėkoju už jų nuveiktą darbą – jau pradėjo mąstyti apie „Marco Polo“ programą po 2013 m. ir kad atliekant šį vertinimą be kitų dalykų dėmesys bus skiriamas kompromisiniame susitarime išdėstytiems dalykams. Ypač norėčiau akcentuoti būtinybę diferencijuoti finansavimo sąlygas pagal transporto rūšis, atsižvelgiant į saugumą, atitiktį aplinkosaugos reikalavimams ir energijos vartojimo efektyvumą, būtinybę teikti į paklausą orientuotą pagalbą teikiant paraiškas, atsižvelgiant į mažųjų ir vidutinių įmonių reikmes, projekto trukmės pratęsimą atsižvelgiant į išimties aplinkybes, t. y. ekonominį nuosmukį ir tinkamumo finansuoti ribos mažinimą atsižvelgiant į konkrečius produktus.

Kalbėdamas apie ribos mažinimą, norėčiau dar kartą užtikrinti, kad priimamame dokumente jau nustatyta žemesnė riba vidaus vandenų transportui. Nemanau, kad galėtume padaryti daugiau nei padarėme, nes padidėtų administravimo išlaidos, tačiau aš tikiu, kad mes tikrai perdavėme žinią, kurios prašėte.

Grįžtant prie mūsų svarstymų apie „Marco Polo“ programą po 2013 m.: kaip sakiau, temos taip pat apims galimybę nustatyti orientacines siūlomų projektų tinkamumo finansuoti ribas atsižvelgiant į perkeltus tonkilometrus per metus, taip pat į energijos vartojimo efektyvumą ir naudą aplinkai. Be to, numatyta galimybė tinkamomis priemonėmis užtikrinti „Marco Polo“ programos, Logistikos veiksmų plano ir Transeuropinio transporto tinklo programos darną siekiant koordinuoti Bendrijos lėšų skyrimą, ypač jūros greitkeliam ir būtinybę atsižvelgti į konkrečius vidaus vandenų transporto sektoriaus ypatumus ir į šiame sektoriuje veikiančias mažąsias ir vidutines įmones, pavyzdžiui, parengti vidaus vandenų transporto sektoriui skirtą specialią programą.

Bet kuriuo atveju 2011 m. Komisija ketina pateikti komunikatą dėl programos ateities, galbūt kartu su pasiūlymu dėl trečiosios „Marco Polo“ programos.

Ulrich Stockmann, *pranešėjas*. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, sutinku su jumis. Rytoj galime perduoti gerą žinią, būtent, kad mes sugebame priimti piliečiams palankius ir opius mūsų įstatymų pakeitimus, jei tai yra būtina. Mes turime ne tik perduoti žinią, turime pradėti informavimo kampaniją Europos šalyse, kad galėtume nedelsiant pasinaudoti šios programos patrauklumu, nes mes iš tikrųjų atlikome visus būtinus pakeitimus. Dabar tikrai laikas geriems sandoriams už mažą kainą. Jei mums nepavyks nieko pakeisti dabar, turėsime suabejoti visa programa.

Tikiuosi, ponias A. E. Jensen, kad mes neturėsime skirti pinigų kitoms programoms, nes šis susirūpinimas yra labai svarbus. Mes turime perkelti ir perkelsime eismą ten, kur tik įmanoma, tačiau tai bus sunku. Pone J. Bloklandai, tai atsakymas jums. Mes dar kartą derėjomės dėl vidaus vandenų transporto ir iškovojoje, taip sakant, kompromisą Taryboje. Mums buvo labai svarbu baigti per pirmąjį svarstymą. Būtent todėl mes negalėjome laikytis per daug radikalaus požiūrio ir turėjome akis į akį derėtis dėl kompromiso ir konsensuso. Todėl mes labai daug pasiekėme.

Tikiuosi svarbios diskusijos, kurios netrukus sulauksime dėl trečiosios programos, remiantis komunikatu, kurį žadėjo pateikti Komisija, kad galėtume aptarti visus svarbiausius klausimus, visa tai, ką išvardijome

bendrame pasiūlyme dėl kompromiso, pvz., ar turėtume padalyti programą atskiroms transporto rūšims ir pan. Tada vėl bus labai įdomu. Dabar ji tiesiog turi veikti, kad nesustotų ir kad dėl šios krizės nenutrūktų jau pradėti projektai. Būtų tikrai gaila ir todėl turime šį kompromisą. Dar kartą visiems labai ačiū už pateiktas pastabas.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

21. Konkurencingas krovinių vežimo Europos geležinkeliais tinklas (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Petr Duchoň pranešimas Transporto ir turizmo komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl konkurencingo krovinių vežimo Europos geležinkeliais tinklo (COM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)) (A6-0220/2009).

Petr Duchoň, pranešėjas. – (CS) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, Komisijos pasiūlymu siekiama sukurti Europos krovinių vežimo geležinkeliais koridorius, taip pat nustatyti šių koridorių valdymo ir administravimo taisykles. Komisija pasiūlymu bando didinti krovinių vežimo geležinkeliais konkurencingumą ir aš norėčiau pasinaudoti proga tam pritarti. Transporto ir turizmo komitetas svarstė Komisijos pasiūlymą, dėl kurio iš viso buvo pateikta 250 pakeitimų projektų. Derybose dėl pakeitimų projektų buvo pasiektas kompromisas, kuris sulaukė plačios politinių jėgų paramos. Kompromisas pasiektas daugiausiai dėl bandymo optimizuoti geležinkelių transportą kaip visumą kartu išsaugant pakankamą lankstumą krizinėms situacijoms spręsti. Komisijos siūlomas dokumentas taip pat buvo patikslintas ir supaprastintas, buvo akcentuota būtinybė kurti skirtingų šalių teisėtų interesų erdvę ir koridorių kūrimo, ir jų valdymo bei administravimo požiūriu. Buvo sustiprinta geležinkelių bendrovių pozicija administruojančioje institucijoje palyginti su tuo, kas buvo siūloma Komisijos pasiūlyme. Taip pat skiriamas svarbesnis vaidmuo organizacijoms, dalyvaujančioms Europos krovinių vežimo geležinkeliais koridoriuose. Buvo atsižvelgta į pastabas, susijusias su bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis, kurioms poveikį daro koridorius. Keletas pakeitimų susiję su geresne keleivinio ir krovininio geležinkelių transporto pusiausvyra. Taip pat pritarta reikalavimui dėl skaidraus sprendimų priėmimo kalbant apie linijų klasių skyrimą ir prioritetų taisyklių greitiesiems kroviniams traukiniams nustatymą. Baigdamas norėčiau padėkoti pagalbiniam pranešėjui ir Europos Parlamento darbuotojams už jų bendradarbiavimą, o gerb. Parlamento nariams – už jų kantrybę.

Antonio Tajani, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. EP nariai, p. P. Duchoň, asmeniškai norėčiau padėkoti Parlamentui už sutikimą tai skubiai svarstyti šį pasiūlymą. Tikiu, kad jis yra ypač svarbus krovininio geležinkelių transporto plėtrai. Savo padėką ypač skiriu pranešėjui P. Duchoň ir transporto ir turizmo komitetui už jų pasirengimą ir kokybiškai atliktą darbą, kuris padėjo stiprinti teisėkūros pasiūlymą, nes juo pirmiausia siekiama Europos lygmeniu geriau integruoti geležinkelių transportą glaudžiai bendradarbiaujant infrastruktūros valdytojams.

Geležinkelių transportas yra paskutinė – pabrėžiu, paskutinė – transporto rūšis, išsaugojusi nacionalumą. Daugeliu atvejų traukiniui kirsti sieną vis dar gali būti sudėtinga. Infrastruktūros valdytojai yra didele dalimi atsakingi už šiuos sunkumus ir todėl mums reikia juos skatinti dirbti kartu ir valdant infrastruktūrą, ir planuojant bei įgyvendinant investicijas.

Krovinių vežimo infrastruktūrą turi reglamentuoti Europos politika, nes ji jau įgavo svarbų tarptautinį mastą. Priminčiau, kad 50 proc. krovinių vežimo paslaugų šiuo metu yra tarptautinio masto ir kad ateityje šis mastas didės.

Antra, pasiūlymu siekiama leisti plėstis krovinių vežimo geležinkeliais paslaugoms. Šis sektorius negali plėstis ir konkuruoti su kelių transporto sektoriumi ir (arba) jį papildyti be svarbių infrastruktūros, skirtos kroviniams traukiniams, tobulinimo. Šiandien didesnėje daugumoje valstybių narių krovininis geležinkelių transportas privalo prisiderinti prie keleivinio transporto poreikių. Deja, tai galioja ir infrastruktūros valdymui, ir investicijoms.

Trečia, šis pasiūlymas sudarys galimybes sėkmingiau integruoti geležinkelius į krovininio transporto sistemą ir Europoje kurti įvairiūrų transportą. Iš tikrųjų siekiant, kad geležinkelių transportas galėtų svariai prisidėti prie Bendrijos transporto tikslų, geležinkelių infrastruktūra turi būti geriau susieta su kitų rūšių transportu, ypač su jūros ir kelių transportu.

Vis dėlto be pagrindinių pasiūlymo tikslų norėčiau paminėti keturis pagrindinius principus, kuriais grindžiamas svarstomas dokumentas. Pirmasis principas yra koridorių, taigi ir tinklo nustatymas. Šis nustatymas grindžiamas veikiau ekonominiais, o ne politiniais veiksniais. Antrasis principas yra infrastruktūros valdytojų bendradarbiavimo stiprinimas. Trečiasis principas, į kurį norėčiau pažvelgti išsamiau, susijęs su geresnėmis garantijomis infrastruktūros teikiamų paslaugų kokybės ir patikimumo požiūriu. Jas suteikia nuostatos, kuriomis infrastruktūros valdyme siekiama užtikrinti geresnę keleivinio ir krovinio transporto eisimo pusiausvyrą.

Tai nereiškia, kad visame nacionaliniame tinkle turi būti sistemiškai teikiama pirmenybė kroviniams traukiniams keleivinių traukinių atžvilgiu. Priešingai – leiskite paaiškinti – tai liečia paskirtus krovinių vežimo koridorius, t.y. konkrečias ir aiškiai nustatytas linijas. Todėl krovininiai traukiniai daugiau nebus diskriminuojami, ypač ten, kur labiau reikia didesnio greičio ir punktualumo. Tai, mano nuomone, yra dalykas, kurį turime omenyje, kai kalbame apie krovinių vežimo koridorių apibrėžimą ar konkurencingo krovinių transporto skatinimą.

Pagaliau, ketvirtasis ramstis yra realaus strateginių terminalų tinklo apibrėžimas ir kūrimas. Šiuo atveju žodis „terminalas“ vartojamas plačiąja prasme ir apima krovinių perkrovimo stotis, uostų terminalus, logistikos platformas, kelius, geležinkelius ir pan., kurie yra būtinais reikalingi tinkamam krovinių vežimo koridorių ir transporto sistemos kaip visumos veikimui.

Būtent tai ketinau pasakyti ir norėčiau dar kartą padėkoti už Parlamento pasirengimą ir veiksmingumą, kuris man sukelia pasididžiavimą prisiminus, kad daugelį metų pats buvau šio Parlamento narys. Pranešėjas ir Transporto ir turizmo komitetas nusipelnė sveikinimų už gerai atliktą darbą. Ačiū.

Georg Jarzembowski, PPE-DE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotojau, ponios ir ponai, visi tie, kurie dar esate salėje, ypač jūs, p. Lübberingai, mano frakcija pritaria Komisijos ketinimui didinti krovinių vežimą geležinkeliais kuriant tarptautinius eismo koridorius ir šiuo tikslu kurti konkrečias taisykles. Gerb. Komisijos pirmininko pavaduotojau, dėkojame jums ne tik už pasiūlymą, mes taip pat dėkojame jums už tai, kad šį vakar čia likote iki paties vidurnakčio, tačiau mes dirbame noriai. Ačiū.

Vis dėlto – ir čia galbūt paskelbiant Komisijos pasiūlymą įvyko nesusipratimas – mūsų frakcija kartu su pranešėju yra tvirtai įsitikinusi, kad negali būti jokio absoliutaus krovinių traukinių prioriteto visų kitų traukinių atžvilgiu, o įmanoma tik lengvesnė krovinio transporto prieiga, nes beveik visose valstybėse narėse geležinkelių tinklus naudoja ir krovininiai traukiniai, ir tarptautiniai, nacionaliniai, regioniniai ir priemiestiniai traukiniai.

Ypač esant veiklos sutrikimams negali atsitikti taip, kad sprendimus priima nutolusi tarnyba. Įgaliojimus ir toliau turi išsaugoti atskiri infrastruktūros operatoriai ir geležinkelio bendrovės, kad būtų įmanoma kiek įmanoma greičiau ir veiksmingai atkurti įprastą traukinių eismą. Netgi pagal specialų Europos krovinio geležinkelių transporto tinklų reglamentą valstybės narės ir toliau turi būti atsakingos už krovinių vežimo koridorių kūrimą ir keitimą. Bet koks įgaliojimų perdavimas Europos Komisijai nebūtų naudingas – su tuo turėtume sutikti. Pagaliau turėtų būti konsultuojamasi su geležinkelių bendrovėmis, siuntėjais ir ekspeditoriais dėl koridoriui skirtų taisyklių, nes jie turi praktinių žinių ir patirties apie tai, kaip veiksmingiausiai naudoti geležinkelių tinklą siekiant konkurencingo krovinių vežimo.

Dar kartą sveikinu pranešėją. Jis parengė puikų pranešimą, kurį komitete dauguma priėmė su dideliu džiaugsmu. Labai ačiū pranešėjui.

Lily Jacobs, PSE frakcijos vardu. – (NL) Tarptautiniai prekiniai traukiniai Europos Sąjunga rieda vidutiniu 18 kilometrų per valandą greičiu. 2007 m. vos 60 proc. visų prekių traukinių atvyko į kelionės tikslą numatytu laiku. Kodėl? Kadangi tarptautinis prekių vežimo geležinkeliais transportas vis dar organizuojamas visiškai neveiksmingai. Taip prekių vežimas geležinkeliais aiškiai niekada nekonkuruos su prekių vežimu keliais. Šiuo greičiu mes nepasieksime Europos aplinkos tikslų ir nieko nebus iš mūsų siekio iki 2020 m. išmesti 20 proc. mažiau CO₂.

Šiuo Europos Komisijos pasiūlymu siekiama Europos Sąjungoje sukurti konkurencingą prekių vežimo geležinkeliais tinklą. Tai galima pasiekti kuriant tarptautinius koridorius, skatinant intensyvesnį infrastruktūros valdytojų bendradarbiavimą ir geresnį valstybių narių investicijų tarpusavio koordinavimą, taip pat priimant geresnius susitarimus dėl prioritetų vėlavimų atveju. Taip galima labai pagerinti geležinkelių tinklo pajėgumus ir konkurencingumą.

Pirminis Komisijos pasiūlymas suteikti prioritetą prekiniais traukiniais visais vėlavimų atvejais yra perdėtas, tačiau dėl sklandaus bendradarbiavimo su pranešėju man pavyko pasiekti puikų kompromisą, kuris užtikrina lankstumą ir pragmatiską požiūrį. Deja, G. Albertini pasiūlymas pavertė šį svarbų skyrį dar vienu apvalkalu be turinio. Būtent todėl Europos Parlamento Socialistų frakcija balsuos prieš 71 pakeitimą.

Vis dėlto toks pasiūlymas, kokį matome prieš save, vis dar skatina žmones bendradarbiauti, o naudotojams ir rinkos operatoriams skiriamas reikiamas dėmesys planuojant ir įgyvendinant priemones. Atėjo laikas, kai pagaliau dirbome kartu dėl tikros vidaus rinkos geležinkelių transporto srityje ir todėl investavome į ekologišką ir tvarią ateitį.

Michael Cramer, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, taip pat dėkoju pranešėjui ir pagalbiniais pranešėjams už jų puikų bendradarbiavimą. Mes, Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcijos nariai, taip pat norime, kad geležinkeliais būtų vežama daugiau krovinių, tačiau ne keleivinio transporto eismo sąskaita. Keleivių judumas Europoje yra viešoji paslauga. Komisija ignoruoja tikrovę Europos geležinkelių tinkluose, kuriuose prekės ir keleiviai vežami tomis pačiomis linijomis. Neturėtų būti teikiama dogmatiška pirmenybė vienos ar kitos rūšies traukiniui.

Mes, Žalieji, norime naudotis „vieno langelio“ principu, kad kiekvienam, kuris nori siųsti krovinius traukiniais į kitas Europos šalis, būtų paskiriamas vienas kontaktinis asmuo. Be to, norime daugiau skaidrumo paskirstant linijas ir esant veiklos sutrikimams, kad, be kitų dalykų, būtų išvengiama neteisingų konkurencijos iškraipymų. Komisija ir jūs, kaip sutarčių saugotojas, turite nutraukti veiklą, kuri leidžia valstybinėms bendrovėms nemokamai rezervuoti linijas vien tik tam, kad jos galėtų neįleisti konkurentų.

Pagrindinė Parlamento koalicija atmetė mūsų pasiūlymus dėl triukšmo, ypač krovinio transporto eismo sukeltą triukšmo, lygio mažinimo. Vis dėlto mes, Žalieji, ir toliau stengsimės, kad geležinkeliai ir toliau tautotų aplinką, ypač modifikuojant turimus krovinius vagonus.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Gerb. pirmininke, krovinis geležinkelių transportas turi galimybių konkuruoti su kroviniu kelių transportu tik tuo atveju, jei jis bus išplėtotas visoje Europoje, ir būtent todėl aš pritariu tarptautinių krovinių vežimo eismo koridorių, kuriuose bus optimizuojamas krovinio transporto eismas, kūrimui. Kalbame būtent apie tai.

Šiuo pranešimu mes išsklaidėme pagrįstus nuogąstavimus dėl sumažėjusios keleivinio transporto kokybės, nustačius krovinio transporto judėjimo prioritetą. Vis dėlto mes turėsime dar daugiau dirbti prie pranešimo, nes esame šiame procese dalyvaujantys darbuotojai ir dalyvaujame tik pirmajame svarstyme. Ateityje taip pat turėsime atsižvelgti į tai, kaip reaguos valstybės narės.

Mums reikia kitokio pagrindo, kuriuo remiantis būtų skaičiuojamas koridorių skaičius. Parlamentas siūlė kiekvienai šaliai nustatyti po vieną koridorių. Manau, kad Vokietijoje mums reikėtų Šiaurės–Pietų ir Rytų–Vakarų koridorius. Antra, turime apsvarstyti, ar įmanoma turėti alternatyvių koridorių srityse, kuriose galbūt yra mažiau mišriojo eismo. Trečia, turėtų būti aišku, kad bendras geležinkelių transporto pajėgumas neturi būti mažinamas.

Paskutinis, bet ne mažiau svarbus klausimas: daug piliečių susirūpinę, kad intensyvesnis krovinių transportas geležinkeliais kels daugiau triukšmo. Būtent todėl kitos parlamentinės kadencijos metu turime nedelsdami pradėti nuo opių įstatymų dėl triukšmo lygio mažinimo kroviniame geležinkelių transporte.

Laukiu daugiau darbo. Mes vis dar turime ką veikti. Labai ačiū pranešėjui, nes tai buvo tikrai geras kompromisas daug ginčų keliančiu klausimu.

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau pasveikinti P. Duchoň, nes pranešimas buvo puikus. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos vardu pateikiau pakeitimą dėl 14 straipsnio 2 dalies. Remiantis šiuo straipsniu, esant papildomiems transporto eismo sunkumams, kroviniai traukiniai Europos krovinių vežimo koridoriuose turi prioritetą kitų traukinių atžvilgiu.

Italijoje ir didelėje Europos dalyje krovinis ir keleivinis transportas bendrai vyksta tomis pačiomis linijomis. Šiuo metu yra mažai atkarpų, skirtų kroviniams vežti. Toks prioritetas diskriminuotų regioninį keleivinį pagrindinių Italijos centrų transportą, pvz., Milano mieste, kuris yra trijuose TEN koridoriuose.

Siekiant išvengti situacijų, kuriose keleivinis transportas neproporcingai nukenčia dėl krovinio transporto, siūlau įtraukti minėtą pakeitimą, draudžiantį taikyti šias prioritetų taisykles priemiestinio transporto keleivių

piko valandomis, kai dauguma žmonių vyksta į darbą. Piko valandos būtų nustatomos tik darbo dienomis, o jų trukmė ribojama daugiausiai iki trijų valandų ryte ir trijų valandų vėlią popietę.

Naudodamos infrastruktūros valdytojų pateiktą informaciją, valstybės narės apibrėžtų piko valandų trukmę kiekvienoje skirtingoje šalyje, atsižvelgdamos į regioninį ir tolimojo susisiekimo krovinių transportą.

Antonio Tajani, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (IT) Gerb. pirmininke, gerb. EP nariai, šiandienos išvados šia tema, mano nuomone, yra labai konstruktyvios ir padeda perduoti labai aiškią žinią valstybėms narėms, būtent, kad Europos geležinkelių sistemai reikia koridorių, kurie tam tikru būdu būtų skirti kroviniams vežti. Šių koridorių kūrimas turi būti koordinuojamas ir nuoseklus Bendrijos lygmeniu, o dedant šias pastangas turi dalyvauti visos suinteresuotosios geležinkelio sektoriaus šalys.

Kalbant apie pranešėjo pasiūlytus kompromisinius pakeitimus, jie užtikrina geresnį perskirstymo procesą ir pajėgumų tarptautiniams kroviniams traukiniams rezervavimą kokybiškų geležinkelių linijų požiūriu, taip pat sukuria rezervinius pajėgumus trumpalaikiams poreikiams patenkinti. Komisija gali pritarti šiam požiūriui, ji taip pat gali pritarti kompromisiniam pakeitimui dėl tarptautinių krovinių traukinių valdymo esant eismo tinkle trikdžiams. Dėl visų kitų dalykų – Parlamentas yra nepriklausomas. Ačiū.

Petr Duchaň, *pranešėjas*. – (CS) Diskusija parodė platų politinių jėgų pritarimą. Už tai norėčiau padėkoti ir pagalbiniais pranešėjams, ir visiems, dalyvaujantiems šioje diskusijoje. Manau, kad labiausiai bijoma krovinių traukinių ir keleivinių traukinių susidūrimo galimybės. Pateiktame dokumente atsižvelgiama į šį pavojų ir operatoriams paliekama pakankamai lankstumo spręsti krizines situacijas. Kalbant apie tinkamai ir sklandžiai veikiančias geležinkelio operacijas, tokių konfliktų neturėtų kilti ir nėra prasmės diskutuoti apie vienos ar kitos geležinkelių rūšies prioritetus. Todėl tai tik galimų konfliktų krizinėse situacijose klausimas, tačiau, kaip jau nurodžiau, svarbiausias dalykas čia yra palikti pakankamai įgaliojimų geležinkelio operatoriams ir šis dokumentas būtent tai ir daro.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

22. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

23. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigėsi 23.50 val.)